

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2015–2016

Posiedzenia od 26 do 29 października 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 423 z 17.11.2016.

Teksty przyjęte w dniu 27 października 2015 r. dotyczące absolutorium z wykonania budżetu za rok 2013 zostały opublikowane w Dz.U. L 314 z 1.12.2015.

TEKSTY PRZYJĘTE

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 27 października 2015 r.

2017/C 355/01   Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie kryzysu spowodowanego wirusem Ebola: wnioski na przyszłość oraz sposoby wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej w krajach rozwijających się w celu zapobieżenia sytuacjom kryzysowym (2014/2204(INI))   2

2017/C 355/02   Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie pomiarów emisji w sektorze motoryzacyjnym (2015/2865(RSP))   11

Środa, 28 października 2015 r.

2017/C 355/03   Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej (2014/2257(INI))   17

2017/C 355/04   Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie strategii UE dla regionu adriatycko-jońskiego (2014/2214(INI))   23

2017/C 355/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie polityki spójności i przeglądu strategii „Europa 2020” (2014/2246(INI))	37
2017/C 355/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych a należytego zarządzania gospodarczego: wytyczne dotyczące stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (2015/2052(INI))	45
Czwartek, 29 października 2015 r.		
2017/C 355/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie działań następczych w związku z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie masowej inwigilacji elektronicznej obywateli UE (2015/2635(RSP))	51
2017/C 355/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy (2015/2820(RSP))	59
2017/C 355/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie bezpiecznego korzystania ze zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (RPAS), powszechnie znanych jako bezzałogowe statki powietrzne (UAV), w dziedzinie lotnictwa cywilnego (2014/2243(INI))	63
2017/C 355/10	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie nowych wyzwań i koncepcji w zakresie promowania turystyki w Europie (2014/2241(INI))	71
2017/C 355/11	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie przyznania przez światową konferencję radiokomunikacyjną, która odbędzie się w Genewie w dniach 2–27 listopada 2015 r. (WRC-15), pasma widma radiowego niezbędnego do wspierania przyszłego rozwoju technologii satelitarnej umożliwiającej funkcjonowanie globalnych systemów śledzenia lotów (2015/2857(RSP)) .	86

III Akty przygotowawcze

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wtorek, 27 października 2015 r.

2017/C 355/12	P8_TA(2015)0360 Wspólna Polityka Rolna: uchylenie nieaktualnych aktów ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającego dyrektywę Rady 76/621/EWG w sprawie ustalenia najwyższego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego (COM(2015)0174 – C8-0101/2015 – 2015/0090(COD)) P8_TC1-COD(2015)0090 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... uchylającego dyrektywę Rady 76/621/EWG w sprawie ustalenia najwyższego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego	89
2017/C 355/13	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (08266/1/2015 – C8-0169/2015 – 2015/0076(NLE))	91

2017/C 355/14	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady uchylającej dyrektywę Rady 2003/48/WE (COM(2015)0129 – C8-0086/2015 – 2015/0065(CNS))	93
2017/C 355/15	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Szwecji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (10027/2015 – C8-0197/2015 – 2015/0804(CNS)) . . .	96
2017/C 355/16	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Belgii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (10029/2015 – C8-0196/2015 – 2015/0805(CNS)) . . .	97
2017/C 355/17	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Polsce zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (09989/2015 – C8-0195/2015 – 2015/0806(CNS)) . . .	98
2017/C 355/18	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG (09173/3/2015 – C8-0281/2015 – 2013/0246(COD)) . . .	99
2017/C 355/19	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. dotycząca Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego środki dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników i rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (10788/2/2015 – C8-0294/2015 – 2013/0309(COD))	100
2017/C 355/20	Poprawki Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (COM(2014)0001 – C7-0014/2014 – 2014/0005(COD))	101
2017/C 355/21	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (COM(2015)0135 – C8-0085/2015 – 2015/0068(CNS))	122

Środa, 28 października 2015 r.

2017/C 355/22	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. 2015 r. dotyczące stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 (11706/2015 – C8-0274/2015 – 2015/2132(BUD))	146
2017/C 355/23	P8_TA(2015)0377 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej: liczba sędziów Sądu ***II Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. dotyczącego stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Protokół nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (09375/1/2015 – C8-0166/2015 – 2011/0901B(COD)) P8_TC2-COD(2011)0901B Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2015/... zmieniającego Protokół nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej	163

2017/C 355/24	<p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1343/2011 w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) (08806/1/2015 – C8-0260/2015 – 2014/0213(COD)) . . . . . 164</p>
2017/C 355/25	<p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w odniesieniu do umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy na swoim terytorium (COM(2015)0177 – C8-0107/2015 – 2015/0093(COD)) . . . . . 165</p>
2017/C 355/26	<p>P8_TA(2015)0380</p> <p>Nowa żywność ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nowej żywności (COM(2013)0894 – C7-0487/2013 – 2013/0435(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2013)0435</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie nowej żywności, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001 . . . . . 166</p>
2017/C 355/27	<p>Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 28 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczenia atmosferycznego oraz zmiany dyrektywy 2003/35/WE (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD)) . . . . . 167</p>
Czwartek, 29 października 2015 r.	
2017/C 355/28	<p>P8_TA(2015)0386</p> <p>Agencja UE zapewniająca szkolenia w zakresie egzekwowania prawa (Cepol) ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Agencję Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (CEPOL) oraz uchylającego i zastępującego decyzję Rady 2005/681/WSiSW (COM(2014)0465 – C8-0110/2014 – 2014/0217(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0217</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) oraz zastępującego i uchylającego decyzję Rady 2005/681/WSiSW . . . . . 209</p>
2017/C 355/29	<p>P8_TA(2015)0387</p> <p>Przejrzystość transakcji finansowania papierów wartościowych ***I</p> <p>Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji (COM(2014)0040 – C7-0023/2014 – 2014/0017(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0017</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 . . . . . 210</p>

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytłuszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2015–2016

Posiedzenia od 26 do 29 października 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 423 z 17.11.2016.

Teksty przyjęte w dniu 27 października 2015 r. dotyczące absolutoriów z wykonania budżetu za rok 2013 zostały opublikowane w Dz.U. L 314 z 1.12.2015.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 27 października 2015 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0374

Sytuacja kryzysowa związana z wirusem Ebola – wnioski na przyszłość

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie kryzysu spowodowanego wirusem Ebola: wnioski na przyszłość oraz sposoby wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej w krajach rozwijających się w celu zapobieżenia sytuacjom kryzysowym (2014/2204(INI))

(2017/C 355/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2177 (2014) z dnia 18 września 2014 r. w sprawie pokoju i bezpieczeństwa w Afryce,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych nr 69/1 z dnia 19 września 2014 r. w sprawie środków ograniczających i zwalczających epidemię gorączki krwotocznej Ebola, która wybuchła niedawno w Afryce Zachodniej,
- uwzględniając decyzję sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-Moona ustanawiającą pierwszą w historii ONZ natychmiastową misję pomocy sanitarnej, tj. misję ds. natychmiastowej pomocy w kwestii eboli (UNMEER), po przyjęciu rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 69/1 oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 2177 (2014) w sprawie epidemii gorączki krwotocznej Ebola,
- uwzględniając Międzynarodowe przepisy zdrowotne (IHR) Światowej Organizacji Zdrowia z 2005 r. (WA 32.1),
- uwzględniając zalecenia z konsultacji WHO dotyczących chorób odzwierzęcych z dnia 5 maja 2004 r.,
- uwzględniając oświadczenie Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) z dnia 8 sierpnia 2014 r., w którym uznano wybuch epidemii wirusa Ebola za stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym,
- uwzględniając plan działania WHO z dnia 28 sierpnia 2014 r. w odpowiedzi na epidemię gorączki krwotocznej Ebola i jego kolejne aktualizacje,
- uwzględniając sprawozdania dyrektora generalnego WHO przedstawione na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Wykonawczej ds. wirusa Ebola, które odbyło się w Genewie w dniu 25 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenie WHO z dnia 9 maja 2015 r. w sprawie końca epidemii gorączki krwotocznej Ebola w Liberii,
- uwzględniając wydane przez WHO wytyczne dla programów szczepień w regionie Afryki w kontekście gorączki krwotocznej Ebola,
- uwzględniając deklarację na zakończenie wiosennego szczytu Grupy Banku Światowego–MFW, który odbył się w Waszyngtonie DC w dniach od 17 do 19 kwietnia 2015 r.,

Wtorek, 27 października 2015 r.

- uwzględniając międzynarodową konferencję zatytułowaną „Ebola: od sytuacji nadzwyczajnej do stabilizacji”, która odbyła się w Brukseli w dniu 3 marca 2015 r.,
  - uwzględniając misję „Wsparcie Unii Afrykańskiej w związku z epidemią eboli w Afryce Zachodniej” (ASEOWA), ustanowioną dnia 21 sierpnia 2014 r. przez Unię Afrykańską,
  - uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020),
  - uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej COM(2010)0128 oraz dokumenty SEC(2010)0380, 0381 i 0382 dotyczące roli UE w kontekście zdrowia na świecie,
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w dniu 24 października 2014 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie roli UE w kontekście zdrowia na świecie z 3011. posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych, które odbyło się dnia 10 maja 2010 r. w Brukseli,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych Unii Europejskiej z dnia 15 sierpnia 2014 r., 20 października 2014 r., 17 listopada 2014 r., 12 grudnia 2014 r. i 16 marca 2015 r. w sprawie kryzysu związanego z wirusem Ebola w Afryce Zachodniej,
  - uwzględniając sprawozdania dla Rady Europejskiej sporządzone w listopadzie 2014 r. i marcu 2015 r. przez komisarza KE Christosa Stylianidesa, koordynatora UE ds. wirusa Ebola,
  - uwzględniając opracowane przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych oraz Komisję kompleksowe unijne ramy reagowania w związku z wybuchem epidemii wirusa Ebola w Afryce Zachodniej,
  - uwzględniając Inicjatywę przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI) oraz sprawozdanie Sierra Leone z 2011 r. dotyczące postępu prac w zakresie EITI, sprawozdanie Liberii z 2012 r. dotyczące postępu prac w zakresie EITI oraz sprawozdanie Gwinei z 2012 r. dotyczące postępu prac w zakresie EITI,
  - uwzględniając francuski program reagowania RIPOST – „Sieć instytucji zdrowia publicznego w Afryce Zachodniej”,
  - uwzględniając rezolucję w sprawie epidemii wirusa Ebola, przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 3 grudnia 2014 r. w Strasburgu (Francja),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 września 2014 r. w sprawie reakcji UE na wybuch epidemii gorączki krwotocznej Ebola ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0281/2015),
- A. mając na uwadze, że w systemach opieki zdrowotnej w Liberii, Sierra Leone i Gwinei istnieją poważne luki, oraz że te trzy kraje jeszcze przed wybuchem epidemii plasowały się wśród państw o najniższym wskaźniku rozwoju społecznego UNDP, gdyż około 80 % ich obywateli żyje w skrajnym ubóstwie, a także wśród państw o największej na świecie umieralności młodzieży i dzieci poniżej piątego roku życia, głównie wskutek chorób możliwych do wyleczenia;
- B. mając na uwadze, że kryzys związany z wirusem Ebola jest kryzysem systemowym na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także w zakresie krajowego i globalnego zarządzania;
- C. mając na uwadze, że skalę katastrofy można przypisać szeregowi czynników, w tym: brakowi politycznych działań zapobiegających epidemii w krajach dotkniętych chorobą, niedostosowanej odpowiedzi wspólnoty międzynarodowej, rozdzierającym skutkom zamknięcia granic i ograniczeń dotyczących obywateli, nieskuteczności mechanizmów nadzoru i ostrzegania, powolnej i źle dostosowanej reakcji po ostatecznym uruchomieniu pomocy, kompletnemu brakowi przywództwa ze strony WHO, brakowi badań i opracowanych leków, szczepionek i diagnostyki;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0026.

Wtorek, 27 października 2015 r.

- D. mając na uwadze, iż w tygodniu kończącym się w dniu 18 października 2015 r. odnotowano trzy nowe potwierdzone przypadki gorączki krwotocznej Ebola, z czego wszystkie trzy miały miejsce w Gwinei; mając na uwadze, że kraj ten nie odnotował żadnego przypadku choroby w poprzednich dwóch tygodniach; mając na uwadze, że w Sierra Leone nie odnotowano żadnych przypadków choroby przez pięć kolejnych tygodni; mając na uwadze, że 3 września 2015 r. WHO ogłosiła Liberię krajem wolnym od przenoszenia się między ludźmi wirusa Ebola; mając na uwadze, że było 28 512 potwierdzonych przypadków zachorowań, w tym 11 313 potwierdzonych przypadków zgonów;
- E. mając na uwadze, że wciąż zbyt mało wiadomo o występowaniu, przenoszeniu i potencjale mutacji wirusa Ebola; mając na uwadze, że powszechna niewiedza oraz dominujące błędne rozumienie przyczyn i skutków gorączki krwotocznej Ebola przyspieszyły rozprzestrzenianie się tego wirusa; mając na uwadze, że badania etnograficzne są przydatne dla zrozumienia, jak funkcjonują społeczności i jak trafić do osób z różnych kultur;
- F. mając na uwadze, że gorączkę krwotoczną Ebola stwierdzono w nasieniu i w cieczy wodnistej oka rekonwalescentów; mając na uwadze wystąpienie pojedynczych ewidentnych przypadków zarażenia drogą płciową, co wskazuje na trudności z eliminacją wirusa i z ustaleniem momentu, kiedy kraje można rzeczywiście uznać za wolne od wirusa Ebola;
- G. mając na uwadze, że w wielu krajach Afryki systemy opieki zdrowotnej i edukacji uległy pogorszeniu w związku z realizacją programów dostosowania strukturalnego narzuconych przez MFW i Bank Światowy, wymagających cięć budżetowych w sektorze publicznym;
- H. mając na uwadze, że wybuch epidemii gorączki krwotocznej Ebola w Afryce Zachodniej wykazał, iż lokalne i krajowe systemy opieki zdrowotnej krajów o niskich dochodach nie mają środków lub odporności niezbędnych do zareagowania na epidemie chorób zakaźnych, takich jak gorączka krwotoczna Ebola; mając na uwadze, że wzmocnienie systemów opieki zdrowotnej na świecie stało się w związku z tym integralną częścią zarządzania zdrowiem na świecie;
- I. mając na uwadze rolę kultury i tradycyjnych zwyczajów w zarządzaniu kryzysem związanym z wirusem Ebola ⁽¹⁾;
- J. mając na uwadze, że dzieci, nastoletnie dziewczynki i młode kobiety są jedną z najbardziej marginalizowanych i narażonych grup społecznych w czasie tego kryzysu, który stanowi poważne zagrożenie dla zaangażowania kobiet w działalność gospodarczą i zwiększył nierówność płci w dziedzinie edukacji; mając na uwadze, że osieroczone dzieci mogą spotkać się z odrzuceniem i stygmatyzacją;
- K. mając na uwadze, że epidemia gorączki krwotocznej Ebola, która dotknęła Afrykę Zachodnią, jest największą i najbardziej złożoną epidemią w całej historii tej choroby; mając na uwadze, że Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) została pierwotnie powiadomiona o epidemii gorączki krwotocznej Ebola w dniu 23 marca 2014 r., jednak dopiero w dniu 8 sierpnia 2014 r. utworzony w oparciu o międzynarodowe przepisy zdrowotne Komitet ds. Sytuacji Nadzwyczajnych uznał ją za sytuację nadzwyczajną, stanowiącą zagrożenie dla zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym; mając na uwadze, że przed wybuchem tej epidemii nie uznawano eboli za poważne wyzwanie dla polityki zdrowotnej;
- L. mając na uwadze, że na gorączkę krwotoczną Ebola zmarło prawie 500 pracowników medycznych w Gwinei, Liberii i Sierra Leone, krajach borykających się z poważnym niedoborem personelu medycznego jeszcze przed wybuchem kryzysu związanego z wirusem Ebola; mając na uwadze, że szpitale i personel medyczny nie były w stanie zajmować się innymi chorobami ze względu na mobilizację środków do walki z epidemią gorączki krwotocznej Ebola; mając na uwadze konieczność ochrony placówek opieki zdrowotnej oraz zdrowia ich pracowników w celu umożliwienia zrównoważonego świadczenia opieki medycznej;
- M. mając na uwadze, że wielu rekonwalescentów musi zmagać się ze stygmatyzacją ze strony zarówno krewnych, jak i społeczeństwa; mając na uwadze, że sytuacja ta szczególnie dotyka dzieci, które straciły jednego lub oboje rodziców i z których wiele zostało odrzuconych przez pozostałych przy życiu krewnych z obawy przed zakażeniem;
- N. mając na uwadze potrzebę integracji epidemiologii, zdrowia publicznego i nauk społecznych w celu wyciągnięcia właściwych wniosków z epidemii gorączki krwotocznej Ebola;

⁽¹⁾ Na przykład zwyczaj palenia zwłok.

Wtorek, 27 października 2015 r.

- O. mając na uwadze, że w pierwszych miesiącach kryzysu związanego z wirusem Ebola pozarządowe organizacje humanitarne, a w szczególności Lekarze bez Granic oraz Czerwony Krzyż, były najbardziej skuteczne, najlepiej poinformowane i najbardziej doświadczone, i dzięki temu odegrały pierwszoplanową rolę w walce z wirusem;
- P. mając na uwadze, że zamykanie szkół i widoczna wśród osieroconych dzieci tendencja do przyjmowania roli opiekuna w gospodarstwach domowych stwarzają zagrożenie zaistnienia „straconego pokolenia” dzieci przez długi czas pozbawionych formalnej edukacji;
- Q. mając na uwadze, że dzięki ich umiejętnościom praktycznym, nie mówiąc już o zdolności do działania w ramach sieci, organizacje humanitarne udowodniły, że w razie potrzeby na początkowym etapie kryzysu są lepiej przystosowane i bardziej skuteczne niż „podmioty instytucjonalne”;
- R. mając na uwadze, że próby opanowania kryzysu związanego z wirusem Ebola uwypukliły inne zjawisko, nazwane przez organizację Lekarze bez Granic „kryzysem w kryzysie”, którego skutkiem było unikanie szpitali przez osoby cierpiące z powodu choroby innej niż wirus Ebola z obawy przed zarażeniem się tym wirusem;
- S. mając na uwadze, że UE wraz ze swoimi państwami członkowskimi jest największym darczyńcą pomocy rozwojowej na świecie i udostępniła ponad 1,39 mld EUR z myślą o ograniczeniu rozprzestrzeniania się epidemii gorączki krwotocznej Ebola w Afryce Zachodniej; mając na uwadze, że kwota ta umożliwi UE negocjowanie z krajami partnerskimi i innymi darczyńcami wsparcia rozwoju kompleksowych krajowych systemów opieki zdrowotnej, opartych na spójnej, integracyjnej i uwzględniającej potrzeby strategii;
- T. mając na uwadze udowodniony potencjał, jakim w zakresie wprowadzania skutecznych rozwiązań logistycznych dysponuje Światowy Program Żywnościowy ONZ, który w przyszłości mógłby być przydatny również w dziedzinie systemów ostrzegania i reagowania;
- U. mając na uwadze, że bezpieczeństwo personelu medycznego jest koniecznym elementem międzynarodowej mobilizacji pracowników służby zdrowia;
- V. mając na uwadze mianowanie przez Radę Europejską w dniu 23 października 2014 r. koordynatora UE ds. wirusa Ebola w osobie komisarza Christosa Stylianidesa odpowiedzialnego za pomoc humanitarną i zarządzanie kryzysowe; mając na uwadze, że komisarz Stylianides udał się do najbardziej poszkodowanych krajów w dniu 12 listopada 2014 r. w towarzystwie komisarza ds. zdrowia Vytenisa Andriukaitisa;
- W. mając na uwadze, że ONZ, WHO i Komisja Europejska ustanowiły oceny procesów zarządzania epidemią;
- X. mając na uwadze deklarację WHO z kwietnia 2015 r., w której przyznano, że „świat i WHO nie są przygotowane na radzenie sobie z długotrwałą epidemią”;
- Y. mając na uwadze, że konieczna jest poprawa ładu międzynarodowego w zakresie zarządzania kryzysami zdrowotnymi;
- Z. mając na uwadze, że dostęp do lekarstw to kluczowy aspekt prawa do zdrowia;
- AA. mając na uwadze, że 2 mld ludzi na świecie nie ma dostępu do szczepień lub do leczenia potrzebnego, by pozostać przy życiu i zachować zdrowie;
- AB. mając na uwadze, że dostęp do leków oraz badań naukowych i rozwoju w dziedzinie zdrowia powinien służyć przede wszystkim potrzebom pacjentów, zarówno w Europie, jak i w krajach rozwijających się;
- AC. mając na uwadze, że inicjatywa w zakresie leków innowacyjnych to największe na świecie partnerstwo publiczno-prywatne w dziedzinie nauk przyrodniczych, dysponujące budżetem w wysokości 3,3 mld EUR na okres 2014–2024, z czego 1,638 mld EUR pochodzi z programu „Horyzont 2020”;

Wtorek, 27 października 2015 r.

- AD. mając na uwadze, że ze względu na wstrząs związany z epidemią gorączki krwotocznej Ebola podupadło zaufanie do placówek medycznych, personel medyczny obawia się ponownego podjęcia obowiązków, a społeczności zubożały i stały się podejrzliwe; mając na uwadze, że ponowne zapewnienie podstawowych świadczeń zdrowotnych jest palącą potrzebą; mając na uwadze, że równie ważne jest ustanowienie solidnych i skutecznych systemów opieki zdrowotnej, obejmujących wspólne ponoszenie ryzyka, we wszystkich krajach rozwijających się, co wymaga również odpowiedniego przeszkolenia miejscowego personelu medycznego;
- AE. mając na uwadze, że kryzys związany z wirusem Ebola doprowadził kraje nim dotknięte do głębszej recesji, a według danych Banku Światowego w samym tylko 2015 r. PKB trzech najbardziej poszkodowanych krajów spadło o 2 mld USD;
- AF. mając na uwadze, że trzy wspomniane państwa wystąpiły do MFW i Banku Światowego o zastosowanie „planu Marshalla” w wysokości 7 500 mln EUR, mającego pomóc im wyjść z kryzysu gospodarczego;
- AG. mając na uwadze, że niektóre organizacje pozarządowe wezwały Bank Światowy do zgromadzenia kwoty około 1,7 mld USD, aby pomóc tym krajom poprawić w trwały sposób ich infrastrukturę zdrowotną;
- AH. mając na uwadze, że wspólnota międzynarodowa musi zachować czujność i że celem jest osiągnięcie etapu zażegnania epidemii eboli, bez żadnego nowego przypadku zakażenia w długim okresie czasu;
- AI. mając na uwadze, że dobre praktyki higieniczne są niezbędne; mając też jednak na uwadze, że w wymienionych trzech krajach brakuje wystarczająco sprawnych systemów wodno-kanalizacyjnych;
- AJ. mając na uwadze, że należy się obawiać również wysokiej śmiertelności w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek innej epidemii;
- AK. mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel Federica Mogherini, europejski komisarz ds. pomocy humanitarnej i koordynator UE ds. wirusa Ebola Christos Stylianides, europejski komisarz ds. współpracy międzynarodowej i rozwoju Neven Mimica, posłowie do Parlamentu Europejskiego, rządy i parlamentarzyści państw członkowskich wielokrotnie wzywali do wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej;
- AL. mając na uwadze, że w 11. Europejskim Funduszu Rozwoju wzmocnienie systemów opieki zdrowotnej oraz usług wodno-kanalizacyjnych należą do sektorów głównych tylko w odniesieniu do Gwinei, nie zaś w odniesieniu do Liberii i Sierra Leone;
- AM. mając na uwadze, że komunikat Komisji dotyczący roli UE w kontekście zdrowia na świecie (COM(2010)0128) przedstawia kompleksową i całościową, opartą na potrzebach globalną strategię zdrowotną, która została zaaprobowana przez państwa członkowskie;
- AN. mając na uwadze, że nie wszystkie państwa w pełni wdrożyły IHR; mając na uwadze, że IHR powinny zostać poddane przeglądowi w świetle doświadczeń zgromadzonych podczas niedawnej epidemii gorączki krwotocznej Eboli;
- AO. mając na uwadze, że niewiele wiadomo o potencjalnie niebezpiecznych chorobach odzwierzęcych; mając na uwadze, że praktyki żywieniowe i rolne, wylesianie oraz handel zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego doprowadził do powstawania nowo ewoluujących chorób odzwierzęcych, takich jak ptasia grypa, gorączka krwotoczna Ebola i HIV;
- AP. mając na uwadze, że WHO zaleca koordynację działań sektora zdrowia publicznego i weterynarii;
- AQ. mając na uwadze, że delegacja Komisji Rozwoju odwiedzi Sierra Leone w listopadzie 2015 r.;

1. krytykuje powolną reakcję międzynarodową na ten kryzys w jego pierwszych miesiącach; podkreśla jednakże mobilizację i zaangażowanie UE i jej państw członkowskich już od marca 2014 r., pomagające powstrzymać rozprzestrzenianie się wirusa Eboli, zauważa aktualne zwiększanie zaangażowania UE i jej państw członkowskich w obszary pomocy humanitarnej i rozwojowej, logistyki i badań w odpowiedzi na kryzys;

Wtorek, 27 października 2015 r.

2. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie nowej szczepionki (w rekordowym czasie), która okazała się skuteczna w 100 % w Gwinei wg danych z dnia 23 marca 2015 r., i nawołuje do pilnego zagwarantowania dostępu do tej szczepionki, która powinna być finansowo dostępna dla wszystkich mieszkańców Liberii i Sierra Leone;
3. uważa, iż należy nadal zachowywać czujność w związku z kilkoma nowymi przypadkami wirusa Ebola, którego sposób przenoszenia się wciąż budzi jeszcze wątpliwości;
4. apeluje do wszystkich zainteresowanych podmiotów, w szczególności do rządów krajów rozwijających się, instytucji europejskich i organizacji międzynarodowych, o wyciągnięcie wniosków z tego kryzysu, w tym w odniesieniu do niekorzystnego wpływu, jaki na sektor opieki zdrowotnej w krajach rozwijających się wywierają warunki stawiane przez MFW i Bank Światowy w związku z instrumentami dostosowania strukturalnego, oraz o opracowanie skutecznych metod zwalczania międzynarodowych kryzysów zdrowotnych;
5. w tym kontekście odnotowuje ogłoszenie w dniu 18 maja 2015 r. przez dyrektor WHO reformy, a w szczególności utworzenie nowego programu ratunkowego i światowej rezerwy pracowników możliwej do wysłania w trybie pilnym w teren oraz udostępnienie nowego specjalnego funduszu rezerwy awaryjnej w kwocie 100 mln USD; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do zwiększenia budżetu Światowej Organizacji Zdrowia w ciągu najbliższych dwóch lat o 10 %, do wysokości 4,5 mld USD;
6. wzywa wspólnotę międzynarodową do wspierania kampanii informacyjnych i edukacyjnych w dotkniętych chorobą krajach; podkreśla zasadnicze znaczenie kampanii profilaktycznych i informacyjnych w zarządzaniu kryzysem, w szczególności dla ograniczenia zakażeń, a także znaczenie uświadamiania, jakich ryzykownych zachowań należy unikać; podkreśla znaczenie alternatywnych środków rozpowszechniania informacji;
7. zdecydowanie podkreśla wagę przeciwdziałania wywołanej epidemią eboli eskalacji napięć między różnymi grupami, gdyż tworzenie mitów niesie ze sobą niebezpieczeństwo obwiniania niektórych społeczności za tę epidemię;
8. uważa, że reakcja Unii Europejskiej w perspektywie długoterminowej, wykraczająca poza pomoc udzielaną w trybie doraźnym, będzie musiała polegać przede wszystkim na pomocy rozwojowej, co obejmuje inwestycje potrzebne zwłaszcza w sektorze opieki zdrowotnej, aby wspierać odporność, przede wszystkim w odniesieniu do organizacji systemów opieki zdrowotnej i zarządzania nimi, nadzoru sanitarnego i informacji w dziedzinie zdrowia, systemów zaopatrzenia w leki, dobrego rządzenia na poziomie krajowym i budowania państwowości, a także skupienie się na podstawowym wsparciu na rzecz ożywienia gospodarczego tych trzech państw;
9. apeluje do władz o wzięcie pod uwagę wniosków dotyczących zjawiska stygmatyzacji i o wykorzystanie ich w przypadku wystąpienia podobnego kryzysu humanitarnego;
10. przypomina o znaczeniu zapobiegania konfliktom, gdyż konflikty i niestabilność mają bardzo negatywny wpływ na systemy opieki zdrowotnej;
11. wzywa do powołania stałego europejskiego zespołu szybkiego reagowania, złożonego z ekspertów, grup wsparcia laboratoryjnego, epidemiologów i infrastruktury logistycznej, która mogłaby być wykorzystana w jak najkrótszym czasie i obejmowałaby m.in. mobilne laboratoria; podkreśla w szczególności wartość dodaną, jaką UE mogłaby wnieść w dziedzinie „kontrolni wykrywających na granicy”, zarówno na morzu, jak i na lądzie, natomiast amerykańskie organy zdrowia publicznego celują w badaniach przesiewowych w portach lotniczych i ten rodzaj ekspertyzy UE mogłaby upowszechnić i również z niej skorzystać;
12. wzywa również UE do wsparcia wdrożenia sieci punktów kontrolnych w krajach rozwijających się, aby umożliwić jak najszybsze wykrywanie nowych przypadków chorób zakaźnych mogących przerodzić się w pandemię i utworzyć siatkę ostrzegawczą pokrywającą terytoria tych krajów;
13. uznaje konieczność wspierania nawiązywania współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a krajami rozwijającymi się, w szczególności z Afryki Zachodniej, w zakresie szkolenia personelu medycznego;

Wtorek, 27 października 2015 r.

14. podkreśla znaczenie wzmocnienia systemów ochrony i szybkiej ewakuacji pracowników międzynarodowej służby zdrowia;

15. ubolewa, że dostosowania i reformy wdrożone w przeszłości, a także niesprawiedliwe polityki rozwojowe przyczyniły się do powstania niewydajnych systemów opieki zdrowotnej; wzywa Komisję do wspierania tych trzech państw w ustanawianiu krajowych systemów publicznej opieki zdrowotnej zaspokajających ich podstawowe potrzeby zdrowotne oraz w rozwijaniu infrastruktury zapewniającej dostęp do publicznej opieki zdrowotnej wszystkim obywatelom; w szczególności uważa, że budowanie odporności systemu opieki zdrowotnej w perspektywie długoterminowej wymaga między innymi: (i) inwestowania zasobów w podstawowe usługi zdrowotne, (ii) zapewnienia bezpiecznej i wysokiej jakości opieki zdrowotnej poprzez zwiększenie środków na szkolenia, nadzorowanie i stosowne wynagrodzenia pracowników służby zdrowia oraz umożliwienie dostępu do bezpiecznych leków, (iii) zaangażowania lokalnych zainteresowanych stron i społeczności w działania prowadzone w ramach sytuacji kryzysowych oraz w planowanie rozwoju; apeluje do międzynarodowych darczyńców o zwiększenie oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) dla tych krajów w formie systemów krajowych, takich jak wsparcie budżetowe; apeluje do Komisji o opracowanie, we współpracy z krajami partnerskimi, WHO, Bankiem Światowym i innymi darczyńcami, spójnych i uwzględniających potrzeby planów działania na rzecz zdrowia oraz procedur monitorowania;

16. podkreśla, że rozwiązania powinny uwzględniać zasadnicze braki pod względem reprezentacji kobiet, dostępu do opieki zdrowotnej i usług oraz utraty źródeł utrzymania; podkreśla zwłaszcza konieczność zaoferowania wysokiej jakości podstawowych usług i opieki zdrowotnej, ze szczególnym uwzględnieniem opieki macierzyńskiej i usług położniczo-ginekologicznych;

17. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący roli UE w kontekście zdrowia na świecie (COM(2010)0128), jej całościową wizję kompleksowych systemów opieki zdrowotnej, jej przekrojowe podejście oraz jej dążenie do zapewnienia powszechnego dostępu do opieki zdrowotnej; zachęca Komisję do dokonania przeglądu tego komunikatu w świetle nowych doświadczeń zgromadzonych podczas kryzysu związanego z wirusem Ebola, przy jednoczesnym zachowaniu kompleksowego i przekrojowego podejścia, oraz do terminowego przedstawienia i wdrożenia programu działania;

18. podkreśla, iż zasadniczo kraje rozwijające się powinny priorytetowo traktować linie budżetowe finansujące powstanie stabilnego i odpornego publicznego systemu zabezpieczeń społecznych i publicznych systemów opieki zdrowotnej, budowę wystarczającej, dobrze wyposażonej i trwałej infrastruktury zdrowotnej (w tym laboratoriów oraz systemów wodno-kanalizacyjnych) oraz zapewnienie wysokiej jakości podstawowych świadczeń i opieki zdrowotnej; kładzie nacisk na potrzebę zapewnienia wystarczającej liczby personelu medycznego w stosunku do liczby ludności i wzywa rządy dotkniętych chorobą krajów do zagwarantowania, że personel medyczny będzie wynagradzany oraz że środki pieniężne przeznaczone na cele zdrowotne trafią do ludzi; dostrzega jednak, że systemy opieki zdrowotnej nie są w stanie samodzielnie przezwyciężyć kryzysów takich jak obecny, a żeby naprawić poważne niedociągnięcia we wszystkich usługach o podstawowym znaczeniu należy zastosować kompleksowe podejście obejmujące różne sektory, takie jak edukacja i szkolenia, urządzenia sanitarne, bezpieczeństwo żywności i woda pitna; podkreśla jednocześnie, że dla naprawy sytuacji kluczowe znaczenie ma również edukacja, obejmująca wymiary kulturowe i przekonania;

19. przypomina, że inwestycje w sektorze służby zdrowia są istotnym czynnikiem rozwoju gospodarczego i przyczyniają się do eliminacji ubóstwa w krajach rozwijających się; z zadowoleniem przyjmuje włączenie celu 3 „Umożliwienie wszystkim życia w zdrowiu i promowanie dobrego samopoczucia wszystkich ludzi niezależnie od wieku” do propozycji przyszłych celów zrównoważonego rozwoju;

20. podkreśla, że długoterminowe plany zawierające wyliczenie kosztów, potrzebne do budowy odpornych i kompleksowych systemów opieki zdrowotnej, muszą dodatkowo obejmować odpowiednią liczbę przeszkolonego personelu medycznego, dostęp do materiałów medycznych w wystarczającej ilości oraz solidny system informacji zdrowotnej;

21. wzywa do wzmocnienia infrastruktur badawczych poprzez utworzenie „publicznego ośrodka badań nad chorobami zakaźnymi” w Afryce Zachodniej i nawiązywanie współpracy międzyuniwersyteckiej z udziałem UE i jej państw członkowskich;

22. podkreśla potrzebę zmierzenia się z nierównościami społecznymi w celu zbudowania odpornego i stabilnego publicznego systemu opieki zdrowotnej; opowiada się w tym celu za wprowadzeniem finansowanej ze środków publicznych powszechnej opieki zdrowotnej, która byłaby bezpłatna w punkcie korzystania, i wzywa Komisję – wraz z krajami partnerskimi i innymi darczyńcami – do przedstawienia w jak najkrótszym czasie programu ustanowienia powszechnej opieki zdrowotnej gwarantującej wspólne ponoszenie ryzyka zdrowotnego;

Wtorek, 27 października 2015 r.

23. wzywa wszystkie kraje do zobowiązania się do wprowadzenia powszechnej opieki zdrowotnej oraz do opracowania planu określającego zasoby krajowe i potencjalne międzynarodowe źródła finansowania umożliwiające osiągnięcie tego celu; popiera cel zwiększenia wydatków na opiekę zdrowotną we wszystkich krajach do uznanego minimum wynoszącego 86 USD na osobę na podstawowe świadczenia zdrowotne;
24. z zadowoleniem przyjmuje zorganizowaną pod egidą UE i najważniejszych partnerów międzynarodową konferencję na wysokim szczeblu, która odbyła się w dniu 3 marca 2015 r., a której celem było wyeliminowanie gorączki krwotocznej Ebola, lecz także dokonanie oceny wpływu na dotknięte nią państwa z myślą o zapewnieniu, aby pomoc rozwojowa była oparta na działaniach humanitarnych;
25. popiera pomysł wdrożenia „planu Marshalla” w celu ożywienia gospodarki tych krajów; sugeruje zaoferowanie administracji pomocy technicznej w celu zwiększenia jej zdolności i zagwarantowania, że pieniądze trafią do ludzi, a nie zostaną utracone wskutek korupcji lub przeznaczenia ich na inne cele;
26. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe starania na rzecz zmniejszania międzynarodowych zobowiązań w zakresie zadłużenia krajów dotkniętych epidemią wirusa Ebola;
27. jest zdania, że partnerstwa między UE a strefą objętą kryzysem okażą się skuteczne dopiero wtedy, gdy Liberia, Gwinea i Sierra Leone będą w stanie jak najszybciej przejąć odpowiedzialność za własny rozwój;
28. uważa, że programowanie 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju powinno zostać ponownie przeanalizowane, aby inwestycje w dziedzinie zdrowia i dobrego sprawowania władzy stały się obszarami priorytetowymi we wszystkich krajach o słabej infrastrukturze publicznej; wyraża obawy w związku z faktem, że opieka zdrowotna oraz dostęp do wody i kanalizacji nie znalazły się wśród głównych sektorów w krajowych programach orientacyjnych Liberii i Sierra Leone; wzywa Komisję do ustanowienia mechanizmów ściślejszego monitorowania pomocy;
29. uważa też, że dokonując śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) nie można dłużej pomijać ryzyka związanego ze strukturalnym niedofinansowaniem działań humanitarnych Unii Europejskiej;
30. gratuluje obecnym na miejscu pracownikom humanitarnym i medycznym, którzy z narażeniem własnego życia zaangażowali się w działania w celu opanowania tego poważnego kryzysu sanitarnego;
31. składa wyrazy uznania UNMEER, organizacjom partnerskim oraz humanitarnym organizacjom pozarządowym, takim jak między innymi Lekarze bez Granic, Międzynarodowa Federacja Towarzystw Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, Emergency i in. w związku z pracą, jaką wykonały na miejscu, i z ogromnym zadowoleniem przyjmuje ich ogromny wkład i pomoc w działaniach na rzecz powstrzymania epidemii; wyraża ubolewanie z powodu przypadków niewłaściwego leczenia członków personelu medycznego i innych pracowników zaangażowanych w walkę z wybuchem epidemii wirusa Ebola po ich powrocie z Afryki;
32. uważa, że dostęp do leków nie powinien już zasadniczo zależeć od siły nabywczej pacjenta, lecz powinien zaspokajać potrzeby pacjenta, a rynek nie powinien samodzielnie decydować o tym, jakie leki należy produkować;
33. wzywa UE i jej państwa członkowskie do przestrzegania zasady spójności polityki UE na rzecz rozwoju określonej w art. 208 TFUE przez propagowanie uczciwego i sprawiedliwego handlu międzynarodowego oraz badań medycznych i polityki innowacji wspierających i ułatwiających powszechny dostęp do leków;
34. apeluje do Komisji o przeanalizowanie modeli alternatywnych wobec tych, które opierają się na monopolach patentowych, w odniesieniu do rozwoju leków lub szczepionek produkowanych w ramach partnerstw publiczno-prywatnych, takich jak inicjatywa w zakresie leków innowacyjnych, co może zagwarantować pacjentom dostępność leczenia, stabilność budżetów opieki zdrowotnej i efektywne reagowanie na kryzysy, takie jak kryzys związany z wirusem Ebola lub podobne zagrożenia;

Wtorek, 27 października 2015 r.

35. podkreśla znaczenie zwiększenia potencjału badawczego w dziedzinie globalnego przeciwdziałania epidemiom, opracowania „szybkich testów” i zapewnienia dostępu do szczepionek; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt zmobilizowania wielu europejskich funduszy w dziedzinie badań naukowych w celu zwalczania wirusa Ebola, w szczególności za pośrednictwem inicjatywy w zakresie leków innowacyjnych, programu „Horyzont 2020” czy programu Partnerstwa pomiędzy Europą a krajami rozwijającymi się w zakresie badań klinicznych (EDCTP); zaznacza, że chociaż szczepionki są mile widziane, najprawdopodobniej nie nadają się one do eliminacji wirusa Ebola, gdyż podlega on mutacjom; podkreśla w związku z tym, że należy priorytetowo traktować finansowanie ogólnego wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej, higieny, izolacji, niezawodnych i szybkich testów działających w warunkach tropikalnych oraz leku ukierunkowanego na wirusa i wywoływane przez niego objawy;
36. wzywa wszystkie zainteresowane podmioty do propagowania edukacji obywatelskiej w dziedzinie zdrowia, ze szczególnym naciskiem na kwestię tradycyjnych zwyczajów niedających się pogodzić ze zwalczaniem rozprzestrzeniającej się epidemii;
37. podkreśla, że UE powinna wspierać skuteczne i uczciwe finansowanie badań, przynoszące korzyści w zakresie powszechnego zdrowia oraz gwarantujące, że innowacje i interwencje generują przystępne cenowo i dostępne rozwiązania; ponownie stwierdza z całą mocą, że należy zbadać modele, które oddzielają koszty badań i rozwoju od cen leków, w tym możliwości transferu technologii do krajów rozwijających się;
38. powtarza, że potrzebne są inwestycje w badania dotyczące chorób zaniedbanych; wzywa w tym kontekście Komisję do kontynuowania odnośnej debaty i poczynienia kroków w celu otwarcia szerokiej współpracy między sektorem publicznym i prywatnym, pod warunkiem wprowadzenia środków ochronnych, dzięki którym partnerstwa publiczno-prywatne nie będą szkodzić osobom podatnym na zagrożenia na nieuregulowanym rynku, mając na celu wzmocnienie krajowych systemów opieki zdrowotnej i ułatwienie transferu wyników do odpowiednich społeczności; w tym zakresie z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w celu zaspokojenia palącej potrzeby badań nad nowymi terapiami UE udostępniła 138 mln EUR na projekty rozwoju badań klinicznych nad nowymi szczepionkami, szybkimi testami diagnostycznymi oraz terapiami w ramach programu „Horyzont 2020” i inicjatywy w zakresie leków innowacyjnych; wyraża uznanie dla europejskiego przemysłu farmaceutycznego, który również przeznaczył znaczne środki na wsparcie działań badawczych;
39. zwraca uwagę, że gorączka krwotoczna Ebola i inne epidemie to zagrożenia ponadnarodowe, wymagające współpracy międzynarodowej; wzywa WHO do dokonania przeglądu Międzynarodowych przepisów zdrowotnych (IHR) z myślą o włączeniu do nich współzależnej odpowiedzialności i wsparcia finansowego, również w celu usunięcia podstawowych przyczyn problemów;
40. z zadowoleniem przyjmuje, w kontekście pobieżnego wdrożenia IHR i braku nadzoru epidemiologicznego, francuski program reagowania RIPOST („Sieć instytucji zdrowia publicznego w Afryce Zachodniej”);
41. podkreśla, że obecnie, gdy epidemia wygasa, wirus utrzymuje się w gonadach przez całe miesiące po wyzdrowieniu, a zatem w systemie opieki zdrowotnej i środków edukacyjnych należy zapewnić porady w zakresie seksuologii i planowania rodziny;
42. podkreśla, że w następstwie epidemii, która zniszczyła sektor drobnych producentów rolnych, coraz bardziej prawdopodobne wydaje się wystąpienie kryzysu żywnościowego; wzywa państwa członkowskie, Komisję i wspólnotę międzynarodową do inwestowania w długoterminowy rozwój rolnictwa na małą skalę, aby zapewnić usunięcie zagrożenia dla gospodarstw rolnych i przyszłego bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce Zachodniej;
43. wzywa właściwą komisję PE do monitorowania zarządzania kryzysowego w ścisłej współpracy z koordynatorem UE ds. wirusa Ebola i po zakończeniu misji PE w Sierra Leone przed dokonaniem ostatecznej oceny sytuacji na podstawie należyście określonych kryteriów;
44. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentom państw Unii Afrykańskiej, sekretarzowi generalnemu ONZ oraz Światowej Organizacji Zdrowia.
-

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0375

Pomiar emisji w sektorze motoryzacyjnym**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie pomiarów emisji w sektorze motoryzacyjnym (2015/2865(RSP))**

(2017/C 355/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie pomiarów emisji w sektorze motoryzacyjnym (O-000113/2015 – B8-0764/2015),
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów ⁽¹⁾,
  - uwzględniając dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającą ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów ⁽²⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/81/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza ⁽³⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 333/2014 z dnia 11 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 443/2009 w celu określenia warunków osiągnięcia docelowego zmniejszenia emisji CO₂ z nowych samochodów osobowych przewidzianego na 2020 r. ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dnia 18 września 2015 r. Agencja Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych (EPA) oraz Kalifornijska Rada ds. Zasobów Powietrza (CARB) wydały komunikat o naruszeniu przepisów dotyczących zanieczyszczenia powietrza w odniesieniu do Volkswagen AG, Audi AG oraz Volkswagen Group of America (zbiorowo zwanych VW); mając na uwadze, że śledztwo wszczęto w następstwie badania emisji tlenku azotu (NO_x) z silników Diesla, przeprowadzonego przez organizację pozarządową we współpracy z naukowcami uniwersyteckimi, a wyniki tego badania przedstawiono EPA i CARB w maju 2014 r.;
- B. mając na uwadze, że zanieczyszczenie powietrza jest przyczyną ponad 430 000 przedwczesnych zgonów w UE rocznie oraz wiąże się z rocznymi kosztami rzędu 940 mld EUR w związku z jego wpływem na ludzkie zdrowie; mając na uwadze, że NO_x jest główną substancją zanieczyszczającą, która powoduje m.in. raka płuc, astmę oraz szereg chorób układu oddechowego, a także prowadzi do degradacji środowiska przez eutrofizację i zakwaszanie; mając na uwadze, że spaliny emitowane przez pojazdy z silnikiem Diesla są głównym źródłem NO_x na obszarach miejskich w Europie; mając na uwadze, że nawet jedna trzecia ludności zamieszkującej w miastach w UE nadal narażona jest na zanieczyszczenia, których poziom przekracza dopuszczalne lub docelowe wartości określone przez UE; mając na uwadze, że transport jest nadal głównym źródłem zanieczyszczeń przyczyniających się do niskiej jakości powietrza w miastach i związanych z tym problemów zdrowotnych; mając na uwadze, że ponad 20 państw członkowskich nie przestrzega obecnie unijnych limitów dotyczących jakości powietrza, szczególnie z uwagi na zanieczyszczenie miast;

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 22.⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 103 z 5.4.2014, s. 15.

Wtorek, 27 października 2015 r.

- C. mając na uwadze, że w 2012 r. działająca przy WHO Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem (IARC) uznała spaliny z silników Diesla za rakotwórcze i zaleciła, by z uwagi na dodatkowe skutki zdrowotne wywoływane przez cząstki stałe emitowane przez silniki Diesla, ekspozycja na tę mieszaninę emitowanych substancji chemicznych została ograniczona na całym świecie;
- D. mając na uwadze, że przemysł motoryzacyjny jest jednym z kluczowych sektorów przyczyniających się do wzrostu gospodarczego, innowacji oraz zatrudnienia w wielu państwach członkowskich; mając na uwadze, że jeżeli nie zostaną podjęte zdecydowane działania, obecny skandal może podważyć renomę i konkurencyjność całego sektora;
- E. mając na uwadze, że w branży zaopatrującej przemysł motoryzacyjny dominują małe i średnie przedsiębiorstwa, które mają 50 %-owy udział w działalności badawczo-rozwojowej tego sektora; mając na uwadze, że przemysł motoryzacyjny i zaopatrująca go branża są źródłem siły gospodarczej wielu regionów w Europie;
- F. mając na uwadze, że uczciwa konkurencja, w tym między producentami samochodów, oznacza, że klient może dokonać wyboru produktu, opierając swoją decyzję na wszechstronnych i rzetelnych specyfikacjach technicznych, które mu udostępniono;
- G. mając na uwadze, że UE podjęła szereg działań w celu zaradzenia skutkom kryzysu gospodarczego, jakie odczuł przemysł motoryzacyjny, wykorzystując dostępne narzędzia pomocy państwa;
- H. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich (rozporządzenie (WE) nr 715/2007, uzgodnione przez Parlament i Radę w grudniu 2006 r.), w którym wprowadzono normy emisji Euro 5 i Euro 6, zawiera wymóg, by producenci wyposażali swe pojazdy tak, aby spełniały one wymogi w zakresie emisji „w trakcie normalnego użytkowania” (art. 5 ust. 1);
- I. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 715/2007 (art. 5 ust. 2) wyraźnie zakazuje stosowania urządzeń ograniczających skuteczność działania, zdefiniowanych jako „dowolny element konstrukcyjny mierzący temperaturę, prędkość pojazdu, prędkość obrotową silnika, przełożenie skrzyni biegów, podciśnienie w kolektorze lub wszelkie inne parametry w celu włączenia, przetwarzania, opóźnienia lub wyłączenia działania dowolnej części układu kontroli emisji zanieczyszczeń, który zmniejsza skuteczność działania urządzenia kontrolującego emisję zanieczyszczeń w warunkach, jakich można w sposób racjonalny spodziewać się podczas normalnego działania i użytkowania pojazdu”; mając na uwadze, że państwa członkowskie mają obowiązek egzekwować ten zakaz; mając na uwadze, że w rozporządzeniu tym również wyraźnie zwrócono się do Komisji o wprowadzenie testów i przyjęcie środków dotyczących stosowania urządzeń ograniczających skuteczność działania;
- J. mając na uwadze, że na mocy dyrektywy w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (1999/44/WE) konsumenci mają prawo do co najmniej dwuletniej gwarancji po zakupie produktu oraz mając na uwadze, że sprzedawca ma obowiązek dostarczyć konsumentowi towary, które są zgodne z umową sprzedaży; mając na uwadze, że w przypadku braku takiej zgodności konsument ma prawo do nieodpłatnej naprawy lub wymiany towaru, lub do obniżki ceny;
- K. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie praw konsumentów (2011/83/UE) ustanawia obowiązek udzielania konsumentowi informacji o głównych cechach towarów przed zawarciem przez niego umowy w lokalu przedsiębiorstwa, poza lokalem przedsiębiorstwa i umowy na odległość oraz nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia przepisów wprowadzających skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje mające zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów tej dyrektywy;
- L. mając na uwadze, że dyrektywa dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych (2005/29/WE) zakazuje w szczególności praktyki, która „w sposób istotny zniekształca lub może w sposób istotny zniekształcić zachowanie gospodarcze względem produktu przeciętnego konsumenta, do którego dociera bądź do którego jest skierowana”, oraz przewiduje, że praktyki handlowe uznawane za nieuczciwe w każdych okolicznościach obejmują „twierdzenie, że przedsiębiorca (w tym jego praktyki handlowe) lub produkt został zatwierdzony, zaaprobowany lub otrzymał zezwolenie od organu publicznego lub prywatnego, gdy jest to niezgodne z rzeczywistością, oraz wysuwanie takiego twierdzenia przy jednoczesnym niespełnianiu warunków zatwierdzenia, aprobaty lub zezwolenia”, a także zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji;

Wtorek, 27 października 2015 r.

- M. mając na uwadze, że dopuszczalna wartość normy Euro 5 dla emisji NO_x z silników Diesla wynosi 180 mg/km i ma zastosowanie do pojazdów, które otrzymały homologację typu w okresie od 1 września 2009 r. do 1 września 2014 r., oraz do wszystkich pojazdów sprzedanych w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 1 września 2015 r., a także mając na uwadze, że analogiczna dopuszczalna wartość normy Euro 6 wynosi 80 mg/km i ma zastosowanie do nowych typów od 1 września 2014 r. oraz do wszystkich pojazdów sprzedanych od 1 września 2015 r.; mając na uwadze, że pojazdy spełniające normę Euro 6, zarejestrowane przed jej prawnym wprowadzeniem, były objęte ulgą podatkową w wielu państwach członkowskich; mając na uwadze, że wyniki niezależnych badań potwierdzają znaczne rozbieżności pomiędzy wartościami dopuszczalnymi a rzeczywistymi wartościami emisji w trakcie normalnego użytkowania dla obu norm;
- N. mając na uwadze, że analiza przeprowadzona przez Wspólne Centrum Badawcze (JRC) Komisji Europejskiej⁽¹⁾ w 2011 r. zawiera wniosek, że emisje NO_x z pojazdów z silnikiem Diesla, mierzone przy pomocy przenośnych systemów pomiaru emisji (PEMS), znacznie przewyższają dopuszczalne wartości emisji norm Euro 3–5, tj. od 2 do 4 razy w przypadku średnich emisji NO_x w całym cyklu badań oraz do 14 razy w poszczególnych testach; mając na uwadze, że w innym sprawozdaniu JRC z 2013 r.⁽²⁾ stwierdzono, że pojazdy spełniające normę Euro 6 mogą nawet przekraczać normy emisji dla pojazdów spełniających normę Euro 5; mając na uwadze, że w wyniku niezależnych badań przeprowadzonych w 2014 r. udokumentowano, że emisje NO_x w warunkach drogowych w testowanych pojazdach z silnikiem Diesla są średnio ok. siedem razy wyższe niż dopuszczalne wartości ustanowione dla normy Euro 6;
- O. mając na uwadze, że VW przyznał się do instalowania urządzeń ograniczających skuteczność działania w przynajmniej 11 mln pojazdów z silnikiem Diesla sprzedanych na całym świecie; mając na uwadze, że VW ogłosił, iż wycofa 8,5 mln pojazdów z silnikiem Diesla od użytkowników w UE w konsekwencji decyzji niemieckiego Federalnego Urzędu ds. Transportu Drogowego;
- P. mając na uwadze, że udokumentowane rozbieżności w odniesieniu do emisji mogą wynikać zarówno z niezdatności procedury obecnie stosowanej w UE, która nie odzwierciedla normalnych warunków jazdy, jak i ze stosowania urządzeń ograniczających skuteczność działania; mając na uwadze, że wiarygodność i dokładność procedury badawczej dla pojazdów ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia wartości dopuszczalnych emisji, a co za tym idzie, dla ochrony zdrowia publicznego i środowiska w UE;
- Q. mając na uwadze, że art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 nakłada na Komisję obowiązek prowadzenia stałego przeglądu cykli badań stosowanych w celu pomiaru emisji, a w przypadku stwierdzenia, że badania nie są odpowiednie, do dostosowania ich, tak aby właściwie odwzorowywały emisje w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego; mając na uwadze, że dostosowanie takie nie miało jeszcze miejsca; mając jednak na uwadze, że Komisja przygotowuje się obecnie do przyjęcia nowego cyklu badań emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego;
- R. mając na uwadze, że badania zgodności produkcji i zgodności eksploatacji nie podlegają wspólnym normom na szczeblu UE, pomimo udzielenia Komisji mandatu w zakresie określenia szczegółowych wymogów dla takich procedur w procedurze komitetowej; mając na uwadze, że w związku z tym przestrzeganie wymogów dotyczących zgodności produkcji i zgodności eksploatacji zasadniczo nie jest odpowiednio egzekwowane; mając na uwadze, że nie istnieje wymóg ujawniania Komisji, organom udzielającym homologacji z innych państw członkowskich ani innym zainteresowanym stronom informacji na temat badań przeprowadzanych przez właściwe organy udzielające homologacji oraz na temat wyników tych badań;
- S. mając na uwadze, że obecny system udzielania homologacji typu w UE nie umożliwia Komisji ani organom innych państw członkowskich ponownej oceny homologacji typu pojazdu lub świadectwa zgodności, przeprowadzenia akcji przywoławczej ani wstrzymania wprowadzenia pojazdów na rynek, jeśli uzyskały one homologację typu w innym państwie członkowskim; mając na uwadze, że w obecnym systemie nie prowadzi się nadzoru nad badaniami wykonywanymi przez krajowe organy udzielające homologacji, aby zapewnić przestrzeganie przez wszystkie organy wspólnych zasad unijnych i uniknąć nieuczciwej konkurencji poprzez obniżanie standardów;

⁽¹⁾ Analyzing on-road emissions of light-duty vehicles with Portable Emission Measurement Systems (PEMS) [Analiza emisji z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych w warunkach drogowych za pomocą przenośnych systemów pomiaru emisji], JRC, 2011 r.

⁽²⁾ A complementary emissions test for light-duty vehicles: Assessing the technical feasibility of candidate procedures [Uzupełniające badanie emisji z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych – ocena wykonalności technicznej potencjalnych procedur], JRC, 2013 r.

Wtorek, 27 października 2015 r.

- T. mając na uwadze, że Komisja dokonuje obecnie przeglądu ram prawnych dotyczących homologacji typu; mając na uwadze, że przegląd ten jest niezmiernie istotny, by przywrócić zaufanie konsumentów do badań emisji i badań zużycia paliwa;
- U. mając na uwadze, że obecnie stosowane układy kontroli emisji NO_x z samochodów osobowych z silnikiem Diesla opierają się na trzech głównych technologiach: modyfikacje wewnętrzny silnikowe połączone z powtórny obieg spalin (EGR), pochłaniacze NO_x z mieszanki ubogiej (ang. lean NO_x traps lub LNTs) oraz selektywna redukcja katalityczna (SCR); mając na uwadze, że aby spełniać dopuszczalne wartości normy Euro 6, większość pojazdów wyposażona jest w przynajmniej dwie z wymienionych trzech technologii; mając na uwadze, że wszystkie te technologie można dezaktywować za pomocą oprogramowania ograniczającego skuteczność działania;
- V. mając na uwadze, że aby zapewnić zgodność z normami emisji, w pojazdach wyposażonych w urządzenia ograniczające skuteczność działania konieczne będzie wymontowanie tych urządzeń, zmiany w oprogramowaniu układu kontroli emisji zanieczyszczeń oraz – w zależności od technologii silnika – zmiany w sprzęcie komputerowym; mając na uwadze, że możliwe jest zwiększenie skuteczności układów kontroli emisji zanieczyszczeń, już zamontowanych w pojazdach, dzięki wymontowaniu urządzeń ograniczających skuteczność działania, ich przeprogramowaniu i recalibracji;
- W. mając na uwadze, że rozbieżności między wynikami badań a wynikami osiąganymi przez pojazdy w trakcie normalnego użytkowania nie ograniczają się do NO_x, ale odnoszą się także do innych substancji zanieczyszczających i do CO₂; mając na uwadze, że według niezależnych badań rozbieżność między oficjalnymi a rzeczywistymi wartościami emisji CO₂ z samochodów osobowych w Europie wyniosła w 2014 r. 40 %;
- X. mając na uwadze, że przechodząc na światową zharmonizowaną procedurę badania pojazdów lekkich (WLTP) w UE, producenci muszą dostosować do tego nowego badania cele średnich emisji CO₂ pochodzących z używanej przez nich floty pojazdów;
1. stanowczo potępia wszelkie oszustwa producentów samochodów i wzywa przedsiębiorstwa do wzięcia pełnej odpowiedzialności za swe działania oraz do pełnej współpracy z władzami w trakcie wszelkich prowadzonych śledztw; wyraża ubolewanie z powodu faktu, że oszukano i wprowadzono w błąd miliony klientów, podając im nieprawdziwe informacje dotyczące emisji spalin z ich pojazdów;
  2. uważa, że w każdym przypadku, w którym potwierdzono naruszenie przepisów, należy właściwie powiadomić konsumenta o możliwości dochodzenia roszczeń i szybko wszcząć odpowiednie procedury, tak aby sytuacja ta nie obracała się na dalszą niekorzyść konsumenta;
  3. ubolewa, że nadmierne emisje prowadzą do przedwczesnych zgonów, a także mają szkodliwe skutki dla zdrowia ludzkiego i środowiska;
  4. uważa, że niezwykle ważne jest, by Komisja i państwa członkowskie szybko odzyskały zaufanie konsumentów za pomocą konkretnych działań, a także podjęły wszelkie możliwe wysiłki w celu załagodzenia sytuacji; podkreśla solidarność z pracownikami zakładów dotkniętych tym skandalem i jest zaniepokojony skutkami dla całego łańcucha dostaw, zwłaszcza dla MŚP, które obecnie nie z własnej winy zmagają się z olbrzymimi wyzwaniem z powodu tego oszustwa; podkreśla, że pracownicy nie powinni w ostatecznym rozrachunku płacić ceny za manipulacje przy pomiarach emisji;
  5. podkreśla, że zanim producenci zaczną rozważać ewentualne zwolnienia, muszą sięgnąć po własne zasoby finansowe, między innymi zatrzymując zyski i nie wypłacając dywidendy, aby w jak największym stopniu pokryć koszty spowodowane naruszeniem obowiązującego prawa;
  6. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu zwlekania przez władze państw członkowskich i Komisję z podjęciem działań po uzyskaniu dowodów poważnego i stałego przekraczania dopuszczalnych wartości emisji przewidzianych w prawie UE dla pojazdów w trakcie normalnego użytkowania;
  7. przypomina, że pojazdy z silnikiem Diesla charakteryzują niższe emisje CO₂ na kilometr niż porównywalne pojazdy z silnikiem benzynowym i dzięki temu pojazdy z silnikiem Diesla stanowią ważne narzędzie pozwalające producentom osiągnąć unijne cele na 2021 r. dotyczące uśrednionych dla floty emisji CO₂; zwraca uwagę, że pojazdy z silnikiem Diesla nadal będą odgrywały kluczową rolę w realizacji celów ustalonych na okres po 2021 r., lecz podkreśla, że producenci muszą stosować dostępne czyste technologie w celu ograniczenia emisji NO_x, cząstek stałych oraz innych substancji zanieczyszczających;

Wtorek, 27 października 2015 r.

8. domaga się, by Komisja i państwa członkowskie zachowały pełną przejrzystość w odniesieniu do swej wiedzy na temat tych naruszeń, a także działań podjętych, by je wyeliminować; domaga się szczegółowego zbadania roli i odpowiedzialności Komisji i władz państw członkowskich, mając m.in. na uwadze problemy stwierdzone przez JRC w sprawozdaniu z 2011 r.;
9. wzywa Komisję do poprawy wdrażania unijnej strategii na rzecz zrównoważonych i zasobooszczędnych systemów transportu drogowego i innych rodzajów transportu, do stopniowego odchodzenia od aktualnego systemu opartego na paliwach kopalnych oraz do stosowania nowych technologii i źródeł energii, takich jak wodór, energia elektryczna oraz sprężone powietrze;
10. z zadowoleniem przyjmuje dochodzenia w sprawie manipulacji wynikami badań emisji spalin z pojazdów wszczęte przez szereg państw członkowskich oraz innych krajów na świecie; popiera wystosowany przez Komisję do krajowych organów nadzoru apel o przeprowadzenie kompleksowych kontroli szerokiej gamy marek i modeli pojazdów; jest zdania, że Komisja powinna być angażowana we wszelkie dochodzenia w tej sprawie; apeluje o prowadzenie dochodzeń w sposób przejrzysty i skuteczny, z należyтым uwzględnieniem konieczności właściwego informowania konsumentów, którzy są bezpośrednio poszkodowani z powodu wykrytego nieprzestrzegania przepisów;
11. domaga się, by Komisja poinformowała Parlament o wynikach tych dochodzeń na piśmie do dnia 31 marca 2016 r.;
12. domaga się, by w przypadkach wykrycia urządzeń ograniczających skuteczność działania władze państw członkowskich podjęły wszelkie niezbędne działania w celu zaradzenia sytuacji oraz zastosowały odpowiednie sankcje zgodnie z art. 30 dyrektywy 2007/46/WE oraz art. 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007;
13. popiera sprawozdanie J. Girling (w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia, A8-0249/2015), przyjęte przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w dniu 15 lipca 2015 r., a w szczególności apel do Komisji i państw członkowskich o pilne zakończenie prac nad rozpatrywanym obecnie wnioskiem dotyczącym nowego rozporządzenia w sprawie badania emisji w rzeczywistych warunkach jazdy w odniesieniu do normy Euro 6;
14. nalega na Komisję, by niezwłocznie przyjęła i wdrożyła nowy cykl badań emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego oraz wdrożyła go w celach regulacyjnych; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie w sprawie zmniejszenia emisji zanieczyszczeń przez pojazdy drogowe (sprawozdanie A. Dessa, A8-0270/2015) przyjęte przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności Parlamentu Europejskiego w dniu 23 września 2015 r., a w szczególności wymóg, by Komisja wprowadziła badanie emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego dla wszystkich rodzajów pojazdów, które otrzymały homologację typu lub zostały zarejestrowane od 2015 r., aby zapewnić skuteczność systemów kontroli emisji i umożliwić spełnienie przez pojazd wymogów niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych do niego, przy czym współczynnik zgodności uwzględniałby jedynie możliwą tolerancję przewidzianą dla procedury pomiaru emisji, która zostanie wprowadzona do 2017 r.; domaga się, by na tej podstawie państwa członkowskie i Komisja szybko osiągnęły porozumienie w sprawie ram dotyczących cyklu badań;
15. zwraca uwagę, że zgodnie z aktualnymi planami Komisji badania emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego byłyby przeprowadzane jedynie w przypadku emisji NO_x; domaga się wprowadzenia tego rodzaju badań dla wszystkich substancji zanieczyszczających;
16. ubolewa z powodu braku przejrzystości obrad w ramach procedury komitetowej nad wnioskiem w sprawie badań emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego, a w szczególności ze względu na fakt, że Komisja – przekazując informacje przedstawicielom państw członkowskich – nie przekazała ich Parlamentowi; wzywa Komisję do ujawnienia wszelkich odnośnych dokumentów Parlamentowi na równi z państwami członkowskimi, a w szczególności do opublikowania dokumentów przygotowawczych dla Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych, odnoszących się do przyjęcia nowego badania emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego;
17. podkreśla, że konieczne jest znaczne wzmocnienie obecnego unijnego systemu homologacji typu, w tym większa kontrola na szczeblu UE, zwłaszcza w odniesieniu do nadzoru rynku, koordynacji i systemu późniejszego monitorowania pojazdów sprzedawanych w Unii, uprawnienia do wezwania państw członkowskich do uruchomienia procedur kontroli w oparciu o dowody, a także możliwości przyjmowania odpowiednich środków w przypadku naruszeń prawa UE;
18. wzywa Komisję do zmiany obecnego systemu homologacji typu, aby zagwarantować jej – w stosownych przypadkach – możliwość niezależnej weryfikacji i ponownej oceny homologacji typu i certyfikatów wydawanych przez właściwe organy krajowe, a także zapewnić równe warunki działania w całej UE oraz możliwość skutecznego egzekwowania wdrażania przepisów unijnych i korygowania uchybień w środkach wykonawczych, bez zbędnego zwiększania obciążeń administracyjnych;

Wtorek, 27 października 2015 r.

19. apeluje zatem o rozważenie ustanowienia organu nadzoru na szczeblu UE;
20. uznaje za kwestię największej wagi, by Komisji i wszystkim właściwym organom państw członkowskich przysługiwało prawo ponownej oceny homologacji typu i certyfikatów zgodności, prawo żądania przeprowadzenia akcji przywoławczej, a także zaprzestania wprowadzania pojazdów na rynek, w przypadku gdy będą one posiadać dowody wskazujące na brak zgodności unijnych dopuszczalnych wartości emisji określonych w rozporządzeniu w sprawie norm emisji Euro 5 i Euro 6 lub dowody niedopełnienia jakichkolwiek innych wymagań przewidzianych przez system homologacji typu;
21. uważa, że w ramach zbliżającego się przeglądu dyrektywy ustanawiającej ramy dla homologacji typu należy rozważyć rozwinięcie i doprecyzowanie wymagań z zakresu zgodności produkcji, aby zadbać o to, by corocznym testom w ramach badań emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego poddawano wystarczająco dużą i reprezentatywną próbę nowych modeli losowo wybranych z linii produkcyjnych w celu weryfikacji ich zgodności z dopuszczalnymi w UE wartościami zanieczyszczeń oraz emisji CO₂; apeluje ponadto o usprawnienie procesu prowadzenia badań eksploatacyjnych pojazdów używanych już w ruchu drogowym, również w oparciu o procedurę badania emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego, w celu weryfikacji zgodności eksploatacyjnej pojazdów o różnym przebiegu, zgodnie z wymogami rozporządzenia; wzywa do usprawnienia nadzoru w warunkach ruchu drogowego poprzez okresowe kontrole techniczne w celu ustalenia, które pojazdy nie spełniają wymogów prawa unijnego, i ich naprawy;
22. apeluje do organów krajowych, aby nie tolerowały tak zwanej „optymalizacji badań pojazdów”, w ramach której powszechnie jest stosowanie takich praktyk jak nadmierne pompowanie opon, usuwanie bocznych lusterek, zaklejanie luk w płycie nadwozia, aby zmniejszyć ciąg aerodynamiczny, korzystanie ze specjalnych smarów do silnika i skrzyni biegów, które nie są stosowane w normalnej eksploatacji, usuwanie dodatkowego sprzętu, takiego jak zestaw stereo, oraz prowadzenie badań w maksymalnej dozwolonej temperaturze otoczenia, uwydatniające w sposób nie do przyjęcia różnicę między badaniami prowadzonymi w warunkach laboratoryjnych a użytkowaniem pojazdu przez konsumenta na drodze;
23. podkreśla, że konsumenci muszą mieć możliwość dogodnego korzystania ze swoich praw zgodnie z dyrektywami 1999/44/WE, 2005/29/WE i 2011/83/UE;
24. wzywa Komisję, jako organ odpowiedzialny za konkurencję na wewnętrznym rynku UE, do zapewnienia – we współpracy z krajowymi organami nadzoru – równych warunków działania podmiotom konkurującym na tym rynku;
25. ponownie zwraca uwagę na konieczność pełnej i rzetelnej transpozycji oraz pełnego i gruntownego wdrożenia unijnych przepisów dotyczących funkcjonowania rynku wewnętrznego we wszystkich państwach członkowskich, a także wzywa europejskie i krajowe organy nadzoru rynku do energicznego zbadania wszystkich zarzutów oszustwa;
26. apeluje do Komisji o zagwarantowanie, by informacje udzielane konsumentom na mocy unijnej dyrektywy w sprawie oznakowania pojazdów (1999/94/WE) były prawidłowe, użyteczne i porównywalne; uważa, że oznakowania powinny opierać się na wartościach emisji i efektywności paliwowej odpowiadających rzeczywistym warunkom ruchu drogowego;
27. wyraża zaniepokojenie rozbieżnością wartości emisji CO₂ deklarowanych w oficjalnych wynikach badań a wartościami osiąganymi w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego; dlatego też domaga się szybkiego zawarcia porozumienia w sprawie korelacji światowej zharmonizowanej procedury badania pojazdów lekkich w kontekście uśrednionych celów w zakresie redukcji emisji CO₂ obowiązujących flotę pojazdów, z należytym poszanowaniem zasady „porównywalnej rygorystyczności” i bez uwzględniania niesprawiedliwych mechanizmów elastyczności w obecnej procedurze testowej, aby nie osłabiać celu na rok 2021;
28. wzywa Komisję do uwzględnienia ujawnionych obecnie faktów przy formułowaniu nowych strategii politycznych w dziedzinie zrównoważonego transportu; zwraca się do Komisji o podjęcie dalszych działań mających na celu udoskonalenie unijnej strategii na rzecz zrównoważonych i zasobooszczędnych systemów transportu drogowego i innych rodzajów transportu; nawiązuje do podejścia określonego w białej księdze Komisji z 2011 r. zatytułowanej „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu” oraz zwraca uwagę na jej potencjalnie znaczący wkład w skuteczną redukcję rzeczywistych emisji zanieczyszczeń pochodzących z transportu, a także poprawę mobilności w miastach; nalega na Komisję, aby zwiększyła wysiłki na rzecz podjęcia środków zaproponowanych w białej księdze i zachęca państwa członkowskie do wsparcia jej w tym;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich.

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0382

Europejska inicjatywa obywatelska**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej (2014/2257(INI))**

(2017/C 355/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 11 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 24 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i w sprawie inicjatywy obywatelskiej (A7-0350/2010),
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej,
  - uwzględniając wysłuchanie publiczne na temat inicjatywy obywatelskiej, które odbyło się w dniu 26 lutego 2015 r. i było zorganizowane wspólnie przez Komisję Spraw Konstytucyjnych i Komisję Petycji,
  - uwzględniając studium Departamentu Tematycznego C Parlamentu zatytułowane „Europejska inicjatywa obywatelska – pierwsze doświadczenia”, opublikowane w 2014 r.,
  - uwzględniając decyzję Europejskiej Rzeczniczki Praw Obywatelskich z dnia 4 marca 2015 r., zamykającą dochodzenie z własnej inicjatywy w sprawie Komisji Europejskiej (OI/9/2013/TN),
  - uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z lutego 2015 r. zatytułowane „Wdrażanie europejskiej inicjatywy obywatelskiej”,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Europejskiej z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie Europejskiej inicjatywy obywatelskiej,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinie Komisji Petycji, jak również Komisji Prawnej (A8-0284/2015),
- A. mając na uwadze, że europejska inicjatywa obywatelska (ECI) jest nowym prawem politycznym przysługującym obywatelom, a także jednym w swoim rodzaju i innowacyjnym narzędziem ustalania programu na rzecz demokracji uczestniczącej w Unii Europejskiej, które umożliwiała obywatelom branie aktywnego udziału w dotyczących ich projektach i procesach, a także którego potencjał należy w pełni wykorzystać i zwiększyć, aby zachęcić jak największą liczbę obywateli i obywateli Unii do udziału w dalszym rozwijaniu procesu integracji europejskiej; mając na uwadze, że jednym z priorytetowych celów Unii Europejskiej musi być wzmocnienie legitymacji demokratycznej;
- B. mając na uwadze, że trzy lata po wejściu w życie rozporządzenia (UE) nr 211/2011, które jest stosowane od dnia 1 kwietnia 2012 r., należy dogłębnie ocenić jego stosowanie, aby wskazać wszelkie niedociągnięcia i zaproponować realne rozwiązania w celu ich szybkiego usunięcia;
- C. mając na uwadze, że doświadczenie pokazuje, iż większość organizatorów europejskich inicjatyw obywatelskich napotkała liczne problemy natury praktycznej i prawnej z opracowywaniem inicjatyw oraz mając na uwadze, że organizatorzy wielu odrzuconych inicjatyw zaskarżyli decyzje Komisji o odmowie rejestracji tych inicjatyw do Trybunału Sprawiedliwości i u Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; mając na uwadze, że należy opracować przepisy tak, aby europejskie inicjatywy europejskie były możliwie najbardziej dostępne dla obywateli i organizatorów;
- D. mając na uwadze, że Parlament jest jedynym bezpośrednio wybieranym organem Unii Europejskiej;

Środa, 28 października 2015 r.

- E. mając na uwadze, że liczne instytucje, organizacje pozarządowe, ośrodki analityczne i grupy społeczeństwa obywatelskiego stwierdziły wiele niedociągnięć w stosowaniu rozporządzenia (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej i organizowaniu europejskich inicjatyw obywatelskich, że zaproponowały one wiele ulepszeń oraz wielokrotnie wskazywały, które aspekty rozporządzenia wymagają pilnych zmian;
- F. mając na uwadze, że praktyczne aspekty określone w art. 6 rozporządzenia, a w szczególności utworzenie systemu zbierania deklaracji online oraz jego poświadczenie przez właściwy organ w państwie członkowskim, pozostawiają organizatorom w większości przypadków mniej niż 12 miesięcy na zebranie wymaganych podpisów;
- G. mając na uwadze, że przedłożenie pomyślnie przeprowadzonej inicjatywy Komisji po upływie okresu zbierania podpisów nie podlega konkretnemu terminowi i w związku z tym stanowi źródło nieporozumień i niepewności zarówno w instytucjach, jak i w społeczeństwie;
1. przyjmuje z zadowoleniem europejską inicjatywę obywatelską (ECI) – zdefiniowaną w art. 11 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 24 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – jako pierwszy instrument demokracji uczestniczącej umożliwiający obywatelom bezpośredni kontakt z instytucjami UE oraz czynny udział w opracowywaniu polityki i prawodawstwa unijnego, będący uzupełnieniem ich prawa do składania petycji do Parlamentu oraz odwoływania się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;
  2. podkreśla fakt, że europejska inicjatywa obywatelska jest pierwszym narzędziem demokracji uczestniczącej, które daje obywatelom UE prawo do podjęcia inicjatywy na podstawie deklaracji poparcia od co najmniej miliona osób z co najmniej jednej czwartej państw członkowskich UE, umacniając tym samym nowe prerogatywy polityczne obywateli, i zwraca się do Komisji o przedstawienie w ramach posiadanych przez nią uprawnień odpowiedniego wniosku w kwestiach, w których zdaniem obywateli konieczny jest akt prawny, aby wdrożyć Traktaty;
  3. podkreśla, że europejska inicjatywa obywatelska stanowi dla obywateli wyjątkową szansę na określenie i wyrażenie swoich dążeń oraz wezwania do działania na poziomie europejskim; podkreśla, że należy do niej zachęcać i wspierać ją wszystkimi dostępnymi środkami; jednocześnie uznaje jednak, że istnieją znaczące deficyty, które należy wychwycić i wyeliminować, aby usprawnić europejską inicjatywę obywatelską; podkreśla, że wszystkie kolejne oceny powinny być skierowane na uzyskanie instrumentu jak najbardziej przyjaznego dla użytkowników, ponieważ jest on podstawowym środkiem tworzenia więzi między obywateli Europy a UE; ponadto podkreśla, że posługiwanie się językiem ojczystym jest prawem obywatelskim i w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania alternatyw, aby umożliwić posługiwanie się językiem ojczystym we wszystkich działaniach związanych z europejską inicjatywą obywatelską; podkreśla znaczenie, jakie ma wiedza społeczeństwa o europejskiej inicjatywie obywatelskiej, a jednocześnie ubolewa nad ograniczoną wiedzą o tym narzędziu wśród obywateli UE; w tym celu wzywa UE do zorganizowania upowszechniających i promujących ECI, aby spopularyzować ją w środkach przekazu i społeczeństwie;
  4. podkreśla ponadto, że zaangażowanie obywatelskie wśród młodych ludzi ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości wszystkich demokracji i wzywa Komisję do wyciągnięcia wniosków z krajowych doświadczeń związanych z naprawdą pomyślnie przeprowadzonymi europejskimi inicjatywami obywatelskimi;
  5. uważa, że kwestią podstawowej wagi jest to, aby obywatele mogli się przyczynić do wykonywania ustawodawczych prerogatyw Unii i bezpośrednio uczestniczyć w inicjowaniu wniosków ustawodawczych;
  6. podkreśla znaczenie, jakie ma wiedza społeczeństwa o europejskiej inicjatywie obywatelskiej, jeśli ma się ona stać skutecznym narzędziem demokratycznego uczestnictwa; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do nasilenia działań komunikacyjnych odnośnie do tego instrumentu, aby zwrócić uwagę na jego istnienie u możliwie największej liczby obywateli i zachęcić ich do korzystania z tego instrumentu;
  7. wzywa Komisję do wykorzystania wszystkich publicznych kanałów komunikacyjnych, aby podnieść poziom wiedzy o europejskiej inicjatywie obywatelskiej, oraz do podjęcia niezbędnych działań, aby zapewnić jej przejrzystość i ułatwić komunikację w związku z trwającymi obecnie europejskimi inicjatywami obywatelskimi, na przykład poprzez utworzenie aplikacji umożliwiających zasięganie informacji, wysyłających powiadomienia i umożliwiających składanie podpisów online; podkreśla, że aktywne uczestnictwo obywateli Unii Europejskiej w europejskiej inicjatywie obywatelskiej w decydującej mierze zależy też od tego, czy zostanie ona nagłośniona w państwach członkowskich i dlatego proponuje, aby parlamenty krajowe państw członkowskich umieszczały na swoich oficjalnych stronach internetowych informacje europejskiej inicjatywie obywatelskiej;

Środa, 28 października 2015 r.

8. zwraca uwagę, że w inicjatywie obywatelskiej wzięło udział ponad sześć milionów obywateli UE oraz że wpłynęło 51 wniosków o uruchomienia inicjatyw, spośród których jedynie trzy – mianowicie „Right2Water”, „One of Us” i „Stop Vivisection” – uznano za dopuszczalne, zaś sześciu organizatorów europejskiej inicjatywy obywatelskiej (odpowiadających 30 % wszystkich odrzuconych wniosków) wniosło sprawę przeciwko Komisji do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, co pokazuje, że nadal pozostaje wiele do zrobienia, aby w pełni wykorzystać potencjał europejskiej inicjatywy obywatelskiej; zwraca uwagę na szereg trudności natury praktycznej, jakie napotkali organizatorzy od czasu wejścia w życie rozporządzenia w kwietniu 2012 r., a także na fakt, że liczba inicjatyw spada;

9. wzywa Komisję do możliwie najwcześniejszego udzielania organizatorom europejskich inicjatyw obywatelskich odpowiednich i wyczerpujących wskazówek – w szczególności natury prawnej – za pomocą linii telefonicznej Europe Direct tak, aby byli informowani o istniejących możliwościach i nie popełnili błędu zgłaszając inicjatywę obywatelską, której przedmiot wyraźnie wykracza poza kompetencje Komisji i nie spełnia kryteriów dopuszczalności prawnej; wzywa do rozważenia możliwości powołania innego niezależnego organu, który pełniłby funkcję doradczą; zauważa jednak, że w świetle traktatu lizbońskiego kwestie poruszane przez inicjatywy obywatelskie mogą nie należeć całkowicie do kompetencji Komisji Europejskiej; uważa, że Komisja powinna rozważyć możliwość utworzenia w swoich przedstawicielstwach w każdym państwie członkowskim biura zajmującego się europejskimi inicjatywami obywatelskimi, w którym udzielano by wszelkich niezbędnych informacji, porad i wsparcia w związku z europejskimi inicjatywami obywatelskimi;

10. podkreśla też, że biuro zajmujące się europejskimi inicjatywami obywatelskimi mogłoby się też przyczynić do zwiększenia wiedzy o inicjatywach w społeczeństwie i mediach; zachęca zatem Komisję do propagowania europejskiej inicjatywy obywatelskiej jako oficjalnego instrumentu UE umożliwiającego realizację tego celu; podkreśla, że ten środek może także umożliwić przezwycięzenie nieufności obywateli wobec podawania danych osobowych wymaganych w przypadku popierania europejskiej inicjatywy obywatelskiej;

11. wzywa, aby w każdym państwie członkowskim, w którym organizatorzy prowadzą swoje kampanie, udzielano bardziej szczegółowych wytycznych dotyczące interpretacji podstaw prawnych oraz więcej informacji o obowiązku ochrony danych, aby dać im pewność prawną, a także o możliwości wykupienia przez organizatorów ubezpieczenia o przystępnej cenie;

12. ubolewa, że na wczesnych etapach zabrakło jasnych informacji o europejskiej inicjatywie europejskiej, co było przyczyną błędnych wyobrażeń o charakterze tego instrumentu i spowodowało frustrację, kiedy Komisja Europejska odrzuciła pierwsze europejskie inicjatywy obywatelskie; przypomina, że instrument ten powinien być prosty, jasny, przyjazny dla użytkowników i że należy szerzyć o nim wiedzę; podkreśla, że Komisja powinna zachęcać krajowych i lokalnych przedstawicieli do inicjowania akcji szerzenia wiedzy o europejskich inicjatywach obywatelskich i wspierać ich w tych działaniach;

13. ponadto popiera aktywny udział obywateli UE w odpowiednim korzystaniu z tego instrumentu do celów ustalenia programu działań; wyraża zaniepokojenie możliwym konfliktem interesów ze względu na fakt, że to sama Komisja ponosi wyłączną odpowiedzialność za sprawdzenie dopuszczalności prawnej, i domaga się, aby w przyszłości zająć się odpowiednio tą kwestią; zauważa jednocześnie, że przejrzystość i odpowiedzialność powinny być celem wszystkich zainteresowanych stron, aby zachować jasność działań obywateli;

14. w związku z tym wzywa Komisję do uznania także Parlamentu Europejskiego za podmiot kształtujący politykę, w szczególności biorąc pod uwagę, że jest on jedyną instytucją, której członkowie są bezpośrednio wybierani przez obywateli UE;

15. podkreśla, że w świetle przepisów art. 4 rozporządzenia (UE) nr 211/2011, jeżeli Komisja odmówi rejestracji danej inicjatywy „Komisja informuje organizatorów o przyczynach tej odmowy oraz o wszystkich możliwych dostępnych dla nich sądowych i pozasądowych środkach prawnych.”; potwierdza w związku z tym, że organizatorzy wnieśli wiele zażaleń, ponieważ nie podano im szczegółowych i wyczerpujących przyczyn odrzucenia przedłożonych przez nich inicjatyw obywatelskich; zachęca Komisję Europejską do szczegółowego wyjaśnienia powodów odrzucenia danej inicjatywy obywatelskiej, jeżeli jej zdaniem dana inicjatywa „w sposób oczywisty wykracza poza kompetencje Komisji” oraz do jednoczesnego podania organizatorom na piśmie i tak, aby ułatwić im pracę, odpowiednich prawnych przyczyn – które w imię przejrzystości należy w pełni upublicznić – aby prawomocność i pełna obiektywność tych elementów mogły być poddane kontroli prawnej i aby zredukować o ile to możliwe swobodę działania Komisji jako sędziego i strony w ocenie dopuszczalności inicjatywy i aby organizatorzy mogli zdecydować, czy mają zmienić inicjatywę i przedstawić ją ponownie w zmienionej postaci;

Środa, 28 października 2015 r.

16. wzywa Komisję do rozważenia możliwości rejestrowania tylko części inicjatywy, jeżeli dana inicjatywa nie wchodzi w pełni w zakres kompetencji Komisji; wzywa Komisję do informowania organizatorów w momencie rejestracji, którą część danej petycji można zarejestrować, ponieważ uznaje, że dialog i współpraca z organizatorami europejskiej inicjatywy obywatelskiej są niezbędne w całym procesie, i wzywa Komisję do podawania do wiadomości Parlamentu decyzji o rejestracji europejskich inicjatyw obywatelskich; zachęca Komisję do zbadania sposobów przekazywania inicjatyw bądź ich części, które nie wchodzą w zakres jej kompetencji, do właściwego organu na poziomie krajowym lub regionalnym;

17. podkreśla znaczenie technologii jako narzędzia zachęcającego obywateli do działania; wzywa Komisję do zwiększenia łatwości korzystania z oprogramowania służącego do zbierania podpisów online, do umożliwienia korzystania z niego osobom niepełnosprawnym oraz do zoferowania swoich serwerów do bezpłatnego, stałego przechowywania podpisów online przy wykorzystaniu obecnego budżetu UE, a także do uproszczenia i zmiany specyfikacji technicznych do zbierania podpisów online, tak by gromadzone adresy mejlowe nie musiały figurować na tym samym ekranie, na którym znajduje się formularz poparcia, lecz aby były przechowywane w oddzielnej bazie danych;

18. uważa, że instrument ten, jeżeli zostanie poddany przeglądowi, może służyć angażowaniu społeczeństwa i promowaniu dialogu między obywatelami oraz między obywatelami a instytucjami UE; podkreśla potrzebę powiązania systemów zbierania podpisów online z nowymi odpowiednimi narzędziami społecznościowymi i cyfrowymi narzędziami do prowadzenia kampanii w mediach, idąc za przykładem innych platform kampanii online, które odniosły sukces;

19. zachęca Komisję do rozważenia możliwości zniesienia związku między 12-miesięcznym okresem zbierania deklaracji poparcia dla danej inicjatywy obywatelskiej a automatyczną rejestracją danej inicjatywy obywatelskiej, tak aby jej organizatorzy mogli sami zdecydować, kiedy chcą rozpocząć zbieranie podpisów;

20. wzywa Komisję, by zaapelowała do państw członkowskich o korzystanie z narzędzia zatwierdzania deklaracji poparcia europejskiej inicjatywy obywatelskiej opracowanego w ramach programu na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych;

21. podkreśla, że w ramach dostępnych instrumentów służących wzmocnieniu demokracji uczestniczącej w Unii narzędzia IT powinny być udostępniane również regionom, co umożliwiłoby większe zaangażowanie obywateli w sprawy publiczne;

22. z niezmiernym zadowoleniem przyjmuje propozycję Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego dotyczącą zoferowania bezpłatnych tłumaczeń tekstów inicjatyw europejskich, aby zmniejszyć koszt organizowania inicjatywy obywatelskiej;

23. wzywa do zacieśnienia międzyinstytucjonalnej współpracy na szczeblu UE, jak i na szczeblach krajowym i lokalnym, przy udzielaniu informacji i wsparcia organizatorom europejskich inicjatyw obywatelskich; wzywa do udoskonalenia prowadzonej przez Komisję wielojęzycznej strony internetowej poświęconej europejskiej inicjatywie obywatelskiej oraz do opracowania jednolitego zbioru wytycznych we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej na temat praw i obowiązków organizatorów europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz procedur administracyjnych dotyczących całego procedury związanej z europejską inicjatywą obywatelską;

24. wzywa do utworzenia w przyszłości fizycznego oraz internetowego punktu kompleksowej obsługi, w którym można by stale uzyskiwać informacje, usługi tłumaczeniowe oraz wsparcie techniczne, prawne i polityczne dla europejskiej inicjatywy obywatelskiej, i uważa, że mógłby on korzystać z obecnych zasobów punktu kontaktowego zlokalizowanego w Europejskim Centrum Kontakt Bezpośredniego, w przedstawicielstwach Komisji Europejskiej oraz w biurach informacyjnych Parlamentu Europejskiego w poszczególnych państwach członkowskich; uważa, że utworzenie takiego punktu przybliżyłoby obywatelom europejską inicjatywę obywatelską;

25. uważa, że podawanie różnych danych osobowych na poparcie inicjatyw obywatelskich w 28 państwach członkowskich, jak określono w rozporządzeniu (UE) nr 211/2011 na podstawie różnych przepisów krajowych, jest zbyt skomplikowane dla organizatorów i wzywa do wprowadzenia jednolitej procedury deklarowania poparcia poprzez zmianę załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 211/2011, aby ujednolicił charakter danych zbieranych w państwach członkowskich; zachęca Komisję do dalszych negocjacji z państwami członkowskimi mających na celu zmniejszenie wymogów liczby danych, usunięcie – w odpowiednim przypadku – wymogu podawania osobistych numerów identyfikacyjnych i zwiększenie ich przyjazności dla użytkownika oraz przypomina, że w europejskiej inicjatywie obywatelskiej chodzi bardziej o udział i ustalanie programów niż o wiążące wnioski; proponuje, aby rozważyć możliwość utworzenia cyfrowego obywatelstwa UE i zaleca, aby do momentu jego utworzenia stosować tymczasowe rozwiązanie w celu rozwiązania istniejących problemów związanych z rejestracją zbiorową; w związku z tym wzywa Komisję do zbadania tej kwestii w ramach agendy cyfrowej w trybie pilnym;

Środa, 28 października 2015 r.

26. wzywa Komisję do zmiany art. 3 rozporządzenia (UE) nr 211/2011 i zaleca państwom członkowskim, aby obniżyły wiek uprawniający do wspierania i udziału w europejskiej inicjatywie obywatelskiej z 18 do 16 lat oraz aby nie miało to związku z prawem do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, co umożliwi młodym ludziom aktywny udział w kształtowaniu projektu europejskiego;

27. zauważa delikatny problem, jaki stanowi osobista odpowiedzialność organizatorów za ochronę danych przy zbieraniu danych osobowych sygnatariuszy i proponuje, aby zmniejszyć zakres wymaganych danych oraz aby zmienić brzmienie art. 13 rozporządzenia (UE) nr 211/2011, dotyczącego odpowiedzialności, tak aby stało się jasne, że odpowiedzialność osobista nie jest nieograniczona; w tym celu proponuje, aby komitety obywatelskie mogły nabyć osobowość prawną oraz aby zaczerpnąć inspirację z artykułu 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i ustanowić, że organizatorzy są odpowiedzialni jedynie za „czyny dokonane bezprawnie i umyślnie lub będące skutkiem przynajmniej rażącego niedbalstwa”;

28. zachęca Komisję i państwa członkowskie do opracowania takich wymogów w zakresie zbierania danych, które będą bardziej przyjazne dla użytkowników i bardziej jednolite; wzywa właściwe władze krajowe do okresowego informowania komisji ds. europejskich w parlamentach narodowych o inicjatywach obywatelskich będących w toku, które już uzyskały znaczną liczbę podpisów. nalega, by Komisja przedstawiła wniosek w sprawie przeglądu rozporządzenia (UE) nr 211/2011, aby zagwarantować obywatelom możliwość podpisania europejskiej inicjatywy obywatelskiej w ich kraju zamieszkania;

29. wyraża zaniepokojenie faktem, że od 2012 r. z 31 zarejestrowanych europejskich inicjatyw obywatelskich tylko 3 doszły do ostatniego etapu procedury; podkreśla, że gwałtowny spadek liczby nowych inicjatyw jest jedną z konsekwencji nieproporcjonalnie rygorystycznych wymogów i niepotrzebnie skomplikowanego systemu; wyraża ubolewanie nad brakiem skutków prawodawczych i zniechęcającą reakcją Komisji na pomyślnie przeprowadzone europejskie inicjatywy obywatelskie; stwierdza, że jego opinia różni się od opinii Komisji dotyczącej pomyślnego wdrożenia rozporządzenia umożliwiającego pełne wykorzystanie potencjału europejskiej inicjatywy obywatelskiej; podkreśla, że instytucje europejskie i państwa członkowskie muszą poczynić wszelkie niezbędne kroki, aby promować europejską inicjatywę obywatelską i wzbudzać zaufanie obywateli do tego narzędzia;

30. wzywa Komisję do zmiany brzmienia art. 10 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 211/2011, aby umożliwić właściwe monitorowanie pomyślnie przeprowadzonej inicjatywy obywatelskiej; wzywa Komisję do rozpoczęcia przygotowań do opracowania aktu prawnego dotyczącego inicjatyw obywatelskich przeprowadzonych pomyślnie w ciągu 12 miesięcy po wydaniu pozytywnej opinii;

31. uważa, że aby podkreślić polityczny wymiar inicjatyw obywatelskich, wysłuchanie publiczne, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 211/2011, powinno być zorganizowane w taki sposób, aby umożliwić organizatorom nawiązanie dialogu z posłami do Parlamentu Europejskiego i odpowiednimi urzędnikami Komisji; podkreśla, że wysłuchania na temat inicjatyw obywatelskich powinny być organizowane pod przewodnictwem „neutralnej” komisji, która nie ma głównych uprawnień w dziedzinie, która stanowi inicjatywę, a ponadto że należy stale zasięgać opinii ekspertów zewnętrznych;

32. wzywa Parlament i jego komisje, jeżeli zajdzie taka potrzeba – a Komisja nie przedłoży wniosku ustawodawczego w ciągu tych 12 miesięcy – do skorzystania zgodnie z art. 225 TFUE z prawa do zażądania od Komisji, aby przedłożyła odpowiedni wniosek; jest zdania, że korzystając z tego prawa, właściwa komisja parlamentarna powinna uwzględnić treść pomyślnie przeprowadzonej europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz zasięgnąć opinii organizatorów europejskiej inicjatywy obywatelskiej podczas kolejnego wysłuchania; apeluje o dokonanie odpowiednich zmian w Regulaminie;

33. zachęca Komisję Europejską do zbadania możliwości udzielenia inicjatywom obywatelskim wsparcia finansowego z budżetu UE za pomocą europejskich programów takich jak „Europa dla Obywateli” oraz „Prawa, równość i obywatelstwo”, w tym możliwości finansowania radiowych i telewizyjnych programów promocyjnych, mając na uwadze konieczność zagwarantowania równości obywateli, ponieważ organizacja inicjatyw obywatelskich naprawdę potrzebuje wsparcia finansowego i zgłoszono w tym celu wiele poprawek do budżetu UE;

34. wzywa Komisję do przeciwdziałania wszelkimi sposobami kradzieżom, także tym dokonywanym za pomocą narzędzi internetowych, wrażliwych informacji odnoszących się do sygnatariuszy, w szczególności jeżeli są one zarządzane w postaci danych zagregowanych;

Środa, 28 października 2015 r.

35. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz decyzję Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich OI/9/2013TN i wzywa Komisję, aby dokonując przeglądu tego instrumentu zapewniła wdrożenie wszystkich odpowiednich środków prawnych, aby podjęto odpowiednie działania następcze, jeżeli dana inicjatywa obywatelska zostanie uznana za przeprowadzoną pomyślnie; w związku z różnorodnymi trudnościami, jakie się pojawiły, wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego zmiany rozporządzenia (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej (UE) nr 1179/2011;
36. wzywa instytucje UE do zrealizowania niezbędnych prac w dziedzinie komunikacji poprzez kampanie informacyjne na temat inicjatyw obywatelskich.
37. zwraca się do Komisji o systematyczne informowanie Parlamentu o stanie bieżących europejskich inicjatyw obywatelskich, tak by Parlament w ramach swoich powinności wobec obywateli europejskich mógł nadzorować jak najskuteczniejsze działanie tego instrumentu; podkreśla, że procedura związana z europejską inicjatywą obywatelską powinna być stale usprawniana, stosownie do zdobywanego praktycznego doświadczenia, a ponadto powinna być zgodna z orzeczeniami wydawanymi przez Trybunał Sprawiedliwości;
38. zaleca korzystanie z wszelkich dostępnych kanałów komunikacji, w szczególności z platform instytucji europejskich w mediach społecznościowych i cyfrowych, tak by prowadzić na bieżąco kampanie uświadamiające przy udziale biur i przedstawicielstw UE oraz władz krajowych; wzywa Komisję do poparcia pomysłu opracowania otwartego oprogramowania na urządzenia mobilne specjalnie na potrzeby europejskiej inicjatywy obywatelskiej; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dzięki niektórym europejskim inicjatywom obywatelskim udało się wywrzeć wpływ na poziomie lokalnym;
39. uważa, że zwiększenie przejrzystości i jakości kontroli nad finansowaniem i sponsorowaniem europejskich inicjatyw obywatelskich ma kluczowe znaczenie dla właściwego korzystania przez obywateli z tego narzędzia demokracji uczestniczącej i dla zapobieżenia możliwym nadużyciom służącym interesom prywatnym;
40. zwraca uwagę na ważną rolę Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w postępowaniu sprawdzającym rozpatrywanie wniosków dotyczących europejskich inicjatyw obywatelskich przez Komisję, w szczególności w przypadku odmowy rejestracji europejskiej inicjatywy obywatelskiej;
41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0383

Strategia UE dla regionu adriatycko-jońskiego**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie strategii UE dla regionu adriatycko-jońskiego (2014/2214(INI))**

(2017/C 355/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący strategii Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego (COM(2014)0357) oraz towarzyszący mu plan działań i dodatkowy dokument analityczny,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, a także ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ (zwane dalej rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 23 października 2014 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczące wartości dodanej strategii makroregionalnych (COM(2013)0468) i odpowiednie konkluzje Rady z dnia 22 października 2013 r.,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 września 2014 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego strategii Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego (COM(2014)0357) oraz strategię Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego: badania, rozwój i innowacje w MŚP (o opinię rozpoznawczą zwróciła się włoska prezydencja UE),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 21 stycznia 2014 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego (EUSAIR) (opinia rozpoznawcza),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego,
- uwzględniając opinię z inicjatywy własnej Komitetu Regionów z dnia 11 października 2011 r. zatytułowaną „Współpraca terytorialna w regionie Morza Śródziemnego poprzez Instrument makroregionu adriatycko-jońskiego”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie ewolucji strategii makroregionalnych UE: obecne praktyki i przyszłe perspektywy, szczególnie w regionie Morza Śródziemnego⁽³⁾,
- uwzględniają komunikat Komisji zatytułowany „Strategia morska dla Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego” (COM(2012)0713),

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.⁽³⁾ Dz.U. C 349 E z 29.11.2013, s. 1.

Środa, 28 października 2015 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie zarządzania strategiami makroregionalnymi (COM(2014)0284),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie wkładu polityki regionalnej w zrównoważony wzrost w ramach strategii „Europa 2020” (COM(2011)0017),
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko,
  - uwzględniając dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
  - uwzględniając decyzję Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus),
  - uwzględniając deklarację z Ankony przyjętą podczas konferencji w sprawie rozwoju i bezpieczeństwa regionu adriatycko-jońskiego, która odbyła się w dniach 19–20 maja 2000 r.,
  - uwzględniając konferencję założycielską euroregionu adriatycko-jońskiego, która odbyła się w Puli w dniu 30 czerwca 2006 r., oraz deklarację w sprawie uruchomienia inicjatywy na rzecz utworzenia strategii adriatyckiej, przyjętą podczas obrad Zgromadzenia euroregionu adriatycko-jońskiego w Splicie w dniu 22 października 2009 r.,
  - uwzględniając badanie przeprowadzone w styczniu 2015 r. przez swoją Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej (Departament Polityczny B: Polityka Strukturalna i Polityka Spójności), zatytułowane „Nowa rola makroregionów w europejskiej współpracy terytorialnej”,
  - uwzględniając badanie przeprowadzone w czerwcu 2015 r. przez swoją Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej (Departament Polityczny B: Polityka Strukturalna i Polityka Spójności), zatytułowane „Region adriatycko-joński: analiza społeczno-ekonomiczna i ocena powiązań transportu i energii”,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego, a także opinie Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Rybołówstwa (A8-0279/2015),
- A. mając na uwadze, że strategie makroregionalne reprezentują nowy model wielopoziomowego sprawowania rządów, w którym kluczowym czynnikiem pomyślnej realizacji i osiągnięcia celów jest udział zainteresowanych stron reprezentujących szczebel unijny, krajowy, regionalny i lokalny, w tym partnerów gospodarczych i społecznych, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a także komplementarność różnych strategii politycznych i programów; mając na uwadze, że władze lokalne i regionalne odgrywają kluczową rolę w promowaniu demokracji, decentralizacji, a także większej autonomii lokalnej i regionalnej;
- B. mając na uwadze, że poprzednie strategie dla regionu Morza Bałtyckiego oraz Dunaju przyniosły zaangażowanym regionom wymierne korzyści, potwierdziły skuteczność mechanizmów współpracy UE i zapewniły pozytywną wiedzę pomocną przy opracowywaniu nowych strategii makroregionalnych;
- C. mając na uwadze, że wzrasta zainteresowanie regionów tą nowoczesną formą regionalnej współpracy i towarzyszącym jej modelem rządzenia; mając na uwadze, że działo się tak ostatnio zwłaszcza w odniesieniu do regionów górskich, takich jak region Karpat czy Alp, w których naturalne ograniczenia wymagają prowadzenia specyficznej polityki regionalnej;

Środa, 28 października 2015 r.

- D. mając na uwadze, że strategia makroregionalna – zatwierdzona przez Radę Europejską – w postaci zintegrowanych ram odnoszących się do państw członkowskich i krajów spoza UE leżących na tym samym obszarze geograficznym stanowi strategię UE;
- E. mając na uwadze, że wśród krajów zaangażowanych w tę strategię, w szczególności między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a krajami spoza Unii Europejskiej, występują znaczne różnice społeczno-gospodarcze;
- F. mając na uwadze, że zwiększone zainteresowanie państw regionu adriatycko-jońskiego współpracą i określeniem wspólnych działań w celu radzenia sobie z wyzwaniem dzięki wykorzystaniu potencjału całego regionu oraz ich ciągłe wysiłki służące osiągnięciu synergii doprowadziły do przyjęcia strategii Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego (EUSAIR);
- G. mając na uwadze, że strategię makroregionalną mogą być postrzegane jako narzędzie europejskiej integracji i zwiększonej spójności terytorialnej w oparciu o dobrowolną współpracę państw członkowskich z państwami sąsiadującymi w zakresie radzenia sobie ze wspólnymi wyzwaniami; mając na uwadze, że strategia EUSAIR to nowa forma współpracy regionalnej, która może pomóc uczestniczącym krajom kandydującym i potencjalnym krajom kandydującym na ich drodze do UE, oraz że stanowi ona istotny element szerszej polityki śródziemnomorskiej UE, której wyrazem jest Unia dla Śródziemnomorza; mając na uwadze, że EUSAIR jako element polityki regionalnej UE stanowi narzędzie promowania spójności gospodarczej i społecznej, a jej głównymi celami są: niwelowanie różnic między regionami, dążenie do rzeczywistej konwergencji oraz stymulowanie wzrostu i zatrudnienia;
- H. mając na uwadze, że Morze Adriatyckie, ze względu na fakt, iż jest morzem częściowo zamkniętym, jest szczególnie narażone na zanieczyszczenia i posiada szczególne cechy hydrograficzne, takie jak bardzo zróżnicowana głębokość i wybrzeże znacznie różniące się między północną a południową częścią regionu; mając na uwadze, że wszystkie państwa przybrzeżne eksploatują te same stada, co stale zagraża ich odtworzeniu; mając na uwadze, że w przyszłym rozporządzeniu ramowym dotyczącym technicznych środków w zreformowanej WPRyB środki powinny być opracowane dla konkretnych regionów i dostosowane do cech tego obszaru, jego zasobów morskich oraz prowadzonych na nim połowów;

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący strategii Unii Europejskiej dla regionu adriatycko-jońskiego oraz towarzyszący mu plan działań; uważa, że jest to ważny krok w rozwoju tej części Europy; podkreśla, że EUSAIR została stworzona, by przynieść wartość dodaną interwencjom UE, organów krajowych lub regionalnych bądź sektora prywatnego w sposób znacząco wzmacniający funkcjonowanie makroregionu; podkreśla perspektywy, jakie strategia oferuje krajom kandydującym oraz potencjalnym krajom kandydującym w regionie; podkreśla znaczenie faktu, że strategia opiera się na zasadach integracji, koordynacji, współpracy i partnerstwa; podkreśla znaczenie zasady „3 x nie” – nie dla nowych uregulowań, nie dla nowych instytucji i nie dla nowych środków finansowych, ponieważ makroregiony stanowią ramy dla inicjatyw współpracy w oparciu o synergię będącą efektem powiązania różnych instrumentów polityki UE, w tym europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
2. z zadowoleniem przyjmuje działania podejmowane przez wszystkie zainteresowane strony w zakresie tworzenia struktur instytucjonalnych dla wdrożenia strategii EUSAIR do obowiązujących już ram instytucjonalnych; zachęca wszystkie krajowe, regionalne i lokalne zainteresowane strony do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za wdrożenie projektów objętych tą strategią makroregionalną; podkreśla znaczenie wzmocnienia potencjału instytucjonalnego i wydajności administracji publicznych, a także usług publicznych oraz zapewnienia w każdym kraju uczestniczącym wystarczających zasobów i kompetentnego personelu administracyjnego, wyraźnie poświęconych realizacji strategii EUSAIR;
3. podkreśla potrzebę przyjęcia podejścia ukierunkowanego na konkretne obszary odnośnie do działań w zakresie współpracy oraz zwraca uwagę na wartość dodaną modelu wielopoziomowego sprawowania rządów, który musi odpowiedzieć na brak potencjału administracyjnego i może zostać wykorzystany do mobilizacji zasobów w makroregionie; w związku z tym zdecydowanie twierdzi, że istnieje potrzeba włączenia władz lokalnych i regionalnych w polityczne organy zarządzające oraz w organy operacyjne, techniczne i wykonawcze strategii, przy jednoczesnym utrzymaniu roli Komisji w procesie koordynacji; podkreśla, że rozwój lokalny kierowany przez społeczność może pomóc zmobilizować i zaangażować lokalne podmioty w proces podejmowania decyzji oraz wzmocnić poczucie odpowiedzialności za projekty na szczeblu społecznym;

Środa, 28 października 2015 r.

4. podkreśla znaczenie przejrzystości procesu przyjmowania, monitorowania i oceny strategii, a także otwartości wobec społeczeństwa obywatelskiego i wszystkich zainteresowanych stron oraz włączenia ich w ten proces; podkreśla, że komunikacja i szerzenie wiedzy w ramach wszystkich filarów są niezbędne dla uczestnictwa zainteresowanych stron w procesie podejmowania decyzji oraz budowy wsparcia publicznego; zachęca państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniej widoczności strategii na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, wypracowania odpowiedniej komunikacji w zakresie celów i rezultatów strategii, a także promowania koordynacji i wymiany dobrych praktyk z innymi istniejącymi i przyszłymi strategiami makroregionalnymi;

5. podkreśla potrzebę ujednoczenia ustawodawstw krajów spoza UE z poszczególnymi sektorami dorobku prawnego Unii odnoszącymi się do strategii, aby zapewnić realizację celów UE oraz ich regularne, zgodne z przepisami i terminowe wdrażanie w oparciu o normy i przepisy UE; zachęca wszystkie kraje uczestniczące do tworzenia ośrodków analitycznych oraz organizowania regularnych spotkań w celu wymiany najlepszych praktyk, aby chronić tej procedury i zapewnić jej większą efektywność;

6. zauważa, że w związku z gwałtownym spadkiem prywatnych inwestycji w państwach regionu oraz konsolidacją budżetową i ograniczonymi możliwościami inwestycyjnymi w sektorze publicznym mogą pojawić się problemy z finansowaniem projektów w ramach strategii; wzywa kraje uczestniczące do utrzymania wysokiego poziomu odpowiedzialności, zaangażowania i przywództwa, aby z powodzeniem realizować strategię;

7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne oraz Instrument Pomocy Przedakcesyjnej na lata 2014–2020, a w szczególności program współpracy adriatycko-jońskiego na lata 2014–2020 (ADRION), zapewniają znaczne zasoby w zakresie potencjału oraz szeroką gamę narzędzi i możliwości technicznych na potrzeby strategii; popiera dostępność innych funduszy i instrumentów odnoszących się do poszczególnych filarów strategii, w szczególności programu „Horyzont 2020” oraz Erasmus Plus w odniesieniu do wszystkich filarów, instrumentu „Łącząc Europę” w odniesieniu do filaru II, programu LIFE w odniesieniu do filaru III, jak również do łagodzenia skutków i przystosowania do zmiany klimatu, oraz programów COSME i Kreatywna Europa dla MŚP w odniesieniu do filaru IV, a także programu na rzecz finansowania innowacji INNOVFIN; z myślą o zapewnieniu synergii dostępnych funduszy zachęca do współpracy między komitetami monitorującymi programy współpracy terytorialnej w regionie, radą zarządzającą EUSAIR i organami zarządzającymi europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi; podkreśla, że strategia powinna umożliwiać skuteczniejsze i bardziej wydajne korzystanie z istniejących instrumentów i funduszy;

8. wzywa Komisję Europejską, a także krajowe, regionalne i lokalne organy odpowiedzialne za przygotowanie i wdrożenie programów europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz za zarządzanie nimi, by podkreślały znaczenie makroregionalnych projektów i działań;

9. podkreśla znaczenie określenia na szczeblu makroregionalnym struktury wdrożenia i mechanizmów koordynacji, aby ułatwić współpracę, z uwzględnieniem wspólnego planowania, dostosowania możliwości finansowania oraz podejścia oddolnego; podkreśla potrzebę dostosowania krajowych i regionalnych programów operacyjnych do celów strategii, w tym, o ile to możliwe, włączenia strategii EUSAIR do tych programów; uważa za niezbędne koordynowanie i ujednoczanie inicjatyw, propozycji i projektów dotyczących regionu adriatycko-jońskiego;

10. zachęca Komisję, Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) oraz kraje uczestniczące do pełnego wykorzystania możliwości dostępnych w ramach nowo utworzonego Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) w celu finansowania projektów w regionie, które mogłyby przynieść wartość dodaną, wspierać zrównoważony rozwój i spójność gospodarczo-społeczną, pobudzić wzrost i zwiększyć zatrudnienie na szczeblu makroregionalnym, a także przyczynić się do realizacji celów strategii „Europa 2020”; w tym kontekście zachęca do przyznawania „punktów bonusowych” projektom makroregionalnym w fazie wyboru projektów ze względu na ich specyficzny ponadnarodowy charakter;

11. podkreśla, że nie istnieją specjalne fundusze przeznaczone wyłącznie na realizację strategii makroregionalnych oraz że warunkiem wstępnym osiągnięcia sukcesu jest silna wola polityczna, partnerstwo i koordynacja działań między państwami; w związku z tym apeluje do krajów w regionie, by zgromadziły fundusze (europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, EFIS), a także wkłady z zasobów krajowych w ramach EBI w postaci platformy finansowej i inwestycyjnej służącej wspieraniu finansowania projektów przyczyniających się do realizacji celów strategii; wzywa do utworzenia przejrzystej i publicznie dostępnej serii projektów dla regionu adriatycko-jońskiego, zapewniających widoczność bieżących i potencjalnych potrzeb inwestycyjnych i projektów, tak aby zachęcić inwestorów do inwestowania w te projekty;

Środa, 28 października 2015 r.

12. apeluje do zainteresowanych stron o wymianę najlepszych praktyk, korzystanie ze zdobytej wiedzy oraz wskazanie trudności we wdrażaniu innych strategii makroregionalnych UE, a także o zwiększenie współpracy z ich odpowiednikami z makroregionu Morza Bałtyckiego, dorzecza Dunaju oraz makroregionu alpejskiego;

13. wzywa Komisję do usunięcia przeszkód administracyjnych i niefinansowych, które często powstrzymują potencjalnych inwestorów od inwestowania w takie projekty;

14. uznaje, że należy koniecznie znaleźć sposoby na zaangażowanie – przynajmniej na zasadzie realizacji pojedynczych i określonych projektów – krajów nieobjętych strategią, które geograficznie znajdują się blisko regionu i są mu bliskie pod względem gospodarczym; w tym kontekście podkreśla znaczenie współpracy transgranicznej i ponadnarodowej w ramach polityki spójności oraz zachęca państwa członkowskie i zainteresowane regiony do wykorzystywania istniejących najlepszych praktyk w tym obszarze;

15. przypomina o znacznym wpływie kryzysu gospodarczego na region i podkreśla potrzebę systematycznej oceny strategii, by ożywić gospodarkę; zaznacza, że kraje w regionie znajdują się na różnym etapie rozwoju i mają różne potrzeby; apeluje do Komisji, by podkreślała znaczenie stworzenia warunków umożliwiających ograniczenie różnic społeczno-gospodarczych między państwami; wspiera reformy w mniej rozwiniętych krajach i w tym kontekście zachęca do wymiany wiedzy, doświadczeń i praktyk;

16. wskazuje na konieczność stymulowania, wznawiania i pogłębiania współpracy kulturalnej, naukowej i edukacyjnej, w tym przez poszerzenie zakresu mobilności akademickiej studentów i pracowników wyższych uczelni; podkreśla, że nauka i innowacyjność są niezbędne dla osiągnięcia inteligentnego, sprzyjającego włączeniu społecznemu i zrównoważonego wzrostu; podkreśla współzależność między współpracą naukową i kulturalną a wzrostem dynamiki rozwoju gospodarczego oraz poziomem zróżnicowania i trwałego rozwoju turystyki w regionie;

17. z zadowoleniem przyjmuje obecność przedstawicieli Parlamentu Europejskiego w organach zarządzających strategią EUSAIR; apeluje, by Komisja dokonała analizy wspólnych wysiłków państw regionu (państw członkowskich UE i państw trzecich) oraz skutecznego udziału organów lokalnych i regionalnych w realizacji celów strategii;

18. odnosi się do precedensów ustanowionych w kontekście innych strategii makroregionalnych UE i wzywa do wspierania, w ramach projektów pilotażowych i działań przygotowawczych, różnych rodzajów działań, począwszy od analiz po kapitał początkowy na przygotowanie projektów w ramach różnych obszarów priorytetowych;

19. uważa za nieodzowne, aby na etapie wdrażania strategii jej ogólne zasady, a zwłaszcza kwestie ochrony środowiska i wykorzystywania zasobów naturalnych, były należycie brane pod uwagę we wszystkich czterech filarach, również w celu uzyskania całościowego podejścia do złożonych i zróżnicowanych wyzwań stojących przed makroregionem;

20. podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na obszary, o których mowa w art. 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, takie jak wyspy, regiony górskie i obszary wiejskie, z myślą o zidentyfikowaniu i wykorzystaniu ich szczególnego potencjału, zwłaszcza w sektorze turystyki, przy jednoczesnym poszanowaniu obszarów działania i priorytetów określonych w niniejszym sprawozdaniu; ponadto apeluje do Komisji o przedłożenie wniosku w sprawie Europejskiego Roku Wysp i Obszarów Górskich;

21. uważa, że należy koniecznie znaleźć sposoby umożliwiające krajom uczestniczącym uwzględnienie innych istotnych filarów, które mogłyby przynieść korzyści rozwojowe dla regionu, na przykład rolnictwa, ze względu na szczególne warunki geologiczno-klimatyczne, różnorodność biologiczną i potencjał do osiągnięcia synergicznych i skoordynowanych wyników, a także dalszego wzrostu; zaleca bliską współpracę i koordynację między obszarami lądowymi, przybrzeżnymi i wyspami w celu wypracowania synergii między projektami na rzecz czystej energii a zdrową produkcją żywności;

Środa, 28 października 2015 r.

22. zwraca uwagę na znaczenie odpowiedniej sprawozdawczości i oceny wdrażania strategii; w tym kontekście wzywa kraje uczestniczące oraz Komisję do zgromadzenia wiarygodnych danych bazowych oraz ustanowienia dla każdego filaru konkretnych celów poddawanych corocznej ocenie i publicznie udostępnianych;

23. apeluje o kompleksowe i zintegrowane podejście Europy do migracji; podkreśla, że region boryka się z poważnymi wyzwaniami w zakresie migracji i ubolewa nad wszystkimi tragediami na Morzu Śródziemnym; zdecydowanie podkreśla, że konieczna jest istotna zmiana polityki azylowej w odniesieniu do solidarności między państwami członkowskimi, aby zaradzić tym wyzwaniom; podkreśla potrzebę zbadania ogólnej strategii współpracy z państwami trzecimi; ubolewa z powodu niewystarczającej współpracy między państwami członkowskimi UE w zakresie wyzwań związanych z migracją; zachęca do wymiany dobrych praktyk w przyjmowaniu migrantów i apeluje, by pilnie zwrócić szczególną uwagę na kwestie społeczne i humanitarne dotyczące regionu z myślą o potencjalnym ponownym określeniu priorytetów strategii EUSAIR w przyszłości;

24. oczekuje, że działaniom umacniającym pokój i bezpieczeństwo w Europie Południowo-Wschodniej zostanie nadany nowy impuls;

25. wzywa państwa do wymiany najlepszych praktyk w obszarze poszanowania praw mniejszości w celu stosowania najwyższych standardów, z uwzględnieniem faktu, że jest to szczególnie wrażliwy obszar z uwagi na kwestie językowe;

26. podkreśla, że na poszczególnych etapach wdrażania należy zapewnić publicznym i prywatnym podmiotom gospodarczym, podmiotom społecznym i poszczególnym grupom zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego odpowiednie szkolenie w postaci określonych programów, w tym wsparcia organizacyjno-technicznego;

27. apeluje do Komisji, by co dwa lata przedkładała Parlamentowi i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrażania strategii EUSAIR, aby ocenić jej funkcjonowanie oraz wartość dodaną w odniesieniu do wzrostu i miejsc pracy, a także niwelowania różnic i zrównoważonego rozwoju;

28. zachęca do podejmowania konkretnych działań w celu promowania wymiaru społecznego; podkreśla znaczenie uwzględniania priorytetów i działań mających na celu wspieranie włączenia osób niepełnosprawnych i zapobieganie dyskryminacji wszelkiego typu;

„Niebieski” wzrost

29. podkreśla, że wyjątkowe położenie geograficzne regionu oraz specyficzne ukształtowanie linii brzegowej wraz z bogatą różnorodnością środowiska morskiego skrywają nieprzebrane możliwości tworzenia „niebieskich” miejsc pracy, innowacyjnego oraz zrównoważonego rozwoju i wzrostu gospodarczego, w tym w sektorach niebieskich technologii, rybołówstwa i akwakultury, oraz ulepszenia zarządzania i usług w gospodarce morskiej;

30. wspiera niebieską gospodarkę jako potencjalne rozwiązanie w sytuacji obecnego kryzysu gospodarczego, ponieważ sprzyja ona tworzeniu nowych miejsc pracy i rozwojowi gospodarczemu, zwłaszcza w odniesieniu do zatrudnienia kobiet i ludzi młodych w państwach nadbrzeżnych i wyspiarskich; uważa, że strategia UE na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego nie może zostać wdrożona bez uwzględnienia pojęcia niebieskiej gospodarki, jako że obejmuje ona szerokie spektrum sektorów działalności gospodarczej związanej z morzami i oceanami, akwakulturą, transportem morskim i rzeczny oraz turystyką środowiskową;

31. wzywa Komisję i kraje uczestniczące w tej strategii do zapewnienia zachęt, które będą przyciągać młodych ludzi do branży rybołówstwa i akwakultury w regionie Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego oraz będą zachęcać ich do podejmowania działalności w tych dziedzinach;

32. apeluje o koordynację polityki i harmonizację celów strategii, a także wspólnych projektów zgodnie z wartościami, zasadami i celami wspólnej polityki rybołówstwa; ponadto zachęca do wspierania rozwoju zrównoważonego sektora rybołówstwa i produkcji tradycyjnej zdrowej żywności; wzywa do tworzenia lokalnych grup działania w sektorze rybołówstwa, które mogą być naturalnym narzędziem różnicowania działalności połowowej; podkreśla fakt, że dla trwałości i rentowności rybołówstwa oraz akwakultury konieczny jest wzmożony udział zainteresowanych stron w ogólnym zarządzaniu, a także udoskonalona i zróżnicowana działalność rybacka;

Środa, 28 października 2015 r.

33. uważa, że „niebieski” wzrost obejmuje wysoce zróżnicowane sektory oraz przedsiębiorstwa i z tego względu jego rozwój wymaga wysoce wykwalifikowanych pracowników we wszystkich tych sektorach; wzywa państwa członkowskie objęte strategią EUSAIR do promowania różnych sektorów „niebieskiego” wzrostu w ich programach szkoleniowych, z uwzględnieniem systemów uczenia się przez całe życie oraz szkoleń dla pracowników; zwraca uwagę na złożoność działań, sektorów i dyscyplin systemów społeczno-gospodarczych objętych „niebieskim” wzrostem, dlatego uważa, że bardzo ważne jest, aby państwa członkowskie zaangażowane w strategię EUSAIR przyjmowały strategie polityczne na rzecz rynku pracy w celu zwiększania możliwości w zakresie dostosowywania się do zmian, innowacji i wielodyscyplinarności, dostosowywania szkoleń zasobów ludzkich oraz zwiększania wskaźnika aktywności zawodowej kobiet;

34. podkreśla znaczenie większego i rzeczywistego powiązania między strategią „UE 2020” a trzema filarami strategii EUSAIR, w szczególności w odniesieniu do filaru „niebieskiego” wzrostu, w oparciu o plan działania Komisji Europejskiej; uznaje plan działania za jeden z rezultatów podejścia strategii określający konkretne priorytety dla makroregionu; podkreśla, że na tej podstawie każde działanie lub projekt wybiera się w ramach procesu szeroko zakrojonych konsultacji oddolnych, obejmującego szereg zainteresowanych stron z regionu adriatycko-jońskiego i reprezentujących nie tylko krajowe, regionalne i lokalne organy oraz partnerów społecznych, ale również sektor prywatny, gospodarkę społeczną, środowisko akademickie i społeczeństwo obywatelskie;

35. zachęca do promowania klastrów łączących agencje publiczne i prywatne przedsiębiorstwa, wyższe uczelnie, instytuty badawcze i inne zainteresowane strony w sektorze gospodarki morskiej oraz do współpracy między tymi podmiotami w celu pobudzania innowacji i pełnego wykorzystania synergii; uważa, że dla zapewnienia bardziej efektywnych i wydajnych inwestycji, działania w ramach filaru niebieskiego wzrostu powinny opierać się na krajowych i regionalnych strategiach badań i innowacji na rzecz inteligentnej specjalizacji; wzywa państwa i regiony do uczestniczenia w platformie S3 Komisji i tym samym do korzystania z pomocy w zakresie opracowywania, wdrażania i przeglądu strategii inteligentnej specjalizacji; w tym kontekście uważa za konieczne zapewnienie lepszego dostępu do kredytów dla MŚP oraz doskonalenie istniejących sieci biznesowych (klastrów) w ramach procesu umiędzynarodowienia w celu tworzenia nowej jakości i trwałych miejsc pracy;

36. popiera utworzenie wspólnego znaku jakości przeznaczonego dla wysokiej jakości owoców morza pochodzących z regionu w celu zwiększenia ich konkurencyjności;

37. podkreśla znaczenie dialogu społecznego oraz zaangażowania przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w działania na rzecz budowania potencjału wraz z organami publicznymi; uważa, że można to osiągnąć przez utworzenie – na poziomie makroregionalnym oraz na poziomie regionalnym w każdym państwie członkowskim – stałej platformy służącej reprezentowaniu partnerów społecznych i gospodarczych, zgodnie z tym, co już zrealizowano w odniesieniu do uczelni wyższych, izb handlowych i miast;

38. podkreśla rolę badań morskich oraz ścisłej współpracy naukowców, państw członkowskich i regionów objętych strategią EUSAIR w tych sektorach w celu wyeliminowania istniejącej luki między państwami członkowskimi i zwiększenia konkurencyjności obszarów przybrzeżnych oraz tworzenia lokalnych, wysokiej jakości i trwałych miejsc pracy;

39. z niepokojem odnotowuje uszczuplenie zasobów połowowych w Morzu Adriatyckim i Morzu Jońskim na skutek przełowienia oraz nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), a także inne istotne zagrożenia dla całego środowiska morskiego; podkreśla, że rybołówstwo jest jednym z kluczowych sektorów gospodarki na obszarach przybrzeżnych i wyspowych; w związku z tym uważa za konieczne, by postrzegać za nadrzędny cel strategii ochronę i zachowanie zasobów połowowych oraz ekosystemów morskich zgodnie z zasadą maksymalnych podtrzymywanych połowów zawartą we wspólnej polityce rybołówstwa; podkreśla, że w okresie przejściowym należy koniecznie wspierać dostosowywanie limitów połowowych za pośrednictwem dotacji na zakup urządzeń w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR); apeluje o stanowcze działanie polegające na dostosowaniu ustawodawstw państw trzecich w dziedzinie rybołówstwa do przepisów UE, wymiany danych, platform wspólnego monitorowania oraz wieloletnich planów zarządzania rybołówstwem, a także o rozważenie, w jaki sposób rozwijać zrównoważony sektor akwakultury z jego wielkim potencjałem zasilania go energią ze źródeł odnawialnych;

40. przypomina, że ilości ryb oraz skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych wykorzystywanych do celów handlowych powinny się mieścić w bezpiecznych limitach biologicznych, co zapewni osiągnięcie dobrego stanu ekosystemów i zabezpieczy długoterminową równowagę przemysłu rybnego;

Środa, 28 października 2015 r.

41. zwraca się do Komisji o rejestrowanie wielkości połowów dokonywanych w ramach połowów rekreacyjnych oraz o uregulowanie tej działalności i o zastosowanie do nich, a także do połowów przemysłowych, celu, jakim jest maksymalny podtrzymawalny połów;
42. apeluje o przeprowadzenie kompleksowych badań zasobów połowowych, obejmujących w szczególności zagrożone gatunki i ich biologiczne współzależności, mając na uwadze, że brak dokładnych danych stwarza ryzyko, że dokonywane oceny będą nieprecyzyjne i niewiarygodne; apeluje o zachowanie naturalnych tarlisk;
43. wzywa do analizy i promowania projektów, które mają na celu ocenę wpływu połowów niebezpośrednich (urwane fragmenty sieci rybackich, sieci do hodowli małży) oraz przyłowów chronionych gatunków; szacuje się, że tylko na Morzu Adriatyckim przyławia się przypadkowo ponad 40 000 żółwi morskich; uważa, że niezbędne jest pilne przeprowadzenie badań w sprawie tego rodzaju wpływu, a także w sprawie łagodzenia go (np. za pomocą urządzeń zapobiegających przypadkowemu połowowi żółwi);
44. apeluje o zdecydowane wsparcie sektora budowy statków, w tym statków rekreacyjnych, skupiając się na jego modernizacji i specjalizacji w celu tworzenia miejsc pracy i dostosowania do wymogów dotyczących zrównoważonego i konkurencyjnego wzrostu idącego w parze z niebieskimi technologiami;
45. wzywa do zapewnienia silnego wsparcia na rzecz obszarów produkcyjnych, nawiązywania partnerstwa i współpracy między obszarami w różnych częściach makroregionu; zachęca do wymiany dobrych praktyk nabytych dzięki najcenniejszym doświadczeniom w sektorze, a także dobrych praktyk wypracowanych w innych regionach, aby zastosować to samo podejście w celu propagowania tworzenia obszarów produkcyjnych;
46. podkreśla znaczenie wpierania i zachęcania do rekreacyjnego wędkarstwa sportowego i rodzinnego, a także zintegrowanych strategii politycznych w zakresie rybołówstwa i turystyki (rybołówstwo, turystyka połowowa, marikultura), w szczególności na wyspach, z myślą o ochronie lokalnych tradycji kulturowych i morskiego stylu życia mieszkańców wysp i małych nadbrzeżnych miejscowości; wspiera zrównoważone, tradycyjne rybołówstwo na niewielką skalę oraz akwakulturę, wraz z bardziej zróżnicowaną ofertą kulinarną oraz promowaniem lokalnych targów rybnych, jako najlepszego sposobu zapewnienia zrównoważoności oraz silniejszego wsparcia turystyki przybrzeżnej;
47. apeluje do Komisji o wsparcie i propagowanie udziału rybołówstwa i pracowników sektora rybołówstwa w projektach w zakresie turystyki kulturalnej i turystyki związanej z dziedzictwem, obejmujących rybołówstwo, odkrywanie na nowo kultury morskiej oraz miejsc istotnych dla tradycyjnego rybołówstwa i zawodów z nim związanych;
48. podkreśla znaczenie gospodarki społecznej i przedsiębiorczości kobiet w realizacji filaru „niebieskiego” wzrostu i wzywa państwa członkowskie objęte strategią EUSAIR do promowania i wspierania uczestnictwa kobiet we wszystkich odnośnych sektorach; przypomina o podstawowej roli małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw w odnośnych regionach i obszarach oraz zwraca się do państw członkowskich objętych strategią EUSAIR o wdrożenie aktywnych strategii politycznych, by wspierać takie formy działalności gospodarczej;
49. wspiera działania mające na celu zmniejszenie ryzyka hydrogeologicznego i ryzyka erozji wybrzeża;
50. podkreśla znaczenie badań i zachęca do silnego wsparcia obszarów morskich i przybrzeżnych;
51. podkreśla, że rozwój akwakultury i marikultury może odgrywać ważną rolę nie tylko w odbudowie różnorodności gatunków, ale również we wzroście gospodarczym w regionie Morza Adriatyckiego i Jońskiego;
52. wzywa Komisję do intensyfikacji wymiany dobrych praktyk, takich jak trwałość projektów opracowywanych przez przybrzeżne grupy działania.

Środa, 28 października 2015 r.

Połączenie regionu

53. zauważa, że lepsze połączenia transportowe i energetyczne między krajami uczestniczącymi, a także między krajami uczestniczącymi a ich państwami ościennymi, w tym w odniesieniu do transportu morskiego, połączeń intermodalnych z obszarami w głębi lądu, jak również sieci energetycznych, są niezbędne dla makroregionu i są warunkiem wstępnym rozwoju gospodarczo-społecznego; podkreśla brak połączeń między oboma wybrzeżami Morza Adriatyckiego oraz istniejącą lukę infrastrukturalną w regionie adriatycko-jońskim;

54. zachęca do stymulowania wdrażania trwałych połączeń w transporcie, które skracająby czas przejazdu, zmniejszały koszty transportu i logistyki oraz koszty zewnętrzne; apeluje o realizację głównych strategicznych działań związanych z węzłami transportowymi łączącymi sieci lądowe i morskie w celu stworzenia szans dla transportu intermodalnego między krajami, zapewnienia spójności oraz poprawy ogólnej sieci i ograniczenia ruchu drogowego, a co za tym idzie zmniejszenia emisji CO₂; zwraca uwagę na potrzebę poprawy wymiaru morskiego i portowego związanego z kabotażem, autostradami morskimi i rejsami między dwoma brzegami Adriatyku, zarówno na szlakach północ-południe, jak i wschód-zachód; wskazuje na potrzebę większej koordynacji w celu uniknięcia nadmiernego ruchu morskiego i usprawnienia jego zarządzania oraz nadzoru nad nim;

55. zachęca do zastosowania rozporządzenia w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego (rozporządzenie (UE) 2015/757) na rzecz innowacji i stworzenia zrównoważonego transportu morskiego w makroregionie poprzez wykorzystanie alternatywnych rodzajów napędu oraz paliw w celu zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych oraz poprawy efektywności energetycznej w sektorze transportu;

56. podkreśla znaczenie połączenia morskich szlaków transportowych i portów z innymi częściami Europy, a także połączeń z korytarzami TEN-T; wzywa kraje uczestniczące do skoncentrowania wysiłków na wdrażaniu projektów objętych obecną siecią TEN-T oraz na innych działaniach dotyczących koncepcji jej rozszerzenia na Południowo-Wschodnią Europę/wschodnie wybrzeże Adriatyku, umożliwiającymi rozwiązanie problemu luki w sieci w regionie adriatycko-jońskim; w związku z tym zachęca zaangażowane kraje do określenia priorytetowych projektów infrastruktury o regionalnej i europejskiej wartości dodanej, a także sugeruje, by zwrócić uwagę między innymi na:

- (i) ukończenie korytarza bałtycko-adriatyckiego, w tym również rozszerzenia na cały region Morza Jońskiego i Adriatyckiego;
- (ii) przedłużenie północ-południe korytarza skandynawsko-śroziemnomorskiego;
- (iii) utworzenie kolejowego korytarza towarowego w regionie Alpy-Bałkany Zachodnie;
- (iv) lepsze połączenie Półwyspu Iberyjskiego ze środkowymi Włochami i Bałkanami Zachodnimi;
- (v) wprowadzenie połączeń drogowych w regionie Bałkanów między systemem portów a krajami śródlądowymi, a także stworzenie połączenia z korytarzem Ren-Dunaj;
- (vi) udoskonalenie obiektów portowych w celu lepszego połączenia obu wybrzeży Adriatyku, a także opracowanie przez zarządy portów północnego wybrzeża Adriatyku wspólnej strategii dotyczącej zapewnienia bardziej kompleksowego zaopatrywania Europy Środkowej w towary importowane;

57. zachęca do zoptymalizowania wydajności istniejącej sieci infrastrukturalnej, w szczególności w odniesieniu do aktualnych połączeń drogowych i kolejowych w makroregionie, w tym do połączeń ostatniego odcinka; podkreśla konieczność niezwłocznego ukończenia budowy autostrady adriatycko-jońskiej, co przyspieszy rozwój gospodarczy i społeczny całego makroregionu; przypomina o znaczeniu nowych korytarzy obejmujących autostrady, linie kolejowe oraz inne elementy infrastruktury po obu stronach regionu adriatycko-jońskiego; wskazuje na potrzebę większej koordynacji w celu uniknięcia nadmiernego ruchu morskiego i usprawnienia jego zarządzania oraz nadzoru nad nim;

Środa, 28 października 2015 r.

58. wzywa do rozwijania infrastruktury kolei dużych prędkości, która zapewni wzajemnie połączenia w makroregionie oraz umożliwi lepsze połączenie z UE oraz w jej obrębie; podkreśla znaczenie ulepszenia połączeń kolejowych w regionie adriatycko-jońskim, a także między wybrzeżem Morza Tyrreńskiego i Adriatyckiego/Jońskiego;

59. wzywa kraje uczestniczące do poprawy swojej infrastruktury transportu morskiego, kolejowego i lotniczego oraz do tworzenia autostrad morskich w makroregionie obejmujących środki transportu intermodalnego, w szczególności z myślą o połączeniach z obszarami w głębi lądu, a także do poprawy logistyki transportowej przy jak najlepszym wykorzystaniu najbardziej zaawansowanych technologii oraz zagwarantowaniu stałego, wysokiego poziomu bezpieczeństwa i równowagi środowiska naturalnego; apeluje do krajów uczestniczących o dokonanie oceny możliwości poprawy połączeń dzięki instrumentom w zakresie elektromobilności, które mogłyby usprawnić międzynarodowe usługi elektronicznej sprzedaży biletów;

60. podkreśla brak skutecznych połączeń z wyspami; wzywa Komisję i państwa członkowskie do usprawnienia połączeń przez zbadanie nowych skoordynowanych, przynoszących korzyści opcji, optymalizację wykorzystania połączeń towarowych i pasażerskich oraz angażowanie prywatnych i publicznych zainteresowanych stron, by poprawić jakość życia, powstrzymać wyludnianie i umożliwić wykorzystanie szans społeczno-gospodarczych w tych obszarach; podkreśla potrzebę usprawnienia wewnętrznych połączeń wysp oraz infrastruktury transportowej w celu zapewnienia zrównoważonej mobilności wewnętrznej; podkreśla również potrzebę zapewnienia mieszkańcom wysp całorocznego dostępu do odpowiednich programów ochrony zdrowia i programów edukacyjnych;

61. wzywa do realizacji głównych projektów na rzecz intermodalnych połączeń wysp, a przede wszystkim apeluje o silne wsparcie lotnisk o strategicznym znaczeniu zarówno w zakresie infrastruktury, jak i nowych połączeń z innymi regionami makroregionu;

62. wzywa kraje uczestniczące do podejmowania dalszych wysiłków w celu dywersyfikacji źródeł energii, co nie tylko poprawi bezpieczeństwo energetyczne makroregionu, lecz również zwiększy konkurencję i pozwoli zwalczyć ubóstwo energetyczne, przynosząc istotne korzyści dla rozwoju gospodarczego i społecznego regionu; podkreśla potrzebę szczegółowej oceny wpływu działań w sektorze energii na środowisko; podkreśla znaczenie wspólnego planowania inwestycji w zakresie budowy terminali skroplonego gazu ziemnego (LNG) i brakujących sieci gazociągów w makroregionie, przyczyniając się tym samym do osiągnięcia większej niezależności i bezpieczeństwa energetycznego; ponadto zachęca do przyjęcia środków w celu zwiększania efektywności energetycznej i efektywnego gospodarowania zasobami, co przyczyni się również do zwiększenia konkurencyjności;

63. zachęca do rozwoju infrastruktury energetycznej umożliwiającej redukcję śladu węglowego, zwiększenie efektywności energetycznej i zagwarantowanie bezpieczeństwa energetycznego w makroregionie i poza nim; ponadto podkreśla znaczenie rozwijania i promowania koncepcji inteligentnych miast, aby zapewnić dodatkowe korzyści w odniesieniu do istniejącej ogólnej infrastruktury energetycznej makroregionu;

64. uznaje wysoki potencjał niedostatecznie wykorzystywanych odnawialnych źródeł energii w makroregionie; wzywa do korzystania z dostępnych odnawialnych źródeł energii, takich jak energia słoneczna i wiatrowa oraz energia pływów i prądów morskich (jeżeli jest to technicznie wykonalne), w ramach koszyka produkcji energii; podkreśla zrównoważenie i konkurencyjność potencjału elektrowni wodnych we wszystkich krajach uczestniczących; wzywa te kraje do udziału w tworzeniu przężnego i wzajemnie połączonego rynku gazu i energii w makroregionie, co zapewni równy dostęp do taniej i przystępnej energii; podkreśla znaczenie wzmocnienia transgranicznych wzajemnych połączeń energetycznych wspierających inwestycje w sektorze energetycznym jako kluczowych warunków wstępnych integracji z unijną siecią energetyczną, a także zniesienia barier dla inwestycji transgranicznych w sektorze energetycznym;

65. wspiera wspólne planowanie i inwestycje w infrastrukturę energetyczną zarówno do produkcji, jak i transportu energii oraz gazu w makroregionie zgodnie z założeniami sieci TEN-E, dzięki realizacji konkretnych projektów wymienionych w wykazie projektów będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty Energetycznej (PECI);

Środa, 28 października 2015 r.

66. wyraża zaniepokojenie nowymi zachętami do poszukiwania i wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich i na lądzie, co może narazić makroregion na wystąpienie katastrof o bardzo poważnych skutkach dla środowiska i gospodarki, w tym dla sektora rybołówstwa oraz zdrowia publicznego; podkreśla, że każda tego typu działalność musi być zgodna z unijnymi przepisami i wytycznymi w dziedzinie klimatu i energii odnawialnej; podkreśla, że Morze Adriatyckie jest zamkniętym, płytkim morzem, gdzie nie ma możliwości usuwania zanieczyszczeń, oraz że ma ono kwitnącą gospodarkę turystyczną na obu brzegach, a także, że wzrost w makroregionie powinien w pierwszym rzędzie zależeć od działalności turystycznej i działalności gospodarczych związanych ze specyfiką środowiska i ekosystemu; podkreśla potrzebę spójnego wdrażania unijnego prawa i międzynarodowych konwencji w zakresie zrównoważenia środowiskowego oraz bezpieczeństwa działalności morskiej; wzywa do pełnego wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej (2008/56/WE) oraz dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich (2013/30/EU);

67. wzywa do określenia wspólnych europejskich standardów w obszarze makroregionu adriatycko-jońskiego w zakresie bezpieczeństwa transportu;

68. wspiera potrzebę promowania transgranicznych usług lotniczych poprzez realizację wspólnych projektów mających na celu zagwarantowanie i zwiększenie liczby wewnętrznych połączeń w makroregionie;

Jakość środowiska

69. przypomina o bogactwie ekosystemów morskich, przybrzeżnych i lądowych w krajach uczestniczących; zauważa, że w Morzu Adriatyckim żyje prawie połowa (49 %) wszystkich zarejestrowanych gatunków śródziemnomorskich i jest ono najbardziej wyjątkowym podregionem Morza Śródziemnego ze względu na płytkość, niewielkie pływy oraz duży wpływ rzek; wzywa do wspólnych wysiłków ukierunkowanych na podejmowanie wszystkich możliwych środków, takich jak wykorzystanie czystych paliw w transporcie morskim i logistyce, w celu zachowania różnorodności biologicznej środowiska morskiego i transnarodowych siedlisk lądowych oraz zmniejszenia zanieczyszczenia morza i innych zagrożeń dla różnorodności biologicznej obszarów przybrzeżnych i morskich, a także zapobiegania im; podkreśla znaczenie ochrony zagrożonych gatunków morskich i lądowych, takich jak mniszka śródziemnomorska, odmieniec jaskiniowy, ryś, sęp płowy i inne; apeluje do krajów uczestniczących o wdrożenie wspólnych środków na rzecz realizacji tego celu;

70. wzywa do wymiany najlepszych praktyk między krajami uczestniczącymi w dziedzinie zarządzania dziedzictwem przyrodniczym i kulturowym z uwzględnieniem obszarów Natura 2000 i obiektów UNESCO w celu stworzenia atrakcji turystycznych z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju;

71. apeluje do wszystkich krajów uczestniczących o połączenie sił przy planowaniu przestrzennym obszarów morskich zgodnie z dyrektywą 2014/89/UE ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz przy zintegrowanym zarządzaniu wybrzeżem, z udziałem różnych zainteresowanych stron (władz krajowych, regionalnych i lokalnych, miejscowej ludności, środowisk naukowych, organizacji pozarządowych itp.); uważa, że właściwe wspólne zarządzanie obszarem morskim zapewnia ramy istotne dla trwałego i przejrzystego użytkowania zasobów morskich;

72. podkreśla znaczenie ochrony i zachowania rzek i jezior w basenie Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego;

73. wskazuje na potrzebę odpowiedzialnego przeciwdziałania zanieczyszczeniom historycznym i transgranicznym oraz oczyszczenia miejsc dotkniętych przemysłowym zanieczyszczeniem gleby, wody i powietrza, a także, w stosownych przypadkach, zanieczyszczeniem spowodowanym konfliktami zbrojnymi; wspiera wszelkie aktywne środki służące ograniczeniu zanieczyszczenia morza bronią chemiczną i konwencjonalną; wspiera ograniczanie z zamiarem wyeliminowania zanieczyszczeń morskich, zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej, a zwłaszcza w odniesieniu do zanieczyszczenia odpadami wysp na Adriatyku;

74. wyraża niepokój w związku ze szkodami spowodowanymi przez plastikowe odpady w morzu; wzywa Komisję do wsparcia inicjatyw mających na celu zbieranie tych odpadów i poddawanie ich recyklingowi; podkreśla znaczenie włączenia rybaków w ten proces;

75. wzywa kraje do opracowania i wdrożenia kompleksowych planów ponownego wykorzystywania opuszczonych terenów przemysłowych i wojskowych; podkreśla, że takie tereny nie tylko stwarzają zagrożenie dla środowiska naturalnego, ale również posiadają znaczący potencjał gospodarczy, który jest niewykorzystywany;

Środa, 28 października 2015 r.

76. apeluje o zachęcanie do przenoszenia przemysłu z ośrodków miejskich i obszarów przybrzeżnych w celu podnoszenia jakości życia;

77. domaga się wykorzystania wszelkich istniejących środków w celu wprowadzenia najlepszych rozwiązań w zakresie gospodarowania odpadami i oczyszczania ścieków w regionie, zgodnie z dyrektywą Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych w państwach członkowskich UE;

78. zwraca uwagę na różne klęski żywiołowe oraz katastrofy spowodowane przez człowieka, które dotknęły region w ostatnich latach; zwraca uwagę na problem wylesiania i inne zagrożenia związane ze zmianą klimatu; podkreśla potrzebę pełnego stosowania zasad horyzontalnych w zakresie zarządzania ryzykiem katastrof naturalnych i dostosowania do zmian klimatu w celu wdrożenia planu działania i priorytetów każdego z filarów; zachęca do współpracy krajowe instytuty hydrometeorologiczne w celu radzenia sobie z ekstremalnymi warunkami pogodowymi, konsekwencjami zmian klimatu i zarządzania ryzykiem wystąpienia katastrof; uznaje, że sektory gospodarki wodnej, rolnictwa i turystyki są najbardziej narażone na zmiany klimatu, stąd też zachęca do podjęcia współpracy pomiędzy władzami krajowymi w celu ustanowienia ram i mechanizmu wsparcia na rzecz wdrożenia środków łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej;

79. podkreśla potrzebę zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, w szczególności w sektorze transportu morskiego;

80. podkreśla, że istnieje problem geograficznych i sezonowych nierówności w dostępie do zasobów wodnych przejawiający się w istotnym niedoborze wody na wyspach i w obszarze przybrzeżnym w okresie letnim, kiedy zapotrzebowanie na wodę jest kilka razy wyższe ze względu na przyjazd dużej liczby turystów;

81. wzywa do utworzenia regionalnego centrum alarmowego na wypadek klęsk żywiołowych oraz opracowania wspólnego planu awaryjnego na wypadek wycieku ropy naftowej lub wystąpienia zanieczyszczeń na dużą skalę z myślą o ustanowieniu systemu wczesnego ostrzegania przed klęskami żywiołowymi oraz katastrofami powodowanymi działalnością przemysłową, transportową i innymi czynnikami, takimi jak powodzie, pożary czy działalność wydobywcza w Adriatyku; podkreśla, że takie centrum powinno być bezpośrednio powiązane z unijnym mechanizmem ochrony ludności; podkreśla znaczenie ochrony ekosystemu oraz różnorodności biologicznej regionu poprzez lepsze zrozumienie i wymianę najlepszych praktyk;

82. wzywa kraje spoza UE do przyspieszenia wdrażania sektorowego dorobku prawnego (m.in. ramowej dyrektywy wodnej) w celu przygotowywania się do przystąpienia w przyszłości do UE;

83. apeluje do państw członkowskich, by konsultowały się z właściwymi organami krajów ościennych i lokalnymi społecznościami w makroregionie, w szczególności odnośnie do działalności gospodarczej podlegającej ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko;

Zrównoważona i konkurencyjna turystyka

84. podkreśla szczególne znaczenie turystyki dla gospodarki europejskiej i rozwoju spójności społecznej w UE, w tym dla krajów śródziemnomorskich, a także dla całego regionu; podkreśla potrzebę opracowania nowych podejść, by przeciwdziałać sezonowości, zgodnie z wpływem turystyki na środowisko i jej zrównoważonym charakterem; apeluje o rozszerzenie wsparcia na finansowanie projektów z dziedziny turystyki ze środków europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz z innych źródeł;

85. apeluje o pilną poprawę transgranicznych połączeń drogowych, aby zwiększyć konkurencyjność turystyki, ponieważ słabe połączenia powodują powstawanie utrudnień komunikacyjnych i poważnych opóźnień; podkreśla konieczność poprawy – na potrzeby turystyki – istniejącej infrastruktury lotniczej oraz połączenia morskiego między dwoma wybrzeżami Adriatyku;

86. podkreśla potrzebę promowania już istniejących portów lotniczych w makroregionie w celu uniknięcia nadmiernej koncentracji pasażerów w kilku węzłach, a także wspierania zrównoważonej turystyki oraz lepszego rozkładu ruchu turystycznego na różnych obszarach;

Środa, 28 października 2015 r.

87. uznaje bogate dziedzictwo kulturowe i naturalne regionu (w tym działalność kulturalną, na przykład kino, teatr i muzykę) za największy atut, na którym opiera się sektor turystyki; zwraca uwagę na dużą liczbę atrakcji turystycznych wpisanych na listę UNESCO oraz obszarów Natura 2000 we wszystkich krajach uczestniczących; uważa, że pomimo znaczącego wkładu tego sektora w gospodarkę potencjał turystyki nie jest w pełni wykorzystywany, zwłaszcza z uwagi na dużą sezonowość oraz brak obszarów innowacji, zrównoważoności, infrastruktury transportowej, jakościowej oferty turystycznej, kwalifikacji uczestniczących zainteresowanych stron, a także odpowiedzialnego zarządzania turystyką; apeluje do krajów uczestniczących, aby przyjęły rozwiązania polityczne mające na celu zagwarantowanie odpowiedniej oferty połączeń i usług hotelarskich również poza sezonem letnim w celu dywersyfikacji napływu turystów i zapewnienia stałej ich obecności o różnych porach roku; podkreśla znaczenie łączenia turystyki z dziedzictwem naturalnym, kulturalnym i artystycznym;

88. zachęca państwa członkowskie do promowania zrównoważonych rozwiązań w zakresie mobilności w sektorze turystyki, co poprawi jakość usług turystycznych oraz rozszerzy ich zakres;

89. uznaje podstawowe znaczenie parków narodowych i przyrodniczych oraz obszarów chronionych dla dalszej edukacji obywateli w dziedzinie ochrony środowiska i walki ze zmianą klimatu;

90. podkreśla, że współpraca między krajami jest nieodzowna dla dalszego rozwoju turystyki w regionie; zachęca do tworzenia zrównoważonych strategii turystycznych dla Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego, umożliwiających krajom czerpanie korzyści z synergii, a także rozwiązanie wspólnych problemów na szczeblu makroregionu; uważa, że nieodzowna jest współpraca na rzecz wzmocnienia pozycji ośrodków turystycznych położonych w regionie adriatycko-jońskim;

91. apeluje do Komisji Europejskiej, krajów uczestniczących oraz władz lokalnych i regionalnych, aby podejmowały działania w celu motywowania zainteresowanych stron do usprawniania infrastruktury turystycznej;

92. podkreśla znaczenie wspierania branży kulturalnej i twórczej, a zwłaszcza rozwoju i uwzględniania przedsiębiorczości w sektorze muzycznym, teatralnym, tanecznym i kinematograficznym; zachęca do organizowania festiwali, konwencji i wydarzeń kulturalnych promujących integrację;

93. zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia MŚP łatwiejszego dostępu do wsparcia i finansowania, ponieważ mają one zasadnicze znaczenie dla sektora turystycznego; zachęca zainteresowane strony w regionie do uczestnictwa w Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości w celu wymiany doświadczeń, nawiązywania kontaktów i znajdowania partnerów transgranicznych;

94. podkreśla znaczenie projektów inteligentnej specjalizacji oraz tworzenia inteligentnych wspólnot poprzez lepsze wykorzystanie istniejących platform innowacyjnych, takich jak utworzenie obszaru kreatywności w regionie adriatycko-jońskim;

95. wspiera rozwój zróżnicowanej oferty turystycznej obejmującej parki i szlaki tematyczne oraz turystykę kulturalną, wiejską, zdrowotną, medyczną, wodną, winiarsko-gastronomiczną, konferencyjną i sportową, w tym jazdę na rowerze, golf, nurkowanie, piesze wędrówki, jazdę na nartach, wspinaczkę i inne dyscypliny sportowe na wolnym powietrzu, w celu promowania turystyki przez cały rok oraz zwiększenia konkurencyjności ośrodków turystycznych w oparciu o zrównoważoność; wspiera rozwój agroturystyki w celu odciążenia głównych ośrodków turystycznych i wąskiego obszaru przybrzeżnego, co pomoże zaradzić problemowi sezonowości; wspiera rozszerzanie działalności turystycznej na obszary położone w głębi lądu oraz tworzenie zintegrowanych produktów turystycznych, które obejmują główne atrakcje makroregionu i jego stolic;

96. podkreśla znaczenie spójności między zarządzaniem w turystyce a infrastrukturą oraz potrzebę poprawy jakości i zwiększenia różnorodności usług i możliwości, z uwzględnieniem specyfiki regionu; podkreśla również duże znaczenie promowania i podtrzymywania lokalnych i regionalnych tradycji;

Środa, 28 października 2015 r.

97. podkreśla znaczenie poszukiwania alternatywnych szlaków i modeli biznesowych, a także lepszego powiązania oferty rejsowej z lokalnymi mieszkańcami i produktami, co ułatwi rozwiązanie problemu niezrównoważonych zatorów i lepsze wykorzystywanie pełnego potencjału przy uzyskaniu trwalszych korzyści gospodarczych dla lokalnych gospodarek; uznaje znaczenie rozwijania i kreowania wizerunku szlaków turystycznych makroregionu poprzez mapowanie i dalsze promowanie istniejących szlaków;

98. wspiera wykorzystanie w celach turystycznych największych bogactw regionu oraz opracowanie programów promocyjno-handlowych;

99. podkreśla potrzebę zapewnienia rzeczywistej intermodalności transportu poprzez wykorzystanie zintegrowanej sieci usług i powiązań w celu rozwinięcia turystyki wysokiej jakości i przyjaznej środowisku;

100. wspiera utworzenie karty adriatycko-jońskiej, promującej zrównoważoną turystykę poprzez określenie kryteriów, zasad i wytycznych oraz wdrożenie systemu ETIS (European Tourism Indicator System) służącego ocenie ośrodków turystycznych w celu usprawnienia ich zrównoważonego rozwoju;

o

o o

101. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów krajów uczestniczących w strategii EUSAIR (Chorwacja, Grecja, Włochy, Słowenia, Albania, Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra i Serbia).

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0384

Polityka spójności i przegląd strategii „Europa 2020”**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie polityki spójności i przeglądu strategii „Europa 2020” (2014/2246(INI))**

(2017/C 355/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 4, 162 oraz art. 174–178,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1302/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) w celu doprecyzowania, uproszczenia i usprawnienia procesu tworzenia takich ugrupowań oraz ich funkcjonowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1300/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1084/2006 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej z dnia 23 lipca 2014 r. zatytułowane „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: promowanie rozwoju i dobrego zarządzania w regionach i miastach UE” (zwane dalej „szóstym sprawozdaniem na temat spójności”),

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289.⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470.⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.⁽⁵⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 303.⁽⁶⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 281.⁽⁷⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

Środa, 28 października 2015 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾,
- uwzględniając ósme sprawozdanie Komisji z postępów w dziedzinie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej zatytułowane „Miejski i regionalny wymiar kryzysu” z dnia 26 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie inteligentnej specjalizacji: tworzenie sieci doskonałości na rzecz należytej prowadzonej polityki spójności ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie gotowości państw członkowskich UE do skutecznego i terminowego rozpoczęcia nowego okresu programowania polityki spójności ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie siódmego i ósmego sprawozdania Komisji Europejskiej z postępów unijnej polityki spójności oraz w sprawie sprawozdania strategicznego 2013 dotyczącego realizacji programów na lata 2007–2013 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie opóźnień w rozpoczęciu realizacji polityki spójności na lata 2014–2020 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020” – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2011 r. zatytułowany „Ramy dla nowej generacji innowacyjnych instrumentów finansowych – unijnych platform instrumentów kapitałowych i dłużnych” (COM(2011)0662),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
- uwzględniając konkluzje Rady dotyczące szóstego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjęte przez Radę do Spraw Ogólnych (polityka spójności) w dniu 19 listopada 2014 r.,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 3 grudnia 2014 r. zatytułowaną „Szóste sprawozdanie w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dokument roboczy zatytułowany „Szkielet do przeglądu strategii »Europa 2020«: wkład Platformy Monitorowania Strategii »Europa 2020« zarządzanej przez Komitet Sterujący Komitetu Regionów” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno- Społecznego z dnia 21 stycznia 2015 r. w sprawie szóstego sprawozdania Komisji na temat spójności ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0002.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0015.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0132.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0068.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 19 z 21.1.2015, s. 9.

⁽⁸⁾ <https://portal.cor.europa.eu/europa2020/SiteCollectionDocuments/2459-brochure-BlueprintEU2020.pdf>

⁽⁹⁾ Dz.U. C 242 z 23.7.2015, s. 43.

Środa, 28 października 2015 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 marca 2015 r. zatytułowany „Wyniki konsultacji publicznych w sprawie strategii »Europa 2020«” (COM(2015)0100),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
  - uwzględniając art.52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0277/2015),
- A. mając na uwadze, że polityka spójności jest główną polityką inwestycyjną UE na rzecz wzrostu i rozwoju uwzględniającą cele strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz mającą na celu zmniejszenie różnic między regionami i promowanie konwergencji, z budżetem wynoszącym 351,8 mld EUR do końca 2020 r.; mając na uwadze, że UE nadal boryka się ze skutkami kryzysu gospodarczego i finansowego, tj. z wysokim bezrobociem oraz nierównym i powolnym tempem odbudowy gospodarki; mając też na uwadze, że polityka spójności dąży do zmobilizowania całej energii i wszystkich możliwości oraz ukierunkowania ich na realizację celów strategii „Europa 2020” związanych z trwałym wzrostem i zatrudnieniem;
- B. mając na uwadze, że zasadniczą sprawą jest utrzymanie spójnego podejścia w ramach różnych inicjatyw unijnych na rzecz wzrostu i zatrudnienia oraz ochrony środowiska i klimatu; mając na uwadze, że inicjatywy przewodnie strategii „Europa 2020” odgrywają kluczową rolę we wzmacnianiu koordynacji na szczeblu lokalnym i regionalnym, jeżeli chodzi o wdrażanie polityki spójności; mając na uwadze, że przepisy dotyczące programowania czy sprawozdawczości nie przewidują specjalnego mechanizmu, który dotyczyłby wyraźnie inicjatyw przewodnich i wkładu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w ich realizację; mając na uwadze, że przy okazji przeglądu strategii „Europa 2020” trzeba będzie zająć się realizacją inicjatyw przewodnich i dążyć do równowagi między z jednej strony środkami finansowymi, fiskalnymi i ekonomicznymi a z drugiej strony aspektami społecznymi, edukacyjnymi, środowiskowymi i aspektami równości (zwłaszcza równości płci);
- C. mając na uwadze coraz pilniejszą potrzebę większej współodpowiedzialności za strategię na poszczególnych szczeblach sprawowania rządów i ze strony poszczególnych zainteresowanych podmiotów oraz wspólnej odpowiedzialności, której towarzyszą odpowiednie prawa i obowiązki, na wszystkich szczeblach wdrażania projektu; mając na uwadze, że należy usprawnić wielopoziomowe sprawowanie rządów i partnerstwo, ponieważ zasady te mogą pomóc w uporaniu się z brakiem potencjału administracyjnego;
- D. mając na uwadze, że cele polityki spójności niezaprzeczalnie ewoluowały w czasie, przyczyniając się do wspierania inwestycji w główne priorytety UE oraz wykazując zdolność adaptacji i skuteczność, jednocześnie stale zmniejszając różnice w poziomach rozwoju poszczególnych regionów, co pozostaje głównym celem, wzmacniając potencjał regionów i promując zrównoważony rozwój; mając na uwadze, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych wnosi nowe elementy w całą unijną strategię mającą na celu osiągnięcie innowacyjnego, zrównoważonego wzrostu, sprzyjającego włączeniu społecznemu, a także tworzenie miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji;
- E. mając na uwadze, że przegląd średniookresowy strategii „Europa 2020” powinien uwzględniać katastrofalne skutki kryzysu gospodarczego i finansowego, bardzo różne w różnych krajach i regionach Unii, a także być inteligentny i wyważony ze względu na spójność i skuteczność; mając na uwadze, że można by w nim jednak rozważyć też inne środki, takie jak środki związane z infrastrukturą, rynkiem wewnętrznym i potencjałem administracyjnym; mając na uwadze, że należy uwzględnić różne uwarunkowania terytorialne, poświęcając szczególną uwagę regionom UE wspomnianym w art. 174 i 349 TFUE;
- F. mając na uwadze, że przegląd śródkresowy strategii „Europa 2020”, mimo opóźnienia w 2015 r., stwarza przede wszystkim szansę na dokonanie oceny (i uznanie) wkładu polityki spójności w osiąganie celów strategii oraz w poprawę istniejących zależności i powiązań między różnymi strategiami politycznymi UE a budżetem UE, aby napędzały one skutecznie proces wdrażania strategii; mając na uwadze, że etap ten ma zasadnicze znaczenie dla kształtowania przyszłej polityki spójności jako ogólnounijnej polityki inwestycyjnej przy jednoczesnym priorytetowym podejściu do zmniejszenia różnic rozwojowych i ponownego przyspieszenia procesu konwergencji;

Środa, 28 października 2015 r.

Strategia „Europa 2020” i jej powiązania z polityką spójności

1. przypomina, że strategia „Europa 2020” jest nadrzędną, długoterminową strategią Unii Europejskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, opartą na pięciu ambitnych celach w zakresie: zatrudnienia, innowacji, zmiany klimatu i zrównoważonej energetyki, kształcenia oraz zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego; zauważa, że uzupełnieniem tych celów jest siedem inicjatyw przewodnich, że nierównomiernie zajęto się wyzwaniem zidentyfikowanymi w 2010 r. i że postępy na drodze do realizacji niektórych z nich, np. walka z bezrobociem, są nadal umiarkowane; podkreśla, że UE powinna skupić się na trwałym wzroście, zrównoważonym rozwoju i godnych miejscach pracy, aby trwale czerpać korzyści z inwestycji;

2. podkreśla, że postęp na drodze ku zapewnieniu równości płci mógłby się również przyczynić do wzrostu gospodarczego, trwałego rozwoju i spójności społecznej;

3. zaznacza, że ramy zarządzania gospodarczego UE i ich mechanizm wdrażania, tj. „europejski semestr”, zostały ustanowione w 2010 r., aby zapewnić koordynację polityki fiskalnej i reform strukturalnych państw członkowskich oraz lepsze dostosowanie krajowej polityki budżetowej na rzecz wzrostu i zatrudnienia na szczeblu unijnym i krajowym w celu wspierania realizacji strategii; zwraca uwagę na fakt, że nadal należy podjąć wyzwania związane z dalszą koordynacją i synchronizacją

4. podkreśla, że polityka spójności na lata 2007–2013, w zestawieniu z poprzedzającą ją strategią lizbońską mającą podobne główne cele, znajdowała się już na etapie realizacji w momencie uruchamiania strategii „Europa 2020”, oraz że jej przeprogramowanie zgodnie z nowymi celami strategii byłoby nie tylko trudne, lecz przyniosłoby efekty odwrotne od zamierzonych; zaznacza jednak, że w czasie światowego kryzysu gospodarczego polityka spójności była nie tylko jedynym źródłem inwestycji dla wielu państw członkowskich, ale także, w ramach przydziału środków na cele strategii lizbońskiej, istotnie wspierała i uzupełniała krajowe strategie na rzecz wdrażania strategii „Europa 2020”, co potwierdza szóste sprawozdanie na temat spójności oraz szereg komunikatów i analiz Komisji; podkreśla, że zaangażowanie państw członkowskich, regionów i miast na rzecz strategii lizbońskiej osłabło wraz z upływem czasu i że zarządzanie strategią „Europa 2020” jest szczególnie zgodne z zasadami i instrumentami polityki spójności, co może zapewnić zobowiązanie do współodpowiedzialności za wdrażanie strategii;

5. wzywa Komisję, aby w kontekście ocen *ex post* okresu programowania 2007–2013 przedstawiła informacje na temat zarówno ukierunkowania na wyniki, jak i konkretnego wkładu polityki spójności w realizację celów strategii „Europa 2020”; podkreśla znaczenie zrozumienia realiów i ograniczeń dostępnych dowodów dotyczących wkładu polityki spójności w realizację nadrzędnych celów strategii oraz znaczenie uwzględnienia wstrząsów, jakich doznały gospodarki UE, zwłaszcza krajów, które poważnie ucierpiały w czasie kryzysu; jest zadowolony, że wnioski te mogłyby być przydatne podczas bieżącej realizacji strategii;

6. przypomina, że obejmująca wszystkie regiony polityka spójności stanowi główny unijny instrument inwestycji w gospodarkę realną i jest wyrazem europejskiej solidarności poprzez rozszerzanie zasięgu wzrostu gospodarczego i dobrobytu oraz poprzez zmniejszanie różnic ekonomicznych, społecznych i terytorialnych; zaznacza, że polityka spójności jest w pełni dostosowana do celów strategii „Europa 2020” i zapewnia niezbędne ramy dla inwestycji, nie będąc jedynie narzędziem ich realizacji; podkreśla w tym kontekście, że poprzez koncentrację tematyczną w ramach nowej struktury europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne są ukierunkowane na 11 celów tematycznych wywodzących się wprost z celów strategii „Europa 2020” oraz że warunki wstępne powiązane bezpośrednio z tymi celami tematycznymi zostały ustanowione po to, aby przeprowadzać inwestycje w sposób zapewniający maksymalną skuteczność; podkreśla swoje pełne poparcie dla tego nowego podejścia, które przyczyni się do zwiększenia skuteczności wydatkowanych środków;

7. podkreśla, że polityka spójności rozwija synergii z innymi dziedzinami polityki UE takimi jak jednolity rynek cyfrowy, unia energetyczna, jednolity rynek kapitałowy, polityka społeczna, a poprzez wszystkie swoje instrumenty i cele, w tym strategie makroregionalne, program rozwoju miast, agenda terytorialna, inwestowanie w MŚP, strategie inteligentnego rozwoju i inteligentnej specjalizacji, przyczynia się w znacznym stopniu do umocnienia jednolitego rynku i realizacji celów strategii „Europa 2020”; wzywa w tym kontekście organy krajowe i regionalne w całej Europie do opracowywania strategii inteligentnej specjalizacji i do wykorzystywania synergii między różnymi instrumentami unijnymi, krajowymi i regionalnymi, zarówno publicznymi, jak i prywatnymi;

Środa, 28 października 2015 r.

8. wskazuje na związek z szerszym procesem zarządzania gospodarczego poprzez środki łączące efektywność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z solidnym zarządzaniem gospodarczym; wzywa państwa członkowskie do odpowiedzialnego działania w celu unikania ich stosowania w możliwie największym stopniu oraz zapobiegania negatywnym skutkom dla wdrażania EFIS i dla osiągnięcia celów polityki spójności; podkreśla ponadto, że państwom członkowskim doświadczającym przejściowych trudności budżetowych należy udzielać wsparcia; z zadowoleniem przyjmuje mechanizmy elastyczności przewidziane w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu (COM(2015)0012) mające na celu wzmocnienie powiązania między inwestycjami, reformami strukturalnymi i wykorzystywaniem zasobów w celu promowania długotrwałego wzrostu i ułatwiania postępów w realizacji celów strategii „Europa 2020”;

9. podkreśla z zaniepokojeniem opóźnienia we wdrażaniu polityki spójności w czasie bieżącego okresu programowania; zaznacza, że choć zatwierdzono już znaczną większość programów operacyjnych, to proces ich wdrażania znajduje się wciąż na bardzo wczesnym etapie; podkreśla jednak, że można dokonać oceny przydziału zasobów polityki na priorytety przyczyniające się do trwałego wzrostu i zatrudnienia; w tym kontekście odnotowuje, że zgodnie z pierwszą oceną Komisji kwoty przeznaczone na badania i rozwój, wsparcie MŚP, ICT, gospodarkę niskoemisyjną, zatrudnienie, włączenie społeczne, kształcenie i budowanie zdolności są dużo większe w porównaniu z poprzednimi okresami programowania, natomiast spadek poziomu wsparcia na infrastrukturę transportową i środowiskową; zwraca uwagę na fakt, że w momencie śródkresowego przeglądu strategii „Europa 2020” nadal może brakować danych dotyczących wdrażania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w latach 2014–2020 oraz że w rezultacie dokonanie konkretnej oceny wkładu tych funduszy w realizację celów strategii może być niemożliwe na tym etapie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że państwa członkowskie podjęły działania, np. aby zagwarantować przeznaczanie 20 % swoich zasobów na działania w dziedzinie klimatu;

10. uznaje, że stworzenie ram wykonania oraz wprowadzenie warunków wstępnych i powiązań z zaleceniami dla poszczególnych krajów w okresie programowania polityki spójności 2014–2020 mogłoby stworzyć lepsze otoczenie inwestycyjne sprzyjające zmaksymalizowaniu wkładu polityki spójności w realizację kluczowych celów strategii „Europa 2020”;

Dynamika przeglądu i powiązane wyzwania

11. przypomina, że Komisja uruchomiła proces przeglądu strategii w 2014 r., publikując komunikat zatytułowany „Podsumowanie realizacji strategii »Europa 2020« na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”, i wyraża ubolewanie, że niewystarczająco odniesiono się w nim do polityki spójności i powiązanych z nią instrumentów; docenia to, że na dalszym etapie procesu włączono konsultacje publiczne przeprowadzone między majem a październikiem 2014 r. w celu zebrania dowodów na potrzeby przeglądu, i wyraża zadowolenie, że właściwość strategii oraz przydatność jej celów i priorytetów znalazły potwierdzenie;

12. stwierdza, że uznano, iż inicjatywy przewodnie osiągnęły swoje cele, podkreśla jednak, że ich widoczność została oceniona dość nisko; ubolewa, że kryzys gospodarczy i finansowy pogłębił dysproporcje w Unii Europejskiej i że poczyniono niewystarczające postępy w osiąganiu kilku kluczowych celów strategii, zwłaszcza w dziedzinie zatrudnienia, badań i rozwoju, ograniczania ubóstwa i wykluczenia społecznego; pochwała wniosek dotyczący potrzeby poprawy odpowiedzialności i zaangażowania na miejscu poprzez ugruntowanie partnerstwa pionowego i poziomego w celu lepszej realizacji strategii; podkreśla, że strategia powinna sprzyjać przejściu od ukierunkowania na proces i wynik do podejścia polegającego na ukierunkowaniu na rzeczywiste rezultaty w celu zagwarantowania jak największej wydajności i skuteczności polityk UE związanych ze strategią;

13. pochwała regularne publikowanie przez Eurostat wskaźników postępu we wdrażaniu strategii „Europa 2020”; wzywa jednak do zapewnienia większej i dokładniejszej regionalnej szczegółowości danych dostarczanych na poziomach NUTS II i NUTS III, co będzie miało coraz większe znaczenie z uwagi na nieprzewidziane problemy gospodarcze i społeczne występujące w różnych regionach UE niezależnie od poziomu ich rozwoju; zwraca ponadto uwagę na trzy wymiary polityki spójności: gospodarczy, społeczny i terytorialny, i uważa w świetle tego, że jej pomiarów nie należy dokonywać wyłącznie na podstawie wskaźników gospodarczych; w tym kontekście wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszej dyskusji i bardziej wydajnej współpracy nad opracowaniem wskaźników o szerszym zakresie, uzupełniających PKB, które byłyby właściwsze przy ocenie postępów w realizacji priorytetowych celów strategii „Europa 2020”;

Środa, 28 października 2015 r.

14. zauważa, że publikacja wniosku Komisji dotyczącego przeglądu strategii „Europa 2020” jest oczekiwana przed końcem 2015 r. i ubolewa nad tym opóźnieniem, zwłaszcza że początkowo publikację wniosku zaplanowano na początek 2015 r.; podkreśla, że raz jeszcze nastąpi ona w dość „niefortunnym momencie” w cyklu polityki spójności, w trakcie procesu wdrażania; podkreśla ponadto, że wczesne przeprogramowanie przyniosłoby efekty całkowicie odwrotne od zamierzonych w kwestii długoterminowego planowania strategicznego polityki spójności;

15. z zadowoleniem przyjmuje powołanie zespołu do spraw lepszego wdrażania funduszy UE; ponadto z zadowoleniem przyjmuje stworzenie służby wsparcia reformy strukturalnej, która oficjalnie rozpoczęła prace w dniu 1 lipca 2015 r. i będzie udzielać państwom członkowskim pomocy technicznej, z myślą o skuteczniejszym wdrażaniu reform strukturalnych i zaleceń dla poszczególnych krajów;

16. dostrzega jednocześnie potrzebę uwzględnienia ewolucji prognoz gospodarczych, stosowania nowych instrumentów, postępów w osiąganiu celów strategii i związanej z tym konieczności dokonania dostosowań operacyjnych;

17. apeluje zatem o to, by zakres przeglądu śródkresowego strategii „Europa 2020” był inteligentny i wyważony oraz ukierunkowany na lepsze powiązanie pięciu celów strategii i jej inicjatyw przewodnich, a także na określenie metod lepszej realizacji i oceny tych celów bez tworzenia dodatkowej kompleksowości i nadmiernych obciążeń administracyjnych; podkreśla, że przegląd powinien uwzględniać mocne i słabe strony gospodarki UE, rosnące nierówności (np. w dziedzinie zdrowia), wysokie bezrobocie i wysokie długi publiczne; zaznacza, że równoległe z koncentracją na makroekonomicznych kryteriach zarządzania fiskalnego i gospodarczego należy czynić postępy w realizacji wszystkich głównych celów strategii „Europa 2020”; uważa, że uwagę trzeba zwrócić również na większe zrównoważenie społeczne i środowiskowe, większe włączenie społeczne i równouprawnienie płci; podkreśla znaczenie stałego wspierania organów państw członkowskich przez służby Komisji w zwiększaniu zdolności administracyjnej;

18. ponownie wzywa do pogłębienia wymiaru odpowiedzialności, poczucia zaangażowania, przejrzystości i uczestnictwa w odniesieniu do strategii poprzez zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych oraz wszystkich odnośnych partnerów z organizacji społeczeństwa obywatelskiego i zainteresowanych stron, począwszy od opracowania celów aż do realizacji, monitorowania i oceny strategii; podkreśla kluczowe znaczenie lepszej struktury zarządzania opartej na zarządzaniu wielopoziomym, struktur zachęt, skutecznego łączenia podejścia ogólnego i oddolnego, modelu partnerstwa stosowanego w polityce spójności oraz partnerstw publiczno-prywatnych ogólnie, z myślą o przeprowadzeniu konsultacji i współpracy z wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia umiejętności skutecznego osiągnięcia celów; przypomina, że zgodnie z ramami instytucjonalnymi i prawnymi państw członkowskich władze regionalne i lokalne odpowiadają również za inwestycje publiczne i dlatego należy uznać je za główne podmioty w procesie wdrażania strategii;

19. sugeruje ponadto, że władze lokalne i regionalne oraz zainteresowane strony powinny ponownie zadeklarować zaangażowanie w projekt „Europa 2020” poprzez zawarcie paktu z państwami członkowskimi i Komisją, aby zapewnić poczucie współodpowiedzialności i uczestnictwa, oraz że należy przyjąć kodeks postępowania podobny do kodeksu postępowania dotyczącego partnerstw, przyjętego w ramach polityki spójności na lata 2014–2020;

20. podkreśla znaczenie przyjęcia prawdziwie terytorialnego podejścia do strategii „Europa 2020” w celu dostosowania interwencji i instrumentów publicznych do różnych cech terytorialnych i szczególnych potrzeb; uważa, że podstawowe znaczenie ma powiązanie ogólnego podejścia w ramach strategii „Europa 2020” z podejściem terytorialnym w ramach Agendy Terytorialnej UE 2020; uważa ponadto, że należy umożliwić dostosowane do potrzeb, dobrowolne cele regionalne strategii „Europa 2020”, które powinno się omawiać na szczeblu regionalnym bez nakładania dodatkowego obciążenia biurokratycznego na działania w terenie; podkreśla, że takie dostosowane do potrzeb cele regionalne realizowane na zasadzie dobrowolności powinny być zgodne z nadrzędną strukturą strategii i zawierać się w określonych wcześniej celach; przypomina również w tym kontekście o znaczeniu strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność;

21. uznaje znaczącą rolę miast i obszarów miejskich jako siły napędowej wzrostu i tworzenia miejsc pracy oraz domaga się uwzględnienia w ramach przeglądu strategii „Europa 2020” również szerszego całościowego podejścia do przyszłego rozwoju miast jako podmiotów aktywnie uczestniczących w realizacji celów strategii „Europa 2020”; wzywa zatem Komisję, by zwróciła należytą uwagę na deklarację z Rygi w sprawie programu rozwoju miast, uwzględniając podstawową rolę, jaką odgrywają obszary miejskie – małe, średnie i duże; podkreśla w szczególności potrzebę strategii, która uwzględni

Środa, 28 października 2015 r.

szczególne potrzeby małych i średnich obszarów miejskich, opartej na podejściu wykorzystującym synergię z agendą cyfrową i instrumentem „Łącząc Europę”;

22. wzywa Komisję do przekazania informacji o roli aspektów terytorialnych jako czynników wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i zrównoważonego rozwoju oraz domaga się uwzględnienia skutków terytorialnych w przeglądzie strategii „Europa 2020”, a także zapewnienia wytycznych co do tego, jak im sprostać; przypomina o znaczeniu konsultacji z władzami lokalnymi i regionalnymi w tym zakresie, ponieważ odgrywają one decydującą rolę w realizacji strategii rozwoju terytorialnego; zwraca też uwagę na rolę, jaką strategię makroregionalne i ogólnie europejska współpraca terytorialna mogą odgrywać w skutecznej realizacji celów strategii „Europa 2020”, jako że wiele projektów rozwojowych obejmuje obszary transgraniczne, w tym kilka regionów i krajów, i może doprowadzić do wypracowania ukierunkowanych na dany obszar reakcji na wyzwania o charakterze długofalowym;

23. dostrzega znaczenie nowego unijnego instrumentu inwestycyjnego, tj. Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), który pomoże uruchomić do 315 mld EUR na inwestycje z zamiarem zapełnienia luki inwestycyjnej w UE i zmaksymalizowania skutków wydatków publicznych; podkreśla, że EFIS powinien funkcjonować jako uzupełnienie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i dodek do nich; ubolewa, że EFIS nie jest wyraźnie powiązany ze strategią „Europa 2020”, lecz uważa, że poprzez swoje cele oraz wybór rentownych i trwałych projektów powinien przyczynić się do wdrażania strategii w konkretnych obszarach;

24. podkreśla ponadto konieczność zapewnienia pełnej spójności i synergii między wszystkimi instrumentami UE poprzez uznanie strategii inteligentnej specjalizacji za jeden z centralnych instrumentów inwestycyjnych, aby uniknąć pokrywania się lub sprzeczności między nimi lub między poszczególnymi szczeblami realizacji polityki; domaga się zatem, by w przeglądzie strategii „Europa 2020” stanowiącej długoterminowe unijne strategiczne ramy wzrostu i zatrudnienia zostało to potwierdzone i by podjąć to wyzwanie dotyczące koordynacji instrumentów politycznych łącznie z EFIS z zamiarem skutecznego wykorzystania wszystkich dostępnych zasobów i osiągnięcia oczekiwanych wyników w kwestii nadrzędnych celów strategicznych;

25. zwraca się do Komisji, aby – z myślą o promowaniu ogólnego harmonijnego rozwoju UE i ze względu na kluczową rolę polityki spójności w realizacji celów strategii „Europa 2020” – uwzględniła w przeglądzie celów i kierunków strategii specyficzne cechy i ograniczenia szczególnych regionów UE, takich jak obszary wiejskie, obszary podlegające przemianom przemysłowym, regiony, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie oraz najbardziej oddalone regiony UE, zgodnie z art. 174 i 349 TFUE; w tym kontekście zwraca uwagę na potencjał tych ostatnich regionów w dziedzinie biotechnologii, odnawialnych źródeł energii i bioróżnorodności;

26. podkreśla poprawę rezultatów wynikających ze zwiększenia ilości, jakości i oddziaływania inwestycji w badania i rozwój w ramach skoordynowanego stosowania instrumentów polityki spójności i programu „Horyzont 2020” w kontekście przeglądu śródkresowego strategii „Europa 2020”; w związku z tym zwraca się do Komisji o wzmocnienie wszystkich możliwych interakcji i synergii między tymi dwiema ważnymi ramami polityki w związku z przeglądem celów i kierunków strategii „Europa 2020” oraz o stworzenie internetowego systemu monitorowania, mającego na celu identyfikowanie przypadków łączenia finansowania w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z finansowaniem w ramach programu „Horyzont 2020”, EFIS oraz pozostałych programów finansowanych ze środków wspólnotowych; dlatego z zadowoleniem przyjmuje plan wprowadzenia „pieczęci doskonałości” dla wnioskodawców, którzy spełnili kryterium doskonałości, lecz nie mogli uzyskać finansowania w ramach programu „Horyzont 2020”, aby pomóc im w dostępie do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;

27. wzywa Komisję do stworzenia spójnego procesu ciągłej oceny w celu dokonywania regularnej oceny postępów w realizacji celów strategii „Europa 2020”, a także do zaproponowania zbioru odpowiednich środków służących ich osiągnięciu i zaleceń dotyczących polityki spójności po 2020 roku; podkreśla też rolę Parlamentu w nadzorowaniu wdrażania strategii „Europa 2020” i polityki spójności w sposób skoordynowany nie tylko w Parlamencie, ale i we współpracy ze wszystkimi odnośnymi instytucjami; w związku z tym apeluje o angażowanie Parlamentu w stosownym czasie we wszystkie istotne dyskusje nad kształtem strategii politycznych objętych zakresem strategii, ich realizacją i oceną; przypomina, jak ważne jest włączenie w tę wymianę poglądów również Komitetu Regionów, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, parlamentów krajowych i regionalnych, władz lokalnych i regionalnych oraz innych zainteresowanych podmiotów i stron;

Środa, 28 października 2015 r.

Przyszła polityka spójności – spojrzenie wykraczające poza perspektywę krótkoterminową

28. uważa, że już sam przegląd strategii „Europa 2020”, który poprzedzi przedstawienie wniosku dotyczącego śródkresowej rewizji wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014–2020, będzie stanowić podstawę struktury przyszłej polityki spójności po 2020 r., a także innych instrumentów WRF; podkreśla w związku z tym znaczenie skutecznego rozwiązania wszystkich wyrażonych powyżej obaw przy jednoczesnym zapewnieniu ciągłości podejścia strategicznego; przypomina również o wartości dodanej ogólnounijnej polityki spójności, która musi pozostać jednym z podstawowych instrumentów inwestycyjnych UE na rzecz wzrostu, zatrudnienia i ochrony klimatu, zapewniając jednocześnie wyważony i harmonijny rozwój w całej UE jako katalizator zmian i stymulator wzrostu również w słabiej rozwiniętych regionach; podkreśla w związku z tym potrzebę zadbania o utrzymanie zrównoważonego poziomu finansowania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych po 2020 roku;

29. zaznacza, że zarówno przyszła polityka spójności, jak i przyszła długoterminowa strategia unijna powinny zostać wstępnie nakreślone przed końcem obecnej kadencji Komisji, pamiętając, że w 2019 r. odbędą się wybory do Parlamentu Europejskiego, oraz że nakłada to istotne konkretne ograniczenia czasowe na współprawodawców co do harmonogramu negocjacji, a także na Komisję i państwa członkowskie co do przygotowania i przyjęcia nowych umów partnerstwa i programów operacyjnych przed początkiem obowiązywania następnych WRF; stwierdza równocześnie, że będą również prowadzone negocjacje w sprawie przyszłych WRF; wzywa zatem Komisję do uwzględnienia wszystkich konkretnych ograniczeń wynikających z wzajemnych powiązań i wymogów związanych z koordynacją czasową oraz do opracowania spójnego podejścia do przyszłej długoterminowej unijnej strategii trwałego wzrostu i zatrudnienia, budżetu UE, zwłaszcza polityki spójności, i innych instrumentów w ramach WRF;

o

o o

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim oraz regionom.

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0385

Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne a należyte zarządzanie gospodarcze**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych a należytego zarządzania gospodarczego: wytyczne dotyczące stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (2015/2052(INI))**

(2017/C 355/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 (COM(2014)0494) (dalej „wytyczne”),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 4, 162 oraz 174–178 oraz art. 349,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”),
- uwzględniając oświadczenie Komisji w sprawie art. 23 zawarte w oświadczeniach dotyczących rozporządzenia (UE) nr 1303/2013⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2013 r. w sprawie skutków ograniczeń budżetowych nałożonych na władze regionalne i lokalne w związku z wydatkami z funduszy strukturalnych UE w państwach członkowskich⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w osiągnięciu celów lizbońskich i celów strategii „Europa 2020”⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie siódmego i ósmego sprawozdania Komisji Europejskiej z postępów unijnej polityki spójności oraz w sprawie sprawozdania strategicznego 2013 dotyczącego realizacji programów na lata 2007–2013⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2014⁽⁶⁾,
- uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji na temat spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej pt. „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: promowanie rozwoju i dobrego rządzenia w regionach UE i miastach” z dnia 23 lipca 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Polityka spójności: sprawozdanie strategiczne 2013 dotyczące realizacji programów na lata 2007–2013” z dnia 18 kwietnia 2013 r. (COM(2013)0210),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 12 lutego 2015 r. na temat wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ Dz.U. C 375 z 20.12.2013, s. 2.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0401.⁽⁴⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0132.⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0038.

Środa, 28 października 2015 r.

- uwzględniając ekspertyzę Parlamentu ze stycznia 2014 r. pt. „Europejskie zarządzanie gospodarką i polityka spójności” (Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B, Polityka strukturalna i polityka spójności),
  - uwzględniając notatkę informacyjną Parlamentu z grudnia 2014 r. pt. „Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne a należyte zarządzanie gospodarcze: wytyczne dotyczące stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów” (Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B, Polityka strukturalna i polityka spójności),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego i opinie Komisji Budżetowej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0268/2015),
- A. mając na uwadze, że polityka spójności jest przede wszystkim polityką opartą na TFUE i wyrazem solidarności europejskiej oraz ma na celu zwiększenie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w UE, a w szczególności zmniejszenie różnic między regionami poprzez promowanie zrównoważonego i harmonijnego rozwoju społeczno-ekonomicznego; mając na uwadze, że jest to również polityka inwestycyjna przyczyniająca się do realizowania celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;
- B. mając na uwadze, że obecne ramy ustawodawcze dotyczące polityki spójności – choć wiążą się z unijną strategią na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, europejskim semestrem i zintegrowanymi wytycznymi strategii „Europa 2020”, a także ze stosownymi zaleceniami dotyczącymi poszczególnych państw i zaleceniami Rady – podlegają bardzo konkretnym zadaniom, celom i zasadom horyzontalnym;
- C. mając na uwadze, że obecne ramy prawne europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych mają na celu umocnienie koordynacji, wzajemnego uzupełniania się i synergii z innymi strategiami politycznymi i instrumentami UE;
- D. mając na uwadze, że choć istnieją dowody wskazujące na to, że dobre zarządzanie i skuteczne instytucje to podstawowe warunki dla zrównoważonego i długotrwałego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz rozwoju społecznego i terytorialnego, niemniej jednak istnieje mniej dowodów dotyczących czynników makroekonomicznych, które wpływają na sposób działania polityki spójności;
- E. mając na uwadze, że nieprzewidywalność gospodarcza i finansowa oraz brak pewności prawnej mogą prowadzić do spadku poziomu inwestycji publicznych i prywatnych, zagrażając realizacji celów spójności;
- F. mając na uwadze, że wytyczne dotyczą pierwszej ścieżki działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należytym zarządzaniem gospodarczym na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów; mając na uwadze, że wiąże się to z przeprogramowaniem i zawieszeniem płatności, które nie są obowiązkowe, w przeciwieństwie do drugiej ścieżki art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, która wymaga zawieszenia zobowiązań lub płatności w przypadku gdy państwa członkowskie nie podejmą działania naprawczego w kontekście procesu europejskiego zarządzania gospodarczego;
- G. mając na uwadze słabe wyniki państw członkowskich w zakresie wdrażania rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, na jakie wskazują przeprowadzone przez Komisję oceny postępów we wdrażaniu 279 zaleceń dotyczących poszczególnych państw wydanych w latach 2012 i 2013, z których wynika, że 28 zaleceń zostało w pełni wdrożonych lub odnotowało poważny postęp (10%), 136 zaleceń (48,7%) osiągnęło względny postęp, natomiast w przypadku 115 (41,2%) zaleceń postęp ten był ograniczony lub w ogóle go nie odnotowano;

Łączenie skuteczności europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należytym zarządzaniem gospodarczym

1. podkreśla znaczenie instrumentów i zasobów polityki spójności dla utrzymania poziomu inwestycji o europejskiej wartości dodanej w państwach członkowskich i regionach w celu zwiększenia tworzenia miejsc pracy i polepszenia warunków społeczno-ekonomicznych, zwłaszcza w przypadku gdy inwestycje znacznie się zmniejszyły z powodu kryzysu gospodarczego i finansowego;

Środa, 28 października 2015 r.

2. jest przekonany, że realizacja celów polityki dotyczącej europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych nie powinna być hamowana mechanizmami zarządzania gospodarczego, przy czym uznaje ich znaczenie w przyczynianiu się do stabilnego otoczenia makroekonomicznego oraz skutecznej, efektywnej i skoncentrowanej na rezultatach polityki spójności;
3. uważa, że art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów musi być wykorzystywany jedynie do wspierania skutecznego wdrażania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
4. kładzie nacisk na wieloletni i długoterminowy charakter programów i celów w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w przeciwieństwie do rocznego cyklu europejskiego semestru; podkreśla w tym kontekście konieczność zapewnienia jasności mechanizmów jego wdrażania oraz wzywa do ścisłej koordynacji między obydwoma procesami, a także między organami odpowiedzialnymi za ich wdrażanie;
5. podkreśla potrzebę przedstawienia przez Komisję białej księgi uwzględniającej długoterminowe skutki inwestycji publicznych oraz przedstawiającej typologię inwestycji jakościowych, tak by można było wyraźnie zidentyfikować te, które przynoszą najlepsze efekty w perspektywie długoterminowej;
6. przypomina, że polityka spójności odgrywa zasadniczą rolę i silnie zareagowała na ograniczenia makroekonomiczne i budżetowe w kontekście obecnego kryzysu, poprzez przeprogramowanie ponad 11 % dostępnych środków budżetowych w latach 2007–2012, tak aby sprostać najbardziej pilnym potrzebom i umocnić niektóre działania interwencyjne; podkreśla w związku z tym, że w kilku państwach członkowskich polityka spójności stała za ponad 80 % inwestycji publicznych w okresie 2007-2013;
7. zwraca się do Komisji o przedstawienie dalszych danych analitycznych na temat wpływu i znaczenia mechanizmów makroekonomicznych na rozwój regionalny i skuteczność polityki spójności, a także na współdziałanie ram europejskiego zarządzania gospodarczego z polityką spójności oraz o udzielenie dokładnych informacji na temat wkładu polityki spójności w realizację zaleceń dotyczących poszczególnych krajów i zaleceń Rady;
8. wzywa państwa członkowskie do jak najlepszego wykorzystania elastyczności oferowanej na mocy przepisów paktu stabilności i wzrostu;

Przeprogramowanie na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów

Ogólne rozważania

9. przypomina, że wszelkie decyzje o przeprogramowaniu lub zawieszeniu na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów muszą mieć charakter wyjątkowy, być dobrze wyważone, a także wymagają dokładnego uzasadnienia i wdrożenia w ostrożny sposób ze wskazaniem odpowiednich programów lub priorytetów, tak aby zapewnić przejrzystość oraz umożliwić ich sprawdzenie i przegląd; podkreśla ponadto, że takie decyzje nie powinny zwiększać trudności, z jakimi borykają się te regiony i państwa członkowskie w wyniku ich otoczenia społeczno-ekonomicznego lub położenia geograficznego oraz szczególnych cech w rozumieniu art. 174 i 349 TFUE;
10. uważa, że porozumienia o partnerstwie i programy przyjęte w bieżącym okresie programowania uwzględniły stosowne zalecenia dotyczące poszczególnych państw i stosowne zalecenia Rady, dzięki czemu w średniej perspektywie zapewniono solidne podstawy dla uniknięcia przeprogramowania, chyba że warunki ekonomiczne miałyby się znacznie pogorszyć;
11. podkreśla, że częste przeprogramowywanie miałyby skutki odwrotne do zamierzonych i należy go unikać, aby nie zakłócać gospodarowania funduszami lub nie podważać stabilności i przewidywalności wieloletniej strategii inwestycyjnej, a także zapobiegać wszelkim negatywnym skutkom, w tym w kwestii absorpcji europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
12. z zadowoleniem przyjmuje ostrożne podejście Komisji pod względem przeprogramowania oraz jej dążenie do utrzymania go na minimalnym poziomie; wzywa do podejścia opartego na „wczesnym ostrzeganiu” w celu informowania zainteresowanych państw członkowskich o uruchamianiu procedury przeprogramowania na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów oraz podkreśla, że wnioski o przeprogramowanie powinny być poprzedzane konsultacją z komitetem monitorującym;

Środa, 28 października 2015 r.

13. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie, w ścisłej współpracy z danym państwem członkowskim, kompleksowej analizy wszystkich dostępnych możliwości innych niż zastosowanie art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w celu rozwiązania problemów, które mogą zakończyć się wnioskiem o przeprogramowanie;

14. ubolewa nad wszelkimi przypadkami nieproporcjonalnego wzrostu obciążenia administracyjnego i związanych z tym kosztów na wszystkich poziomach administracji, uwzględniając krótkie terminy i złożoność procedury przeprogramowywania na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów; ostrzega przed nakładaniem się procedur przeprogramowywania na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów z kolejnymi cyklami europejskiego semestru; wzywa Komisję do rozważenia możliwości ponownej oceny stosowania terminów w ramach przeglądu, o którym mowa w art. 23 ust. 16 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

Zasady horyzontalne leżące u podstaw rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów

15. wyraża zaniepokojenie faktem, że wytyczne nie zawierają wyraźnego odniesienia do zasad ogólnych i horyzontalnych, o których mowa w art. 4–8 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów i przypomina, że interpretacja art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów musi uwzględniać te zasady i być z nimi zgodna, zwłaszcza w kwestii partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, a także być zgodna z rozporządzeniem i wspólnymi ramami strategicznymi jako całością; wzywa w tym kontekście Komisję do wyjaśnienia, w jaki sposób te zasady będą konkretnie uwzględniane przy stosowaniu postanowień art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

Subkrajowy wymiar art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów

16. podkreśla, że wzrost długu publicznego wynika głównie z polityki stosowanej przez rządy państw członkowskich i jest poważnie zaniepokojony faktem, że niezdolność do należytego rozwiązania problemów makroekonomicznych na szczeblu krajowym może zaszkodzić organom szczebla niższego niż krajowy oraz beneficjentom europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i ubiegającym się o nie;

17. przypomina, że zasady koncentracji tematycznej przewidziane w polityce spójności na lata 2014–2020 pozostawiają pewien stopień elastyczności w reagowaniu na potrzeby państw członkowskich i regionów oraz zauważa, że stosowanie art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów może tę elastyczność ograniczyć; przypomina o potrzebie uwzględnienia kluczowych wyzwań terytorialnych, a także zasady pomocniczości zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

18. zwraca się do Komisji o przeprowadzanie – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i partnerami zgodnie z art. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów – oceny wpływu i oszczędności kosztowej w skali regionalnej i lokalnej wszelkich działań podjętych na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

19. podkreśla potrzebę aktywnego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych we wszystkie działania w ramach przeprogramowania i jest zdania, że ponieważ europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne są związane z należyтым zarządzaniem gospodarczym, należy nadać europejskiemu semestrowi wymiar terytorialny, uwzględniając również te władze;

20. zwraca się do Komisji o interpretowanie art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów zgodnie z zasadą proporcjonalności, poprzez uwzględnienie sytuacji tych państw członkowskich i regionów, które zmagają się z trudnościami społeczno-gospodarczymi, i w których europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mają znaczny udział w inwestycjach, co jest jeszcze ważniejsze w kontekście kryzysu; podkreśla, że państwa członkowskie i regiony, zwłaszcza opóźnione, nie powinny zostać bardziej dotknięte;

Koordinacja instytucjonalna, przejrzystość i rozliczalność

21. przypomina, że mocna koordynacja instytucjonalna ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia właściwego dopełniania się i synergii polityki, a także odpowiedniej interpretacji ram należytego zarządzania gospodarczego i ich współdziałania z polityką spójności;

22. apeluje o właściwy przepływ informacji między Komisją, Radą i Parlamentem, a także o przeprowadzenie debaty publicznej na odpowiednim szczeblu politycznym w celu dopilnowania, by warunki stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów były jednakowo rozumiane; przypomina w tym kontekście o konieczności zastosowania specjalnej konfiguracji w Radzie do spraw polityki spójności, która zajęłaby się decyzjami na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

Środa, 28 października 2015 r.

23. zauważa zasadnicze znaczenie zapewnienia przejrzystości i rozliczalności poprzez uprawnienie Parlamentu do demokratycznej kontroli nad systemem zarządzania w kontekście art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, który wprowadza znaczne ograniczenia oddolnego podejścia będącego istotną cechą polityki spójności;

Zawieszenie płatności

24. przypomina, że Rada podejmuje decyzje o zawieszeniu płatności na podstawie wniosku, jaki Komisja może przyjąć, w przypadku gdy dane państwo członkowskie nie podejmie skutecznego działania; podkreśla ważne gwarancje prawne ustanowione w art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w celu dopilnowania, by mechanizm zawieszenia miał charakter wyjątkowy;

25. podkreśla penalizujący charakter każdego zawieszenia płatności i zwraca się do Komisji o korzystanie ze swobody wniesienia o zawieszenie płatności z niezwykłą ostrożnością i w ścisłej zgodzie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, po należyтым rozpatrzeniu wszystkich odnośnych informacji i okoliczności wynikających z usystematyzowanego dialogu i opinii wyrażonych w jego ramach;

26. w kontekście kryteriów ustalania programów, które mają być zawieszane, oraz poziomu zawieszenia w ramach pierwszej ścieżki, z zadowoleniem przyjmuje ostrożnościowe podejście przyjęte w wytycznych, przewidujące uwzględnienie sytuacji gospodarczej i społecznej danego państwa członkowskiego i rozważenie czynników łagodzących podobnych do tych, które przewidziano w przypadku zawieszenia na podstawie art. 23 ust. 9 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

27. wzywa Komisję do wyznaczenia terminu, do którego można odwołać zawieszenie, o którym mowa w art. 23 ust. 8 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

Rola Parlamentu w kontekście art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów

28. wyraża ubolewanie z powodu braku odniesienia w wytycznych do roli Parlamentu, mimo że rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów zostało przyjęte w drodze zwykłej procedury ustawodawczej i pomimo stałego apelowania przez Parlament o umocnienie demokratycznej rozliczalności i kontroli w kontekście zarządzania gospodarczego;

29. uważa, że należy sformalizować udział Parlamentu, w charakterze głównego demokratycznego gwaranta właściwego stosowania art. 23 ust. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, w drodze jasnej procedury umożliwiającej jego konsultację na wszystkich etapach w związku z przyjęciem wniosków dotyczących przeprogramowania czy wszelkich wniosków i decyzji o zawieszeniu zobowiązań lub płatności;

30. podkreśla potrzebę stałej, jasnej i przejrzystej współpracy na poziomie międzyinstytucjonalnym oraz uważa, że taka procedura powinna obejmować co najmniej następujące etapy:

- Komisja powinna niezwłocznie informować Parlament o zaleceniach dotyczących poszczególnych państw i zaleceniach Rady stosownych w kontekście europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, a także o programach pomocy finansowej, czy odnośnych zmianach, które mogą być podstawą wniosku o przeprogramowanie na mocy art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;
- Komisja powinna niezwłocznie informować Parlament o każdym wniosku o przeprogramowanie na mocy art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów lub wniosku dotyczącego decyzji o zawieszeniu płatności na mocy art. 23 ust. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, umożliwiając Parlamentowi zajęcie stanowiska w formie rezolucji przed podjęciem jakichkolwiek innych kroków;
- Komisja powinna uwzględnić stanowisko Parlamentu oraz wszelkie okoliczności wynikające z usystematyzowanego dialogu i opinii wyrażonych w jego ramach zgodnie z art. 23 ust. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;
- Parlament powinien zwracać się do Komisji o wyjaśnienie, czy jego opinie zostały uwzględnione w danym procesie, a także o informacje dotyczące wszelkich dalszych działań podjętych w następstwie usystematyzowanego dialogu;
- Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny powinny być informowane o wnioskach dotyczących przeprogramowania i mieć możliwość wyrażenia opinii;

Środa, 28 października 2015 r.

— Parlament, Rada i Komisja powinny podjąć dialog w kontekście stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów poprzez zapewnienie koordynacji międzyinstytucjonalnej i właściwego przepływu informacji, przewidując monitorowanie stosowania wszelkich procedur na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

31. wzywa Komisję do złożenia sprawozdania na temat wpływu i wyników stosowania art. 23 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w kontekście przeglądu stosowania tego rozporządzenia zgodnie z ust. 17 tego artykułu, w tym poprzez wyszczególnienie stopnia, w jakim dany wniosek o przeprogramowanie opierał się na wykonaniu stosownych zaleceń dotyczących poszczególnych państw lub zaleceń Rady, lub wyszczególnienie zakresu, w jakim dostępne europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne przyczyniły się do zwiększenia wzrostu i konkurencyjności w państwach członkowskich dzięki programom pomocy finansowej, a także poprzez przedstawienie danych dotyczących wszelkich zawieszonych kwot i odnośnych programów;

o

o o

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim oraz regionom tym państw.

Czwartek, 29 października 2015 r.

P8_TA(2015)0388

Działania następcze w związku z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. dotyczącą masowego nadzoru elektronicznego wobec obywateli UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie działań następczych w związku z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie masowej inwigilacji elektronicznej obywateli UE (2015/2635(RSP))**

(2017/C 355/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając ramy prawne określone Traktatem o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 i 21, Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 3, 6, 7, 8, 10, 11, 20, 21, 42, 47, 48 i 52, europejską konwencją praw człowieka, w szczególności jej art. 6, 8, 9, 10 i 13, oraz orzecznictwem sądów europejskich dotyczącym bezpieczeństwa, ochrony prywatności i wolności wypowiedzi,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie realizowanych przez NSA amerykańskich programów nadzoru, organów nadzoru w różnych państwach członkowskich oraz ich wpływu na prawa podstawowe obywateli UE oraz na współpracę transatlantycką w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych⁽¹⁾ (dalej zwaną „rezolucją”),
  - uwzględniając dokument roboczy z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie działań następczych w związku z dochodzeniem LIBE w sprawie masowej inwigilacji elektronicznej obywateli UE⁽²⁾,
  - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie masowej inwigilacji,
  - uwzględniając pytania do Rady i do Komisji w sprawie działań w następstwie rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie masowej elektronicznej inwigilacji obywateli UE (O-000114/2015 – B8-0769/2015 i O-000115/2015 – B8-0770/2015),
  - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
  - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w rezolucji Parlament wezwał władze USA i państwa członkowskie do wprowadzenia zakazu prowadzenia nieograniczonej inwigilacji na masową skalę i masowego przetwarzania danych osobowych obywateli oraz potępił ujawnione działania służb wywiadowczych, które stanowiły poważne nadużycie zaufania obywateli UE i rażące naruszenie ich praw podstawowych; mając na uwadze, że w rezolucji zwrócono uwagę na ewentualne inne motywy niż tylko szpiegostwo polityczne i gospodarcze, wzięwszy pod uwagę możliwości oferowane przez ujawnione programy masowej inwigilacji;
- B. mając na uwadze, że w rezolucji ustanowiono akt pt. „Habeas corpus w europejskiej przestrzeni cyfrowej – ochrona praw podstawowych w epoce cyfrowej” obejmujący osiem szczegółowych działań i zobowiązano w niej Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do zdania za rok sprawy Parlamentowi w celu dokonania oceny stopnia wdrożenia wytycznych;
- C. mając na uwadze, że w dokumencie roboczym z dnia 19 stycznia 2015 r. zdano sprawę z rozwoju sytuacji od czasu przyjęcia rezolucji, jako że wciąż ujawniane są nowe fakty dotyczące domniemanej masowej inwigilacji elektronicznej, oraz ze stanu wdrożenia zaproponowanego aktu „Habeas corpus w europejskiej przestrzeni cyfrowej” ze wskazaniem na ograniczoną reakcję instytucji, państw członkowskich i zainteresowanych stron, które wezwano do działania;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0230.⁽²⁾ PE546.737v01-00.

Czwartek, 29 października 2015 r.

- D. mając na uwadze, że w rezolucji Parlament wezwał Komisję i inne instytucje, organy, agencje i jednostki organizacyjne UE do działania według zaleceń zgodnie z art. 265 TFUE („zaniechanie działania”);
- E. mając na uwadze, że niedawno portal WikiLeaks ujawnił ukierunkowaną inwigilację rozmów i korespondencji trzech ostatnich prezydentów Francji oraz ministrów francuskiego rządu i ambasadora Francji w USA; mając na uwadze, że przez ostatnie dziesięć lat NSA prowadziła zakrojoną na szeroką skalę strategiczną i gospodarczą działalność szpiegowską wobec wszystkich francuskich struktur państwowych i największych francuskich przedsiębiorstw;
- F. mając na uwadze, że w swoim raporcie Specjalny Sprawozdawca ds. Promocji i Ochrony Prawa do Wolności Opinii i Wypowiedzi stwierdził, iż szyfrowanie i anonimowość zapewniają ochronę prywatności i bezpieczeństwo niezbędne do wykonywania prawa do wolności opinii i wypowiedzi w dobie cyfrowej; mając na uwadze, że w raporcie tym stwierdzono też, iż wszelkie działania służące ograniczaniu szyfrowania i anonimowości musi być zgodne z zasadami legalności, konieczności, proporcjonalności i zasadności;
1. przyjmuje z zadowoleniem dochodzenia przeprowadzone przez Bundestag, Radę Europy, ONZ i Senat Brazylii, debaty w kilku innych parlamentach narodowych oraz prace wielu podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, które przyczyniły się do uświadomienia opinii publicznej istnienia masowej inwigilacji elektronicznej;
  2. wzywa państwa członkowskie UE do wycofania zarzutów karnych, o ile takie zostały przedstawione, wobec Edwarda Snowdena i do zapewnienia mu ochrony oraz w związku z tym zapobiegnięcia jego ekstradycji lub wydaniu go przez osoby trzecie, w uznaniu dla jego statusu osoby zgłaszającej przypadki naruszenia i obrońcy praw człowieka na szczeblu międzynarodowym;
  3. jest jednak bardzo rozczarowany tym, że większość państw członkowskich i instytucji UE nie uznała tej kwestii za pilną i nie wyraziła gotowości do poważnego potraktowania kwestii poruszonych w rezolucji oraz do zastosowania się do konkretnych zawartych w niej zaleceń, a także brakiem przejrzystości wobec Parlamentu i brakiem dialogu z Parlamentem;
  4. jest zaniepokojony niektórymi niedawno przyjętymi przez niektóre państwa członkowskie ustawami, które rozszerzają zakres możliwości inwigilacji ze strony organów wywiadowczych, w tym nową ustawą przyjętą we Francji przez Zgromadzenie Narodowe dnia 24 czerwca 2015 r., której wiele przepisów – zdaniem Komisji – wzbudza poważne wątpliwości natury prawnej, przyjęciem przez Zjednoczone Królestwo w 2014 r. ustawy o zatrzymywaniu danych i uprawnieniach śledczych (DRIPA) oraz późniejszą decyzją sądu, że niektóre artykuły są niezgodne z prawem i nie mogą być stosowane, oraz projektami nowych przepisów w Holandii zmierzającymi do nowelizacji ustawy z 2002 r. o służbach wywiadowczych i służbach bezpieczeństwa; ponawia swój apel do wszystkich państw członkowskich o dopilnowanie, by ich obowiązujące i przyszłe ramy ustawodawcze oraz mechanizmy nadzoru regulujące działalność agencji wywiadowczych były zgodne z normami europejskiej konwencji praw człowieka oraz właściwym prawodawstwem unijnym;
  5. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzone przez Bundestag dochodzenie w sprawie masowej inwigilacji; jest poważnie zaniepokojony przypadkami ujawnionej masowej inwigilacji ruchu telekomunikacyjnego i internetowego w Unii przez niemiecką agencję wywiadu BND we współpracy z NSA; uważa to za naruszenie zasady lojalnej współpracy, o której mowa w art. 4 ust. 3 TUE;
  6. zwraca się do swojego przewodniczącego, by zaapelował do sekretarza generalnego Rady Europy o wszczęcie procedury z art. 52, zgodnie z którym „na żądanie Sekretarza Generalnego Rady Europy każda Wysoka Układająca się Strona złoży wyjaśnienie w sprawie sposobu, w jaki jej prawo wewnętrzne zapewnia skuteczne stosowanie wszystkich postanowień niniejszej konwencji”;
  7. uważa, że dotychczasowa reakcja Komisji na rezolucję jest zupełnie nieodpowiednia, biorąc pod uwagę zakres ujawnionych faktów; wzywa Komisję do przeprowadzenia najpóźniej do grudnia 2015 r. działań, do których wezwano ją w rezolucji; zastrzega sobie prawo do złożenia skargi w sprawie zaniechania działania lub umieszczenia pewnych zasobów budżetowych Komisji w rezerwie do czasu, aż zastosuje się ona odpowiednio do wszystkich zaleceń;

Czwartek, 29 października 2015 r.

8. podkreśla znaczenie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 2014 r. stwierdzającego nieważność dyrektywy 2006/24/WE w sprawie zatrzymywania danych; przypomina, że Trybunał stwierdził, iż ingerencja w prawo podstawowe do prywatności musi się ograniczać do tego, co ściśle niezbędne; zwraca uwagę na fakt, że orzeczenie to zawiera aspekt nowatorski, ponieważ Trybunał Sprawiedliwości odnosi się konkretnie do określonego zbioru orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącego kwestii „ogólnych programów inwigilacji” i wprowadza obecnie do prawa UE w tej samej dziedzinie te same zasady, wywodzące się z tego konkretnego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka; podkreśla, że należy zatem oczekiwać, że Trybunał Sprawiedliwości w przyszłości również będzie stosował to samo rozumowanie przy ocenie ważności, w świetle Karty, innych aktów ustawodawczych UE i państw członkowskich w tej samej dziedzinie „ogólnych programów inwigilacji”;

Pakiet dotyczący ochrony danych

9. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie nieformalnych negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie projektu ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oraz przyjęcie przez Radę ogólnego podejścia do projektu dyrektywy o ochronie danych; ponownie wyraża pragnienie zakończenia negocjacji nad pakietem dotyczącym ochrony danych w 2015 r.;

10. przypomina Radzie o jej zobowiązaniu do przestrzegania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przy formułowaniu poprawek do wniosków Komisji; w szczególności ponownie wyraża stanowisko, że oferowany poziom ochrony nie powinien być niższy niż poziom ustanowiony dyrektywą 95/46/WE;

11. podkreśla, że zarówno rozporządzenie w sprawie ochrony danych, jak i dyrektywa w sprawie ochrony danych są niezbędne do ochrony praw podstawowych osób, a zatem oba akty muszą być traktowane jako pakiet, który należy przyjąć równocześnie, aby zapewnić wysoki poziom ochrony we wszystkich okolicznościach podczas wszystkich działań związanych z przetwarzaniem danych w UE; podkreśla, że dzięki przyjęciu tego pakietu musi zostać osiągnięty cel wzmocnienia praw i ochrony jednostki w związku z przetwarzaniem jej danych osobowych;

Umowa parasolowa UE–USA

12. zauważa, że już po przyjęciu rezolucji negocjacje z USA w sprawie umowy ramowej między UE a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ochronie danych osobowych przekazywanych i przetwarzanych do celów egzekwowania prawa (dalej zwanej „umową parasolową”) zostały zakończone i parafowano projekt umowy;

13. przyjmuje z zadowoleniem wysiłki rządu USA zmierzające do odbudowy zaufania dzięki umowie parasolowej, a ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje fakt, że ustawa o sądowych środkach odwoławczych z 2015 r. („Judicial Redress Act of 2015”) została uchwalona przez Izbę Reprezentantów w dniu 20 października 2015 r., przy czym podkreśla istotne i pozytywne kroki podjęte przez USA w celu wyjaśnienia obaw UE; uważa, że zagwarantowanie takich samych praw do skutecznych środków odwoławczych obywatelom UE/osobom, których dane osobowe są przetwarzane w UE i przekazywane USA, bez jakiegokolwiek dyskryminacji między obywatelami UE i USA w takich samych okolicznościach jest niezwykle ważne; wzywa Senat USA do przyjęcia przepisów gwarantujących takie prawa; podkreśla, że przyjęcie przez Kongres ustawy o sądowych środkach odwoławczych jest warunkiem wstępnym podpisania i zawarcia umowy parasolowej;

Bezpieczny transfer danych osobowych

14. przypomina, że w rezolucji wezwano do bezzwłocznego zawieszenia decyzji w sprawie bezpiecznego transferu danych osobowych, gdyż nie przewiduje ona odpowiedniej ochrony danych osobowych obywateli UE;

15. przypomina, że każda umowa międzynarodowa zawarta przez UE ma pierwszeństwo przed prawem wtórnym UE; podkreśla zatem, że trzeba dopilnować, by umowa parasolowa nie ograniczała praw osób, których dane dotyczą, oraz gwarancji mających zastosowanie do przekazywania danych na mocy prawa UE; wzywa zatem Komisję, by dokładnie zbadała, jak umowa parasolowa oddziaływałaby na ramy prawne UE w dziedzinie ochrony danych i jaki miałyby na nie wpływ, w tym odpowiednio na aktualnie obowiązującą decyzję ramową Rady, dyrektywę w sprawie ochrony danych (95/46/WE) oraz przyszłą dyrektywę i rozporządzenie w dziedzinie ochrony danych; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania z oceny prawnej tej kwestii przed rozpoczęciem procedury ratyfikacji;

Czwartek, 29 października 2015 r.

16. przypomina, że Komisja w swoim komunikacie z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie funkcjonowania zasad bezpiecznego transferu danych osobowych wydała pod adresem USA 13 zaleceń w celu zagwarantowania odpowiedniego poziomu ochrony;

17. przyjmuje z zadowoleniem, że w swoim wyroku z dnia 6 października 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził nieważność decyzji Komisji w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych 2000/520/WE dotyczącej stosowanych przez USA zasad bezpiecznego transferu danych osobowych; podkreśla, że wyrok ten potwierdził utrwalone od dawna stanowisko Parlamentu, zgodnie z którym instrument ten nie zapewnia odpowiedniego stopnia ochrony; wzywa Komisję do niezwłocznego podjęcia działań niezbędnych do zadbania o to, by wszystkie dane osobowe przekazywane do USA podlegały skutecznej ochronie na takim poziomie, który zasadniczo jest równoważny z poziomem ochrony gwarantowanym w UE;

18. potępia fakt, że Parlament nie otrzymał ze strony Komisji żadnego oficjalnego komunikatu dotyczącego stanu wdrożenia tych 13 zaleceń, choć Komisja zapowiedziała, że wyda taki komunikat do lata 2014 r.; podkreśla, że w związku z decyzją Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o unieważnieniu decyzji 2000/520/WE Komisja powinna teraz w trybie pilnym przedstawić szczegółowe informacje o dotychczasowym przebiegu negocjacji oraz o skutkach wyroku dla zapowiedzianych dalszych rund negocjacji; zachęca Komisję do niezwłocznego zastanowienia się nad alternatywnymi rozwiązaniami dla zasad bezpiecznego transferu danych osobowych i nad skutkami wyroku dla wszelkich innych instrumentów służących przekazywaniu danych osobowych do USA oraz do przedstawienia wyników tej refleksji do końca 2015 r.;

19. wzywa Komisję do oceny wpływu i skutków prawnych wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 października 2015 r. w sprawie Schrems (C-362/14) dla wszelkich umów z państwami trzecimi umożliwiających przekazywanie danych osobowych, jak np. umowa między UE a USA w sprawie programu śledzenia środków należących do terrorystów (TFTP), umowa w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera (PNR), umowa parasolowa między UE a USA i inne instrumenty na mocy prawa UE, które obejmują gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych;

Nadzór demokratyczny

20. w pełnym poszanowaniu faktu, że parlamenty narodowe mają pełne uprawnienia do nadzorowania krajowych służb wywiadowczych, wzywa wszystkie parlamenty narodowe, które jeszcze tego nie uczyniły, do ustanowienia prawdziwego nadzoru nad działalnością wywiadowczą i do oceny tej działalności oraz do zadbania o to, by takie komisje/organy nadzorujące posiadały dostateczne zasoby, fachową wiedzę techniczną i środki prawne oraz dostęp do wszystkich odnośnych dokumentów, aby móc skutecznie i w niezależny sposób nadzorować służby wywiadowcze oraz wymianę informacji z innymi służbami wywiadowczymi; ponownie wyraża swoje zobowiązanie do ścisłej współpracy z parlamentami narodowymi na rzecz zadbania o wprowadzenie skutecznych mechanizmów nadzoru, w tym poprzez dzielenie się najlepszymi praktykami i stosowanie wspólnych norm;

21. zamierza śledzić wyniki konferencji w sprawie demokratycznego nadzoru nad służbami wywiadowczymi w Unii Europejskiej, która odbyła się w dniach 28–29 maja 2015 r., i czynić dalsze wysiłki na rzecz zapewnienia wymiany dobrych praktyk w dziedzinie nadzoru nad wywiadem w ścisłej współpracy z parlamentami narodowymi; pozytywnie ocenia wspólne uwagi końcowe współprzewodniczących tej konferencji, którzy wyrazili zamiar zwołania kolejnej konferencji za dwa lata;

22. uważa, że należy wspierać i w większym stopniu wykorzystywać istniejące narzędzia współpracy między organami nadzoru, np. europejską sieć ds. monitorowania krajowych służb wywiadowczych (ENNIR), ewentualnie poprzez wykorzystywanie potencjału platformy IPEX do wymiany informacji między parlamentami narodowymi zgodnie z jej zakresem i możliwościami technicznymi;

23. ponawia apel o zawieszenie umowy w sprawie programu śledzenia środków należących do terrorystów (TFTP);

24. podkreśla, że aby Unia Europejska i jej państwa członkowskie mogły zagwarantować pewność prawa, potrzebna jest wspólna definicja „bezpieczeństwa narodowego”; zauważa, że brak jednoznacznej definicji umożliwia arbitralność oraz naruszanie praw podstawowych i zasad praworządności przez kręgi wykonawcze i wywiadowcze w UE;

Czwartek, 29 października 2015 r.

25. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia do ustawodawstwa umożliwiającego gromadzenie danych osobowych lub inwigilację obywateli europejskich przepisów dotyczących wygaśnięcia i przedłużenia; podkreśla, że takie przepisy są istotnymi gwarancjami służącymi zadbaniu o to, by instrument naruszający prywatność był regularnie analizowany pod względem jego niezbędności i proporcjonalności w społeczeństwie demokratycznym;

Odbudowa zaufania

26. podkreśla, że poprawne stosunki UE–USA pozostają absolutnie kluczowe dla obojga partnerów; zauważa, że doniesienia o inwigilacji osłabiły poparcie opinii publicznej dla tych wzajemnych stosunków, oraz podkreśla, że należy podjąć działania, by zapewnić odbudowę zaufania, zwłaszcza w świetle obecnej pilnej potrzeby współpracy w zakresie wielu geopolitycznych kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; podkreśla w związku z tym, że należy znaleźć w drodze negocjacji między USA i całą UE rozwiązanie nienaruszające praw podstawowych;

27. z zadowoleniem przyjmuje niedawne decyzje ustawodawcze i sądowe podjęte w USA w celu ograniczenia masowej inwigilacji przez NSA, takie jak przyjęcie przez Kongres bez poprawek ustawy o wolności w wyniku kompromisu między obiema izbami i partiami oraz wyrok Drugiego Okręgowego Sądu Apelacyjnego w sprawie programu gromadzenia przez NSA zapisów rozmów telefonicznych; ubolewa jednak, że decyzje te skupiają się głównie na Amerykanach, a sytuacja obywateli UE nie ulega zmianie;

28. uważa, że każda decyzja o zastosowaniu technologii inwigilacji powinna opierać się na szczegółowej ocenie konieczności i proporcjonalności; z zadowoleniem przyjmuje wyniki projektu badawczego „SURVEILLE”, który oferuje metodykę dokonywania oceny technologii inwigilacji z uwzględnieniem aspektów prawnych, etycznych i technologicznych;

29. podkreśla, że UE powinna przyczynić się do opracowania na szczeblu ONZ międzynarodowych norm/zasad zgodnych z Międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych ONZ w celu stworzenia światowych ram ochrony danych, obejmujących szczegółowe ograniczenia dotyczące gromadzenia danych do celów związanych z bezpieczeństwem narodowym;

30. jest przekonany, że „wyścigu zbrojeń w zakresie inwigilacji” można będzie uniknąć tylko wtedy, gdy na szczeblu światowym zostaną ustanowione wiarygodne normy;

Przedsiębiorstwa prywatne

31. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę sektora ICT służącą rozwojowi rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa kryptograficznego oraz usług internetowych zapewniających lepszą ochronę prywatności; zachęca do stałego rozwijania przyjaznych dla użytkownika ustawień aplikacji pomagających konsumentom w decydowaniu o tym, które informacje udostępnią komu i w jaki sposób; zauważa, że w reakcji na doniesienia o masowej inwigilacji różne przedsiębiorstwa ogłosiły również plany umożliwienia pełnego szyfrowania (typu „end-to-end”);

32. przypomina, że zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE państwa członkowskie nie mogą nakładać na usługodawców świadczących usługi transmisji, przechowywania i hostingu ogólnego obowiązku nadzorowania informacji, które przekazują lub przechowują, ani ogólnego obowiązku aktywnego poszukiwania faktów i okoliczności wskazujących na nieprawidłową działalność; przypomina w szczególności, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyrokach C-360/10 i C-70/10 odrzucił środki „aktywnego nadzoru” nad prawie wszystkimi usługobiorcami (w jednym wyroku chodziło o dostawców usług internetowych, a w drugim o sieć społecznościową) i sprecyzował, że wszelkie narzucanie podmiotom świadczącym usługi hostingu obowiązku prowadzenia ogólnego nadzoru jest zakazane;

33. z zadowoleniem przyjmuje publikowanie przez przedsiębiorstwa informatyczne i telekomunikacyjne sprawozdań poświęconych przejrzystości, które dotyczą wysuwanych przez rządy żądań dostępu do danych użytkowników; wzywa państwa członkowskie do publikowania statystyk uwzględniających liczbę ich żądań kierowanych do przedsiębiorstw prywatnych i dotyczących informacji o użytkownikach prywatnych;

Czwartek, 29 października 2015 r.

Umowa w sprawie programu TFTP

34. jest rozczarowany tym, że Komisja zlekceważyła wyraźne wezwanie Parlamentu do zawieszenia umowy w sprawie programu TFTP ze względu na brak jasnych informacji doprecyzowujących, czy dane SWIFT byłyby pozyskiwane poza ramami umowy w sprawie TFTP przez jakikolwiek inny amerykański organ rządowy; zamierza uwzględnić ten fakt przy udzielaniu zgody na zawarcie międzynarodowych umów w przyszłości;

Wymiana innych danych osobowych z państwami trzecimi

35. podkreśla swoje stanowisko, że wszystkie umowy, mechanizmy i decyzje w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych dotyczące wymiany z państwami trzecimi wiążącej się z danymi osobowymi wymagają ścisłego monitorowania i bezzwłocznych działań następczych ze strony Komisji jako strażniczki traktatów;

36. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie ryskie UE i USA z dnia 3 czerwca 2015 r. w sprawie zacieśniania współpracy transatlantyckiej w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, którego sygnatariusze zobowiązali się do sprawniejszego wdrażania Porozumienia między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o wzajemnej pomocy prawnej (MLAT), zakończenia jego przeglądu zgodnie z porozumieniem i organizowania warsztatów w celu omawiania odnośnych kwestii z właściwymi organami krajowymi; podkreśla, że organy ścigania państw członkowskich powinny współpracować z organami państw trzecich w oparciu właśnie o porozumienia o wzajemnej pomocy prawnej (MLAT); w związku z tym wzywa państwa członkowskie i rząd USA do dotrzymania powyższych zobowiązań z myślą o szybkim zakończeniu przeglądu porozumienia MLAT między UE a USA;

37. wzywa Komisję do zdania sprawy Parlamentowi do końca 2015 r. z wykrytych w różnych instrumentach wykorzystywanych do międzynarodowych transferów danych luk dotyczących dostępu organów ścigania i służb wywiadowczych z państw trzecich do danych oraz do przedstawienia mu środków służących wyeliminowaniu tych luk, aby zapewnić ciągłość niezbędnej właściwej ochrony danych osobowych przesyłanych z UE do państw trzecich;

Ochrona praworządności i praw podstawowych obywateli UE/zwiększona ochrona osób zgłaszających przypadki naruszenia oraz dziennikarzy

38. uważa, że prawa podstawowe obywateli UE pozostają zagrożone i że zbyt mało zrobiono, by zapewnić ich pełną ochronę w razie masowej inwigilacji elektronicznej; ubolewa nad niewielkimi postępami w zapewnianiu ochrony osobom zgłaszającym przypadki naruszenia i dziennikarzom;

39. ubolewa nad faktem, że wiele programów wywiadowczych na masową i szeroką skalę jest najwyraźniej kierowanych również interesami ekonomicznymi przedsiębiorstw, które opracowują i realizują te programy, co miało miejsce w przypadku zakończenia ukierunkowanego programu NSA „Thinthread” i zastąpienia go programem inwigilacji na dużą skalę „Trailblazer”, który zlecono SAIC w 2001 r.;

40. ponownie zgłasza poważne obawy związane z pracami komisji Rady Europy ds. Konwencji o cyberprzestępczości w zakresie interpretacji art. 32 Konwencji o cyberprzestępczości z dnia 23 listopada 2001 r. (konwencja budapeszteńska) w odniesieniu do transgranicznego dostępu do danych przechowywanych w formie elektronicznej za zgodą lub w przypadku ich powszechnej dostępności i sprzeciwia się podpisywaniu protokołu dodatkowego lub wytycznych, mających na celu poszerzenie zakresu tego postanowienia, tak aby wykraczało poza obowiązujący system wprowadzony na mocy tej konwencji, który już w obecnej formie stanowi znaczący wyjątek od zasady terytorialności, ponieważ mogłoby to skutkować nieskrępowanym zdalnym dostępem organów ścigania do serwerów i komputerów zlokalizowanych w innych jurysdykcjach bez zastosowania porozumień w sprawie wzajemnej pomocy prawnej i innych instrumentów współpracy sądowej wprowadzonych w celu zagwarantowania praw podstawowych jednostki, w tym ochrony danych i rzetelnego procesu; podkreśla, że Unia Europejska wykonuje swoje uprawnienia w zakresie cyberprzestępczości i dlatego należy przestrzegać prerogatyw zarówno Komisji, jak i Parlamentu;

41. ubolewa nad tym, że Komisja nie odpowiedziała na wniosek Parlamentu, by przeprowadziła ona analizę dotyczącą kompleksowego europejskiego programu ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia, oraz wzywa Komisję do przedstawienia najpóźniej do końca 2016 r. komunikatu na ten temat;

Czwartek, 29 października 2015 r.

42. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję przyjętą w dniu 23 czerwca 2015 r. przez Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy w sprawie zwiększenia ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia, zwłaszcza jej ust. 9 dotyczący znaczenia, jakie zgłaszanie przypadków naruszenia ma dla przestrzegania ograniczeń prawnych w dziedzinie inwigilacji, oraz jej ust. 10, w którym wezwano UE do uchwalenia przepisów o ochronie osób zgłaszających przypadki naruszenia, które obejmowałyby również pracowników krajowych służb bezpieczeństwa i wywiadu oraz przedsiębiorstw prywatnych działających w tej branży, a także do udzielania azylu, w miarę możliwości na mocy prawa krajowego, osobom zgłaszającym przypadki naruszenia, którym grozi odwet w ich kraju pochodzenia, pod warunkiem że osoby te kwalifikują się ze względu na charakter ujawnionych przez nie informacji do objęcia ochroną w oparciu o zasady popierane przez to Zgromadzenie;

43. podkreśla, że masowa inwigilacja rażąco podważa zasadę tajemnicy zawodowej zawodów regulowanych, w tym lekarzy, dziennikarzy i prawników; zwraca w szczególności uwagę na prawo obywateli UE do ochrony poufnej wymiany informacji z ich adwokatami przed wszelką inwigilacją, która naruszałaby postanowienia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 6, 47 i 48, oraz przepisy dyrektywy 2013/48/UE w sprawie prawa dostępu do adwokata; wzywa Komisję do przedstawienia najpóźniej do końca 2016 r. komunikatu w sprawie ochrony poufnej wymiany informacji w zawodach, w przypadku których wymagana jest poufność wymiany informacji między prawnikiem a klientem;

44. wzywa Komisję do przygotowania wytycznych dla państw członkowskich na temat tego, jak dostosować wszelkie instrumenty gromadzenia danych osobowych do celów zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń, wykrywania i ścigania przestępstw, w tym terroryzmu, do wyroków Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie zatrzymywania danych (sprawy C-293/12 i C-594/12) oraz z dnia 6 października 2015 r. w sprawie bezpiecznego transferu danych osobowych (sprawa C-362/14); zwraca szczególną uwagę na ust. 58 i 59 wyroku w sprawie zatrzymywania danych oraz na ust. 93 i 94 wyroku w sprawie bezpiecznego transferu danych osobowych, które jasno wymagają ukierunkowanego podejścia do gromadzenia danych zamiast zatrzymywania wszystkich danych;

45. zwraca uwagę na fakt, że najnowsze orzecznictwo, w szczególności wyrok TFUE z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie zatrzymywania danych, ustanawia wyraźny wymóg prawny polegający na wykazaniu konieczności i proporcjonalności wszelkich środków obejmujących gromadzenie i wykorzystywanie danych osobowych, które to środki mogą potencjalnie kolidować z prawem do ochrony życia prywatnego i rodzinnego oraz prawem ochrony danych; ubolewa nad tym, że względy polityczne często negatywnie wpływają na przestrzeganie tych zasad prawnych w procesie podejmowania decyzji; wzywa Komisję do zapewnienia w ramach Programu lepszego stanowienia prawa, by całe prawo UE cechowało się wysoką jakością, spełniało wszystkie normy prawne i było zgodne z orzecznictwem, a także z postanowieniami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; zaleca każdorazowe uwzględnianie testu konieczności i proporcjonalności w ocenie skutków wszystkich środków egzekwowania prawa i zapewniania bezpieczeństwa obejmujących zastosowanie i gromadzenie danych osobowych;

Europejska strategia na rzecz większej niezależności w dziedzinie IT

46. jest rozczarowany brakiem działania ze strony Komisji w celu zastosowania się do wydanych w rezolucji szczegółowych zaleceń dotyczących zwiększenia bezpieczeństwa informatycznego i ochrony prywatności w internecie na szczeblu UE;

47. z zadowoleniem przyjmuje kroki poczynione dotychczas w celu zwiększenia bezpieczeństwa informatycznego Parlamentu, o czym mowa w planie działania DG ITEC dotyczącym bezpieczeństwa ICT Parlamentu Europejskiego; domaga się, by starania te były kontynuowane oraz by wydane w rezolucji zalecenia zostały w pełni i szybko wdrożone; apeluje o nowe spojrzenie, a w razie potrzeby o zmiany ustawodawcze w zakresie udzielania zamówień publicznych, aby zwiększyć bezpieczeństwo informatyczne instytucji UE; apeluje o systematyczne zastępowanie we wszystkich instytucjach UE oprogramowania zamkniętego oprogramowaniem otwartym, które można poddać kontroli i weryfikacji, oraz o wprowadzenie obowiązkowego kryterium „otwartości” we wszystkich przyszłych procedurach udzielania zamówień w dziedzinie ICT, jak też o faktyczną dostępność narzędzi szyfrujących;

48. stanowczo ponawia wezwanie do opracowania – w ramach nowych inicjatyw takich jak jednolity rynek cyfrowy – europejskiej strategii na rzecz większej niezależności w dziedzinie IT i ochrony prywatności w internecie, która stanie się bodźcem dla przemysłu informatycznego w UE;

Czwartek, 29 października 2015 r.

49. zamierza przedstawić dalsze zalecenia w tej dziedzinie po zaplanowanej przez Parlament na koniec 2015 r. konferencji na temat ochrony życia prywatnego w internecie dzięki zwiększeniu bezpieczeństwa informatycznego i autonomii informatycznej UE, z wykorzystaniem ustaleń z niedawnego badania panelu STOA na temat masowej inwigilacji użytkowników IT;

Demokratyczne i neutralne zarządzanie internetem

50. z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, jakim jest uczynienie z UE podmiotu referencyjnego, jeśli chodzi o zarządzanie internetem, oraz jej wizję wielostronnego modelu zarządzania internetem potwierdzoną na Globalnym wielostronnym posiedzeniu w sprawie przyszłości zarządzania internetem (NETMundial) w kwietniu 2014 r. w Brazylii; oczekuje rezultatów trwających obecnie międzynarodowych prac w tej dziedzinie, w tym w ramach Forum Zarządzania Internetem;

51. przestrzega przed oczywistą negatywną spiralą dotyczącą przestrzegania prawa podstawowego do prywatności i ochrony danych osobowych, która następuje, kiedy każdą informację o czyimś zachowaniu uznaje się za potencjalnie istotną z punktu widzenia przyszłej walki z przestępczością, co musi powodować masową inwigilację, w której każdy obywatel jest traktowany jak potencjalny podejrzany, i prowadzić do zaniku spójności społecznej i zaufania społecznego;

52. zamierza uwzględnić ustalenia Agencji Praw Podstawowych zawarte w szczegółowym badaniu na temat ochrony praw podstawowych w kontekście inwigilacji, zwłaszcza dotyczące aktualnej sytuacji prawnej obywateli ze względu na środki odwoławcze, jakie im przysługują w związku z tymi praktykami;

Działania następcze

53. zobowiązuje swoją Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do dalszego monitorowania postępów w tej dziedzinie oraz do śledzenia, czy realizowane są zalecenia sformułowane w rezolucji;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Radzie Europy.

Czwartek, 29 października 2015 r.

P8_TA(2015)0389

Zalecenie Rady dotyczące integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy (2015/2820(RSP))**

(2017/C 355/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 17 września 2015 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy (COM(2015)0462),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2015 r. (COM(2014)0902),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. ⁽¹⁾
  - uwzględniając konkluzje Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) z dnia 9 marca 2015 r. zatytułowane „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2015 r. i wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu: wytyczne polityczne w zakresie polityki zatrudnienia i polityki społecznej” ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 lipca 2015 r. na temat wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽³⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 3/2015 pt. „Europejska gwarancja dla młodzieży: rozpoczęto wdrażanie, lecz wciąż istnieją zagrożenia”,
  - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Sieci ds. Polityki Społecznej (ESPN) pt. „Integrated support for the long-term unemployed: a study of national policies – 2015” („Zintegrowane wsparcie dla osób długotrwale bezrobotnych: analiza krajowych strategii politycznych – 2015 r.”),
  - uwzględniając pytanie do Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy (O-000121/2015 – B8-1102/2015),
  - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
  - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu gospodarczego i jego konsekwencji liczba osób długotrwale bezrobotnych podwoiła się od 2007 r., a osoby te stanowią obecnie połowę wszystkich bezrobotnych i jest ich ponad 12 milionów, czyli 5 % aktywnej zawodowo ludności UE; mając na uwadze, że w 2014 r. ponad 60 % osób długotrwale bezrobotnych pozostawało bez pracy przez co najmniej dwa kolejne lata;
- B. mając na uwadze, że istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o stopę bezrobocia długotrwałego, która wynosi od 1,5 % w Austrii do 19,5 % w Grecji; mając na uwadze, że wśród państw członkowskich najwyższe stopy bezrobocia długotrwałego odnotowują Włochy, Portugalia, Słowacja, Chorwacja, Hiszpania i Grecja; mając na uwadze, że ożywienie gospodarcze musi nabrać impetu, gdyż obecnie nie jest wystarczająco silne, aby znacząco zmniejszyć wysokie wskaźniki bezrobocia strukturalnego;
- C. mając na uwadze, że brak rejestracji dużej części osób długotrwale bezrobotnych, a także błędy metodologiczne w odniesieniu do gromadzenia danych powodują, że oficjalne statystyki nie odzwierciedlają powagi sytuacji;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0068.⁽²⁾ Dokument Rady 6147/15.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0261.

Czwartek, 29 października 2015 r.

- D. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie często prowadzi do ubóstwa, nierówności i wykluczenia społecznego oraz w sposób niewspółmierny dotyka osób słabszych, które znajdują się w gorszej sytuacji na rynku pracy;
- E. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie stopniowo oddala ludzi od rynku pracy ze względu na utratę umiejętności, kontaktów zawodowych oraz rytmu pracy, co może prowadzić do wycofania społecznego, napiętej sytuacji w domu oraz poczucia wyobcowania; mając na uwadze, że co roku w wyniku bezskutecznego poszukiwania pracy jedna piąta osób długotrwałe bezrobotnych ulega zniechęceniu i przestaje jej aktywnie szukać;
- F. mając na uwadze, że konsekwencje długotrwałego bezrobocia są szczególnie poważne w gospodarstwach domowych bez osób pracujących, gdyż często prowadzi to do niskiego poziomu wykształcenia, oderwania od „świata pracy”, poważnych problemów psychicznych i zdrowotnych, wykluczenia społecznego, a w najgorszych przypadkach do przechodzenia ubóstwa z pokolenia na pokolenie;
- G. mając na uwadze, że posiadanie w życiorysie okresu długotrwałego bezrobocia często pozostawia trwałe piętno w postaci negatywnych konsekwencji długoterminowych dla perspektyw zatrudnienia, postępów kariery, zarobków i emerytur;
- H. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie pociąga za sobą ogromne koszty społeczne ze względu na marnotrawstwo umiejętności i wyższe wydatki socjalne, jak również koszty niewymierne związane z utratą przez ludzi pewności siebie, niewykorzystywaniem ich potencjału oraz utratą spójności społecznej;
- I. mając na uwadze, że utrzymywanie się wysokich poziomów długotrwałego bezrobocia stawia pod znakiem zapytania osiągnięcie głównych celów strategii „Europa 2020”, tj. zatrudnienia osób w wieku 20-64 lata na poziomie 75 % oraz zmniejszenia liczby osób dotkniętych bądź zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 milionów;
- J. mając na uwadze, że utrzymanie kwalifikacji w przypadku utraty pracy, a także edukacja, szkolenia i możliwości przekwalifikowania uwzględniające przyszłe zapotrzebowanie w zakresie kwalifikacji, stanowią istotny element zapobiegania i przeciwdziałania długotrwałemu bezrobociu;
- K. mając na uwadze, że to zalecenie wykazuje podobieństwo do gwarancji dla młodzieży; mając na uwadze, że należy wyciągnąć wnioski z pierwszych doświadczeń z realizacji gwarancji dla młodzieży;
1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji Europejskiej polegającą na zaproponowaniu zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwałe bezrobotnych na rynku pracy; podkreśla, że wcześniejsza publikacja tego wniosku oraz wcześniejsze porozumienie z Radą mogłyby po części zapobiec sytuacji w zakresie długotrwałego bezrobocia, którą obserwujemy obecnie; wyraża obawę, że zalecenie Rady może być niewystarczające, aby szybko poprawić sytuację osób długotrwałe bezrobotnych, i zachęca państwa członkowskie do podejmowania stosownych działań;
  2. popiera trzy główne elementy przedstawionego wniosku: (1) zachęcenie większej liczby – a najlepiej wszystkich – osób długotrwałe bezrobotnych do rejestracji w urzędach pracy i agencjach zatrudnienia, (2) ocena indywidualnych potrzeb, potencjału i preferencji zatrudnienia osób długotrwałe bezrobotnych przed upływem okresu 18 miesięcy pozostawania bez pracy oraz (3) oferowanie osobom długotrwałe bezrobotnym dostosowanej do indywidualnych potrzeb, zrównoważonej i zrozumiałej umowy z właściwymi służbami dotyczącej włączenia do rynku pracy najpóźniej w momencie upływu okresu 18 miesięcy bezrobocia; podkreśla jednak, że indywidualną ocenę należy przeprowadzić przed upływem okresu 12 miesięcy bezrobocia danej osoby, aby mieć pewność, że umowa dotycząca włączenia do rynku pracy będzie mogła zostać zawarta przed upływem okresu 18 miesięcy bezrobocia; podkreśla, że stosując trzystopniowe podejście, nie należy zapominać o włączeniu w cały proces, w stosownych przypadkach, podmiotów niepaństwowych, takich jak społeczne organizacje pozarządowe, które pracują z osobami długotrwałe bezrobotnymi.
  3. podkreśla, że należy uwzględnić wszystkie osoby długotrwałe bezrobotne, w tym te niezarejestrowane, a nie jedynie osoby pozostające bez pracy od co najmniej 18 miesięcy; uważa, że niezmiernie ważne jest, by strategię polityczną państw członkowskich dotyczące bezrobocia krótkotrwałego (< 12 miesięcy) i bezrobocia wśród ludzi młodych (w tym gwarancja dla młodzieży) były spójne ze strategiami politycznymi mającymi na celu walkę z długotrwałym bezrobociem;

Czwartek, 29 października 2015 r.

4. popiera apel o ścisłą współpracę i skuteczną koordynację działań wszystkich stron zaangażowanych na rzecz przywrócenia osób długotrwale bezrobotnych na rynek pracy (w tym, w stosownych przypadkach, organizacji społeczeństwa obywatelskiego), a także utworzenie punktów kompleksowej obsługi, w których osoba bezrobotna będzie mogła zwrócić się do profesjonalnego urzędnika („pojedynczego punktu kontaktowego”), przy czym te działania na rzecz przywrócenia na rynek pracy nie mogą być zakłócane w przypadku zmiany systemu świadczeń dla danej osoby bezrobotnej;
5. podkreśla potrzebę przyjęcia indywidualnego podejścia do oceny możliwości i potrzeb osób długotrwale bezrobotnych pod kątem ich przywrócenia na rynek pracy, które to podejście powinno przestrzegać ich istniejących praw oraz uwzględniać ich szeroko pojętą sytuację osobistą i wszelkie powiązane potrzeby; podkreśla, że potrzebna jest odpowiednia liczba wysoko wykwalifikowanych pracowników zdolnych do zastosowania indywidualnego podejścia do heterogenicznej grupy osób długotrwale bezrobotnych;
6. zwraca uwagę na zalecenie dotyczące wprowadzenia pisemnej i zrozumiałej „umowy dotyczącej włączenia do rynku pracy”, która określa prawa i obowiązki zarówno osoby bezrobotnej, jak i właściwych organów reprezentowanych przez osobę prowadzącą daną sprawę, a tym samym jasno definiuje oczekiwania wobec wszystkich stron, oraz jest sprawiedliwa względem osoby bezrobotnej i bierze pod uwagę jej osobiste kwalifikacje i prawa jako pracownika; wzywa do regularnego aktualizowania tej umowy;
7. uważa, że wszelkie programy mające na celu przywrócenie osób długotrwale bezrobotnych na rynek pracy powinny uwzględniać potrzeby rynku pracy i powstawać we współpracy z partnerami społecznymi; wzywa państwa członkowskie do motywowania pracodawców, również w kontekście społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, do aktywnego zaangażowania na rzecz oferowania miejsc pracy osobom długotrwale bezrobotnym, a w razie potrzeby do wyznaczania mentorów w celu ułatwienia sprawnego powrotu osób długotrwale bezrobotnych do pracy; wzywa urzędy pracy w państwach członkowskich do wsparcia MŚP w ułatwianiu takiej pomocy mentorskiej; przypomina, że osoby długotrwale bezrobotne potrzebują nie tylko pracy, ale także kompleksowego doradztwa i przygotowania, aby udanie powrócić na rynek pracy;
8. wzywa państwa członkowskie, aby uzupełniły finansowanie unijne krajowych strategii politycznych mających na celu walkę z długotrwałym bezrobociem – szczególnie finansowanie za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Społecznego – odpowiednim finansowaniem krajowym; podkreśla, że ograniczenia budżetowe, z jakimi zmagają się niektóre państwa członkowskie (zwłaszcza te objęte programami dostosowań gospodarczych), nie mogą utrudnić sprawnego wdrożenia zalecenia; wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości uzyskania szybkiego dostępu do unijnego finansowania oraz do zapewnienia w miarę możliwości dodatkowych środków, jak to miało miejsce w przypadku inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; podkreśla, że w wielu państwach członkowskich istnieje potrzeba zapewnienia odpowiedniego finansowania w celu wzmocnienia zdolności administracyjnych urzędów pracy;
9. wzywa w szczególności do poprawy sytuacji finansowej i zdolności administracyjnych publicznych urzędów pracy w celu zadbania o to, by mogły odegrać kluczową rolę we wdrażaniu niniejszego wniosku;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania, w jaki sposób można wspierać konkretne programy szkoleń wewnętrznych oraz plany rozwoju działalności gospodarczej i plany inwestycyjne, które tworzą trwałe miejsca pracy wysokiej jakości dla osób długotrwale bezrobotnych;
11. podkreśla, że kluczowe znaczenie dla skutecznego wdrożenia zalecenia ma ścisła współpraca między Komisją i państwami członkowskimi, a także współpraca na szczeblu krajowym między (sektorowymi) partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego reprezentującymi bezrobotnych, władzami lokalnymi i regionalnymi, publicznymi urzędami pracy, prywatnymi agencjami pośrednictwa pracy, placówkami opieki socjalnej i zdrowotnej oraz lokalnymi i regionalnymi placówkami edukacyjnymi i szkoleniowymi; niezbędne jest także aktywne zaangażowanie pracodawców, aby lepiej zrozumieć wymogi i potrzeby sektora biznesu;
12. przypomina swoje stanowisko na temat „decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich”, w którym nalega na podjęcie konkretnych działań w celu ochrony osób długotrwale bezrobotnych przed wykluczeniem społecznym oraz w celu przywrócenia ich na rynek pracy, przy należyтым poszanowaniu traktatów;
13. apeluje do państw członkowskich, aby przy opracowywaniu krajowej strategii walki z długotrwałym bezrobociem wzięły pod uwagę różnice regionalne, w tym różnice między obszarami miejskimi i wiejskimi;

Czwartek, 29 października 2015 r.

14. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby w ramach europejskiego semestru, przy pomocy Komitetu Zatrudnienia, ustanowić wielostronny nadzór nad wdrożeniem zalecenia; nalega, by nadzór ten był bardzo ścisły i by w razie potrzeby skutkował wydaniem instrukcji dla państw członkowskich w zaleceniach dla poszczególnych krajów; wzywa Komisję do ułatwienia procesów wzajemnego uczenia się, skupiających państwa członkowskie o wysokiej stopie długotrwałego bezrobocia oraz państwa członkowskie odnotowujące sukcesy, jeżeli chodzi o szybkie przywracanie (długotrwałe) bezrobotnych na rynek pracy;
  15. wzywa ministrów pracy i polityki społecznej do rozważenia propozycji Parlamentu przed zawarciem porozumienia w sprawie zalecenia;
  16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie.
-

Czwartek, 29 października 2015 r.

P8_TA(2015)0390

Bezpieczne korzystanie ze zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (RPAS) w dziedzinie lotnictwa cywilnego**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie bezpiecznego korzystania ze zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (RPAS), powszechnie znanych jako bezzałogowe statki powietrzne (UAV), w dziedzinie lotnictwa cywilnego (2014/2243(INI))**

(2017/C 355/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 kwietnia 2014 r. pt. „Nowa era w dziejach lotnictwa – otwarcie rynku lotniczego na cywilne wykorzystanie zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych w bezpieczny i zrównoważony sposób” (COM(2014)0207),
  - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 4 ust. 2 lit. g) i art. 16 oraz tytuł VI,
  - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 7 i 8,
  - uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Nowa era w dziejach lotnictwa – otwarcie rynku lotniczego na cywilne wykorzystanie systemów zdalnie pilotowanych statków powietrznych w bezpieczny i zrównoważony sposób”,
  - uwzględniając końcowe sprawozdanie europejskiej grupy sterującej ds. RPAS pt. „Plan działania na rzecz integracji zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych w ramach europejskiego systemu lotnictwa cywilnego”,
  - uwzględniając deklarację z Rygi dotyczącą zdalnie sterowanych statków powietrznych (dronów) zatytułowaną „Kształtowanie przyszłości lotnictwa”,
  - uwzględniając sprawozdanie Izby Lordów pt. „Cywilne wykorzystanie dronów w UE”,
  - uwzględniając wniosek Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) zatytułowany „Concept of Operations for Drones – A risk based approach to regulation of unmanned aircraft” („Koncepcja prowadzenia operacji z wykorzystaniem dronów. Oparte na ryzyku podejście do uregulowania kwestii bezzałogowych statków powietrznych”),
  - uwzględniając konwencję chicagowską z dnia 7 grudnia 1944 r.,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0261/2015),
- A. mając na uwadze, że pasjonaci pilotują małe, sterowane drogą radiową modele statków powietrznych od wielu dziesięcioleci; mając na uwadze, że w ostatnich 15 latach miał miejsce gwałtowny wzrost wykorzystywania zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (RPAS), znanych szerzej jako bezzałogowe statki powietrzne (UAV) lub drony; mając na uwadze, że szczególnie małe RPAS, przeznaczone zarówno do celów hobbistycznych, jak rekreacyjnych, stają się coraz popularniejsze;

Czwartek, 29 października 2015 r.

- B. mając na uwadze, że technologia opracowana pierwotnie do celów wojskowych jest obecnie stosowana także komercyjnie, co prowadzi do przesuwania granic ustawowych; mając na uwadze, że dziś RPAS stosowane do celów zawodowych przynoszą także znaczne korzyści w zakresie różnego rodzaju użycia cywilnego, a ich wartość dodana wzrasta wraz ze wzrostem odległości między statkiem powietrznym a pilotem (operacje powietrzne prowadzone poza zasięgiem wzroku); mając na uwadze, że zastosowania RPAS, bardzo różnorodne i mogące się w przyszłości objąć swoim zasięgiem dodatkowe dziedziny, mogą być wykorzystywane w szczególności do kontroli bezpieczeństwa i monitorowania infrastruktury (tory kolejowe, zapory i obiekty energetyczne), oceny katastrof naturalnych, wymagającej precyzji działalności rolniczej (rolnictwa odpowiedzialnego pod względem środowiskowym), produkcji medialnej, lotniczej analizy termicznej lub dostarczania przesyłek w rejony odizolowane; mając na uwadze, że w najbliższej przyszłości można przewidzieć szybki rozwój nowych zastosowań, co świadczy o innowacyjnym i dynamicznym charakterze sektora RPAS;
- C. mając na uwadze, że technologia RPAS może zastąpić bezpośrednią interwencję człowieka w niebezpiecznych warunkach;
- D. mając na uwadze, że istnieją dwa rodzaje zastosowania RPAS, a mianowicie RPAS stosowane do celów zawodowych i RPAS do użytku rekreacyjnego; podkreśla, że te dwie kategorie, które zasadniczo różnią się od siebie, powinny być regulowane odrębnymi przepisami zawartymi w tych samych ramach prawnych UE;
- E. mając na uwadze, że aktualne prawodawstwo UE przewiduje, iż – co do zasady – instytucją certyfikującą w odniesieniu do RPAS o maksymalnej masie startowej przekraczającej 150 kg jest obecnie Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA). mając na uwadze, że RPAS o masie nieprzekraczającej 150 kg podlegają jurysdykcji poszczególnych państw członkowskich;
- F. mając na uwadze, że regulacje dotyczące RPAS istnieją bądź są opracowywane w Austrii, Chorwacji, Republice Czeskiej, Danii, Francji ⁽¹⁾, Niemczech, Włoszech, Irlandii, Polsce, Hiszpanii i Zjednoczonym Królestwie ⁽²⁾; mając na uwadze, że w Danii, Zjednoczonym Królestwie i Niderlandach działają już zatwierdzone szkoły lotnicze, a w Niderlandach i Zjednoczonym Królestwie ponad 500 osób posiada uprawnienia do pilotowania RPAS;
- G. mając na uwadze, że wszystkie przepisy dotyczące RPAS, jakie obowiązują w Europie, są dostosowane do prowadzenia oceny zagrożenia bezpieczeństwa, z jakim wiąże się poszczególne operacje; mając na uwadze, że przepisy dotyczące RPAS są raczej „ukierunkowane na operatora” i nie odzwierciedlają podejścia, zakładającego „ukierunkowanie na statek lotniczy”, jakie przyjmuje się w przypadku lotów załogowych; mając na uwadze, że ryzyko zależy nie tylko od rodzaju urzędzenia i jego charakterystyki (ciężar, prędkość itp.), lecz także od innych czynników, takich jak obszar, nad którym odbywają się przeloty, wysokość, doświadczenie operatora, konkretny rodzaj operacji i zdolność operatora do radzenia sobie z nieprzewidzianymi sytuacjami;
- H. mając na uwadze, że istnieje ogromny potencjał wzrostu gospodarczego w tym sektorze, od poziomu producenta do poziomu użytkownika końcowego, zarówno w przypadku dużych przedsiębiorstw, jak i łańcucha dostaw składającego się z tysięcy MŚP oraz innowacyjnych podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą; mając na uwadze, że konieczne jest utrzymanie światowej klasy norm produkcji i norm operacyjnych, przy jednoczesnym wspieraniu pierwszoplanowej roli Unii Europejskiej w tej dziedzinie;
- I. mając na uwadze, że w uznaniu szybkiego rozwoju tego rynku, RPAS są słusznie uwzględniane w istniejących programach z zakresu lotnictwa cywilnego, takich jak wspólne przedsięwzięcie w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR) i program „Horyzont 2020”; mając na uwadze, że przemysł ten zainwestował już znaczne zasoby finansowe, a ułatwienie dostępu do finansowania dla MŚP, stanowiących największą część tego sektora, stanowiłoby bodziec do podwojenia inwestycji; mając na uwadze, że dodatkowe finansowanie na dalsze badania i rozwój będzie mieć kluczowe znaczenie dla wspierania tego nowego sektora i bezpiecznego włączenia RPAS w przestrzeń powietrzną;
- J. mając na uwadze, że nawet na tym wczesnym etapie państwa członkowskie, przemysł i Komisja uznały potencjał tego rynku i pragną podkreślić, że aby zapewnić konkurencyjność na rynku światowym, wszelkie ramy polityki muszą umożliwiać wzrost w przemyśle europejskim;

⁽¹⁾ <http://www.developpement-durable.gouv.fr/Quelle-place-pour-les-drones-dans.html>

⁽²⁾ <http://www.caa.co.uk/default.aspx?catid=1995&pageid=16012>

Czwartek, 29 października 2015 r.

- K. mając na uwadze rozległe możliwości w zakresie inwestycji, innowacji i tworzenia miejsc pracy w całym łańcuchu dostaw oraz korzyści dla społeczeństwa, jakie ten powstający rynek może stworzyć, przy jednoczesnym uznaniu konieczności zabezpieczenia interesu publicznego, co powinno w szczególności obejmować kwestie związane z ochroną prywatności i danych oraz rozliczalnością i odpowiedzialnością cywilną;
- L. mając na uwadze, że bez względu na potencjał gospodarczy RPAS ich rozwijanie się będzie jednym z najważniejszych wyzwań przyszłości w zakresie bezpieczeństwa sektora lotniczego oraz bezpieczeństwa osób i przedsiębiorstw;
- M. mając na uwadze, że Unia Europejska powinna jak najszybciej stworzyć ramy prawne dotyczące wyłącznie użycia RPAS w sektorze cywilnym;
- N. mając na uwadze, że europejskie ramy prawne powinny z jednej strony zapewnić sektorowi jak najlepsze warunki do dalszych innowacji i rozwoju, z drugiej zaś strony powinny zapewnić obywatelom skuteczną ochronę osób i mienia, jak również danych osobowych i prywatności;

Wymiar międzynarodowy

- 1. zauważa, że Stany Zjednoczone są powszechnie uznawane za wiodący rynek w zakresie wykorzystania RPAS, przy czym jest to wykorzystanie na potrzeby operacji wojskowych; podkreśla jednak, że liderem w sektorze cywilnym jest Europa – 2 500 operatorów pochodzi z Europy (400 ze Zjednoczonego Królestwa, 300 z Niemiec, 1 500 z Francji, 250 ze Szwecji itd.), natomiast z pozostałych rejonów świata wywodzi się ich 2 342, w związku z czym Europa powinna dołożyć wszelkich starań, aby dalej wzmacniać swoją silną konkurencyjną pozycję;
- 2. zwraca uwagę, że w Japonii funkcjonuje wielu operatorów RPAS, a kraj ten ma 20 lat doświadczenia w tym zakresie, przede wszystkim w działalności rolniczej z wykorzystaniem RPAS wymagającej precyzji, jak opryski upraw; przypomina, że było to pierwsze państwo, które dopuściło wykorzystanie technologii RPAS w działalności rolniczej w połowie lat 90., po czym w ciągu kilku lat liczba operatorów z wielokrotnością się;
- 3. zauważa, że przemysł wytwórczy Izraela działa bardzo aktywnie, jednak koncentruje się głównie na wojskowym zastosowaniu RPAS; podkreśla fakt, że zintegrowane cywilno-wojskowe służby żeglugi powietrznej ułatwiają obecnie włączenie RPAS do izraelskiej przestrzeni powietrznej;
- 4. zauważa, że Australia, Chiny (gdzie produkuje się wiele bardzo małych RPAS) i Południowa Afryka należą do grupy pozostałych 50 krajów, które obecnie opracowują RPAS;
- 5. podkreśla, że należy uznać światowy wymiar RPAS i wzywa Komisję do uwzględnienia tego faktu w pełni;

Aktualna sytuacja w państwach członkowskich UE

- 6. podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie prowadzą określone działania w zakresie RPAS, w kontekście produkcji lub operacji;
- 7. podkreśla, że o ile nie zostanie przyznane odstępstwo, działalność operacyjna jest zgodna z prawem wyłącznie wtedy, gdy są ustanowione przepisy krajowe; przypomina, że podstawę dla takiego stanu rzeczy stanowi zasada ICAO, zgodnie z którą wszystkie operacje realizowane przez bezzałogowe pojazdy powietrzne muszą uzyskać specjalne zezwolenie⁽¹⁾;
- 8. zauważa, że brak zharmonizowanej regulacji na poziomie UE może utrudnić rozwój europejskiego rynku RPAS, zważywszy że zezwolenia udzielone na poziomie krajowym nie są zazwyczaj wzajemnie uznawane przez inne państwa członkowskie;

Kluczowe kwestie

- 9. uznaje, że sektor RPAS pilnie wymaga opracowania przepisów na szczeblu europejskim i światowym, aby zapewnić transgraniczny rozwój w tym obszarze; uznaje, że niezbędne są jasne unijne ramy prawne w celu zapewnienia inwestycji i rozwoju konkurencyjnego europejskiego sektora RPAS; zaznacza fakt, że jeżeli niezwłocznie nie zostaną podjęte żadne działania, istnieje ryzyko, że potencjał gospodarczy i korzystny wpływ RPAS nie zostaną w pełni wykorzystane;

⁽¹⁾ http://www.icao.int/Meetings/UAS/Documents/Circular%20328_en.pdf

Czwartek, 29 października 2015 r.

10. przypomina o gospodarczym znaczeniu tego sektora i podkreśla potrzebę opracowania odpowiednich strategii politycznych chroniących prywatność i zapewniających ochronę danych osobowych, pewność i bezpieczeństwo, a jednocześnie proporcjonalnych, tak by nie nakładać nadmiernego obciążenia na MŚP;

11. uważa, że jasne, skuteczne, pewne i szybko wprowadzone europejskie ramy prawne mogłyby przyspieszyć dyskusję nad opracowaniem światowych przepisów regulujących użycie dronów;

12. jest zdania, że w przyszłym prawodawstwie należy jasno rozróżnić użycie do celów zawodowych i użycie rekreacyjne zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych;

13. podkreśla, że we wszystkich działaniach i zasadach dotyczących RPAS bezpieczeństwo i ochrona mają pierwszorzędne znaczenie i muszą być współmierne do ryzyka; uważa, że przyszłe europejskie ramy prawne powinny być dostosowane do specyficznego ryzyka związanego z lotami poza zasięgiem wzroku, nie zniechęcając jednocześnie do takich lotów;

14. zaznacza fakt, że kwestia ochrony danych i prywatności ma także kluczowe znaczenie w promowaniu szerokiego poparcia społeczeństwa dla użytkowania RPAS do celów cywilnych, a w konsekwencji ma też kluczowe znaczenie w ułatwieniu wzrostu i bezpiecznej integracji RPAS w lotnictwie cywilnym, przy ścisłym przestrzeganiu dyrektywy 95/46/WE w sprawie ochrony danych, prawa do ochrony prywatności zapisanego w art. 7 Karty praw podstawowych UE, prawa do ochrony danych osobowych zapisanego w art. 8 wspomnianej karty oraz art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE); wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania, by przy opracowywaniu wszelkich strategii politycznych UE dotyczących RPAS uwzględniane były gwarancje ochrony prywatności i ochrony danych, zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności; w związku z powyższym wzywa Komisję do wspierania opracowywania norm dotyczących pojęć uwzględnienia ochrony prywatności już w fazie projektowania oraz domyślnej ochrony prywatności;

15. zgadza się z pięcioma kluczowymi zasadami mającymi zastosowanie do opracowywania RPAS w przyszłości wskazanymi w deklaracji z Rygi i w pełni je popiera:

- należy traktować RPAS jako nowy rodzaj statku lotniczego i przewidzieć proporcjonalne przepisy ustalone na podstawie ryzyka, z jakim wiążą się poszczególne operacje;
- należy opracować przepisy UE w zakresie bezpiecznego świadczenia usług RPAS, aby umożliwić przemysłowi inwestycje;
- należy rozwijać technologię i opracowywać normy w celu umożliwienia pełnego włączenia RPAS do europejskiej przestrzeni lotniczej;
- akceptacja społeczna ma kluczowe znaczenie dla wzrostu w dziedzinie usług RPAS;
- operator danego RPAS odpowiada za jego wykorzystanie;

16. podkreśla, że w krótkim okresie, z perspektywy zarządzania ruchem lotniczym, procedury operacyjne zostały już wdrożone i pozwalają RPAS na loty poza konkretne ograniczone obszary; przypomina, że wiele cywilnych i wojskowych RPAS lata specjalnie przeznaczonymi do tego korytarzami, co zwiększa zwyczajowe kryterium odległości stosowane zazwyczaj dla załogowych statków powietrznych;

17. zaznacza, że loty „poza zasięgiem wzroku” są ważne dla rozwoju sektora; uważa, że prawodawstwo europejskie musi popierać ten tryb działania;

18. przyznaje, że wpływ RPAS na ruch załogowy jest ograniczony ze względu na niewielkie stosowanie RPAS w stosunku do załogowych statków powietrznych; odnotowuje jednak, że naciski na zarządzanie ruchem lotniczym mogą się zwiększyć ze względu na oczekiwany wzrost zainteresowania wykorzystaniem RPAS do celów sportowych i rekreacyjnych, które może w pewnych okolicznościach stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu powietrznego, a także wzywa do uwzględnienia tego czynnika przez właściwe organy i w przyszłych przepisach unijnych w celu zapewnienia stałych wydajnych norm zarządzania ruchem lotniczym we wszystkich państwach członkowskich;

Czwartek, 29 października 2015 r.

19. zaznacza fakt, że rozwiązania techniczne i regulacyjne powinny umożliwić RPAS korzystanie z przestrzeni powietrznej obok wszystkich innych użytkowników przestrzeni powietrznej, nie narzucając tym ostatnim nowych wymogów w zakresie wyposażenia; zauważa, że istnieje duża liczba małych RPAS prowadzących operację na wysokości poniżej 500 stóp, razem z załogowymi statkami powietrznymi; podkreśla, że mimo iż instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej nie świadczą usług kontroli ruchu lotniczego na tych wysokościach, mają jednak obowiązek zapewnienia wystarczających informacji dla obu rodzajów statków powietrznych, by mogły one współistnieć w tej samej przestrzeni powietrznej; zauważa, że EUROCONTROL wspiera państwa w największym możliwym zakresie w tworzeniu wspólnego porozumienia w kwestiach, o których mowa, oraz w zwiększaniu harmonizacji;

20. uważa, że kluczowa jest sprawa znakowania dronów, niezależnie od ich rozmiaru; podkreśla, że należy znaleźć rozwiązania biorące pod uwagę rekreacyjny lub komercyjny charakter użycia dronów;

Rozwiązania na przyszłość

21. uważa, że, opierając się na ocenie ryzyka, należy opracować jasne, zharmonizowane i proporcjonalne europejskie ramy regulacyjne, pozbawione uciążliwych regulacji obowiązujących przedsiębiorstwa, które zniechęcałyby je do inwestowania i wprowadzania innowacji w sektorze RPAS, a jednocześnie zapewniające odpowiednią ochronę obywatelom i tworzące zrównoważone i innowacyjne miejsca pracy; uważa, że należy przeprowadzić szczegółową ocenę ryzyka na podstawie tzw. koncepcji operacji ustanowionych przez EASA, z uwzględnieniem właściwości RPAS (wagi, zakresu operacji, prędkości) i charakteru ich użytkowania (w celach rekreacyjnych lub zawodowych); uważa, że owe ramy powinny wpisywać się w perspektywę długoterminową, biorąc pod uwagę możliwy rozwój i inne aspekty tych technologii w przyszłości;

22. popiera zamiar Komisji związany z usunięciem progu 150 kg i zastąpieniem go spójnymi, kompleksowymi unijnymi ramami regulacyjnymi, które umożliwiłyby właściwym organom krajowym, wyspecjalizowanym organom lub stowarzyszeniom wykonywanie działań związanych z zatwierdzaniem i nadzorem; uważa, że proporcjonalność tych przepisów powinna iść w parze z konieczną elastycznością procesów i procedur;

23. uważa, że rozwijanie kompetencji EASA w kwestii RPAS powinno zostać uwzględnione w budżecie tej agencji, aby dopilnować, że będzie mogła ona realizować zadania, które zostały jej powierzone;

24. wzywa Komisję do zadbania, by przy opracowywaniu wszelkich strategii politycznych UE dotyczących RPAS uwzględniane były gwarancje ochrony prywatności i ochrony danych dzięki wprowadzeniu jako minimalnego wymogu obowiązku przeprowadzenia oceny skutków, uwzględniania ochrony prywatności już w fazie projektowania i domyślnej ochrony prywatności;

25. jest zaniepokojony potencjałem nielegalnego i niebezpiecznego wykorzystania RPAS (np. RPAS przekształcane z urządzeń cywilnych w broń wykorzystywaną do celów wojskowych lub innych bądź RPAS wykorzystywane do zakłócania systemów nawigacji lub komunikacji); wzywa Komisję do wspierania rozwoju technologii niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa i poszanowania prywatności podczas wykorzystywania RPAS, między innymi za pośrednictwem środków przeznaczonych na program „Horyzont 2020”, skierowanych przede wszystkim na badania naukowe i rozwój systemów, technologii itp., które mogą być wykorzystywane do zwiększenia ochrony prywatności już w fazie projektowania i domyślnej ochrony prywatności, oraz do wspierania rozwoju technologii takich jak technologia wykrywania i unikania, geofencing, systemy przeciwwzakłócenkowe i chroniące przed przejęciem RPAS, a także do ochrony prywatności już w fazie projektowania i domyślnej ochrony prywatności umożliwiających bezpieczne wykorzystanie RPAS w celach cywilnych;

26. popiera innowacyjne technologie związane z RPAS, mające ogromny potencjał tworzenia miejsc pracy, w szczególności ekologicznych miejsc pracy, gdyż obejmują one zawody z bardzo różnych dziedzin; zachęca do rozwinięcia i zbadania ogromnego potencjału zaangażowania MŚP w usługi związane z produkcją specjalistycznych części i materiałów; podkreśla potrzebę zorganizowania i wspierania centrów nadawania kwalifikacji oraz prowadzenia szkoleń;

27. uważa, że przepisy na szczeblu UE i na szczeblu krajowym powinny wyraźnie wskazywać postanowienia mające zastosowanie do RPAS w kontekście rynku wewnętrznego, handlu międzynarodowego (produkcja, sprzedaż, nabywanie, handel i wykorzystanie RPAS) oraz praw podstawowych do poszanowania prywatności i ochrony danych; uważa także, że przepisy te powinny przyczynić się do prawidłowego egzekwowania aktów prawnych o ochronie prywatności i ochronie danych oraz wszelkich innych obowiązujących przepisów dotyczących ryzyka i odpowiedzialności związanych z lotami

Czwartek, 29 października 2015 r.

RPAS, takich jak prawo karne, prawo własności intelektualnej, prawo lotnicze i środowiskowe; podkreśla potrzebę zapewnienia, by każda osoba korzystająca z RPAS została zapoznana z podstawowymi przepisami dotyczącymi korzystania z niego oraz by przepisy te były wyszczególnione w zawiadomieniu do osób nabywających RPAS;

28. uważa, że przemysł, organy regulacyjne i podmioty gospodarcze muszą współpracować, aby zapewnić pewność prawa sprzyjającą inwestycjom i aby uniknąć problemu „jajka i kury”, gdzie przemysł niechętnie inwestuje w rozwój niezbędnych technologii, nie mając pewności, w jaki sposób będą one regulowane, natomiast organy regulacyjne niechętnie opracowują nowe normy do chwili przedstawienia przez przemysł technologii celem zatwierdzenia; nalega, aby MŚP zostały faktycznie włączone w ten proces ustawodawczy;

29. uważa, że podejście oparte na ryzyku zgodne z deklaracją z Rygi i koncepcja operacji opracowana przez EASA stanowią solidną podstawę, aby zapewnić bezpieczne działanie RPAS, zaś wymogi regulacyjne będą musiały opierać się na podejściu indywidualnym albo na podejściu opartym na rodzaju/klasie, w zależności od tego, które z nich jest stosowne, i będą zapewniać wysoki poziom bezpieczeństwa i interoperacyjności; uważa, że aby zapewnić sukces producentów i operatorów RPAS, ważne jest, by wymogi Europejskiej Organizacji Wyposażenia Lotnictwa Cywilnego (EUROCAE) w zakresie standaryzacji były zatwierdzane przez stosowne organy regulacyjne;

30. uważa, że przyszłe europejskie i światowe zasady dotyczące RPAS winny poruszać kwestie obejmujące:

- zdatność do lotu;
- specyfikacje certyfikacyjne;
- użycie komercyjne i rekreacyjne;
- identyfikację dronu i właściciela/operatora;
- zgodę ze strony organizacji szkoleniowych dla pilotów;
- szkolenie i licencjonowanie pilotów;
- działania;
- odpowiedzialność i ubezpieczenia;
- ochronę danych i prywatności;
- monitorowanie granic obszarów (ang. geofencing);
- strefy zakazu lotów;

31. zwraca się do państw członkowskich, o zadbanie o to, by w ramach szkoleń skierowanych do zawodowych użytkowników i właścicieli RPAS prowadzone było specjalne szkolenie na temat ochrony danych i prywatności oraz by zawodowi użytkownicy RPAS podlegali zasadzie wzajemnego uznawania przez państwa członkowskie w celu wyeliminowania ograniczeń rynkowych;

32. podkreśla, że RPAS wykorzystywane w operacjach powietrznych prowadzonych poza zasięgiem wzroku muszą być wyposażone w technologię wykrywania i omijania obiektów, umożliwiającą zidentyfikowanie statku powietrznego korzystającego z tej samej przestrzeni powietrznej, co zagwarantuje, że RPAS nie będą zagrażały bezpieczeństwu załogowych statków powietrznych, a także będą uwzględniały obszary gęsto zaludnione, strefy zakazu lotów, takie jak lotniska, elektrownie jądrowe, zakłady chemiczne i innego rodzaju infrastrukturę krytyczną; apeluje zatem do Komisji o zapewnienie koniecznych środków budżetowych na badania i rozwój w ramach wspólnego przedsięwzięcia SESAR;

Czwartek, 29 października 2015 r.

33. wzywa Komisję oraz zainteresowane organy i przedsiębiorstwa do rozwijania programów badawczych i rozwojowych; uważa, że wobec spodziewanych przemian gospodarczych w tym sektorze UE powinna wspierać rozwój europejskich technologii, na przykład za pośrednictwem programu „Horyzont 2020”; wzywa również do uwzględnienia w programach badawczych rozwoju technologii wykrywania i wychwytywania dronów;
34. przypomina, że europejski program globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS) EGNOS wzmacniający sygnał GPS otrzymał certyfikację dla lotnictwa cywilnego w 2011 r. oraz że system Galileo w ciągu najbliższych kilku lat stopniowo będzie wchodził w fazę eksploatacji; w związku z powyższym uważa, że zaawansowany system zarządzania ruchem lotniczym oraz aplikacje dla RPAS oparte na europejskich programach GNSS w pozytywny sposób przyczynią się do bezpiecznej eksploatacji RPAS;
35. odnotowuje, że zgodnie z podejściem opartym na ryzyku RPAS powinny być wyposażone w identyfikator chipowy i zarejestrowane, tak aby zapewnić możliwość ich śledzenia, ustalenie odpowiedzialności i właściwe wdrożenie przepisów dotyczących odpowiedzialności cywilnej;
36. popiera zatem koncepcję eksploatacji dronów opracowaną przez EASA, która określa trzy różne kategorie RPAS i odpowiadające im zasady;
37. zwraca uwagę, że egzekwowanie prawodawstwa dotyczącego RPAS ma kluczowe znaczenie dla bezpiecznego i pomyślnego włączenia RPAS w europejską przestrzeń powietrzną;
38. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie wystarczających środków egzekwowania prawodawstwa w sprawie RPAS;
39. podkreśla, że zrzeczenie władz ds. tworzenia przepisów o systemach bezałogowych (JARUS) to organ międzynarodowy, w którym członkostwo jest dobrowolne, zrzeszający krajowe organy lotnictwa cywilnego z państw 22 państw z UE i spoza UE oraz organy/władze regulacyjne; przypomina, że przewodniczącym JARUS jest przedstawiciel EASA, czyli agencji która będzie się zajmować się kwestią przyszłych regulacji dotyczących RPAS; przypomina, że celem zrzeczenia JARUS jest opracowywanie wymogów technicznych, operacyjnych i wymogów dotyczących bezpieczeństwa w zakresie certyfikacji dużych i małych RPAS i ich bezpiecznego włączenia do przestrzeni powietrznej i lotnisk;
40. uważa, że zrzeczenie JARUS mogłoby zagwarantować – dzięki procedurze wzajemnego uznawania – by wszelkie przepisy UE przyjęte w przyszłości były skoordynowane z międzynarodowymi ustaleniami poczynionymi w innych państwach;
41. uważa, że organy ds. ochrony danych poszczególnych państw członkowskich powinny współpracować ze sobą z myślą o wymianie danych i najlepszych rozwiązań oraz zapewnieniu zgodności z istniejącymi wytycznymi dotyczącymi ochrony danych, takimi jak dyrektywa 95/46/WE;
42. podkreśla, że, korzystając z RPAS, organy ścigania i służby wywiadowcze muszą przestrzegać podstawowych praw do prywatności, ochrony danych osobowych, swobody przemieszczania się i wolności słowa oraz że należy reagować na potencjalne zagrożenia związane z wykorzystywaniem RPAS zarówno do inwigilacji jednostek i grup, jak i do monitorowania przestrzeni publicznych, takich jak granice;
43. wierzy, że organy ds. ochrony danych państw członkowskich powinny wymieniać się istniejącymi szczególnymi wytycznymi w zakresie ochrony danych odnoszącymi się do komercyjnych RPAS, i wzywa państwa członkowskie do dokładnego wdrożenia przepisów dotyczących ochrony danych, w taki sposób, by zarówno w pełni rozwiewały one wątpliwości opinii publicznej dotyczące prywatności, jak i nie prowadziły do nałożenia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych na operatorów RPAS;
44. zdecydowanie zaleca, by obecne dyskusje między UE a krajowymi decydentami politycznymi i regulatorami, przemysłem, MŚP i podmiotami handlowymi zostały upublicznione i by podjęta została debata publiczna z udziałem obywateli i innych zainteresowanych podmiotów, takich jak organizacje pozarządowe (w tym organizacje działające na rzecz praw obywatelskich) oraz organy ścigania prawa, w celu wzięcia pod uwagę i uregulowania problemów związanych z ochroną praw podstawowych oraz odpowiedzialnością i wyzwaniem, z jakimi mierzą się poszczególne podmioty w celu zapewnienia poszanowania tych praw i ochrony bezpieczeństwa obywateli w związku wykorzystaniem RPAS;

Czwartek, 29 października 2015 r.

45. uważa, że Parlament musi przyjąć swoje stanowisko przed przyjęciem przez Komisję pakietu lotniczego, reagując w ten sposób na apel przemysłu o stworzenie jasnych wytycznych;

46. podkreśla konieczność stworzenia jasnych ram prawnych opartych na odpowiednich kryteriach dotyczących korzystania z kamer i czujników, przede wszystkim w komercyjnych i prywatnych RPAS, które zapewniłyby skuteczną ochronę prywatności oraz bezpieczeństwo obywateli, biorąc pod uwagę coraz mniejsze rozmiary elementów RPSA, co prowadzi do powstania bardziej mobilnych i niewykrywalnych urządzeń;

47. apeluje do komisji TRAN i LIBE o zorganizowanie wspólnego wysłuchania, na które zaproszeni zostaną przedstawiciele przemysłu, krajowych organów odpowiedzialnych za ochronę życia prywatnego, a także przedstawiciele Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, Komisji i organizacji pozarządowych działających w dziedzinie praw podstawowych;

48. apeluje do Komisji o rozważenie wprowadzenia mechanizmu systematycznej sprawozdawczości, który uwzględniałby postęp technologiczny oraz zmiany strategii politycznych i najlepsze praktyki na szczeblu krajowym i który rozwiązywałby również problemy wynikające z incydentów z wykorzystaniem RPAS, a także o przedstawienie przeglądu i oceny podejść regulacyjnych stosowanych w państwach członkowskich, w celu ich porównania i określenia najlepszych praktyk;

o

o o

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Czwartek, 29 października 2015 r.

P8_TA(2015)0391

Nowe wyzwania i strategie w zakresie propagowania turystyki w Europie**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie nowych wyzwań i koncepcji w zakresie promowania turystyki w Europie (2014/2241(INI))**

(2017/C 355/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM(2010)0352),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego⁽¹⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska strategia na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w turystyce przybrzeżnej i morskiej” (COM(2014)0086),
  - uwzględniając zieloną księgę Komisji Europejskiej „Bezpieczeństwo usług zakwaterowania turystycznego” COM(2014)0464,
  - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Program UE – Lepsze wyniki dzięki lepszemu stanowiowi prawa” (COM(2015)0215),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie mobilności i integracji osób niepełnosprawnych oraz europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych 2010–2020⁽²⁾,
  - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie dostępności infrastruktury i działalności kulturalnej dla osób niepełnosprawnych⁽³⁾,
  - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 195,
  - uwzględniając art.52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jak również Komisji Kultury i Edukacji (A8-0258/2015),
- A. mając na uwadze, że środki podjęte na szczeblu UE na mocy art. 195 TFUE muszą uzupełniać działania państw członkowskich w sektorze turystyki, z wyłączeniem wszelkiej harmonizacji przepisów;
- B. mając na uwadze, że turystyka stanowi potencjalnie kluczowy obszar wzrostu europejskiej gospodarki, który – jeśli brać pod uwagę sektory związane z turystyką – generuje ponad 10 % unijnego PKB; mając na uwadze, że turystyka w znacznej mierze pobudza także zatrudnienie, ponieważ w sektorze tym zatrudnionych jest bezpośrednio 13 mln pracowników, co w rezultacie stanowi co najmniej 12 % miejsc pracy w UE;
- C. mając na uwadze, że Europa jest kierunkiem turystycznym numer jeden na świecie, którego udział w rynku wynosi 52 %; mając na uwadze, że według statystyk większość wyjazdów zagranicznych mieszkańców UE odbywa się w granicach UE oraz że według prognoz liczba międzynarodowych turystów przybywających do UE będzie w okresie do 2025 r. wzrastać co roku o 140 mln osób;

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 41.⁽²⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 9.⁽³⁾ Dz.U. C 134 z 7.6.2003, s. 7.

Czwartek, 29 października 2015 r.

- D. mając na uwadze, że turystyka stanowi ważny obszar aktywności społeczno-gospodarczej w Unii Europejskiej, wywierający szeroki wpływ na wzrost gospodarczy, zatrudnienie i rozwój społeczny, a w związku z tym może przyczynić się do przezwyciężenia obecnego kryzysu w dziedzinie gospodarki i zatrudnienia;
- E. mając na uwadze, że turystyka przybrzeżna i morska stanowi największą działalność morską prowadzoną w Europie; mając na uwadze, że reprezentuje ona ponad jedną trzecią gospodarki morskiej, wpływając bezpośrednio na wiele innych sektorów gospodarki UE i zapewniając zatrudnienie 3,2 mln ludzi, przede wszystkim w wieku od 16 do 35 lat; mając na uwadze, że należy również podkreślić, że sektor ten jest dźwignią wzrostu i tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza w regionie Atlantyku i Morza Śródziemnego;
- F. mając na uwadze, że priorytety polityki turystycznej przyczyniają się do osiągnięcia co najmniej trzech priorytetów Komisji Junckera, tj. zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia, połączonego jednolitego rynku cyfrowego oraz pogłębionego i bardziej sprawiedliwego rynku wewnętrznego;
- G. mając na uwadze, że działania zapowiadane w komunikacie Komisji z 2010 r. zatytułowanym „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie” popierają ambitny cel utrzymania dominującej pozycji Europy na świecie jako kierunku turystycznego;
- H. mając na uwadze, że w budżecie UE nie przeznaczono linii budżetowej na turystykę oraz że działania w tej dziedzinie są finansowane z wielu funduszy, w ramach projektów pilotażowych i działań przygotowawczych;
- I. mając na uwadze, że przemysł turystyczny w Europie boryka się z szeregiem nowych wyzwań, takich jak digitalizacja kanałów dystrybucji, rozwój nowego sektora gospodarki dzielenia się, rosnąca konkurencja ze strony nowopowstających, tańszych kierunków w państwach trzecich, zmieniające się zachowania konsumentów, przejście na gospodarkę doznań, zapotrzebowanie na wysokiej jakości obsługę klienta, konieczność przyciągnięcia i utrzymania wysoko wykwalifikowanego personelu, zmiany demograficzne i sezonowość;
- J. mając na uwadze, że decydenci w sektorze turystyki mogą odpowiedzieć na takie wyzwania jak zmiany demograficzne i sezonowość w turystyce dzięki rozwijaniu produktów i usług, które spełniają określone potrzeby rosnącej liczby osób starszych mogących podróżować poza sezonem;
- K. mając na uwadze, że MŚP w sektorze turystyki borykają się z poważnymi trudnościami ze względu na duże obciążenie regulacyjne;
- L. mając na uwadze, że propagowanie Europy za pośrednictwem europejskiej promocji kierunków turystycznych oraz strategii marki stanowi istotne narzędzie służące umacnianiu wizerunku i profilu, a także wzmocnieniu konkurencyjności Europy jako zbioru zrównoważonych, wysokiej jakości kierunków turystycznych, umożliwia kierunkom europejskim wyróżnienie się na tle innych kierunków międzynarodowych oraz pomaga przyciągać zagranicznych turystów, zwłaszcza z nowopowstających rynków państw trzecich;
- M. mając na uwadze, że konflikty w pobliżu granic UE, na przykład na Ukrainie i na Bliskim Wschodzie, wraz z zagrożeniami terrorystycznymi mają niekorzystny wpływ na sektor turystyki, co wymaga przeciwdziałania na poziomie krajowym i europejskim;
- N. mając na uwadze, że zrównoważona, dostępna i odpowiedzialna turystyka pozostająca w harmonii z naturą i krajobrazem oraz kierunkami miejskimi, a także polegająca na zasobooszczędności, zrównoważonej mobilności i ochronie klimatu pomaga chronić lokalne środowisko, zwłaszcza w regionach górskich, przybrzeżnych i na wyspach, przynosi trwałe rezultaty w zakresie rozwoju regionalnego, zaspokajają coraz większe oczekiwania podróżnych co do jakości oraz wspiera konkurencyjność przedsiębiorstw;
- O. mając na uwadze, że europejska turystyka kulturalna odgrywa ważną rolę, propagując bogactwo europejskiej różnorodności kulturalnej i wzmocniając europejską tożsamość oraz promuje wymianę kulturalną i porozumienie między kulturami;

Czwartek, 29 października 2015 r.

- P. mając na uwadze, że regiony odgrywają podstawową rolę pod względem rozwoju i wdrażania strategii politycznych związanych z turystyką na poziomie regionalnym;
- Q. mając na uwadze, że gospodarka dzielenia się stanowi zwrot w kierunku nowych modeli biznesowych, będący wynikiem szybko zmieniającej się nowej technologii oraz że wiele przedsiębiorstw działających w oparciu o gospodarkę dzielenia się wchodzi w skład sektora usług podróźniczych;
- R. mając na uwadze, że chociaż informacje są rozproszone i w związku z tym trudno jest wyciągnąć rzetelne wnioski, gospodarka dzielenia się najprawdopodobniej wywiera dodatni wpływ na wzrost gospodarczy i dobrobyt;
- S. mając na uwadze, że oferowanie usług o wysokim standardzie oraz ochrona praw konsumentów powinny stanowić absolutny priorytet dla wszystkich podmiotów świadczących usługi związane z turystyką, w tym w sektorze wymagającym dzielenia się najnowszą technologią internetową i korzystania z niej;
- T. mając na uwadze, że podróże i turystyka to jeden z sektorów w największym stopniu objętych digitalizacją, co otwiera szereg możliwości przed przedsiębiorstwami turystycznymi nie tylko w Europie, lecz także na całym świecie;

Ramy działania Komisji

1. apeluje do Komisji, by zdawała Parlamentowi sprawozdania z wdrażania działań określonych przez nią w komunikacie z 2010 r. oraz o wykorzystanie przydziałów budżetowych w ramach funduszy strukturalnych i odnośnych programów UE, zwłaszcza Programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji oraz Programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, a także ich odnośnych projektów pilotażowych i działań przygotowawczych w formie kontroli z punktu widzenia faktów obejmującej ocenę skuteczności działań związanych z promocją turystyki i konsolidacją konkurencyjności sektora turystyki w UE;
2. oczekuje, że Komisja dopilnuje, aby w przyszłości nadal możliwe było przyznawanie środków z różnych funduszy na działania promocyjne służące tworzeniu korzystnego środowiska dla przedsiębiorstw działających w sektorze turystyki w UE;
3. zdecydowanie zachęca Komisję do zbadania możliwości stworzenia – w kolejnych wieloletnich ramach finansowych – sekcji dedykowanej wyłącznie turystyce, ponieważ powinna ona być lepiej uwzględniana w budżecie i działaniach jako odrębna działalność gospodarcza, a nie finansowana z budżetów innych obszarów politycznych;
4. przypomina, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne to w niektórych państwach członkowskich nadal największe źródło zewnętrznego finansowania działań pobudzających sektor turystyki; apeluje zatem do Komisji o zapewnienie większej przejrzystości wykorzystania funduszy strukturalnych przez samorządy terytorialne;
5. zwraca się do Komisji, państw członkowskich, władz regionalnych i organów władzy odpowiedzialnych w dziedzinie turystyki, a także do przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, aby maksymalnie wykorzystały ten nowy instrument finansowy w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w szczególności za pośrednictwem krajowych i regionalnych banków inwestycyjnych, w celu dokonania przeskoku jakościowego w działaniach UE na rzecz turystyki;
6. wzywa Komisję do promowania rozwoju projektów pilotażowych związanych z turystyką w ramach programu „Horyzont 2020”;
7. apeluje do Komisji o przetłumaczenie przewodnika w sprawie wsparcia finansowego na 24 języki urzędowe Unii Europejskiej, aby ułatwić dostęp do informacji na temat możliwości finansowania, zwłaszcza w przypadku MŚP, ponieważ trudności związane z dostępem do finansowania są jedną z przeszkód dla tego sektora;
8. wzywa Komisję do wyznaczenia niezależnych ekspertów, aby dokonać oceny wpływu innych strategii politycznych UE na turystykę, a także przeanalizować faktyczne i potencjalne zagrożenia dla turystyki wynikające z konfliktów w krajach i regionach sąsiadujących z UE oraz do zdawania Parlamentowi relacji w tej sprawie, a zarazem przedstawiania wniosków dotyczących środków służących wzmocnieniu pozytywnych oddziaływań na turystykę i ograniczaniu negatywnych;

Czwartek, 29 października 2015 r.

9. oczekuje od Komisji przedstawienia przeglądu aktualnych danych na podstawie nowego rozporządzenia w sprawie statystyk w dziedzinie turystyki;
10. zauważa, że potrzebne są dalsze wysiłki mające na celu opracowanie zintegrowanego podejścia do turystyki, zapewniającego uwzględnienie interesów i potrzeb tego sektora przy formułowaniu i wdrażaniu innych strategii politycznych UE (np. polityki dotyczącej transportu, obszarów wiejskich);
11. wzywa Komisję do przedstawienia nowej strategii dotyczącej turystyki w UE, która zastąpi lub zaktualizuje komunikat z 2010 r.;
12. oczekuje, że Komisja przedstawi szczegółowe środki wykonawcze dotyczące nowego zestawu wspólnych działań w kontekście kolejnego Europejskiego Forum Turystyki;
13. zdecydowanie zaleca, by Komisja oddelegowała wystarczającą liczbę pracowników do pracy nad realizacją jej polityki w dziedzinie turystyki, z uwagi na znaczenie turystyki, która stanowi kluczowy element wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w Europie; krytycznie odnosi się do faktu, że zagadnienie turystyki nie zostało ujęte wystarczająco wyraźnie na nowej stronie internetowej DG GROW, zaleca także, by strona ta była dostępna w wersji wielojęzycznej;
14. podkreśla znaczenie koordynacji między służbami i departamentami Komisji;
15. apeluje do Komisji o uwzględnienie nieproporcjonalnego obciążenia regulacyjnego niekorzystnie wpływającego na konkurencyjność MŚP w sektorze turystyki; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby ograniczyły obecne obciążenie regulacyjne, a nie przyczyniały się do jego zwiększenia;
16. przypomina Komisji, że turystyka jest kluczowym sektorem europejskiej gospodarki, w związku z czym konieczne jest znaczne usprawnienie koordynacji między państwami członkowskimi, władzami regionalnymi i lokalnymi oraz instytucjami finansowymi, a także stworzenie synergii między publicznym i prywatnym sektorem turystyki; wzywa Komisję, by zaangażowała się w wypracowanie mechanizmu skutecznej koordynacji i współpracy w tym sektorze;
17. uważa, że Unia Europejska – w ramach polityki współpracy i dobrego sąsiedztwa – powinna opracować działania w zakresie współpracy na rzecz rozwoju turystyki w państwach trzecich, aby umożliwić zrównoważony rozwój ich gospodarek, co jednocześnie pomoże zmniejszyć napięcia w ramach stosunków sąsiedzkich i zwiększy atrakcyjność regionu, a także spowoduje napływ turystów;
18. uważa, że ustanowienie europejskiego roku turystyki pomogłoby w promocji różnorodności turystyki europejskiej i podniosłoby rangę różnych zainteresowanych stron działających w sektorze turystyki; wzywa Komisję, by rozważyła taką inicjatywę;
19. wzywa Komisję do przedłożenia analizy mocnych i słabych stron utworzenia Europejskiej Agencji Turystyki;

Tworzenie marki/wspólna promocja Europy jako kierunku turystycznego

20. zdecydowanie zachęca Komisję do tego, by we współpracy z Europejską Komisją Turystyki (ETC), która zrzesza krajowe organizacje turystyczne, w dalszym ciągu promowała Europę jako najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie w ramach wspólnego europejskiego podejścia; apeluje przede wszystkim o wdrożenie długofalowej strategii zainicjowanej przez Komisję i ETC w lutym 2014 r. pod hasłem „Kierunek Europa 2020”, która obejmuje szereg działań marketingowych i promocyjnych, a także działań służących budowaniu wizerunku Europy jako kierunku turystycznego;
21. wzywa w szczególności do utworzenia marki „Kierunek turystyczny/kierunki turystyczne Europa” w celu uzupełnienia i wzmocnienia działań promocyjnych prowadzonych przez organizacje turystyczne działające na krajowych, regionalnych, międzynarodowych i lokalnych szczeblach, a także europejskiego przemysłu turystycznego, zwłaszcza na rynkach podróży dalszych, z korzyścią dla widoczności i konkurencyjności europejskich kierunków turystycznych; podkreśla, że marka „Kierunek turystyczny/kierunki turystyczne Europa” wymaga integracyjnego podejścia przynoszącego korzyści zarówno popularnym, jak i mniej znanym kierunkom europejskim, przy jednoczesnym zachowaniu nieodłącznej różnorodności regionów europejskich, które żyją z własnej marki terytorialnej; zaznacza, że musi ona w pełni szanować kompetencje państw członkowskich zgodnie z art. 195 TFUE;

Czwartek, 29 października 2015 r.

22. uznaje, że należy jasno określić wspólne cele, a także dokonać analizy potencjalnej wartości i dodatkowych korzyści płynących z marki „Kierunek turystyczny/kierunki turystyczne Europa”, zgodnie z potrzebami i określonymi wymogami państw członkowskich; wyraża pogląd, że w celu osiągnięcia tych rezultatów należy przeprowadzić bardziej szczegółowe konsultacje z przedstawicielami branży, organizacjami turystycznymi, a także władzami regionalnymi i lokalnymi; zaleca utworzenie podręcznika tej marki, w którym należy określić uzgodnione sposoby promocji;

23. zaleca rozważenie sposobu, w jaki sektor prywatny może zaangażować się w strategię marketingową marki „Kierunek turystyczny/kierunki turystyczne Europa”, a także, jak może przyczynić się finansowo do rozwoju strategii i realizacji jej celów; podkreśla znaczenie partnerstw publiczno-prywatnych i w związku z tym sugeruje opracowanie programu specjalnego publiczno-prywatnego partnerstwa turystycznego; apeluje do państw członkowskich o zaangażowanie w ten proces swoich właściwych organów regionalnych i lokalnych, a także o konstruktywną współpracę z sektorem z myślą o realizacji tych celów;

24. wzywa do wzmocnienia marki „Kierunek turystyczny/kierunki turystyczne Europa” jako najbardziej przyjaznego rodzinom, dzieciom i różnym pokoleniom regionu wypoczynkowego na świecie;

25. zauważa, że jednym z kluczowych elementów marki „Kierunek turystyczny/kierunki turystyczne Europa” powinno być bezpieczeństwo turystów; wzywa w związku z tym władze państw członkowskich, aby w ścisłej współpracy z Komisją opracowały strategię (wraz z kampaniami informacyjnymi dla turystów) mające na celu zapewnienie turystom jak największego bezpieczeństwa podczas poznawania europejskich kierunków turystycznych;

26. podkreśla potrzebę zwrócenia większej uwagi politycznej na fakt, że promocja Europy w państwach trzecich służy jako narzędzie marketingowe w celu zwiększenia liczby napływających turystów, a co za tym idzie pomaga przynosić korzyści gospodarcze nie tylko mniej znanym kierunkom turystycznym i krajom zmagającym się z problemami gospodarczymi, lecz także całej UE; uważa, że surowa polityka wizowa hamuje napływ turystów z państw trzecich; z zadowoleniem przyjmuje środki przedstawione przez Komisję w 2014 r. mające na celu wydawanie nowych wiz turystycznych i ułatwianie przepływu turystów w strefie Schengen; zachęca w związku z tym Radę do szybkiego porozumienia z Parlamentem, aby UE mogła czerpać korzyści z większego napływu turystów z określonych państw trzecich, którzy potencjalnie są bardzo zainteresowani odwiedzaniem krajów Unii;

27. przypomina, że UE powinna zacząć inwestować, aby przygotować się na wykorzystanie potencjału państw trzecich o dużej liczbie mieszkańców oraz gospodarek wschodzących, w szczególności państw BRIC, w których rośnie liczba turystów wyjeżdżających za granicę; podkreśla potrzebę podejmowania inicjatyw promujących turystykę, a także potrzebę większej elastyczności i spójności przepisów o wizach turystycznych i przejściach granicznych; podkreśla, że promowanie większej liczby platform wiz turystycznych, w połączeniu z ostrożnym podejściem zmierzającym ku uproszczeniu kodeksu wizowego, stanowi ważny czynnik pozwalający na zwiększenie liczby turystów spoza Europy oraz rozpowszechnianie europejskich ośrodków turystycznych; podkreśla potencjał wiz objazdowych dla grup turystów, którzy odwiedzili już kiedyś dane państwo, a także znaczenie wdrożenia większej liczby umów o zniesieniu obowiązku wizowego, co pozwoli optymalnie wykorzystać napływ turystów z zagranicy; uznaje za wskazane, przy należyтым poszanowaniu prawa i jednocześnie obowiązku państw członkowskich do kontrolowania osób wjeżdżających na ich terytorium, aby instytucje europejskie i państwa członkowskie opracowały – w kontekście wspólnej polityki wizowej – długofalową strategię na rzecz bardziej skoordynowanych i uproszczonych procedur wizowych;

Paneuropejskie oraz ponadnarodowe produkty turystyczne

28. jest zdania, że zainteresowane strony o charakterze publicznym i prywatnym powinny nasilić swoje wysiłki w celu opracowania nowych transnarodowych europejskich produktów turystycznych, przy jednoczesnym pełnym uwzględnieniu roli strategii makroregionalnych w ich rozwoju; zauważa, że makroregiony, takie jak makroregion adriatycko-joński, oferują wyraźne podstawy przyrodnicze, kulturowe i historyczne dla opracowania takich produktów; wzywa zainteresowane podmioty publiczne i prywatne realizujące unijną strategię makroregionalną dla regionu Bałtyku, Dunaju, Morza Adriatyckiego i Jońskiego oraz Alp do opracowania – każdy na własnym obszarze – wspólnej strategii rozwoju turystyki;

29. zachęca do międzynarodowej współpracy na rzecz tworzenia międzynarodowych tematycznych tras (na szczeblu większej liczby europejskich krajów), aby intensyfikować doznania, które motywują do odwiedzania określonych miejsc (zdefiniowane na poziomie krajowym), zwiększać mobilność turystów, osiągać wyższe średnie wydatki oraz rozszerzać platformę promocyjną (w szczególności w odniesieniu do rynków przyjazdowej turystyki długopobytowej);

Czwartek, 29 października 2015 r.

30. podkreśla wzrost międzynarodowej konkurencji w związku z pojawianiem się kierunków turystycznych poza Europą; z tego względu uważa, że kluczowe znaczenie ma wspieranie większej współpracy między europejskimi kierunkami turystycznymi poprzez turystyczne klastry i sieci na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i ponadnarodowym, a także w regionach basenów morskich;

31. uznaje znaczenie transnarodowych produktów turystycznych dla promowania spójności terytorialnej; jest w związku z tym przekonany, że inicjatywy realizowane w ramach zinstytucjonalizowanej współpracy powinny być poparte odpowiednimi zachętami;

32. wzywa państwa członkowskie do promowania nowych tras turystycznych poprzez modernizację niewykorzystywanych obszarów, opuszczonych dróg, linii kolejowych, szlaków, starych traktów;

33. apeluje do Komisji oraz do członków Europejskiej Komisji Turystyki o poparcie obowiązującego mandatu ETC w celu wsparcia opracowywania i promocji ukierunkowanych, ponadnarodowych i paneuropejskich produktów i usług turystycznych, z uwzględnieniem turystyki przybrzeżnej i morskiej, za pomocą zaawansowanego, udoskonalonego i w pełni dostępnego portalu Visiteurope.com; wzywa Komisję, by portal Visiteurope.com był dostępny również na wszystkich powszechnie używanych mobilnych i przenośnych urządzeniach końcowych za pomocą specjalnie zaprogramowanej aplikacji;

34. ponadto wzywa Komisję, aby wzmocniła swoją współpracę z Radą Europy, Europejską Komisją Turystyki, Światową Organizacją Turystyki ONZ i innymi partnerami międzynarodowymi w celu zwiększenia wysiłków na rzecz rozwoju nowych transnarodowych i ogólnoeuropejskich produktów turystycznych;

35. biorąc pod uwagę, że dzisiejsi konsumenci mają tendencję do poszukiwania doznań turystycznych raczej niż skupiania się na samym kierunku, podkreśla, że udana strategia marketingowa na rzecz promocji europejskich produktów turystycznych musi odpowiadać potrzebom różnych segmentów i rynków turystycznych w państwach trzecich;

36. podkreśla konieczność promowania przez biura podróży i organizatorów turystyki europejskiego numeru alarmowego 112 na odnośnych stronach internetowych i biletach elektronicznych, a także w głównych ośrodkach turystycznych;

37. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę na rzecz turystyki społecznej „Calypso”, która umożliwi seniorom, młodzieży, osobom o niższych dochodach i osobom niepełnosprawnym organizowanie wyjazdów wakacyjnych poza sezonem; podkreśla, że inicjatywa ta może potencjalnie rozwiązać problem sezonowości, zwłaszcza w przypadku mniej popularnych kierunków;

38. uważa jednak, że aby walczyć z sezonowością w Europie, należy skupić większą uwagę na rozwijaniu ukierunkowanych produktów turystycznych, które oferują turystom określone doznania turystyczne i odpowiadają na ich konkretne potrzeby; apeluje w związku z tym do Komisji, by zachęcała i wspierała państwa członkowskie oraz branżę turystyczną do tworzenia bardziej zróżnicowanych i ukierunkowanych produktów w określonych blokach tematycznych, takich jak agroturystyka, kultura i dziedzictwo przemysłowe, historia, religia, zdrowie, zabiegi spa i odnowa biologiczna, sport, wino i żywność, muzyka i sztuka jako form alternatywnej turystyki, które przyczynią się do zapewnienia dodatkowych korzyści w odnośnych obszarach poprzez dywersyfikację gospodarki i większe uniezależnienie zatrudnienia od sezonowości; w związku z tym zachęca państwa członkowskie do właściwego wykorzystania funduszy UE i apeluje do Komisji o odpowiednie rozszerzenie celów działania w ramach programu COSME; dostrzega duży potencjał wydarzeń sportowych, muzycznych i artystycznych dla mobilizacji turystów z Europy i zagranicy;

39. podkreśla, że różnorodność i wielokulturowość Europy są źródłem wielkiego potencjału dla rozwoju turystyki tematycznej, a także umożliwiają skoordynowane promowanie alternatywnej i zrównoważonej turystyki oraz wymiany kulturalnej; zachęca do podejmowania inicjatyw mających na celu wzajemne łączenie obiektów turystycznych w celu tworzenia turystycznych produktów i szlaków tematycznych na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym, z wykorzystaniem komplementarności i specyfiki poszczególnych obiektów turystycznych w Europie, aby zagwarantować turystom jak najlepsze wrażenia;

Czwartek, 29 października 2015 r.

40. podkreśla potrzebę promowania i podkreślania bogatego dziedzictwa kulturowego Europy poprzez Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO jako wyjątkowej oferty handlowej, a także poprzez zamieszczanie miejsc, które mogą być mniej znane i nie tak łatwo dostępne, zwłaszcza z uwagi na fakt, że turystyka kulturalna stanowi około 40 % turystyki europejskiej, a co za tym idzie w znacznym stopniu przyczynia się do wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy, innowacji społecznych oraz rozwoju lokalnego, regionalnego, a także rozwoju obszarów miejskich i wiejskich, ograniczając jednocześnie wpływ sezonowości; w tym kontekście podkreśla także kluczową rolę mecenasów sztuki w utrzymaniu dziedzictwa europejskiego i pomocy państwom członkowskim w zmniejszeniu obciążenia finansowego;

41. podkreśla, że promocja wydarzeń kulturalnych na różnych szczeblach mogłaby przyczynić się do zwiększenia atrakcyjności kierunków turystycznych i w związku z tym sugeruje, by rozważyć możliwość stworzenia ogólnounijnego kalendarza wydarzeń, który byłby zamieszczany na portalu VisitEurope.com, w celu poprawy jakości usług informacji turystycznej;

42. wzywa krajowe organizacje turystyczne do zapewnienia odpowiedniej widoczności w internecie inicjatywom i nagrodom podkreślającym europejskie dziedzictwo oraz do wspierania powiązanych inicjatyw i działań promocyjnych (np. znaku dziedzictwa europejskiego czy europejskich szlaków kultury);

43. ponownie zwraca uwagę na znaczenie ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego przed ewentualnymi szkodliwymi skutkami zmian strukturalnych powodowanych przez turystykę oraz przed zagrożeniami, jakie niesie ze sobą turystyka masowa, zwłaszcza w szczycie sezonu; nadaje priorytet jakości wykonanej pracy, a nie kosztom poniesionym na jej wykonanie; podkreśla w związku z tym rolę, jaką może odegrać mecenat w pielęgnowaniu europejskiego dziedzictwa i rekompensowaniu ograniczenia środków publicznych przeznaczonych na ten cel;

44. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wdrożenie działań na rzecz ochrony zagrożonych pomników i miejsc dziedzictwa w Europie w celu zabezpieczenia i promowania dziedzictwa kulturowego, a tym samym stymulowania turystyki kulturalnej;

45. podkreśla istotną rolę europejskiej turystyki kulturalnej jako instrumentu sprzyjającego rozwojowi osobistemu i wiedzy, zwłaszcza wśród młodzieży, poprzez propagowanie bogactwa krajowej i lokalnej różnorodności kulturalnej Europy oraz jej dziedzictwa, przyczynianie się do wzajemnego poznawania się kultur, stwarzanie szans na zawieranie znajomości, wzmocnianie tożsamości europejskiej i wyrażanie europejskich wartości;

46. podkreśla potencjał turystyki kulturalnej w kontekście ograniczania ubóstwa; wzywa w związku z tym do wspierania w państwach członkowskich przemysłu kreatywnego i agroturystyki w celu promowania niezwykle bogactwa kulturowego Europy i zwalczania ubóstwa oraz bezrobocia;

47. podkreśla potrzebę uproszczenia wspólnego zakupu biletów komunikacyjnych oraz biletów wstępu w ramach wsparcia wydarzeń kulturalnych;

48. podkreśla, że różnorodność języków w Europie – urzędowych, współobowiązujących, języków mniejszości i mniej znanych języków – stanowi fundament europejskiego dziedzictwa kulturowego i sama w sobie ma kluczowe znaczenie dla zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyki;

49. zwraca uwagę na szanse, jakie niosą ze sobą istotne wydarzenia historyczne i miejsca dziedzictwa historycznego, takie jak miejsca pamięci, w zakresie rozwiązywania bieżących problemów dzięki wrażliwej interpretacji i programom edukacyjnym; zachęca do wykorzystywania dziedzictwa kulturowego i turystyki do pielęgnowania dialogu międzykulturowego i wzajemnego zbliżania obywateli Europy;

50. podkreśla potencjał turystyki sportowej, która w przyszłości może stać się jednym z najbardziej dynamicznych sektorów w rozwijającej się branży turystycznej w Europie, a także wzywa do przyjęcia konkretnych strategii politycznych, aby promować i wspierać jej rozwój; przypomina o ważnej roli aktywności sportowej w podnoszeniu atrakcyjności turystycznej regionów europejskich; podkreśla możliwości wynikające z podróżowania sportowców i widzów przed wydarzeniami sportowymi oraz w ich trakcie, co może spowodować napływ turystów do nawet najbardziej odległych miejsc; podkreśla, że potencjał turystyki sportowej nie został jeszcze w wystarczającym stopniu wykorzystany;

Czwartek, 29 października 2015 r.

Jakość

51. jest przekonany, że w europejskiej turystyce musi dokonać się przejście od modelu wzrostu ilościowego do modelu jakościowego, który dąży do stałego i zrównoważonego rozwoju, a także że w rzeczywistości istnieje konieczność rozwinięcia branży turystycznej, która umożliwi tworzenie większej liczby miejsc pracy wymagających kwalifikacji, które będą należycie wynagradzane; uważa, że obranie kierunku dywersyfikacji gospodarczej umożliwi turystyce na obszarach wiejskich i nadbrzeżnych tworzenie nowych, stałych miejsc pracy;

52. przyznaje, że istnieje różnica w standardach jakości usług w turystyce i jest zdania, że te standardy jakości mają istotne znaczenie dla zapewnienia równych warunków działania dla podmiotów gospodarczych oraz zwiększenia przejrzystości z myślą o konsumentach, pomagając w ten sposób wzmocnić zaufanie do wszystkich stron; wzywa wszystkie zainteresowane strony do podjęcia dalszej dyskusji na temat sposobu, w jaki UE może propagować uzgodnione standardy jakości w dziedzinie usług turystycznych;

53. wzywa Komisję do ustanowienia europejskiego znaku jakości w turystyce w celu nagrodzenia wzmoczonych wysiłków profesjonalistów z branży turystycznej na rzecz wspierania jakości usług turystycznych w oparciu o najwyższy szacunek dla dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego, poprawy jakości miejsc pracy w turystyce, wzmocnienia dostępności dla wszystkich oraz promowania tradycji kulturowych społeczności lokalnych;

54. wzywa Komisję do wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi w celu polepszenia jakości produktów poprzez ochronę pochodzenia;

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy i ustanowienia wspólnie ze stowarzyszeniami turystycznymi ogólnego europejskiego systemu klasyfikacji infrastruktury turystycznej (hotele, restauracje itp.); jest zdania, że podjęta przez stowarzyszenie Hotelstars Union inicjatywa zmierzająca do stopniowej harmonizacji systemów klasyfikacji hoteli w Europie powinna być w większym stopniu promowana, co pozwoli na lepsze porównywanie oferty noclegowej w Europie, a przez to przyczyni się do wypracowania wspólnych kryteriów jakości usług;

56. uważa, że utrzymanie standardów bezpieczeństwa w usługach turystycznych w UE stanowi podstawowy aspekt dobrej jakości; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji dotyczącą bezpieczeństwa usług zakwaterowania turystycznego; dostrzega wkład wielu grup konsumentów, organizacji bezpieczeństwa przeciwpożarowego oraz organizacji sektora turystyki wspierających działania na poziomie UE w obszarze bezpieczeństwa turystyki; wzywa zatem Komisję do wystąpienia z wnioskami dotyczącymi minimalnych standardów bezpieczeństwa turystyki w UE, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa przeciwpożarowego i zagrożenia tlenkiem węgla w obiektach zakwaterowania wakacyjnego; podkreśla potrzebę systematycznego gromadzenia danych dotyczących bezpieczeństwa zakwaterowania;

57. podkreśla fakt, że wysokiej jakości usługi turystyczne będą zapewnione, jeśli towarzyszyć im będą właściwe szkolenia i godne warunki pracy oraz podkreśla, że nieuwzględnianie w tym sektorze wymaganych umiejętności i osiągnięć socjalnych, bądź osłabianie ich, przyniosłoby skutki odwrotne do zamierzonych;

58. jest zdania, że inwestycje w szkolenia i kształcenie są kluczowym elementem zapewniania usług wysokiej jakości w sektorze, który zatrudnia przede wszystkim młodych ludzi najczęściej w wieku od 16 do 35 lat; zdecydowanie zachęca Komisję do współpracy z podmiotami prywatnymi i innymi organami publicznymi w celu tworzenia programów szkoleń i staży poza sezonem, aby uczynić ten sektor bardziej atrakcyjnym i mniej sezonowym; uważa, że takie szkolenia powinny kłaść nacisk na rozwój wyższych kwalifikacji i umiejętności miękkich, prowadzący do poprawy perspektyw zawodowych w całej branży; wzywa zatem Komisję do wsparcia wysiłków sektora turystyki zmierzających do poprawy umiejętności i kompetencji pracodawców i pracowników w sposób odpowiadający przyszłym tendencjom i potrzebom pod względem umiejętności; jest zdania, że należy poprawić statystyki dotyczące zatrudnienia w sektorze turystyki;

59. wzywa w związku z tym Komisję do wsparcia branży turystycznej poprzez eliminację niedoborów kwalifikacji i lepsze dostosowanie kształcenia i szkolenia zawodowego do potrzeb rynku; sugeruje, aby Komisja wydała i rozpowszechniła wytyczne w zakresie najlepszych praktyk i ofert różnych możliwości kształcenia w UE, które w większym stopniu ułatwią profesjonalizację i zapewnią większą dobrowolną mobilność fachowców w UE

Czwartek, 29 października 2015 r.

60. podkreśla znaczenie poprawy wzajemnego uznawania przez państwa członkowskie kwalifikacji zawodowych w branży turystycznej w celu umożliwienia pracownikom tej branży określenia najlepszych możliwych perspektyw rozwoju kariery, a tym samym wsparcia ich mobilności;

61. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie narzędzi na rzecz mobilności, a także projektów współpracy, takich jak sojusze na rzecz wiedzy oraz sojusze na rzecz umiejętności sektorowych w ramach programu Erasmus+ i Erasmus dla młodych przedsiębiorców, jako efektywnych środków wymiany najlepszych praktyk, poprawy umiejętności językowych i zdobycia praktycznej wiedzy z zakresu turystyki kulturalnej dla pracowników sektora turystycznego zajmujących się edukacją i szkoleniem na wszystkich szczeblach; niepokoi się jednak brakiem zainteresowania wśród młodzieży karierą zawodową w niektórych sektorach turystyki; podkreśla zalety dwutorowego systemu edukacji w sektorze turystyki, a także znaczenie łączenia zdobywania wiedzy ze zdobywaniem doświadczenia praktycznego, co pozwala zwiększyć zarówno wiedzę teoretyczną, jak i umiejętności praktyczne; wzywa państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do pełnego wykorzystywania szans, jakie stwarzają Europejski Fundusz Społeczny oraz inne unijne, krajowe i regionalne fundusze na rzecz promowania szkolenia zawodowego;

62. wzywa państwa członkowskie do inwestowania w wysokiej jakości szkolenia przewodników turystycznych oraz do promowania wielojęzyczności w celu zapewnienia turystom zagranicznym możliwości docenienia wartości atrakcji turystycznych; ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia europejskich standardów jakości dla przewodników turystycznych, przewidujących konieczność spełnienia minimalnych wymogów w zakresie kształcenia;

63. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania dotyczącego wpływu podatków i opłat pobieranych od produktów i usług turystycznych na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim na konkurencyjność Europy jako kierunku turystycznego; apeluje do państw członkowskich, aby uznały znaczenie obniżenia stawek VAT od usług przewozowych i turystycznych, co ułatwi rozwój lokalnych gospodarek oraz pomoże w zapewnieniu zrównoważonego wzrostu i miejsc pracy, a także przyczyni się do utrzymania konkurencyjności Europy na rynku globalnym;

Uwolnienie potencjału turystyki przybrzeżnej i morskiej

64. uznaje znaczenie obszarów przybrzeżnych i wyspiarskich w Europejskiej strategii na rzecz turystyki przybrzeżnej i morskiej (zgodnie ze strategią błękitnego wzrostu i strategią „UE 2020”), która oferuje szereg wspólnych rozwiązań dla wielu problemów, z jakimi obszary muszą się zmagać;

65. zdecydowanie zachęca Komisję do przedstawienia planu działania, który będzie towarzyszył 14 opisanym działaniom w ramach wyżej wspomnianej strategii na rzecz turystyki przybrzeżnej i morskiej, z konkretnymi celami i harmonogramami, a także do składania Parlamentowi sprawozdań z postępów w realizacji tych działań;

66. wzywa Komisję do zorganizowania corocznego seminarium z udziałem nadmorskich państw członkowskich oraz odnośnych regionów, aby promować ogólnoeuropejski dialog, a także ułatwić dzielenie się najlepszymi praktykami i realizację strategii długoterminowej;

67. przypomina znaczenie połączeń i dostępności i zauważa, że są one różne w sezonie wysokim i niskim w najbardziej oddalonych regionach i na wyspach w znacznym stopniu uzależnionych od transportu morskiego i lotniczego; podkreśla również znaczenie tworzenia regionalnych planów promujących mobilność w ramach kierunków turystycznych; apeluje do Komisji, by działanie 12 w ramach wspomnianej wyżej strategii na rzecz turystyki przybrzeżnej i morskiej uwzględniło także efektywność pomocy państwa w regionach nadmorskich;

68. zdecydowanie zachęca Komisję, wraz z państwami członkowskimi oraz zainteresowanymi stronami w sektorze turystyki żeglarskiej i morskiej, aby oceniły potrzebę stworzenia inteligentnych i innowacyjnych strategii jako rozwiązania w walce z sezonowością dostosowanego do okresów wysokiego i niskiego sezonu z uwzględnieniem różnych grup docelowych; wzywa zainteresowane strony do podejmowania wysiłków w celu zapewniania doznań, produktów i usług uzupełniających zintegrowanych z lokalnymi produktami, w szczególności związanych z dziedzictwem morskim i kulturą morską, sportami wodnymi, żeglarstwem rekreacyjnym, obserwacją życia morskiego i przyrody morskiej, spędzaniem czasu na słońcu i na plaży, tradycyjnym łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym, żywnością i zdrowiem;

Czwartek, 29 października 2015 r.

69. podkreśla znaczenie turystyki rejsowej dla rozwoju sektora turystyki w Europie; w związku z tym wzywa Komisję wraz z państwami członkowskimi do dokonania oceny wymaganych zasobów i istniejącej infrastruktury portowej i żeglarskiej oraz do ustandaryzowania kwestii sortowania odpadów i recyklingu, aby tworzyć innowacyjne działania w zakresie planowania dla tych obszarów przez rozwijanie koncepcji inteligentnego miasta portowego;

70. podkreśla, że wspólne planowanie i działanie na rzecz akceptacji turystyki wśród ludności jest tak samo konieczne, jak na rzecz zrównoważonego rozwoju turystyki;

Zrównoważona, odpowiedzialna i społeczna turystyka

71. apeluje do Komisji, by nadal promowała zrównoważoną, odpowiedzialną i przyjazną środowisku turystykę we współpracy z partnerami strategicznymi, takimi jak ETC i inne zainteresowane strony, poprzez opracowywanie nowych konkretnych produktów i promowanie produktów już dostępnych; sugeruje utworzenie ogólnoeuropejskiej, w pełni dostępnej platformy internetowej gromadzącej w jednej bazie danych dostępnej na portalu Visiteurope.com informacje na temat certyfikowanych produktów, nowych form turystyki oraz kierunków i szlaków turystycznych;

72. uważa, że w ramach programu COSME należy wyasygnować zwiększone kwoty (współ)finansowania do celów projektów w zakresie zrównoważonej turystyki;

73. wzywa Komisję do sfinalizowania Europejskiej Karty Zrównoważonej i Odpowiedzialnej Turystyki oraz do dalszego udzielania wsparcia finansowego istotnym inicjatywom i sieciom, takim jak EDEN (Modelowe Ośrodki Turystyczne Europy) oraz Europejskie szlaki kulturalne;

74. zachęca krajowe organizacje turystyczne do ustanowienia na poziomie krajowym, na podstawie standardów zaproponowanych przez Komisję, specjalnych portali poświęconych zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyce w celu umożliwienia konsumentom dokonywania świadomych wyborów spośród odpowiednich krajowych i transnarodowych produktów i kierunków;

75. podkreśla znaczenie zapewnienia rozwoju zrównoważonej, odpowiedzialnej i dostępnej turystyki, w ramach której pojęcie „inteligentnego kierunku” powinno mieć centralne miejsce w rozwoju kierunku turystycznego, przy jednoczesnym połączeniu aspektów związanych z trwałością, turystyką doznaniową, a także właściwym wykorzystaniem zasobów naturalnych oraz nowych technologii z uwzględnieniem aspektów fizycznej i informacyjno-komunikacyjnej dostępności; jest przekonany, że sieci informacyjne dotyczące projektów ekoturystycznych oferują dobre możliwości wsparcia MŚP, lokalnego zrównoważonego rozwoju, zrównoważonego zatrudnienia i stabilnej gospodarki;

76. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania dotyczącego certyfikatów zrównoważoności dla usług ekoturystycznych, w tym analizy dobrowolnych instrumentów oraz tego, które instrumenty odniosły sukces;

77. wzywa do promowania i dalszego rozwoju przyjaznych dzieciom i rodzinom ofert turystycznych, np. poprzez stworzenie europejskiego znaku jakości w turystyce przyjaznej rodzinom;

78. podkreśla znaczenie wspierania programów modernizacji starych obiektów hotelowych w oparciu o kryteria zrównoważonej pod względem środowiskowym turystyki;

79. podkreśla kluczową rolę, jaką europejska turystyka odgrywa w rewitalizacji obszarów wiejskich i miejskich, w procesie zapewniania zrównoważonego rozwoju w wymiarze lokalnym i regionalnym;

80. wzywa do rozwoju zrównoważonych usług turystycznych w tych regionach, które, mając duży potencjał kulturowy i turystyczny, poniosły szkodę na swoim wizerunku z powodu większej koncentracji i rozwoju innych sektorów, w tym sektora przemysłu;

81. podkreśla, że istotne jest, aby działalność turystyczna nie wpływała w sposób negatywny na codzienne życie mieszkańców, a wręcz przeciwnie, powinna w sposób pozytywny i partycypacyjny angażować społeczność mieszkańców w zjawisko turystyki;

Czwartek, 29 października 2015 r.

82. podkreśla, że ochrona dziedzictwa naturalnego i kulturowego oraz bioróżnorodności to cenny kapitał sektora turystyki, a w związku z tym wspiera państwa członkowskie, organy regionalne i przedsiębiorstwa turystyczne w propagowaniu ekoturystyki i przestrzeganiu unijnych przepisów w dziedzinie środowiska przy podejmowaniu decyzji dotyczących projektów infrastrukturalnych oraz przy realizacji tych projektów; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia inicjatyw w zakresie dziedzictwa naturalnego w swoich krajowych i regionalnych strategiach turystycznych;

83. podkreśla znaczenie zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyki dla ochrony i promowania regionalnego dziedzictwa naturalnego i kulturowego; jest w związku z tym przekonany, że należy wspierać i promować za pomocą odpowiednich środków regionalne produkty turystyczne i krótkie pobyty;

84. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozwijania sieci zielonych szlaków, obejmującej obszary wiejskie i leśne oraz mniejsze atrakcje przyrodnicze, poprzez uzupełnianie istniejącej sieci transportu o nowe zrównoważone pod względem środowiskowym rozwiązania;

85. podkreśla, że zrównoważona turystyka wędkarska może wносить istotny wkład w gospodarkę obszarów wiejskich Europy; zaznacza, że ta forma turystyki może przetrwać tylko wtedy, gdy zarządzanie zagrożonymi gatunkami ryb żyjącymi w wodach śródlądowych Europy będzie bardziej zrównoważone;

86. zauważa, że agroturystyka jest jedną z najbardziej podstawowych form turystyki alternatywnej w UE i wzywa Komisję do wspierania, we współpracy z państwami członkowskimi, działań mających na celu zapewnienie zachęt do dalszego rozwijania infrastruktury i dostępności w tym sektorze;

87. wzywa Komisję do jeszcze większej promocji lokalnych obszarów i specjalności poprzez zachęcanie do prezentowania charakterystycznych produktów, takich jak produkty rolne i nierolne z chronionym oznaczeniem geograficznym, i zapewnianie ich ochrony;

88. uważa, że regiony znajdujące się w trudnej sytuacji, takie jak wyspy, regiony przybrzeżne i górskie, a zwłaszcza regiony odległe i najbardziej oddalone, często w dużym stopniu zależne są od branży turystycznej i najbardziej odczuwają skutki zmiany klimatu; w związku z tym jest przekonany, że ochrona klimatu powinna stanowić priorytet i powinna być wyraźniej uwzględniana w europejskich, krajowych i regionalnych strategiach politycznych w dziedzinie turystyki i transportu, m.in. poprzez położenie nacisku na racjonalne wykorzystanie energii, energię ze źródeł odnawialnych, zrównoważony transport i zarządzanie odpadami; apeluje do Komisji, by dokonała oceny skutków zmiany klimatu na turystykę w regionach znajdujących się w trudnej sytuacji gospodarczej, środowiskowej i społecznej, a także jej przyszłego wpływu;

89. podkreśla konieczność promowania potencjału turystycznego oddalonych obszarów wiejskich, wyspiarskich, przybrzeżnych i górskich, zachęca do rozwijania zrównoważonej turystyki morskiej w UE oraz wzywa państwa członkowskie do rozwijania zrównoważonej infrastruktury i poprawy połączeń transgranicznych jako sposobu na wzmocnienie ich atrakcyjności i dostępności;

90. podkreśla fakt, że wyspy borykają się z własnymi problemami, w szczególności dotyczącymi połączeń między mniejszymi wyspami a kontynentem i wzywa Komisję do zaproponowania środków mających pobudzić inwestycje w tym obszarze;

91. uważa wprowadzenie w sektorze turystycznym dobrowolnych kontroli środowiskowych mających na celu poprawę jakości środowiska naturalnego za pozyteczny wkład sektora i zaleca wyróżnianie tych przedsiębiorstw, które wykazują szczególne zaangażowanie;

92. wzywa właściwe organy i podmioty odpowiedzialne na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym do podjęcia bardziej zdecydowanych działań mających na celu propagowanie sieci szlaków rekreacyjnych, takich jak europejskie sieci szlaków konnych, pieszych i rowerowych oraz trasy pielgrzymek, w połączeniu ze wszystkimi transgranicznymi usługami kolejowymi, w tym szybkimi i nocnymi pociągami; przypomina, że należy również zawsze uwzględniać interoperacyjność z innymi rodzajami transportu; zaleca zniesienie podwyższonych cen za przejazd na odcinkach transgranicznych, które są jedną z barier uniemożliwiających szersze wykorzystywanie kolei przez turystów w strefach przygranicznych;

Czwartek, 29 października 2015 r.

93. uznaje, że zrównoważona turystyka miejska stanowi szybko rozwijający się obszar działalności gospodarczej oraz że polityka w zakresie mobilności i transportu w turystycznych centrach miast powinna być efektywna, zrównoważona i korzystna zarówno dla odwiedzających, jak i dla mieszkańców;
94. popiera rozwój zintegrowanych form transportu multimodalnego dla turystów poprzez stworzenie biletów umożliwiających korzystanie z różnych środków transportu w zależności od potrzeb; podkreśla, że postępy w zakresie zintegrowanej sprzedaży biletów stanowiłyby silną zachętę dla turystyki transgranicznej;
95. podkreśla, że pojazdy elektryczne stanowią bardzo atrakcyjne rozwiązanie w zakresie nowej elastycznej mobilności zarówno dla turystyki wiejskiej, jak i miejskiej oraz że taka oferta mobilności powinna być w zwiększonym stopniu dostępna w miejscowościach wypoczynkowych;
96. podkreśla, jak ważne jest ułatwienie użytkownikom rowerów korzystania z transportu publicznego;
97. zdecydowanie zachęca Komisję do oceny możliwości stworzenia europejskiego systemu wskaźników turystycznych (ETIS) – unijnego instrumentu mającego pomóc kierunkom turystycznym w kontrolowaniu, ocenie i doskonaleniu ich działań, a także zarządzaniu nimi pod względem zrównoważonego rozwoju;
98. wzywa państwa członkowskie do dalszego przekazywania pozytywnych doświadczeń dotyczących zrównoważonego zarządzania turystyką w ramach współpracy międzynarodowej;
99. uważa, że dostępność i przystępność cenowa w turystyce to integralne składniki jej zrównoważoności; potwierdza, że zasada „turystyka dla wszystkich” umożliwi ludziom, zwłaszcza osobom o szczególnych potrzebach (takim jak osoby niepełnosprawne, osoby o ograniczonej możliwości poruszania się, młodzież, osoby starsze, rodziny o niskich dochodach i rodziny z dziećmi), korzystanie z praw obywatelskich, a także zachęca ich do tego; zauważa, że zasada ta musi być punktem odniesienia dla wszelkich krajowych, regionalnych, lokalnych lub europejskich działań związanych z turystyką; wzywa państwa członkowskie do położenia szczególnego nacisku na wykorzystanie nowych technologii przy opracowywaniu koncepcji turystyki dla seniorów i osób z ograniczoną sprawnością;
100. zaleca państwom członkowskim opracowanie jednakowego w całej Europie i przejrzystego systemu oznaczania dostępnych ofert i utworzenie odpowiednich platform internetowych; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji zgodnych z tymi zaleceniami;
101. zaleca państwom członkowskim wprowadzenie w sektorze turystyki wymogu powszechnej dostępności jako kryterium przyznania wsparcia w ramach programów rozwoju gospodarczego;
102. podkreśla, że zaufanie konsumentów do przedsiębiorstw świadczących usługi w sektorze turystyki zależy także od tego, czy przedsiębiorstwa zapewniają konsumentom proste, skuteczne i szybkie środki alternatywnego rozstrzygnięcia sporów konsumenckich oraz czy chronią dane osobowe i finansowe konsumentów;
103. uważa, że w celu zapewnienia dostępności turystyki w Europie konieczne jest, aby linie lotnicze położyły kres przewrotnej i często nagminnej praktyce przeznaczania większej przestrzeni dla klasy biznesowej kosztem klasy ekonomicznej;
104. podkreśla wkład społeczeństwa obywatelskiego w promowanie nowych form turystyki za pośrednictwem sieci społecznościowych, organizacji działających na zasadzie wolontariatu, stowarzyszeń kulturalnych i sportowych, obywatelskich grup działania i organizacji reprezentujących młodzież, kobiety i środowiska ekspatriantów;
105. wzywa do większego uznania kluczowej roli wolontariatu w procesie rozwoju i wspierania sektora turystyki poprzez wolontariat kulturalny;
106. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia uwagi na potencjał gospodarki społecznej w zakresie rozwoju zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyki oraz do wsparcia tego potencjału;

Czwartek, 29 października 2015 r.

107. uważa, że turystyka ma istotną wartość społeczną dla młodzieży, pracowników i emerytów; wzywa państwa członkowskie do korzystania z funduszy UE w celu rozwijania turystyki zdrowotnej i rekreacyjnej;

108. podkreśla, że trwający w Europie kryzys imigracyjny dotyka w szczególności obszary nadmorskie, gdzie turystyka jest ważnym elementem kształtowania dochodów mieszkańców; wzywa Komisję do opracowania raportu o wpływie, jaki na branżę turystyczną wywołuje niekontrolowany napływ imigrantów do Unii Europejskiej;

Gospodarka dzielenia się

109. z zadowoleniem przyjmuje możliwości, jakie gospodarka dzielenia się przyniosła przedsiębiorstwom typu start-up oraz innowacyjnym firmom w sektorze turystyki; dostrzega uzupełniający charakter tych usług wobec innych usług turystycznych pod względem ich lokalizacji i grupy osób, do której są adresowane;

110. przypomina, że gospodarka dzielenia się lub wspólna konsumpcja to nowy model społeczno-gospodarczy, który ukształtował się dzięki rewolucji technologicznej i internetowi łączącemu ludzi przez platformy internetowe, gdzie można prowadzić handel towarami i usługami w bezpieczny i przejrzysty sposób;

111. podkreśla, że obowiązujące przepisy nie są dostosowane do gospodarki dzielenia się i z tego powodu instytucje samorządowe i krajowe rozpoczęły badanie takich platform internetowych i próbują regulować ich wpływ, często stosując nieproporcjonalne środki w obrębie Unii; wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi dokonała analizy najlepszych inicjatyw podejmowanych na poziomie europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym; zaleca rozważenie utworzenia odpowiednich ram regulacyjnych w ramach ogólnej strategii UE dotyczącej jednolitego rynku cyfrowego;

112. podkreśla, że zanim środki regulacyjne zostaną podjęte, należy najpierw dokonać analizy reakcji na rozwój gospodarki dzielenia się; uważa jednak, że każde działanie ze strony organów publicznych musi być proporcjonalne i elastyczne, aby zapewnić ramy regulacyjne, które zagwarantują równe warunki działania dla przedsiębiorstw, a zwłaszcza stworzą przyjazne i pozytywne środowisko biznesowe dla MŚP oraz dla innowacji w przemyśle; uważa ponadto, że z uwagi na ochronę konsumentów regulacje w zakresie bezpieczeństwa i zdrowia mające zastosowanie do tradycyjnego sektora turystyki powinny mieć także zastosowanie do usług świadczonych komercyjnie w gospodarce dzielenia się;

113. podkreśla, że działalność organizatorów musi zostać właściwie zaklasyfikowana w celu wyraźnego odróżnienia dzielenia się ad hoc i stałego od profesjonalnych usług biznesowych, do których zastosowanie powinny mieć odpowiednie uregulowania;

114. podkreśla również, że platformy muszą być w pełni dostępne oraz że konsumenci korzystający z takich stron muszą być prawidłowo informowani, a nie wprowadzani w błąd, a ich dane muszą być chronione; podkreśla znaczenie możliwego do zrealizowania i przejrzystego systemu wystawiania opinii, a także zapewnienia, aby usługodawcy nie karali klientów za wystawienie negatywnej opinii;

115. podkreśla, że przedsiębiorstwa technologiczne działające jako pośrednicy powinny informować swoich usługodawców o spoczywających na nich obowiązkach, szczególnie w zakresie ochrony praw konsumentów, a także rzetelnie i w przystępny sposób informować o wszystkich opłatach i ukrytych kosztach związanych z prowadzeniem działalności oraz o tym, czego wymaga przestrzeganie lokalnych przepisów, szczególnie w zakresie prawa podatkowego i przestrzegania norm w dziedzinie bezpieczeństwa konsumentów, a także warunków pracy osób świadczących usługi turystyczne;

116. apeluje do Komisji o dokonanie oceny ekonomicznych i społecznych skutków gospodarki dzielenia się oraz jej wpływu na branżę turystyczną, konsumentów, przedsiębiorstwa technologiczne i organy publiczne, a także o zdawanie Parlamentowi sprawozdań z wyników realizacji podjętych już inicjatyw, w tym działalności grupy roboczej powołanej przez DG GROW;

Czwartek, 29 października 2015 r.

Digitalizacja

117. wzywa Komisję, by wspólnie z przedstawicielami branży i stowarzyszeniami turystycznymi opracowała rozsądny plan realizacji inicjatyw skupiających się na szerszym zakresie innowacji (procesy, ICT, badania), a także na wymaganych umiejętnościach w celu zachęcania przedsiębiorstw działających w sektorze podróży i turystyki do przyjęcia narzędzi cyfrowych i ich skuteczniejszego wykorzystania; uważa, że Komisja mogłaby podjąć wzmożone wysiłki, aby rozpowszechnić najlepsze praktyki w tym obszarze;

118. z zadowoleniem przyjmuje uruchomioną przez Komisję platformę turystyki cyfrowej i jej cele w zakresie (i) rozwoju potencjału innowacyjności i digitalizacji MŚP z branży turystyki w celu pobudzenia sektora turystyki, oraz (ii) opracowania propozycji na temat sposobów dostosowania i kształtowania zrównoważonych, konkurencyjnych i skoncentrowanych na konsumencie strategii politycznych ukierunkowanych na dalszy rozwój sektora turystyki; zachęca do wykorzystania innowacyjnych technologii, upowszechniania najlepszych praktyk i pogłębiania współpracy na szczeblu regionalnym, tak aby podnieść atrakcyjność i konkurencyjność europejskiego sektora turystyki; jest zdania, że promowanie e-uczenia się, a także zwiększone możliwości wykorzystania technologii cyfrowych, przyczynią się w jeszcze większym stopniu do przybliżenia tego celu;

119. jest świadomy faktu, że MŚP (z których większość to mikroprzedsiębiorstwa) i przedsiębiorstwa typu start-up w sektorze turystyki borykają się z poważnymi trudnościami związanymi z promowaniem swoich usług za granicą i z dostosowywaniem się do szybko zmieniających się warunków rynkowych; zauważa, że nowe narzędzia IT, takie jak opracowany przez Komisję portal biznesowy w dziedzinie turystyki, a także seminaria internetowe mogą pomóc im w czerpaniu korzyści z możliwości cyfrowych; podkreśla, że udostępnienie portalu biznesowego w dziedzinie turystyki we wszystkich językach państw członkowskich dodatkowo zwiększyłoby korzyści terytorialne płynące z takich działań; zachęca do podejmowania podobnych inicjatyw na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;

120. wzywa Komisję, by w dalszym ciągu wspierała współpracę między publicznymi i prywatnymi zainteresowanymi stronami w sektorze podróży i turystyki w celu ułatwienia poszukiwania oraz przyjmowania rozwiązań cyfrowych przez europejskie przedsiębiorstwa; podkreśla w szczególności potrzebę lepszej koordynacji między publicznymi urzędami turystyki na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, organizatorami turystyki, sektorem usług hotelarskich oraz branżą internetową;

121. wzywa Komisję do udzielenia pomocy sektorowi w zakresie tworzenia narzędzi, które umożliwią monitorowanie kierunków podróży odwiedzających, poznanie ich profili oraz śledzenie ich mobilności w celu zapoznania się z ich zainteresowaniami i opracowania odpowiednich produktów, a także do tworzenia narzędzi oferujących kierunki „à la carte” lub monitorowania sieci w celu poznania opinii osób odwiedzających;

122. oczekuje, że Komisja sporządzi kompleksowe sprawozdanie obejmujące ocenę aktualnego stanu digitalizacji unijnego rynku turystyki, by określić wyzwania i szanse dla różnych podmiotów prywatnych i publicznych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, a także stawić czoła tym wyzwaniom i szansom; uważa, że takie sprawozdanie powinno obejmować stosowne zalecenia, aby zapewnić sprawiedliwą konkurencję i równe warunki działania dla wszystkich podmiotów, a także w celu ochrony konsumentów poprzez zapewnienie przejrzystości, neutralności i dostępności;

123. zauważa wzrost liczby przypadków bezpośredniego zamawiania przez użytkowników usług turystycznych przez internet i ryzyko, jakie może to oznaczać dla konsumenta, który wielokrotnie nie zna swoich praw ani mającego zastosowanie prawa; zwraca się do Komisji o szczegółowe badanie ewentualnych nadużyć, do których może dochodzić w tej dziedzinie, w szczególności w przypadku połączonych zakupów od różnych usługodawców (przykładowo biletu lotniczego i wynajmu samochodu), oraz o dostosowanie i rozwinięcie przy okazji kolejnego przeglądu dyrektywy w sprawie zorganizowanych podróży tego typu nowych sposobów zamawiania usług;

124. z zadowoleniem przyjmuje wyniki negocjacji trójstronnych na temat zmienionej dyrektywy w sprawie zorganizowanych podróży; wzywa do jej rychłej aktualizacji oraz skutecznej transpozycji i realizacji w celu transformacji sektora oraz ochrony konsumentów w środowisku cyfrowym;

Czwartek, 29 października 2015 r.

125. wzywa Komisję do ukierunkowania na nowo funduszy i programów w celu lepszego wspierania digitalizacji europejskich biur podróży;

126. wzywa Komisję do dopilnowania, by przewoźnicy i organizatorzy turystyki zapewnili usługodawcom sprawiedliwy i równy dostęp do właściwych danych w celu ułatwienia uruchomienia cyfrowych multimodalnych usług informacyjnych i zakupu biletów; dostrzega znaczenie inteligentnych systemów transportowych dla zapewnienia w czasie rzeczywistym precyzyjnych danych o ruchu i podróży do celów opracowania zintegrowanych usług w zakresie mobilności z korzyścią dla rozwoju turystyki europejskiej;

127. wzywa państwa członkowskie do określenia i wsparcia ogólnoeuropejskich inicjatyw propagujących wykorzystanie infrastruktury cyfrowej oraz interoperacyjność różnych platform; w związku z tym apeluje do państw członkowskich o zapewnienie bezpłatnego dostępu do sieci Wi-Fi w regionach turystycznych oraz o zniesienie, zgodnie z podjętą decyzją, opłat roamingowych do dnia 15 czerwca 2017 r., a także zaniechanie blokowania geograficznego;

128. wzywa państwa członkowskie i władze lokalne do wyposażenia dworców, przystanków do wsiadania i wysiadania oraz węzłów przesiadkowych zarówno w punkty informacji obsługiwane przez kompetentnych pracowników, którzy mogą udzielić informacji na temat głównych kierunków, środków transportu i obiektów turystycznych, jak i w wielojęzyczne cyfrowe systemy informacyjne z bezpłatnym i nieograniczonym dostępem do sieci Wi-Fi, przystosowane również do potrzeb osób niepełnosprawnych;

129. podkreśla, że podróżni, rezerwując noclegi lub środki transportu przez internet, wciąż muszą liczyć się z odmiennymi cenami i warunkami; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji pt. „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy”; wzywa Komisję do przyjęcia kompleksowego wniosku zmierzającego do położenia kresu nieusprawiedliwionemu blokowaniu geograficznemu dostępu do towarów, usług i najkorzystniejszej dostępnej ceny w zależności od położenia geograficznego lub kraju zamieszkania;

130. wzywa państwa członkowskie do promowania dostępu do szybkich sieci szerokopasmowych jako priorytetowego działania na obszarach odległych i najbardziej oddalonych, takich jak wyspy oraz obszary przybrzeżne, górskie i wiejskie, w celu wzmocnienia rozwoju przedsiębiorstw turystycznych i zmniejszenia przepaści cyfrowej w UE;

131. wzywa państwa członkowskie oraz zainteresowane podmioty do opracowania we wszystkich obszarach sektora turystyki – zwłaszcza w dziedzinie digitalizacji – skutecznych środków zapobiegających niedoborowi wykwalifikowanej siły roboczej;

132. jest zaniepokojony tym, że wiele gospodarczych korzyści dystrybucji online nie jest uzyskiwanych w Europie; jest zdania, że europejskie rządy powinny uczynić więcej, by wzmocnić przedsiębiorczość oraz, w szczególności, ukierunkowane na technologie rozwiązania w Europie;

o

o o

133. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Czwartek, 29 października 2015 r.

P8_TA(2015)0392

Rozwój technologii satelitarnej umożliwiającej funkcjonowanie globalnych systemów śledzenia lotów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie przyznania przez światową konferencję radiokomunikacyjną, która odbędzie się w Genewie w dniach 2–27 listopada 2015 r. (WRC-15), pasma widma radiowego niezbędnego do wspierania przyszłego rozwoju technologii satelitarnej umożliwiającej funkcjonowanie globalnych systemów śledzenia lotów (2015/2857(RSP))

(2017/C 355/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając nowy punkt porządku obrad następnej światowej konferencji radiokomunikacyjnej (WRC-15) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU), która odbędzie się w Genewie w dniach 2–27 listopada 2015 r., dotyczący monitorowania lotu,
  - uwzględniając dokument roboczy zatytułowany „Opcje śledzenia i lokalizacji statków powietrznych” („Aircraft Tracking and Localisation Options”) przedstawiony przez UE na wielodyscyplinarnym posiedzeniu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) poświęconym globalnemu systemowi śledzenia ruchu, które odbyło się w dniach 12–13 maja 2014 r.,
  - uwzględniając przedstawione na wspomnianym wielodyscyplinarnym posiedzeniu ICAO zalecenia dotyczące globalnego systemu śledzenia ruchu,
  - uwzględniając opinię 01/2015 Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego z dnia 5 maja 2014 r. zatytułowaną „Zmiana wymogów dotyczących rejestratorów parametrów lotu i urządzeń umożliwiających lokalizację pod wodą” („Amendment of requirements for flight recorders and underwater locating devices”),
  - uwzględniając zalecenia dotyczące bezpieczeństwa wydane przez różne krajowe organy ds. badania zdarzeń lotniczych w celu zwiększenia bezpieczeństwa poprzez ułatwienie odzyskiwania informacji do celów badań zdarzeń w lotnictwie cywilnym oraz poprawy funkcjonowania i obsługi rejestratorów parametrów lotu, a także lokalizacji statków powietrznych w następstwie wypadków, które miały miejsce nad akwenem⁽¹⁾,
  - uwzględniając projekt rozporządzenia Komisji zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 965/2012 w odniesieniu do wymagań dotyczących rejestratorów parametrów lotu, urządzeń umożliwiających lokalizację pod wodą i systemów śledzenia pozycji statku powietrznego⁽²⁾,
  - uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie przyznania przez światową konferencję radiokomunikacyjną, która odbędzie się w Genewie w dniach 2–27 listopada 2015 r. (WRC-15), pasma widma radiowego niezbędnego do wspierania przyszłego rozwoju technologii satelitarnej umożliwiającej funkcjonowanie globalnych systemów śledzenia lotów (O-000118/2015 – B8-1101/2015),
  - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Transportu i Turystyki,
  - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że tragiczne loty Air France AF447 (1 czerwca 2009 r.) i Malaysia Airlines MH370 (8 marca 2014 r.) uwypukliły potrzebę stworzenia nowych systemów umożliwiających określenie w każdej chwili pozycji statków powietrznych wykorzystywanych w transporcie publicznym, nawet w najbardziej oddalonych miejscach;

⁽¹⁾ Opinia 01/2014 Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego z dnia 5 maja 2014 r., s.1 „Odniesienie”

⁽²⁾ Dokument Komisji RPS COM-AC DRC(2015) D040413/02 i załącznik do niego.

Czwartek, 29 października 2015 r.

- B. mając na uwadze, że globalne systemy nadzoru nad zarządzaniem ruchem lotniczym ułatwią określenie pozycji statku powietrznego w razie nieprawidłowego zachowania, zaistnienia sytuacji wyjątkowej lub wypadku;
- C. mając na uwadze, że w świetle tragedii lotów AF447 i MH370 na takie systemy nie powinna mieć wpływu utrata normalnego zasilania elektrycznego na pokładzie i nie powinna istnieć żadna możliwość ich wyłączenia podczas lotu;
- D. mając na uwadze, że takie systemy poprawią skuteczność operacji poszukiwawczo-ratowniczych oraz dochodzeń, jako że obecne systemy śledzenia lotów tylko częściowo pokrywają światową przestrzeń powietrzną;
- E. mając na uwadze, że systemy te mogłyby również stanowić ważne narzędzie zwiększenia skuteczności i potencjału zarządzania ruchem lotniczym, a jednocześnie poprawiłyby znacznie bezpieczeństwo lotnictwa i obniżyły koszty infrastrukturalne;
- F. mając na uwadze, że Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA), Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i zainteresowanymi podmiotami, podjęła badania nad różnymi opcjami technicznymi, na podstawie uzyskanych przez nie wyników, oraz zaproponowała przepisy w sprawie śledzenia ruchu statków powietrznych, przewidując ich stopniowe wdrażanie;
- G. mając na uwadze, że wśród stosowanych lub badanych obecnie możliwych opcji (na przykład: automatyczne zależne dozоровanie – kontrakt (ADS-C), system komunikacji ze statkami powietrznymi w oparciu o wiadomości i potwierdzenia odbioru (ACARS), usługi łącza danych wysokiej częstotliwości) technologia automatycznego zależnego dozоровania – rozgłaszania (ADS-B) wsparta łącznością satelitarną wydaje się bardzo obiecująca;
- H. mając na uwadze, że technologia ADS-B może wspierać nadzór nad zarządzaniem ruchem lotniczym poza obszarami o największej gęstości zaludnienia, których pokrycie radarowe jest ograniczone, niemożliwe lub niezwykle kosztowne (w tym nad oceanami i niezamieszkałymi obszarami lądowymi);
- I. mając na uwadze, że technologia satelitarna ADS-B polega na komunikacji między statkiem powietrznym a konstelacją satelitów w celu umożliwienia sprawowania nadzoru instytucjom zapewniającym służby żeglugi powietrznej, a także mając na uwadze, że w tym celu konieczne może okazać się przyznanie specjalnego pasma widma radiowego chronionego przed zakłóceniami;
- J. mając na uwadze, że przewidziana na listopad 2015 r. światowa konferencja radiokomunikacyjna (WRC-15) organizowana przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU) stanowi forum określające, na które usługi radiowe są przyznawane specjalne pasma widma radiowego;
- K. mając na uwadze, że należy podjąć działania w celu zadbania o to, by rozwijaniu technologii ADS-B nie stanął na przeszkodzie brak terminowego przyznania odpowiedniego pasma widma radiowego;
1. popiera działania Komisji zmierzające do szybkiego opracowania globalnego systemu śledzenia lotów opartego na wynikach, który umożliwi instytucjom zapewniającym służby żeglugi powietrznej określenie pozycji statków powietrznych wykorzystywanych w transporcie publicznym, nawet w najbardziej oddalonych miejscach;
  2. podkreśla, że taki system powinien pozostać skuteczny nawet w razie utraty normalnego zasilania elektrycznego na pokładzie i nie powinna istnieć żadna możliwość jego wyłączenia podczas lotu;
  3. uważa, że opracowanie takiego systemu powinno odbywać się w ramach ścisłej współpracy pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi podmiotami (np. przemysłem, liniami lotniczymi, instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej, służbami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo i służbami ratowniczymi, organami ds. badania zdarzeń lotniczych i organizacjami międzynarodowymi);
  4. zwraca uwagę, że technologia satelitarna ADS-B opierająca się na komunikacji między statkiem powietrznym a konstelacją satelitów jest jedną z obiecujących opcji umożliwiających utworzenie globalnego systemu nadzoru nad zarządzaniem ruchem lotniczym;

Czwartek, 29 października 2015 r.

5. podkreśla, że przy wdrażaniu technologii ADS-B należy rozważyć potrzeby wszystkich użytkowników przestrzeni powietrznej i zapewnić interoperacyjność alternatywnych technologii w celu uniknięcia przypadków naruszenia zasad bezpieczeństwa;
  6. zwraca uwagę, że rozwój technologii satelitarnej ADS-B może wymagać przyznania odpowiedniego pasma widma radiowego w celu uniknięcia wszelkich zakłóceń;
  7. w kontekście następnej światowej konferencji radiokomunikacyjnej (WRC-15), która odbędzie się w Genewie w listopadzie 2015 r., apeluje do Komisji o podjęcie niezbędnych kroków w celu przyznania pasma widma radiowego niezbędnego do wparcia przyszłych prac nad stworzeniem satelitarnego globalnego systemu śledzenia lotów;
  8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Wtorek, 27 października 2015 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0360

Wspólna Polityka Rolna: uchylenie nieaktualnych aktów ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającego dyrektywę Rady 76/621/EWG w sprawie ustalenia najwyższego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego (COM(2015)0174 – C8-0101/2015 – 2015/0090(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 355/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2015)0174),
- uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 42 akapit pierwszy oraz art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C8-0101/2015),
- uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 1 lipca 2015 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 7 września 2015 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 59 oraz art. 39 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0255/2015),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Wtorek, 27 października 2015 r.

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2015)0090

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... uchylającego dyrektywę Rady 76/621/EWG w sprawie ustalenia najwyższego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/2284.)

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0361

Umowa UE-Szwajcaria w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (08266/1/2015 – C8-0169/2015 – 2015/0076(NLE))

(Konsultacja)

(2017/C 355/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (08266/1/2015),
  - uwzględniając projekt protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (08297/2015),
  - uwzględniając art. 115 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) oraz ust. 8 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0169/2015),
  - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust.7 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0271/2015),
1. zatwierdza projekt decyzji Rady po poprawkach oraz zatwierdza zawarcie protokołu zmieniającego do Umowy;
  2. ubolewa nad niemożnością wprowadzenia ulepszeń, zwłaszcza jeśli chodzi o zakres wymiany informacji i automatyczny, obowiązkowy i wolny od wszelkich przeszkód charakter tej wymiany;
  3. wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu w przypadku jakiegokolwiek zmiany lub nowego rozwoju wydarzeń na ostatnich etapach zawierania protokołu zmieniającego do Umowy;
  4. przypomina Radzie, że jeżeli dokona zmian w projekcie decyzji, będzie musiała ponownie skonsultować się z Parlamentem;
  5. przypomina o znaczeniu skutecznego zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania, zwłaszcza oszustw podatkowych i unikania opodatkowania przez osoby fizyczne i prawne z siedzibą w Unii przy pomocy instytucji finansowych z siedzibą w krajach trzecich;
  6. wzywa Komisję, aby 18 miesięcy po dacie wejścia w życie protokołu zmieniającego do Umowy dokonała oceny jej stosowania i rezultatów oraz aby przedstawiła sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, któremu w stosownym przypadku powinny towarzyszyć propozycje dotyczące rewizji umowy;
  7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Konfederacji Szwajcarskiej.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 1
Projekt decyzji
Artykuł 2 ustęp 1

Projekt decyzji

---

1. Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w art. 2 ust. 1 protokołu zmieniającego ⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie protokołu zmieniającego zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

Poprawka

---

1. Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w art. 2 ust. 1 **i art. 4** protokołu zmieniającego ⁽⁴⁾ **w celu zagwarantowania, że przestrzegane są zasady automatycznej wymiany informacji w odniesieniu do rachunków raportowanych i że umożliwiono współpracę w kwestiach wypełniania przepisów i ich egzekwowania.**

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie protokołu zmieniającego zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

Poprawka 2
Projekt decyzji
Artykuł 2 ustęp 2

Projekt decyzji

---

2. Komisja informuje Konfederację Szwajcarską i państwa członkowskie o notyfikacjach dokonanych zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. d) Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych wynikających z Protokołu zmieniającego.

Poprawka

---

poprawka nie dotyczy polskiej wersji językowej

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0362

Opodatkowanie dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek: uchylenie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady uchylającej dyrektywę Rady 2003/48/WE (COM(2015)0129 – C8-0086/2015 – 2015/0065(CNS))

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

(2017/C 355/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2015)0129),
  - uwzględniając art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0086/2015),
  - uwzględniając art. 59 oraz art. 50 ust. 2 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0299/2015),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) Dyrektywa 2014/107/UE ma generalnie szerszy zakres niż dyrektywa 2003/48/WE i przewiduje, że w przypadku pokrywania się zakresów tych aktów prawnych pierwszeństwo ma dyrektywa 2014/107/UE. Istnieją jednak nadal pojedyncze przypadki, w których zastosowanie ma jedynie dyrektywa 2003/48/WE. Te pojedyncze przypadki są rezultatem drobnych różnic w koncepcjach przyjętych w ramach obu dyrektyw oraz różnych szczegółowych wyłączeń. W tych ograniczonych przypadkach, gdy zakres dyrektywy 2003/48/WE wykracza poza zakres dyrektywy 2014/107/UE, nadal stosuje się odpowiednie przepisy dyrektywy 2003/48/WE, co prowadzi do podwójnych standardów sprawozdawczości w Unii. **Koszty** takiej podwójnej sprawozdawczości przewyższają drobne korzyści, jakie wynikałyby z jej zachowania.

Poprawka

- (5) Dyrektywa 2014/107/UE ma generalnie szerszy zakres niż dyrektywa 2003/48/WE i przewiduje, że w przypadku pokrywania się zakresów tych aktów prawnych pierwszeństwo ma dyrektywa 2014/107/UE. Istnieją jednak nadal pojedyncze przypadki, w których zastosowanie ma jedynie dyrektywa 2003/48/WE. Te pojedyncze przypadki są rezultatem drobnych różnic w koncepcjach przyjętych w ramach obu dyrektyw oraz różnych szczegółowych wyłączeń. W tych ograniczonych przypadkach, gdy zakres dyrektywy 2003/48/WE wykracza poza zakres dyrektywy 2014/107/UE, nadal stosuje się odpowiednie przepisy dyrektywy 2003/48/WE, co prowadzi do podwójnych standardów sprawozdawczości w Unii. **Chociaż nie przeprowadzono szczegółowej oceny kosztów i korzyści podwójnego systemu sprawozdawczości, i to nawet w okresie przejściowym między okresami obowiązywania tych dwóch standardów, można racjonalnie założyć, że koszty takiej podwójnej sprawozdawczości przewyższają drobne korzyści, jakie wynikałyby z jej zachowania.**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11a) Przepisy równoważne przepisom dyrektywy 2003/48/WE stosuje się obecnie na podstawie odrębnych umów dwustronnych między Unią i pięcioma państwami europejskimi, które nie są państwami członkowskimi Unii (Konfederacja Szwajcarska, Księstwo Liechtenstein, Republika San Marino, Księstwo Monako i Księstwo Andory), a także między każdym z państw członkowskich i 12 terytoriami zależnymi lub stowarzyszonymi (Wyspy Normandzkie, Wyspa Man oraz terytoria zależne lub stowarzyszone na Karaibach). Ważne jest, aby wszystkie te umowy dwustronne zostały dostosowane do nowego globalnego standardu OECD oraz do dyrektywy 2014/107/UE. Istotne jest także, aby w procesie przechodzenia z obecnego standardu na nowy nie stworzyć luk ani innych nieprawidłowości. Dysponując jasno określonym mandatem do negocjowania zmian w umowach z tymi pięcioma państwami europejskimi, które nie są państwami członkowskimi Unii, Komisja, wykorzystując swoją wiedzę fachową, powinna także przyjąć aktywną rolę polegającą na ułatwianiu i wspieraniu zmian umów państw członkowskich z 12 terytoriami zależnymi lub stowarzyszonymi. Z myślą o ułatwieniu i zapewnieniu skuteczności negocjacji, Komisja powinna – w stosownych przypadkach i pod warunkiem uzyskania wyraźnej zgody państwa członkowskiego – wziąć na siebie ciężar prowadzenia takich negocjacji.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – ustęp 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Do dnia 1 lipca 2016 r. Komisja przedłoży Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące przechodzenia ze standardu sprawozdawczości stosowanego na mocy dyrektywy 2003/48/WE na nowy standard sprawozdawczości ustanowiony dyrektywą 2014/107/UE. Sprawozdanie obejmie – choć nie będzie do tego ograniczone – wszelkie ryzyko powstania luk w prawie lub innych nieprawidłowości w sprawozdawczości, które mogłyby stwarzać możliwość transgranicznych oszustw podatkowych lub uchylania się od opodatkowania. Sprawozdanie obejmie również powiązany proces zmiany odrębnych umów dwustronnych między Unią i pięcioma państwami europejskimi, które nie są państwami członkowskimi Unii (Konfederacja Szwajcarska, Księstwo Liechtenstein, Republika San Marino, Księstwo Monako i Księstwo Andory), a także między każdym z państw członkowskich i 12 terytoriami zależnymi lub stowarzyszonymi (Wyspy Normandzkie, Wyspa Man oraz terytorium zależne lub stowarzyszone na Karaibach). Do dnia 1 października 2017 r. Komisja przedstawi sprawozdanie uzupełniające w celu dokładnego monitorowania sytuacji. W stosownych przypadkach sprawozdaniom towarzyszyć będą wnioski ustawodawcze.

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0363

Zautomatyzowana wymiana danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych w Szwecji *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Szwecji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (10027/2015 – C8-0197/2015 – 2015/0804(CNS))

(Konsultacja)

(2017/C 355/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Rady (10027/2015),
  - uwzględniając art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, zmienionego traktatem z Amsterdamu oraz art. 9 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0197/2015),
  - uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2013 r. w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy w zakresie ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Europejskiej agendy bezpieczeństwa⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0304/2015),
1. zatwierdza projekt Rady;
  2. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0419.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0269.

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0364

Zautomatyzowana wymiana danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych w Belgii ***Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Belgii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (10029/2015 – C8-0196/2015 – 2015/0805(CNS))****(Konsultacja)**

(2017/C 355/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Rady (10029/2015),
  - uwzględniając art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, zmienionego traktatem z Amsterdamu, oraz art. 9 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0196/2015),
  - uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2013 r. w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy w zakresie ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Europejskiej agendy bezpieczeństwa ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0303/2015),
1. zatwierdza projekt Rady;
  2. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0419.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0269.

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0365

Zautomatyzowana wymiana danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych w Polsce *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Polsce zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych (09989/2015 – C8-0195/2015 – 2015/0806(CNS))

(Konsultacja)

(2017/C 355/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Rady (09989/2015),
  - uwzględniając art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, zmienionego traktatem z Amsterdamu oraz art. 9 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0195/2015),
  - uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2013 r. w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy w zakresie ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Europejskiej agendy bezpieczeństwa⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0302/2015),
1. zatwierdza projekt Rady;
  2. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0419.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0269.

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0366

Imprezy turystyczne i aranżowane usługi turystyczne ***II

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającą dyrektywę Rady 90/314/EWG (09173/3/2015 – C8-0281/2015 – 2013/0246(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2017/C 355/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (09173/3/2015 – C8-0281/2015),
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 grudnia 2013 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0512),
  - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0297/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
  2. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji załączone do niniejszej rezolucji;
  3. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  5. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
  6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ**Oświadczenie Komisji**

Podczas przeglądu dokumentu roboczego służb Komisji z dnia 3 grudnia 2009 r. zatytułowanego „Wytyczne do wdrażania/stosowania dyrektywy 2005/29/WE w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych” Komisja zajmie się również kwestią praktyk handlowych, w ramach których dostawcy usług turystycznych świadczący usługi online włączają do swoich ofert dodatkowe usługi w ukryty, niejasny lub niejednoznaczny sposób i na przykład ukrywają możliwość rezygnacji z rezerwowania dalszych usług. Komisja przedstawi Parlamentowi wyjaśnienie co do zakresu, w jakim jego opinia została uwzględniona przy przyjęciu zmienionych wytycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 5.6.2014, s. 73.

⁽²⁾ Teksty przyjęte w dniu 12 marca 2014 r., P7_TA(2014)0222.

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0367

Europejski jednolity rynek łączności elektronicznej ***II

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. dotyczące Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego środki dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników i rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (10788/2/2015 – C8-0294/2015 – 2013/0309(COD))

(Zwyczajna procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2017/C 355/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (10788/2/2015 – C8-0294/2015),
  - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną przez parlamenty Irlandii, Malty i Szwecji oraz austriacki Bundesrat w ramach Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, zawierające stwierdzenie, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 21 stycznia 2014 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 31 stycznia 2014 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0627),
  - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0300/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
  2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 177 z 11.6.2014, s. 64.

⁽²⁾ Dz.U. C 126 z 26.4.2014, s. 53.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 3.4.2014, P7_TA(2014)0281.

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0368

Handel niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania ***I

Poprawki Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania (COM(2014)0001 – C7-0014/2014 – 2014/0005(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 355/20)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Udzielenie globalnego zezwolenia byłoby również właściwe w przypadku producenta, który musi wywieźć produkty lecznicze objęte kontrolą na mocy rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 do dystrybutora w państwie, które nie zniosło kary śmierci, pod warunkiem że eksporter i dystrybutor zawarli prawnie wiążące porozumienie, na mocy którego dystrybutor jest zobowiązany do stosowania odpowiedniego zestawu środków służących zagwarantowaniu, że produkty lecznicze nie będą wykorzystywane do wykonywania kary śmierci.

Poprawka

- (8) Udzielenie globalnego zezwolenia byłoby również właściwe w przypadku producenta, który musi wywieźć produkty lecznicze objęte kontrolą na mocy rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 do dystrybutora w państwie, które nie zniosło kary śmierci, pod warunkiem że eksporter i dystrybutor zawarli prawnie wiążące porozumienie, na mocy którego dystrybutor jest zobowiązany do stosowania odpowiedniego zestawu środków służących zagwarantowaniu, że produkty lecznicze nie będą wykorzystywane do wykonywania kary śmierci, **tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.**

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Pośrednikom prowadzącym działalność w Unii należy zakazać świadczenia usług pośrednictwa w odniesieniu do towarów, których wywóz i przywóz jest zakazany z uwagi na fakt, że jedynym praktycznym zastosowaniem tych towarów jest ich użycie do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Wprowadzenie zakazu świadczenia tego rodzaju usług służy ochronie moralności publicznej.

Poprawka

- (12) Pośrednikom prowadzącym działalność w Unii należy zakazać świadczenia usług pośrednictwa w odniesieniu do towarów, których wywóz i przywóz jest zakazany z uwagi na fakt, że jedynym praktycznym zastosowaniem tych towarów jest ich użycie do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Wprowadzenie zakazu świadczenia tego rodzaju usług służy ochronie moralności publicznej **oraz poszanowaniu zasad godności ludzkiej, które są podstawą wartości europejskich ujętych w Traktacie o Unii Europejskiej i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 61 ust. 2 akapit drugi regulaminu(A8-0267/2015).

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(19a) *Należy wprowadzić klauzulę o docelowym końcowym zastosowaniu, tak aby państwa członkowskie mogły zawiesić lub wstrzymać transfer przedmiotów związanych z bezpieczeństwem, które nie zostały wymienione w załącznikach II i III, a wyraźnie nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci, zadawanie tortur lub inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, lub jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że transfer tych przedmiotów mógłby ułatwić wykonywanie kary śmierci, zadawanie tortur lub inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie. Uprawnienia przyznane na mocy klauzuli o docelowym końcowym zastosowaniu nie powinny obejmować produktów leczniczych, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci.*

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 2 – litera a a (nowa)

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 2 – litera f

Tekst obowiązujący

Poprawka

aa) *lit. f) otrzymuje brzmienie:*

f) „pomoc techniczna” oznacza każde wsparcie techniczne związane z naprawami, opracowywaniem, wytwarzaniem, testowaniem, utrzymaniem, montażem lub serwisem technicznym wszelkiego innego rodzaju i może przyjmować takie formy, jak wskazówki, porady, szkolenie, przekazywanie wiedzy praktycznej lub umiejętności albo usługi konsultingowe. Pomoc techniczna obejmuje również pomoc udzielaną ustnie lub przy wykorzystaniu środków elektronicznych;

„f) »pomoc techniczna« oznacza każde wsparcie techniczne związane z naprawami, opracowywaniem, wytwarzaniem, testowaniem, utrzymaniem, montażem, **użytkowaniem i praktykami** lub serwisem technicznym wszelkiego innego rodzaju i może przyjmować takie formy, jak wskazówki, porady, szkolenie, przekazywanie wiedzy praktycznej lub umiejętności albo usługi konsultingowe. Pomoc techniczna obejmuje również pomoc udzielaną ustnie lub przy wykorzystaniu środków elektronicznych;”

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 2 – litera c**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 2 – litera k – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Do celów niniejszego rozporządzenia **samo** świadczenie usług pomocniczych jest **wyłączone** z niniejszej definicji. Usługami pomocniczymi są: transport, usługi finansowe, ubezpieczenie lub reasekuracja **oraz** ogólna reklama lub promocja;

Poprawka

Do celów niniejszego rozporządzenia świadczenie usług pomocniczych jest **włączone do** niniejszej definicji. Usługami pomocniczymi są: transport, usługi finansowe, ubezpieczenie lub reasekuracja, **lub** ogólna reklama lub promocja, **w tym również za pośrednictwem internetu;**

Poprawka 6**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 2 – litera c**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 2 – litera l

Tekst proponowany przez Komisję

l) „pośrednik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną bądź spółkę cywilną mającą miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim Unii świadczącą usługi określone w lit. k) z **terytorium Unii na terytorium państwa trzeciego;**

Poprawka

l) „pośrednik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną bądź spółkę cywilną mającą miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim Unii **bądź będącą jego obywatelem, lub też jednostkę zależną osoby prawnej lub spółki cywilnej,** świadczącą usługi określone w lit. k);

Poprawka 7**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 2 – litera c**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 2 – litera m

Tekst proponowany przez Komisję

m) „dostawca pomocy technicznej” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną bądź spółkę cywilną mającą miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim Unii świadczącą pomoc techniczną określoną w lit. f) z **terytorium Unii na terytorium państwa trzeciego;**

Poprawka

m) „dostawca pomocy technicznej” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną bądź spółkę cywilną mającą miejsce pobytu lub siedzibę w państwie członkowskim Unii, świadczącą pomoc techniczną określoną w lit. f);

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 2 – litera c

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 2 – litera n

Tekst proponowany przez Komisję

n) „eksporter” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub spółkę cywilną, w imieniu której składane jest zgłoszenie wywozowe, to znaczy osobę, która, w czasie gdy zgłoszenie jest przyjmowane, pozostaje w stosunku umownym z odbiorcą w państwie trzecim i jest uprawniona do decydowania o wysłaniu towarów poza obszar celny Unii. Jeżeli nie została zawarta żadna umowa eksportowa lub strona umowy nie działa we własnym imieniu, „eksporter” oznacza osobę posiadającą wymagane uprawnienia do decydowania o wysłaniu produktu poza obszar celny Unii. W przypadku gdy przywilej prawa dysponowania towarami należy do osoby posiadającej siedzibę poza Unią, na podstawie umowy, na której opiera się wywóz, za eksportera uważa się umawiającą się stronę mającą siedzibę w Unii;

Poprawka

n) „eksporter” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub spółkę cywilną, w imieniu której składane jest zgłoszenie wywozowe, to znaczy osobę, która, w czasie gdy zgłoszenie jest przyjmowane, pozostaje w stosunku umownym z odbiorcą w państwie trzecim i jest uprawniona do decydowania o wysłaniu towarów poza obszar celny Unii. Jeżeli nie została zawarta żadna umowa eksportowa lub strona umowy nie działa we własnym imieniu, „eksporter” oznacza osobę posiadającą wymagane uprawnienia do decydowania o wysłaniu produktu poza obszar celny Unii. W przypadku gdy przywilej prawa dysponowania towarami należy do osoby posiadającej siedzibę poza Unią, na podstawie umowy, na której opiera się wywóz, za eksportera uważa się umawiającą się stronę mającą **miejsce pobytu lub** siedzibę w Unii;

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 2 – litera c

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 2 – litera ra (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ra) „**tranzyt**” oznacza transport towarów nieunijnych wymienionych w załącznikach, wprowadzanych na terytorium celne Unii i przechodzących przez to terytorium do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza Unią;

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 10**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 3 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 4b****Zakaz tranzytu**

1. Zakazuje się tranzytu towarów wymienionych w załączniku II, niezależnie od ich pochodzenia.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może udzielić pozwolenia na tranzyt towarów wymienionych w załączniku II, jeśli zostanie wykazane, że w państwie, do którego towary te będą wywożone, zostaną one użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.”

Poprawka 11**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 3 b (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 4 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 4c****Zakaz wprowadzania do obrotu i promocji w celach handlowych**

Zakazuje się osobom fizycznym i prawnym oraz spółkom cywilnym wprowadzania do obrotu i promocji w celach handlowych w Unii w internecie i poza nim do celów transferu towarów wymienionych w załączniku II.”

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 5

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 6 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Właściwe organy podejmują decyzje w sprawie wniosków o udzielenie zezwolenia na wywóz towarów wymienionych w **załączniku** IIIa po oddzielnym rozważeniu każdego przypadku, biorąc pod uwagę wszystkie istotne kwestie, w tym w szczególności to, czy w ciągu ostatnich trzech lat inne państwo członkowskie odrzuciło wniosek dotyczący wywozu zasadniczo identycznych towarów, oraz kwestie związane z zamierzonym końcowym zastosowaniem i ryzykiem przekierowania.

Poprawka

1. Właściwe organy podejmują decyzje w sprawie wniosków o udzielenie zezwolenia na wywóz towarów wymienionych w **załącznikach III i IIIa** po oddzielnym rozważeniu każdego przypadku, biorąc pod uwagę wszystkie istotne kwestie, w tym w szczególności to, czy w ciągu ostatnich trzech lat inne państwo członkowskie odrzuciło wniosek dotyczący wywozu zasadniczo identycznych towarów, oraz kwestie związane z zamierzonym końcowym zastosowaniem i ryzykiem przekierowania.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 5 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 6 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a) w art. 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Właściwy organ – biorąc pod uwagę wszystkie istotne dowody – wraz z państwami członkowskimi dba o to, by wszystkie przedsiębiorstwa wprowadzające do obrotu sprzęt służący zapewnieniu bezpieczeństwa, a także przedsiębiorstwa organizujące targi handlowe i inne imprezy, na których wprowadza się do obrotu taki sprzęt, wiedziały, że taki sprzęt może zostać użyty do zadawania tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania oraz że można zakazać jego wprowadzania do obrotu i cofnąć dotyczące go zezwolenia.”

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 5 b (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

5b) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

Wtorek, 27 października 2015 r.

Tekst obowiązujący

Poprawka

2. Właściwy organ nie udziela pozwolenia, jeśli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczeń, że takie towary określone w załączniku III mogłyby być użyte przez organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa lub inną osobę fizyczną lub prawną w państwie trzecim w celu zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, poniżającego lub niehumanitarnego traktowania albo karania, w tym w celu wykonania orzeczonych przez sąd kar cielesnych.

Właściwy organ uwzględni:

- dostępne orzeczenia trybunałów międzynarodowych,

- ustalenia właściwych organów ONZ, Rady Europy i UE oraz sprawozdania Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Niehumanitarnemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu oraz Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

Uwzględnione mogą zostać inne stosowne informacje, obejmujące dostępne orzeczenia sądów krajowych, sprawozdania przygotowywane przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz informacje dotyczące ograniczeń w wywozie towarów określonych w załącznikach II i III obowiązujące w państwach przeznaczenia.

„2. Właściwy organ nie udziela zezwolenia, jeśli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczeń, że towary wymienione w załączniku III **i załączniku IIIa** mogłyby być użyte przez organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa lub inną osobę fizyczną lub prawną w państwie trzecim w celu zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, poniżającego lub niehumanitarnego traktowania albo karania, w tym w celu wykonania orzeczonych przez sąd kar cielesnych.

Właściwy organ uwzględni:

- dostępne orzeczenia trybunałów międzynarodowych,

- ustalenia właściwych organów ONZ, Rady Europy i UE oraz sprawozdania Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Niehumanitarnemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu przy Radzie Europy oraz specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

Uwzględnione mogą zostać inne stosowne informacje, w tym dostępne orzeczenia sądów krajowych, sprawozdania lub inne informacje przygotowywane przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz informacje dotyczące ograniczeń w wywozie towarów wymienionych w załącznikach II, III **i IIIa** obowiązujące w państwach przeznaczenia.”

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 5 c (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5c) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Wymóg uzyskania zezwolenia na tranzyt

1. Tranzyt towarów wymienionych w załączniku III lub IIIa wymaga uzyskania zezwolenia, jeżeli przedsiębiorca został poinformowany przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się tranzyt, że wskazane przedmioty są lub mogą być przeznaczone, w całości lub w części, do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
2. Jeżeli przedsiębiorca ma świadomość, że przewożone towary wymienione w załączniku III lub IIIa są przeznaczone, w całości lub w części, do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, powiadamia właściwe organy, które podejmują decyzję, czy celowe jest nałożenie na przedmiotowy tranzyt obowiązku uzyskania zezwolenia.
3. Państwo członkowskie, które zgodnie z ust. 1 i 2 nakłada wymóg uzyskania zezwolenia na tranzyt przedmiotów niewymienionych w załączniku III i IIIa, informuje o tym pozostałe państwa członkowskie i Komisję.”

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 6

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 7 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Pośrednik nie może świadczyć usług pośrednictwa na rzecz jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w państwie trzecim w odniesieniu do towarów wymienionych w **załączniku III**, niezależnie od pochodzenia takich towarów, jeżeli dysponuje wiedzą lub ma podstawy, aby przypuszczać, że jakakolwiek część przesyłki takich towarów jest lub może być przeznaczona do wykorzystania w celu zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie, które nie należy do obszaru celnego Unii.

1. Pośrednik nie może świadczyć usług pośrednictwa na rzecz jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w państwie trzecim w odniesieniu do towarów wymienionych w **załącznikach III i IIIa**, niezależnie od pochodzenia takich towarów, jeżeli dysponuje wiedzą lub ma podstawy, aby przypuszczać, że jakakolwiek część przesyłki takich towarów jest lub może być przeznaczona do wykorzystania w celu zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie, które nie należy do obszaru celnego Unii.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 17**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 6**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 7 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Dostawca pomocy technicznej nie może świadczyć pomocy technicznej na rzecz jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w państwie trzecim w odniesieniu do towarów wymienionych w **załączniku III**, niezależnie od pochodzenia takich towarów, jeżeli dysponuje wiedzą lub ma podstawy, aby przypuszczać, że takie towary, częściowo lub w całości, są lub mogą być przeznaczone do wykorzystania w celu zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie, które nie należy do obszaru celnego Unii.

Poprawka

2. Dostawca pomocy technicznej nie może świadczyć pomocy technicznej na rzecz jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w państwie trzecim w odniesieniu do towarów wymienionych w **załącznikach III i IIIa**, niezależnie od pochodzenia takich towarów, jeżeli dysponuje wiedzą lub ma podstawy, aby przypuszczać, że takie towary, częściowo lub w całości, są lub mogą być przeznaczone do wykorzystania w celu zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie, które nie należy do obszaru celnego Unii. **Dostawca pomocy technicznej nie może też udzielać żadnych wskazówek, porad, prowadzić szkoleń ani przekazywać wiedzy praktycznej lub umiejętności, które mogłyby ułatwić wykonywanie kary śmierci, zadawanie tortur lub inne okrutne, niehumanitarnie lub poniżające traktowanie albo karanie.**

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 6 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 7 aa (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

---

*Poprawka***6a) dodaje się artykuł w brzmieniu:****„Artykuł 7aa****Wymiana najlepszych praktyk**

Zachęca się państwa członkowskie do promowania najlepszych praktyk wśród dostawców pomocy technicznej, tak aby pomoc ta przyczyniała się do zwalczania tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.”

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 7

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 7c – ustęp 3 – punkt 3.3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„3.3. Komisja, we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich i państw trzecich, w stosownych przypadkach przyjmuje wytyczne dotyczące najlepszych praktyk sprawdzania końcowego zastosowania.”

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 7 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Rozdział III b (nowy) – artykuł 7 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział III b

Towary niewymienione w załącznikach

Artykuł 7e

Klauzula generalna

1. Wywóz przedmiotów niewymienionych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia wymaga uzyskania zezwolenia, jeżeli eksporter został poinformowany przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, że wskazane przedmioty są lub mogą być przeznaczone, w całości lub w części, do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

2. Jeżeli eksporter ma świadomość, że towary, które pragnie wywieźć, niewymienione w załączniku II, III lub IIIa, są przeznaczone, w całości lub w części, do wykonywania kary śmierci w celu zadawania tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, i one podejmują decyzję, czy celowe jest nałożenie na przedmiotowy wywóz obowiązku uzyskania zezwolenia.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. **Państwo członkowskie, które zgodnie z ust. 1 i 2 nakłada wymóg uzyskania zezwolenia na wywóz przedmiotów niewymienionych w załączniku II, III lub IIIa, informuje o tym niezwłocznie pozostałe państwa członkowskie i Komisję, podając dokładne powody nałożenia wymogu uzyskania zezwolenia. Państwa członkowskie powiadamiają również niezwłocznie Komisję o wszelkich modyfikacjach środków podjętych na podstawie ust. 1 i 2.**
4. **Pozostałe państwa członkowskie należycie uwzględniają wszystkie tego rodzaju informacje i informują swoje administracje celne i inne właściwe organy krajowe.**
5. **W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje akty delegowane, na podstawie których do załącznika II, załącznika III lub załącznika IIIa dodawane są towary, o których mowa w ust. 1 i 2. Do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego ustępu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 15b.**
6. **Produkty lecznicze zdefiniowane w dyrektywie 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^(1a) są wyłączone z zakresu stosowania niniejszego artykułu.**

^(1a) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).”

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 8

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 8 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. W drodze odstępstwa od ust. 5, jeżeli produkty lecznicze mają być wywożone przez producenta do dystrybutora, producent przekazuje informacje na temat poczynionych ustaleń i środków podjętych w celu zapobieżenia wykorzystywaniu tych produktów do wykonywania kary śmierci, informacje na temat państwa przeznaczenia oraz informacje na temat końcowego zastosowania towarów i ich użytkowników końcowych, o ile są dostępne.

6. W drodze odstępstwa od ust. 5, jeżeli produkty lecznicze mają być wywożone przez producenta do dystrybutora, producent przekazuje informacje na temat poczynionych ustaleń i środków podjętych w celu zapobieżenia wykorzystywaniu tych produktów do wykonywania kary śmierci, informacje na temat państwa przeznaczenia oraz informacje na temat końcowego zastosowania towarów i ich użytkowników końcowych, o ile są dostępne. **Informacje te są na żądanie udostępniane odpowiedniemu niezależnemu organowi nadzoru, takiemu jak krajowy mechanizm prewencji, ustanowiony zgodnie z protokołem opcjonalnym do Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, lub krajowej instytucji ds. praw człowieka w danym państwie członkowskim.**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 8 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 10 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. W przypadku gdy dokonano zgłoszenia celnego towarów określonych w załącznikach II **lub** III, co do których stwierdzono, że na ich planowany wywóz lub przywóz nie zostało udzielone pozwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia, organy celne zatrzymują zgłoszone towary i wskazują na możliwość złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeśli wniosek o udzielenie pozwolenia nie wpłynie w terminie sześciu miesięcy od zatrzymania towaru lub jeśli właściwy organ rozpatrzy odmownie taki wniosek, organy celne podejmują działania mające na celu uregulowanie sytuacji zatrzymanych towarów zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

Poprawka

8a) art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy dokonano zgłoszenia celnego towarów wymienionych w załączniku II, III **lub IIIa** oraz stwierdzono, że na ich planowany wywóz lub przywóz nie zostało udzielone zezwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia, organy celne zatrzymują zgłoszone towary i wskazują na możliwość złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeśli wniosek o udzielenie pozwolenia nie wpłynie w terminie sześciu miesięcy od zatrzymania towaru lub jeśli właściwy organ rozpatrzy odmownie taki wniosek, organy celne podejmują działania mające na celu uregulowanie sytuacji zatrzymanych towarów zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.”

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 12

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 12 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W terminie trzech miesięcy Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego występującego z wnioskiem o przekazanie informacji uzupełniających, jeżeli uzna, że wniosek nie zawiera wystarczających informacji na temat jednego lub większej liczby istotnych punktów lub że dodatkowe informacje na temat jednego lub większej liczby istotnych punktów są niezbędne. Komisja wskazuje punkty, w odniesieniu do których należy przekazać informacje uzupełniające.

Poprawka

2. **Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja niezwłocznie powiadamia wszystkie państwa członkowskie i przekazuje informacje otrzymane od państwa członkowskiego występującego z wnioskiem. W oczekiwaniu na ostateczną decyzję Komisji państwa członkowskie mogą niezwłocznie zawiesić transfer towarów wymienionych we wniosku. W terminie trzech miesięcy Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego występującego z wnioskiem o przekazanie informacji uzupełniających, jeżeli uzna, że wniosek nie zawiera wystarczających informacji na temat jednego lub większej liczby istotnych punktów lub że dodatkowe informacje na temat jednego lub większej liczby istotnych punktów są niezbędne. Komisja wskazuje punkty, w odniesieniu do których należy przekazać informacje uzupełniające.**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 12**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 12 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Jeżeli Komisja uzna, że informacje uzupełniające nie są konieczne, lub, w stosownych przypadkach, jeżeli otrzyma żądane informacje uzupełniające, w ciągu **sześciu** miesięcy wszczyna procedurę mającą na celu przyjęcie zmiany, której dotyczył wniosek, lub informuje państwa członkowskie, które złożyły wniosek, o przyczynach, dla których nie wszczęto takiej procedury.

Poprawka

3. Jeżeli Komisja uzna, że informacje uzupełniające nie są konieczne, lub, w stosownych przypadkach, jeżeli otrzyma żądane informacje uzupełniające, w ciągu **trzech** miesięcy wszczyna procedurę mającą na celu przyjęcie zmiany, której dotyczył wniosek, lub informuje państwa członkowskie, które złożyły wniosek, o przyczynach, dla których nie wszczęto takiej procedury.

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 12 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 13 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. Bez uszczerbku dla art. 11, **Komisja oraz państwa** członkowskie, **na wniosek, powiadamiają się nawzajem** o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i **dostarczają sobie** istotnych informacji, którymi **dysponują** w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacji dotyczących pozwoleń, których udzielono i których udzielenia odmówiono.

Poprawka

12a) art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 11, **każde państwo** członkowskie **powiadamia Komisję** o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i **dostarcza wszelkich** istotnych informacji, którymi **dysponuje** w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacji dotyczących pozwoleń, których udzielono i których udzielenia odmówiono, **jak również dotyczących środków podjętych na mocy klauzuli o docelowym końcowym zastosowaniu. Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim.**”

Poprawka 26**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 12 b (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 13 – ustęp 3a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

12b) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. **Komisja opracowuje roczne sprawozdanie na podstawie rocznych sprawozdań z działalności, o których mowa w ust. 3. Sprawozdania te są publicznie dostępne.**”

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 15

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 15 a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 15a

skreślony

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 12, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia (...). Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed upływem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 28**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 15 a (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 15 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

15a) dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 15c****Grupa Koordynacyjna ds. Przeciwdziałania Torturom**

1. Zostaje powołana Grupa Koordynacyjna ds. Przeciwdziałania Torturom pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji. Każde państwo członkowskie wyznaczy przedstawiciela do tej grupy. Grupa bada wszelkie kwestie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, które mogą być podnoszone przez przewodniczącego lub przedstawiciela państwa członkowskiego.

2. Grupa Koordynacyjna podejmuje we współpracy z Komisją odpowiednie środki w celu rozpoczęcia bezpośredniej współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami, zwłaszcza z myślą o wyeliminowaniu ryzyka polegającego na tym, że ewentualne rozbieżności w stosowaniu kontroli wywozu w odniesieniu do towarów, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, zadawania tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, mogą prowadzić do zakłócenia w handlu.

3. Jeżeli przewodniczący Grupy Koordynacyjnej ds. Przeciwdziałania Torturom uzna to za konieczne, zasięga opinii eksporterów, pośredników oraz innych właściwych zainteresowanych stron, w tym wszystkich podmiotów społeczeństwa obywatelskiego posiadających odpowiednią wiedzę specjalistyczną na temat kwestii objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu na piśmie roczne sprawozdanie z działalności, przeprowadzonych badań i konsultacji z Grupą Koordynacyjną ds. Przeciwdziałania Torturom, które stanowi przedmiot art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady.”

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 15 b (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 15 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

15b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15d

1. Do ... (*), a następnie co trzy lata Komisja dokonuje przeglądu wykonania niniejszego rozporządzenia i składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wyczerpujące sprawozdanie z jego wykonania oraz oceny skutków, które może zawierać propozycje jego zmian. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich stosownych informacji potrzebnych do przygotowania tego sprawozdania.

2. Szczególne części sprawozdania dotyczą:

- a) Grupy Koordynacyjnej ds. Przeciwdziałania Torturom, jej działań, badań i konsultacji. Informacje, jakie Komisja przedstawia w sprawie prowadzonych przez Grupę Koordynacyjną badań i konsultacji, są traktowane jako poufne zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Informacje są uważane za poufne w każdym przypadku, gdy ich ujawnienie może mieć znaczące niekorzystne skutki dla osoby dostarczającej informacje lub dla źródła tych informacji;
- b) informacji na temat krajowych decyzji państw członkowskich dotyczących zezwoleń, składania sprawozdań przez państwa członkowskie do Komisji, mechanizmów powiadamiania i konsultacji między państwami członkowskimi, a także propagowania i egzekwowania;
- c) kompleksowych informacji na temat charakteru i skutków środków przyjmowanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 17, w tym działania systemów sankcji wprowadzonych przez państwa członkowskie oraz oceny, czy sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

(*) Trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.”

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 30**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 15 c (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Artykuł 17 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

15c) w art. 17 dodaje się ustęp w brzmieniu:**„2a. Komisja dokonuje oceny, czy zasady dotyczące kar ustanowione przez państwa członkowskie mają podobny charakter i skutki.”****Poprawka 31****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 15 – litera -a (nowa)**

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Załącznik III – kolumna 2 – punkty 1 i 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

-a) W załączniku III, w drugiej kolumnie, punkty 1 i 2 otrzymują brzmienie:

1. Towary zaprojektowane do krępowania ludzi, takie jak:

1.1. Kajdany i łańcuchy na nogi

Uwagi:

1. Kajdany to urządzenia ograniczające swobodę ruchu składające się z dwóch obręczy lub pierścieni wyposażonych w mechanizm blokujący i połączonych łańcuchem lub prętem.

2. Ten punkt nie odnosi się do urządzeń do krępowania nóg i łańcuchów na nogi zakazanych w pkt 2.3 załącznika II.

3. Ten punkt nie odnosi się do „zwykłych kajdanek”. Zwykłe kajdanki to kajdanki na ręce spełniające wszystkie poniższe warunki:

— ich całkowita długość łącznie z łańcuchem, przy obu zamkniętych obręczach, mierzona od zewnętrznej krawędzi jednej obręczy do zewnętrznej krawędzi drugiej obręczy wynosi pomiędzy 150 mm a 280 mm,

— wewnętrzny obwód każdej z obręczy wynosi maksymalnie 165 mm przy zapadce zamkniętej na ostatnie nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego,

„1. Towary zaprojektowane do krępowania ludzi, takie jak:

1.1. Kajdany i łańcuchy na nogi

Uwagi:

1. Kajdany to urządzenia ograniczające swobodę ruchu składające się z dwóch obręczy lub pierścieni wyposażonych w mechanizm blokujący i połączonych łańcuchem lub prętem.

2. Ten punkt nie odnosi się do urządzeń do krępowania nóg i łańcuchów na nogi zakazanych w pkt 2.3 załącznika II.

3. Ten punkt nie odnosi się do »zwykłych kajdanek«. Zwykłe kajdanki to kajdanki na ręce spełniające wszystkie poniższe warunki:

— ich całkowita długość łącznie z łańcuchem, przy obu zamkniętych obręczach, mierzona od zewnętrznej krawędzi jednej obręczy do zewnętrznej krawędzi drugiej obręczy wynosi pomiędzy 150 mm a 280 mm,

— wewnętrzny obwód każdej z obręczy wynosi maksymalnie 165 mm przy zapadce zamkniętej na ostatnie nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego,

Wtorek, 27 października 2015 r.

Tekst obowiązujący

Poprawka

- wewnętrzny obwód każdej z obręczy wynosi maksymalnie 200 mm przy zapadce zamkniętej na pierwsze nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego oraz
  - obręcze nie zostały zmodyfikowane, by zadawać fizyczny ból lub cierpienie.
- 1.2. Pojedyncze obręcze lub pierścienie, wyposażone w mechanizm blokujący, o średnicy wewnętrznej przekraczającej 165 mm przy zapadce zamkniętej na ostatnie nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego

Uwaga:

Niniejszy punkt obejmuje urządzenia do krępowania szyi oraz inne pojedyncze obręcze lub pierścienie wyposażone w mechanizm blokujący połączone ze zwykłymi kajdankami za pomocą łańcucha.

- 1.3. Kaptury uniemożliwiające oplucie: kaptury, w tym kaptury wykonane z siatki, posiadające element zakrywający ust. i uniemożliwiający oplucie

Uwaga: Niniejszy punkt obejmuje kaptury uniemożliwiające oplucie połączone ze zwykłymi kajdankami za pomocą łańcucha.

2. Broń i urządzenia zaprojektowane do celów tłumienia zamieszek lub samoobrony, takie jak:

- 2.1. Przenośna broń elektryczna, którą można porazić tylko jedną osobę za pomocą elektrowstrząsu, obejmująca również między innymi pałki elektryczne, tarcze elektryczne, paralizatory lub pistolety paraliżujące

Uwagi:

1. Ten punkt nie odnosi się do pasów paraliżujących za pomocą elektrowstrząsów i innych urządzeń wchodzących w zakres pkt 2.1 załącznika II.
2. Ten punkt nie odnosi się do przenośnych indywidualnych elektronicznych urządzeń porażających, które użytkownik ma przy sobie w celu obrony własnej.

- wewnętrzny obwód każdej z obręczy wynosi maksymalnie 200 mm przy zapadce zamkniętej na pierwsze nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego oraz
- obręcze nie zostały zmodyfikowane, by zadawać fizyczny ból lub cierpienie.

- 1.2. Pojedyncze obręcze lub pierścienie, wyposażone w mechanizm blokujący, o średnicy wewnętrznej przekraczającej 165 mm przy zapadce zamkniętej na ostatnie nacięcie wchodzące do mechanizmu blokującego

Uwaga:

Niniejszy punkt obejmuje urządzenia do krępowania szyi oraz inne pojedyncze obręcze lub pierścienie wyposażone w mechanizm blokujący połączone ze zwykłymi kajdankami za pomocą łańcucha.

- 1.3. Kaptury uniemożliwiające oplucie: kaptury, w tym kaptury wykonane z siatki, posiadające element zakrywający ust. i uniemożliwiający oplucie

Uwaga: Niniejszy punkt obejmuje kaptury uniemożliwiające oplucie połączone ze zwykłymi kajdankami za pomocą łańcucha.

1.3a. Krzesła, blaty i łóżka wyposażone w pasy

2. Broń i urządzenia zaprojektowane do celów tłumienia zamieszek lub samoobrony, takie jak:

- 2.1. Przenośna broń elektryczna, którą można porazić tylko jedną osobę za pomocą elektrowstrząsu, obejmująca również między innymi pałki elektryczne, tarcze elektryczne, paralizatory lub pistolety paraliżujące

Uwagi:

1. Ten punkt nie odnosi się do pasów paraliżujących za pomocą elektrowstrząsów i innych urządzeń wchodzących w zakres pkt 2.1 załącznika II.
2. Ten punkt nie odnosi się do przenośnych indywidualnych elektronicznych urządzeń porażających, które użytkownik ma przy sobie w celu obrony własnej.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Tekst obowiązujący

2.2. Zestawy zawierające wszystkie ważne komponenty do montażu przenośnej broni elektrycznej, do której odnosi się pkt 2.1

Uwaga:

Za ważne komponenty uznaje się towary takie jak:

- element generujący elektrowstrząsy,
- przełącznik, z możliwością zdalnego sterowania lub bez oraz
- elektrody lub, w stosownych przypadkach, przewody, za pomocą których można porazić prądem elektrycznym.

2.3. Broń elektryczna mocowana na stałe lub z możliwością montażu o szerokim zasięgu zdolna porazić prądem elektrycznym wiele osób

Poprawka

2.2. Zestawy zawierające wszystkie ważne komponenty do montażu przenośnej broni elektrycznej, do której odnosi się pkt 2.1

Uwaga:

Za ważne komponenty uznaje się towary takie jak:

- element generujący elektrowstrząsy,
- przełącznik, z możliwością zdalnego sterowania lub bez oraz
- elektrody lub, w stosownych przypadkach, przewody, za pomocą których można porazić prądem elektrycznym.

2.3. Broń elektryczna mocowana na stałe lub z możliwością montażu o szerokim zasięgu zdolna porazić prądem elektrycznym wiele osób

2.3.a Urządzenia akustyczne przeznaczone do kontroli tłumu/ opanowywania zamieszek

2.3.b Broń emitująca fale milimetrowe

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 1 pkt 6 oraz pkt 7, w zakresie, w jakim dodaje art. 7d, obowiązuje od dnia 1 **stycznia 2015** r.

Poprawka

Artykuł 1 pkt 6 oraz pkt 7, w zakresie, w jakim dodaje art. 7d, obowiązuje od dnia 1 **lutego 2016** r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II – część 2

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Załącznik IIIb

Tekst proponowany przez Komisję

Benin

Poprawka

skreślony

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II – część 2

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Załącznik IIIb

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Gabon

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II – część 2

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Załącznik IIIb

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Liberia

skreślony

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II – część 2

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Załącznik IIIb

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Madagaskar

skreślony

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik II – część 2

Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005

Załącznik IIIb

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Mongolia

skreślony

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 38
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II – część 2
Rozporządzenie (WE) nr 1236/2005
Załącznik IIIb

---

*Tekst proponowany przez Komisję**Poprawka*

Wyspy Świętego Tomasza i Książęca

---

skreślony

Wtorek, 27 października 2015 r.

P8_TA(2015)0369

Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji w dziedzinie opodatkowania *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (COM(2015)0135 – C8-0085/2015 – 2015/0068(CNS))

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

(2017/C 355/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2015)0135),
  - uwzględniając art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0085/2015),
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Prawnej (A8-0306/2015),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Umocowanie 2 a (nowe)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności poszanowanie prawa do ochrony danych osobowych i wolności prowadzenia działalności gospodarczej,

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) W ostatnim czasie znacząco przybyło wyzwań związanych z – dokonującymi się w wymiarze transgranicznym – unikaniem opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym i szkodliwą konkurencją podatkową; wyzwania te stały się również znaczącym źródłem zaniepokojenia zarówno w obrębie Unii, jak i na szczeblu ogólnoświatowym. Erozja podstawy opodatkowania prowadzi do znacznego ograniczenia krajowych dochodów podatkowych, co utrudnia państwom członkowskim prowadzenie takiej polityki podatkowej, która sprzyjałaby wzrostowi gospodarczemu. **W szczególności** interpretacje indywidualne prawa podatkowego, które są wydawane na potrzeby struktur konstruowanych pod kątem korzyści podatkowych, **prowadzą** do niskiego poziomu opodatkowania sztucznie zawyżonych dochodów w państwie wydającym tego rodzaju interpretację i **mogą sprawiać**, że w pozostałych krajach, których dotyczy dana sytuacja, opodatkowaniu podlegają jedynie sztucznie zaniżone dochody. W związku z tą sytuacją pilnie wymagane jest zwiększenie przejrzystości. W tym celu należy rozbudować narzędzia i mechanizmy ustanowione dyrektywą Rady 2011/16/UE⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

Poprawka

- (1) W ostatnim czasie znacząco przybyło wyzwań związanych z – dokonującymi się w wymiarze transgranicznym – unikaniem opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym i szkodliwą konkurencją podatkową; wyzwania te stały się również znaczącym źródłem zaniepokojenia zarówno w obrębie Unii, jak i na szczeblu ogólnoświatowym. Erozja podstawy opodatkowania prowadzi do znacznego ograniczenia krajowych dochodów podatkowych, co utrudnia państwom członkowskim prowadzenie takiej polityki podatkowej, która sprzyjałaby wzrostowi gospodarczemu, **powoduje zakłócenia konkurencji ze szkodą dla przedsiębiorstw – zwłaszcza MSP – które odprowadzają należną kwotę opodatkowania, i przenosi ciężar opodatkowania na mniej mobilne czynniki takie jak praca i konsumpcja. Jednak w określonych przypadkach** interpretacje indywidualne prawa podatkowego, które są wydawane na potrzeby struktur konstruowanych pod kątem korzyści podatkowych, **doprowadziły** do niskiego poziomu opodatkowania sztucznie zawyżonych dochodów w państwie wydającym tego rodzaju interpretację i **sprawiły**, że w pozostałych krajach, których dotyczy dana sytuacja, opodatkowaniu podlegają jedynie sztucznie zaniżone dochody, **co zmniejsza podstawę opodatkowania w tych państwach członkowskich**. W związku z tą sytuacją pilnie wymagane jest zwiększenie **ukierunkowanej przejrzystości i wymiany informacji, co najmniej zgodnie ze standardami OECD**. W tym celu należy rozbudować narzędzia i mechanizmy ustanowione dyrektywą Rady 2011/16/UE⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

Poprawka 3
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) **W następstwie skandalu LuxLeaks za pośrednictwem niniejszego sprawozdania Parlament Europejski wyraża zdecydowaną wolę nietolerowania oszustw podatkowych czy unikania opodatkowania oraz opowiada się za sprawiedliwym podziałem obciążenia podatkowego między obywateli i przedsiębiorstwa.**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) W swoich konkluzjach z dnia 18 grudnia 2014 r. Rada Europejska podkreśliła pilną potrzebę kontynuowania prac nad zwalczaniem unikania opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, zarówno na szczeblu ogólnounijnym, jak i **na szczeblu UE**. Podkreślając znaczenie przejrzystości, Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła zamiar przedstawienia przez Komisję wniosku w sprawie automatycznej wymiany informacji w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego w UE.

Poprawka

- (2) W swoich konkluzjach z dnia 18 grudnia 2014 r. Rada Europejska podkreśliła pilną potrzebę kontynuowania prac nad zwalczaniem unikania opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, zarówno na szczeblu ogólnounijnym, jak i **uropejskim**. Podkreślając znaczenie przejrzystości i **stosownej wymiany informacji**, Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła zamiar przedstawienia przez Komisję wniosku w sprawie automatycznej wymiany informacji w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego w UE.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Skuteczną spontaniczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz **uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych** utrudnia jednak szereg istotnych praktycznych trudności, jak np. swoboda uznania, jaką państwo członkowskie wydające interpretację dysponuje w kwestii decyzji, które z pozostałych państw członkowskich powinny zostać poinformowane.

Poprawka

- (4) Skuteczną spontaniczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym oraz **uprzednich porozumień cenowych** utrudnia jednak szereg istotnych praktycznych trudności, jak np. swoboda uznania, jaką państwo członkowskie wydające interpretację dysponuje w kwestii decyzji, które z pozostałych państw członkowskich powinny zostać poinformowane, **a także niedoskonały system monitorowania, który utrudnia Komisji identyfikację naruszeń wymogu wymiany informacji**.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (4a) **Skuteczna wymiana i przetwarzanie informacji podatkowych oraz związana z tym presja ze strony partnerów miałyby wyraźny skutek powstrzymujący od stosowania szkodliwych praktyk podatkowych oraz umożliwiłyby państwom członkowskim i Komisji uzyskiwanie wszystkich istotnych informacji niezbędnych do przeciwdziałania takim praktykom.**

Poprawka

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) Przepis dopuszczający możliwość odmówienia udzielenia informacji w przypadku, gdy prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub w przypadku gdy ujawnienie informacji byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym, nie **powinien** mieć zastosowania do przepisów w sprawie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** oraz **uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych**, tak aby nie ograniczać skuteczności takiej wymiany informacji. Ograniczony charakter informacji, które podlegają obowiązkowi wymiany z wszystkimi państwami członkowskimi, **powinien zapewniać** wystarczającą ochronę wspomnianych interesów handlowych.

Poprawka

- (5) Przepis dopuszczający możliwość odmówienia udzielenia informacji w przypadku, gdy prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub w przypadku gdy ujawnienie informacji byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym, nie **może** mieć zastosowania do przepisów w sprawie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz **uprzednich porozumień cenowych**, tak aby nie ograniczać skuteczności takiej wymiany informacji. Ograniczony charakter informacji, które podlegają obowiązkowi wymiany z wszystkimi państwami członkowskimi, **zapewnia** wystarczającą ochronę wspomnianych interesów handlowych.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (5a) *Interpretacje indywidualne prawa podatkowego oraz uprzednie porozumienia cenowe mogą mieć wymiar transgraniczny, mimo że dotyczą transakcji czysto krajowych. Jest tak szczególnie w przypadku transakcji kaskadowych, kiedy to interpretacja indywidualna prawa podatkowego lub uprzednie porozumienie cenowe odnoszą się do pierwszych transakcji krajowych, nie uwzględniając kolejnych transakcji (transgranicznych).*

Poprawka

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (5b) *Aby uniknąć arbitralnych rozróżnień między ustaleniami podatkowymi, których dokonuje się w kontekście różnych krajowych praktyk administracyjnych, definicje interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz uprzednich porozumień cenowych powinny obejmować ustalenia podatkowe bez względu na to, czy zostały one oficjalnie wydane, oraz niezależnie od tego, czy mają one charakter wiążący.*

Poprawka

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5c) *Interpretacje indywidualne prawa podatkowego ułatwiają spójne i przejrzyste stosowanie prawa.*

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5d) *Przejrzyste przepisy podatkowe gwarantują podatnikom i przedsiębiorstwom pewność prawa oraz sprzyjają inwestycjom.*

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6) Aby osiągnąć korzyści płynące z obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych**, informacje **te** powinny być przekazywane **szybko** po wydaniu **stosownych decyzji, w związku z czym należy ustanowić regularne odstępy czasu na przekazywanie tych informacji.**
- (6) Aby osiągnąć korzyści płynące z obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **i uprzednich porozumień cenowych**, informacje **o nich** powinny być przekazywane **bezwłocznie** po **ich** wydaniu. **Gdyby wymóg ten nie był przestrzegany, możliwe będzie rozważenie formy skutecznych i realnych kar.**

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7) Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** oraz **uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych** powinna w każdym przypadku obejmować przekazanie określonego zbioru podstawowych informacji do wszystkich państw członkowskich. Komisja powinna przyjąć wszelkie środki niezbędne do standaryzacji przekazywania tych informacji zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 2011/16/UE na potrzeby przyjęcia standardowego formularza, z którego należy korzystać przy wymianie informacji. Procedurę tę należy również stosować w celu przyjęcia wszelkich niezbędnych środków oraz ustaleń praktycznych na potrzeby wdrożenia wymiany informacji.
- (7) Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz **uprzednich porozumień cenowych** powinna w każdym przypadku obejmować przekazanie określonego zbioru podstawowych informacji do wszystkich państw członkowskich. Komisja powinna przyjąć wszelkie środki niezbędne do standaryzacji przekazywania tych informacji zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 2011/16/UE na potrzeby przyjęcia standardowego formularza, z którego należy korzystać przy wymianie informacji. Procedurę tę należy również stosować w celu przyjęcia wszelkich niezbędnych środków oraz ustaleń praktycznych na potrzeby wdrożenia wymiany informacji.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 14
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Podstawowe informacje wymieniane przez państwa członkowskie powinny być również przekazywane Komisji. **Umożliwiłoby to** Komisji monitorowanie i ocenę w dowolnym momencie skuteczności automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o **wymiarze transgranicznym oraz uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych**. Przekazywanie tych informacji nie zwalnia państwa członkowskiego z obowiązku zgłoszenia Komisji każdego przypadku pomocy państwa.

Poprawka

- (8) Podstawowe informacje wymieniane przez państwa członkowskie powinny być również przekazywane Komisji, **ponieważ Komisja powinna być w stanie niezależnie ocenić, czy takie informacje są istotne dla wykrywania przypadków niezgodnej z prawem pomocy państwa. Te podstawowe informacje powinny umożliwić** Komisji skuteczne monitorowanie i ocenę w dowolnym momencie skuteczności automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **i uprzednich porozumień cenowych, a także zadbanie o to, by interpretacje indywidualne nie miały negatywnego wpływu na rynek wewnętrzny**. Przekazywanie tych informacji nie zwalnia państwa członkowskiego z obowiązku zgłoszenia Komisji każdego przypadku pomocy państwa.

Poprawka 15
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (8a) Do dnia 1 października 2018 r. państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji analizę ex post skuteczności niniejszej dyrektywy.

Poprawka

- (8a) **Do dnia 1 października 2018 r. państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji analizę ex post skuteczności niniejszej dyrektywy.**

Poprawka 16
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) Informacje zwrotne przekazywane przez państwo członkowskie, które otrzymało dane informacje, do państwa członkowskiego, które je przekazało, stanowią niezbędny element funkcjonowania skutecznego systemu automatycznej wymiany informacji. W związku z tym właściwe jest zapewnienie środków umożliwiających przekazywanie informacji zwrotnych w przypadkach, gdy informacje zostały wykorzystane, a przekazanie informacji zwrotnych nie jest możliwe na podstawie innych przepisów dyrektywy 2011/16/UE.

Poprawka

- (9) Informacje zwrotne przekazywane przez państwo członkowskie, które otrzymało dane informacje, do państwa członkowskiego, które je przekazało, stanowią niezbędny element funkcjonowania skutecznego systemu automatycznej wymiany informacji, **ponieważ sprzyjają współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi**. W związku z tym właściwe jest zapewnienie środków umożliwiających przekazywanie informacji zwrotnych w przypadkach, gdy informacje zostały wykorzystane, a przekazanie informacji zwrotnych nie jest możliwe na podstawie innych przepisów dyrektywy 2011/16/UE. **W ten sposób obchodzenie informacji w celu popełnienia oszustwa stałoby się trudniejsze.**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość skorzystania z przepisów art. 5 dyrektywy 2011/16/UE w odniesieniu do wymiany informacji na wniosek w celu uzyskania dodatkowych informacji, w tym pełnego tekstu interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym lub uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych**, od państwa członkowskiego wydającego takie interpretacje lub **uzgodnienia**.

Poprawka

- (10) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość skorzystania z przepisów art. 5 dyrektywy 2011/16/UE w odniesieniu do wymiany informacji na wniosek w celu uzyskania dodatkowych informacji, w tym pełnego tekstu interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **lub uprzednich porozumień cenowych**, od państwa członkowskiego wydającego takie interpretacje lub **porozumienia i ewentualne teksty wprowadzające kolejne zmiany**.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (10a) *Sformułowanie „informacje najprawdopodobniej istotne” zawarte w art. 1 ust.1 dyrektywy 2011/16/UE powinno zostać doprecyzowane, aby uniknąć interpretacji mających na celu jego obejście.*

Poprawka

- (10a) *Sformułowanie „informacje najprawdopodobniej istotne” zawarte w art. 1 ust.1 dyrektywy 2011/16/UE powinno zostać doprecyzowane, aby uniknąć interpretacji mających na celu jego obejście.*

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie środki niezbędne do usunięcia każdej przeszkody, która może utrudniać skuteczną i możliwie jak najszerzą obowiązkową wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym i uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych**.

Poprawka

- (11) Państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie środki niezbędne do usunięcia każdej przeszkody, która może utrudniać skuteczną i możliwie jak najszerzą obowiązkową wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **oraz uprzednich porozumień cenowych**.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 20**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 12 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12a) Aby zwiększyć poziom przejrzystości dla obywateli, Komisja powinna publikować zestawienie najważniejszych indywidualnych interpretacji prawa podatkowego przyjętych w poprzednim roku na podstawie informacji zawartych w bezpiecznej centralnej bazie danych. To zestawienie powinno zawierać co najmniej opis kwestii, których dotyczy dana interpretacja indywidualna prawa podatkowego, opis kryteriów zastosowanych w celu ustalenia cen transferowych w przypadku uprzedniego porozumienia cenowego oraz określać państwa członkowskie, których najprawdopodobniej dotyczy dana interpretacja lub porozumienie. Komisja powinna przy tym przestrzegać przepisów o poufności informacji zawartych w niniejszej dyrektywie.

Poprawka 21**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 12 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12b) Byłoby pożądane, by państwa członkowskie zwracały się do swoich właściwych organów o przydzielenie odpowiednich zasobów ludzkich spośród ich personelu do zbierania i analizy takich informacji.

Poprawka 22**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 12 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12c) Do dnia 26 czerwca 2017 r. należy uruchomić ogólnounijny rejestr właścicieli rzeczywistych, który pomoże w śledzeniu możliwych przypadków unikania opodatkowania i przenoszenia zysków. Istotne znaczenie miałoby stworzenie centralnego rejestru na potrzeby automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego lub uprzednich porozumień cenowych między państwami członkowskimi, który byłby dostępny dla organów podatkowych i właściwych organów państw członkowskich oraz Komisji.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) Obowiązujące przepisy dotyczące poufności powinny zostać zmienione, tak by uwzględnić rozszerzenie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na interpretacje indywidualne prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym i uzgodnienia indywidualne dotyczące cen transferowych**.

Poprawka

- (15) Obowiązujące przepisy dotyczące poufności powinny zostać zmienione, tak by uwzględnić rozszerzenie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na interpretacje indywidualne prawa podatkowego **i uprzednie porozumienia cenowe**.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (15a) **Ważne jest, by w stosunku do podatków bezpośrednich utrzymana została podstawowa zasada suwerenności państw członkowskich w kwestiach podatkowych i by obecny projekt nie naruszał zasady pomocniczości.**

Poprawka

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności w niniejszej dyrektywie dąży się do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do ochrony danych osobowych oraz wolności prowadzenia działalności gospodarczej.

Poprawka

- (16) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności w niniejszej dyrektywie dąży się do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do ochrony danych osobowych oraz wolności prowadzenia działalności gospodarczej. **Dane osobowe należy przetwarzać w określonych, wyraźnych i uzasadnionych celach i tylko jeżeli są one odpowiednie, istotne i nienadmierne w stosunku do celów, w których są przetwarzane. Wszelkie ograniczenia tych praw powinny być wprowadzane tylko wówczas, gdy spełnione będą warunki określone w Karcie praw podstawowych. Z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności ograniczenia mogą być wprowadzane pod warunkiem, że będą zgodne z niezbędnymi i prawdziwymi celami interesu ogólnego uznawanymi przez prawo lub będą zaspokajać potrzebę ochrony praw i wolności innych osób.**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 26**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 17**

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna pomiędzy państwami członkowskimi na warunkach zgodnych z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie **Unii**, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Poprawka

- (17) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna pomiędzy państwami członkowskimi na warunkach zgodnych z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie **europiejskim**, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Poprawka 27**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 1 – litera a**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 3 – punkt 9 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) do celów art. 8 ust. 1 i art. 8a – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które wyszukiwane są zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;

Poprawka

- a) do celów art. 8 ust. 1 i art. 8a – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, **odbywające się zgodnie z przepisami art. 8 ust. 1** w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które wyszukiwane są zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;

Poprawka 28**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 1 – litera b**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 3 – punkt 14 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

14. „interpretacja indywidualna prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym**” oznacza każdy dokument lub komunikat, lub każdy inny instrument lub każde inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawany w kontekście kontroli podatkowej, który:

Poprawka

14. „interpretacja indywidualna prawa podatkowego” oznacza każdy dokument lub komunikat, lub każdy inny instrument lub każde inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawany w kontekście kontroli podatkowej, **bez względu na to, czy ma charakter oficjalny, nieoficjalny, wiążący prawnie czy niewiążący**, który:

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 3 – punkt 14 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) jest wydawany **dowolnej osobie** przez rząd lub organ podatkowy państwa członkowskiego lub jego dowolnej jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego bądź w imieniu tego rządu lub organu podatkowego;

Poprawka

a) jest wydawany **lub publikowany** przez rząd lub organ podatkowy państwa członkowskiego lub jego dowolnej jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego bądź w imieniu tego rządu lub organu podatkowego, **na który może się powołać jedna lub więcej osób**;

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 3 – punkt 14 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) dotyczy transakcji **transgranicznej** lub kwestii, czy działalność prowadzona przez osobę prawną w innym państwie członkowskim prowadzi do ustanowienia stałego zakładu, oraz;

Poprawka

c) dotyczy transakcji lub kwestii, czy działalność prowadzona przez osobę prawną w innym państwie członkowskim prowadzi do ustanowienia stałego zakładu, oraz;

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 3 – punkt 14 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Transakcja **transgraniczna** może obejmować między innymi dokonywanie inwestycji, dostawę towarów, świadczenie usług, udostępnienie finansowania bądź wykorzystanie rzeczowych aktywów trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych i nie musi bezpośrednio dotyczyć osoby otrzymującej interpretację indywidualną prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym**;

Poprawka

Transakcja może obejmować między innymi dokonywanie inwestycji, dostawę towarów, świadczenie usług, udostępnienie finansowania bądź wykorzystanie rzeczowych aktywów trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych i nie musi bezpośrednio dotyczyć osoby otrzymującej interpretację indywidualną prawa podatkowego;

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 3 – punkt 15 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

15. „uzgodnienie indywidualne dotyczące cen transferowych” oznacza każdy dokument lub komunikat, lub każdy inny instrument lub każde inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawany w kontekście kontroli podatkowej, który jest wydawany **dowolnej osobie** przez rząd lub organ podatkowy co najmniej jednego państwa członkowskiego lub jego dowolnej jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego bądź w imieniu tego rządu lub organu podatkowego i w którym przed dokonaniem transakcji **transgranicznych** przez przedsiębiorstwa powiązane określono odpowiedni zbiór kryteriów ustalenia cen transferowych na potrzeby tych transakcji lub w którym określono przypisanie zysków do stałego zakładu.

Poprawka

15. „**uprzednie porozumienie cenowe**” oznacza każdy dokument lub komunikat, lub każdy inny instrument lub każde inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawany w kontekście kontroli podatkowej, który jest wydawany **lub publikowany** przez rząd lub organ podatkowy co najmniej jednego państwa członkowskiego lub jego dowolnej jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego bądź w imieniu tego rządu lub organu podatkowego, **na który może się powołać jedna lub więcej osób**, i w którym **to dokumencie** przed dokonaniem transakcji przez przedsiębiorstwa powiązane określono odpowiedni zbiór kryteriów ustalenia cen transferowych na potrzeby tych transakcji lub w którym określono przypisanie zysków do stałego zakładu.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 3 – punkt 16

Tekst proponowany przez Komisję

16. do celów pkt 14 „transakcja transgraniczna” oznacza transakcję lub serię transakcji, w przypadku której:

- a) nie wszystkie strony transakcji lub serii transakcji są rezydentami do celów podatkowych państwa członkowskiego wydającego interpretację indywidualną prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym; lub
- b) dowolna ze stron transakcji lub serii transakcji jest jednocześnie rezydentem do celów podatkowych więcej niż jednej jurysdykcji; lub
- c) jedna ze stron transakcji lub serii transakcji prowadzi działalność gospodarczą w innym państwie członkowskim za pośrednictwem stałego zakładu, a transakcja lub seria transakcji stanowi część lub całość działalności gospodarczej stałego zakładu. Transakcja transgraniczna lub seria transakcji transgranicznych obejmuje również uzgodnienia dokonane przez pojedynczą osobę prawną w odniesieniu do działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim, którą osoba ta prowadzi za pośrednictwem stałego zakładu.

Poprawka

skreślony

Wtorek, 27 października 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Do celów pkt 15 „transakcja transgraniczna” oznacza transakcję lub serię transakcji, w którą zaangażowane są przedsiębiorstwa powiązane, z których nie wszystkie są rezydentami do celów podatkowych na terytorium jednego państwa członkowskiego.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, który po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy wydaje lub zmienia interpretację indywidualną prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** lub **uzgodnienie indywidualne dotyczące cen transferowych**, przekazuje w drodze automatycznej wymiany informacji na ten temat właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich, jak również Komisji Europejskiej.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, który po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy wydaje lub zmienia interpretację indywidualną prawa podatkowego lub **uprzednie porozumienie cenowe**, przekazuje w drodze automatycznej wymiany informacji na ten temat właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich, jak również Komisji Europejskiej.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Właściwy organ państwa członkowskiego przekazuje również właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej informacje dotyczące interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** oraz **uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych**, które zostały wydane **w okresie rozpoczynającym się dziesięć lat** przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy i które są w dalszym ciągu ważne w dniu jej wejścia w życie.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego przekazuje również właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej informacje dotyczące interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz **uprzednich porozumień cenowych**, które zostały wydane przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy i które są w dalszym ciągu ważne w dniu jej wejścia w życie.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania w przypadku, gdy interpretacja indywidualna prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** dotyczy wyłącznie spraw podatkowych jednej osoby fizycznej lub większej liczby osób fizycznych.

3. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania w przypadku, gdy interpretacja indywidualna prawa podatkowego dotyczy wyłącznie spraw podatkowych jednej osoby fizycznej lub większej liczby osób fizycznych.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 37**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Ust. 1 ma zastosowanie również wtedy, gdy wniosek o interpretację indywidualną prawa podatkowego dotyczy struktury prawnej bez osobowości prawnej. W takim wypadku właściwy organ państwa członkowskiego przygotowujący interpretację indywidualną przekazuje informacje właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich i organizuje przekazanie aktu założycielskiego państwu członkowskim zamieszkania każdego z założycieli i każdego z beneficjentów struktury.

Poprawka 38**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 4 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) w przypadku informacji wymienianych na podstawie ust. 1: w **terminie** jednego miesiąca **od zakończenia kwartału, w którym interpretacje indywidualne prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym lub uzgodnienia indywidualne dotyczące cen transferowych zostały wydane lub zmienione;**

a) w przypadku informacji wymienianych na podstawie ust. 1: **bezwzględnie po wydaniu lub zmianie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego lub uprzedniego porozumienia cenowego, a najpóźniej w ciągu** jednego miesiąca;

Poprawka 39**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 4 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) w przypadku informacji wymienianych na podstawie ust. 2: **przed dniem 31 grudnia 2016 r.**

b) w przypadku informacji wymienianych na podstawie ust. 2: **w ciągu trzech miesięcy od daty wejścia w życie;**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) treść interpretacji indywidualnej prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** lub **uzgodnienia indywidualnego dotyczącego cen transferowych**, w tym opis stosownej działalności gospodarczej lub transakcji lub serii transakcji;

Poprawka

b) treść interpretacji indywidualnej prawa podatkowego lub **uprzedniego porozumienia cenowego**, w tym opis stosownej działalności gospodarczej lub transakcji lub serii transakcji;

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

ba) kryteria zastosowane w celu ustalenia interpretacji indywidualnej prawa podatkowego lub **uprzedniego porozumienia cenowego** oraz w stosownych przypadkach ich ograniczenia czasowe, a także okoliczności, w jakich mogą one zostać odwołane;

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) określenie innych państw członkowskich, których może bezpośrednio lub pośrednio dotyczyć interpretacja indywidualna prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** lub **uzgodnienie indywidualne dotyczące cen transferowych**;

Poprawka

d) określenie innych państw członkowskich, których może bezpośrednio lub pośrednio dotyczyć interpretacja indywidualna prawa podatkowego lub **uprzednie porozumienie cenowe**;

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 43**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

e) określenie wszelkich osób, innych niż osoby fizyczne, w pozostałych państwach członkowskich, na które interpretacja indywidualna prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** lub **uzgodnienie indywidualne dotyczące cen transferowych** może mieć bezpośrednio lub pośrednio wpływ (ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązana jest każda taka osoba).

Poprawka

e) określenie wszelkich osób, innych niż osoby fizyczne, w pozostałych państwach członkowskich, na które interpretacja indywidualna prawa podatkowego lub **uprzednie porozumienie cenowe** może mieć bezpośrednio lub pośrednio wpływ (ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązana jest każda taka osoba).

Poprawka 44**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – litera e a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ea) unijny numer identyfikacji podatkowej (TIN), gdy tylko będzie dostępny, zgodnie z planem działania Komisji w sprawie walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania z 2012 r.;

Poprawka 45**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – litera e b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

eb) opis wszystkich zastosowanych kryteriów i stosownego systemu, kiedy mechanizm prawny lub faktyczny umożliwia zmniejszenie podstawy opodatkowania podatnika za pośrednictwem systemu odstępstw od standardowych przepisów państwa członkowskiego wydającego opinię, np. zezwolenie na szybsze niż zazwyczaj tempo amortyzacji lub odliczenie kosztów, które nie zostały bezpośrednio poniesione lub nie zostały rzeczywiście poniesione przez podatnika;

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – litera e c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ec) opis wszystkich zastosowanych kryteriów i stosownego systemu, gdy podatnikowi przyznana zostanie stawka opodatkowania niższa od standardowej stawki w państwie członkowskim wydającym opinię;

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – litera e d (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ed) opis wszystkich zastosowanych kryteriów i mechanizmu zastosowanego w przypadku, gdy jedna ze stron tego mechanizmu ma siedzibę w państwie trzecim, w którym podatek nie istnieje lub jest on bardziej korzystny.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. W celu ułatwienia wymiany informacji Komisja przyjmuje wszelkie środki i ustalenia praktyczne niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów niniejszego artykułu, w tym środki służące standaryzacji przekazywania informacji określonych w ust. 5 niniejszego artykułu, w ramach procedury ustanowienia standardowego formularza przewidzianej w art. 20 ust. 5.

6. W celu ułatwienia wymiany informacji Komisja przyjmuje wszelkie środki i ustalenia praktyczne niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów niniejszego artykułu, w tym środki służące standaryzacji przekazywania informacji określonych w ust. 5 niniejszego artykułu, w ramach procedury ustanowienia standardowego formularza przewidzianej w art. 20 ust. 5. **Komisja powinna udzielać wsparcia państwom członkowskim, w których zdecentralizowane organy administracyjne lub terytorialne posiadają kompetencje podatkowe, w celu zapewnienia, aby wywiązywały się one z obowiązku zapewniania tym organom szkoleń i wsparcia.**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 49**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. Właściwy organ, któremu przekazano informacje zgodnie z ust. 1, natychmiast, a w każdym przypadku nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych, potwierdza właściwemu organowi, który przekazał informacje, ich otrzymanie, o ile to możliwe drogą elektroniczną.

Poprawka

7. Właściwy organ, któremu przekazano informacje zgodnie z ust. 1, natychmiast, a w każdym przypadku nie później niż w terminie siedmiu dni roboczych, potwierdza właściwemu organowi, który przekazał informacje, ich otrzymanie, o ile to możliwe drogą elektroniczną, **przyczyniając się tym samym do sprawnego funkcjonowania systemu automatycznej wymiany informacji.**

Poprawka 50**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

8. Państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 5, zwrócić się o dodatkowe informacje, w tym o pełny tekst interpretacji indywidualnej prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym lub uzgodnienia indywidualnego dotyczącego cen transferowych**, do państwa członkowskiego, które wydało daną interpretację lub dane **uzgodnienie**.

Poprawka

8. Państwa członkowskie – **lub ich organy terytorialne bądź administracyjne, w tym w stosownych przypadkach władze lokalne** – mogą, zgodnie z art. 5, zwrócić się o dodatkowe informacje, w tym o pełny tekst interpretacji indywidualnej prawa podatkowego lub **uprzedniego porozumienia cenowego**, do państwa członkowskiego, które wydało daną interpretację lub dane **porozumienie**.

Poprawka 51**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9a. Państwa członkowskie odpowiednio wcześniej powiadamiają Komisję i państwa członkowskie o wszelkich istotnych zmianach w swoich praktykach w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego (formalności związane z ubieganiem się o interpretację, proces podejmowania decyzji itp.).

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 a – ustęp 9 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9b. Organy podatkowe państw członkowskich powiadamią Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich istotnych zmianach w swoich krajowych przepisach dotyczących podatku dochodowego od osób prawnych (wprowadzenie nowych ulg, zwolnień, odstępstw, zachęt lub podobnych środków itp.), które mogą wpływać na ich efektywne stawki opodatkowania lub na dochody podatkowe jakichkolwiek innych państw członkowskich.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 b – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Przed dniem 1 października 2017 r. państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące skali automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 i 8a oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – informacje dotyczące administracyjnych oraz innych istotnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich ewentualnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i osób trzecich.

1. Przed dniem 1 października 2017 r. państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące skali automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 i 8a, **rodzajów przyznanych interpretacji indywidualnych prawa podatkowego** oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – informacje dotyczące administracyjnych oraz innych istotnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich ewentualnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i osób trzecich;

Poprawka 54

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 3

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 8 b – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Do dnia 1 października 2017 r., a następnie raz do roku, Komisja opublikuje roczne sprawozdania streszczające najważniejsze przypadki ujęte w bezpiecznej centralnej bazie danych, o której mowa w art. 21 ust. 5. Komisja przestrzega przy tym przepisów o poufności informacji określonych w art. 23a.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 55**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 4**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 14 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W przypadku gdy państwo członkowskie wykorzystuje jakiegokolwiek informacje przekazane przez inne państwo członkowskie zgodnie z art. 8a, przesyła ono informacje zwrotne na ten temat właściwemu organowi, który przekazał te informacje, najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od chwili, w której znany jest sposób wykorzystania informacji, których dotyczy wniosek, chyba że informacje zwrotne zostały już przekazane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja określa praktyczne ustalenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Poprawka

3. W przypadku gdy państwo członkowskie wykorzystuje jakiegokolwiek informacje przekazane przez inne państwo członkowskie zgodnie z art. 8a, przesyła ono informacje zwrotne na ten temat **Komisji i** właściwemu organowi, który przekazał te informacje, najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od chwili, w której znany jest sposób wykorzystania informacji, których dotyczy wniosek, chyba że informacje zwrotne zostały już przekazane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja określa praktyczne ustalenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Poprawka 56**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – punkt 5**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 20 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Automatyczna wymiana informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego **o wymiarze transgranicznym** oraz **uzgodnień indywidualnych dotyczących cen transferowych**, dokonywana na podstawie art. 8a, jest prowadzona przy użyciu standardowego formularza po jego przyjęciu przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Poprawka

5. Automatyczna wymiana informacji dotyczących interpretacji indywidualnych prawa podatkowego oraz **uprzednich porozumień cenowych**, dokonywana na podstawie art. 8a, jest prowadzona przy użyciu standardowego formularza po jego przyjęciu przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 6

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 21 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Komisja **opracowuje** bezpieczną centralną bazę danych, w której informacje, które należy przekazywać na podstawie art. 8a niniejszej dyrektywy, **mogą być zapisywane** w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego w art. 8a ust. 1 i 2. Komisja **posiada** dostęp do informacji zapisanych w tej bazie danych. Niezbędne ustalenia praktyczne Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Poprawka

5. **Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2016 r.** Komisja **opracuje** bezpieczną centralną bazę danych, w której **będą musiały być zapisywane** informacje, które należy przekazywać na podstawie art. 8a niniejszej dyrektywy, w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego w art. 8a ust. 1 i 2. **Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie informacje przekazane na podstawie art. 8a w okresie przejściowym, gdy nie będzie jeszcze dostępna bezpieczna centralna baza danych, zostały umieszczone w bezpiecznej centralnej bazie danych do dnia 1 kwietnia 2017 r.** Komisja **i państwa członkowskie mają** dostęp do informacji zapisanych w tej bazie danych. Niezbędne ustalenia praktyczne Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 8

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 23 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja zachowuje poufność informacji przekazywanych jej na podstawie niniejszej dyrektywy, stosując się przy tym do przepisów mających zastosowanie do organów unijnych.

Poprawka

1. Komisja zachowuje poufność informacji przekazywanych jej na podstawie niniejszej dyrektywy, stosując się przy tym do przepisów mających zastosowanie do organów unijnych, **zgodnie z art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.**

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 59**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 8**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 23 a – ustęp 2 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

2. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie art. 23, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji mogą być przekazywane pozostałym państwom członkowskim. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Poprawka

2. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie **UE lub EOG** na podstawie art. 23, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji mogą być przekazywane pozostałym państwom członkowskim **UE (a także państwom członkowskim EOG w razie stosowania zasady wzajemności)**. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego **UE (a także państwa członkowskiego EOG w razie stosowania zasady wzajemności)**, które je otrzymało.

Poprawka 60**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 8**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 23 a – ustęp 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, jedynie do celów analitycznych, ale nie mogą ich publikować ani udostępniać żadnej innej osobie ani żadnemu innemu podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.

Poprawka

Państwa członkowskie **UE lub EOG** mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, jedynie do celów analitycznych, ale nie mogą ich publikować ani udostępniać żadnej innej osobie ani żadnemu innemu podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 8 a (nowy)

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 23 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8a) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 23b

Kary

Komisja analizuje wszystkie kary, jakie miałyby zostać nałożone w wypadku odmowy lub niedopełnienia obowiązku wymiany informacji.”;

Poprawka 62

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 9 a (nowy)

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 25 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9a) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 25a

Wyniki prac OECD

Niniejsza dyrektywa jest zgodna z wynikami prac OECD i uwzględnia całościowy zbiór zasad OECD zebranych w standardzie w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych.”;

Poprawka 63

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 – akapit pierwszy – punkt 9 b (nowy)

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 25 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9b) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 25b

Dalsze działania państw członkowskich

Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia państw członkowskim podejmowania dalszych działań na rzecz tworzenia krajowych lub opartych na umowach przepisów zapobiegających unikaniu opodatkowania.”;

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 64**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy – punkt 9 c (nowy)**

Dyrektywa 2011/16/UE

Artykuł 27

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9c) art. 27 otrzymuje brzmienie:**„Artykuł 27****Sprawozdawczość****Co trzy lata od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z jej stosowania.”.**

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0376

Budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 – wszystkie sekcje

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. 2015 r. dotyczące stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 (11706/2015 – C8-0274/2015 – 2015/2132(BUD))

(2017/C 355/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie wieloletnich ram finansowych”),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽⁴⁾ („porozumienie międzyinstytucjonalne”),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu, sekcja 3 – Komisja ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2016 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016, przyjęty przez Komisję dnia 24 czerwca 2015 r. (COM(2015)0300),
- uwzględniając stanowisko w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016, przyjęte przez Radę w dniu 4 września 2015 r. i przekazane Parlamentowi dnia 17 września 2015 r. (11706/2015 – C8-0274/2015),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie upoważnienia do rozmów trójstronnych dotyczących projektu budżetu na rok 2016 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0061.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0172.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0263.

Środa, 28 października 2015 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady z dnia 23 września 2015 r. w sprawie zarządzania kryzysem związanym z uchodźcami: natychmiastowe środki operacyjne, budżetowe i prawne w ramach europejskiego programu w zakresie migracji (COM(2015)0490),
- uwzględniając listy w sprawie poprawek nr 1/2016 (COM(2015)0317) oraz 2/2016 (COM(2015)0513) do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016,
- uwzględniając art. 88 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinie innych zainteresowanych komisji (A8-0298/2015),

Sekcja 3

Zarys ogólny

1. podkreśla, że podczas czytania w Parlamencie budżetu na rok 2016 w pełni uwzględniono priorytety polityczne przyjęte przeważającą większością głosów w wyżej wymienionych rezolucjach z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ogólnych wytycznych oraz z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie upoważnienia do rozmów trójstronnych; przypomina, że priorytety te obejmują wewnętrzną i zewnętrzną solidarność, w szczególności skuteczne rozwiązanie kwestii kryzysu związanego z migracją i uchodźcami, a także pobudzanie konkurencyjności poprzez tworzenie godnych i wysokiej jakości miejsc pracy oraz rozwój przedsiębiorstw i przedsiębiorczości w całej Unii;
2. podkreśla, że Unia boryka się obecnie z szeregiem poważnych sytuacji kryzysowych, szczególnie z bezprecedensowym kryzysem związanym z migracją i uchodźcami; wyraża przekonanie, że należy dokonać alokacji niezbędnych środków finansowych w budżecie Unii w celu sprostania wyzwaniom politycznym i umożliwienia Unii wywiązania się z zadań oraz skutecznego reagowania na te kryzysy w trybie pilnym i priorytetowym; rozumie, że kryzysu związanego z migracją i uchodźcami nie da się rozwiązać jedynie za pomocą środków finansowych i że potrzebne jest kompleksowe podejście uwzględniające wymiar wewnętrzny i zewnętrzny tego kryzysu; uważa, że niezwykle czasy wymagają nadzwyczajnych środków i że niezbędne jest zdecydowane zaangażowanie polityczne, aby zapewnić dodatkowe środki na ten cel; podkreśla w tym kontekście, że solidarność jest zasadą leżącą u podstaw budżetu UE; wyraża zaniepokojenie, że w sytuacji kryzysu związanego z uchodźcami zasada solidarności wydaje się nierówno stosowana w poszczególnych państwach członkowskich; zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego sposobu, w jaki budżet UE może nakłonić państwa członkowskie do bardziej zrównoważonego podejścia do solidarności;
3. zauważa, że w budżecie na rok 2016 Parlament już od samego początku kładł szczególny nacisk na kwestię migracji i uchodźców; przypomina swoje wcześniejsze oświadczenia, że zarządzanie przepływami migracyjnymi zależy zarówno od wewnętrznej, jak i od zewnętrznej solidarności oraz że należy uruchomić również instrumenty finansowania zewnętrznego, w ramach zintegrowanego podejścia, tak aby zająć się głównymi przyczynami problemów, z którymi boryka się Unia; przypomina wspólne traktaty i umowy, takie jak dorobek prawny Schengen i rozporządzenie dublińskie ⁽¹⁾ oraz wniosek Komisji w sprawie wiążącego kryzysowego mechanizmu relokacji (COM(2015)0450);
4. w związku z tym postanawia niezwłocznie przedstawić kompleksowy pakiet poprawek zwiększających projekt budżetu o 1 161 mln EUR w dziale 3 (bezpieczeństwo i obywatelstwo) i w dziale 4 (globalny wymiar Europy) w celu umożliwienia wstępnej reakcji na kryzys migracyjny; podkreśla, że w odniesieniu do wewnętrznego wymiaru tego kryzysu Parlament w swych poprawkach dokonuje pełnej integracji i dostosowania dwóch pakietów dotyczących relokacji osób ubiegających się o azyl, jednocześnie proponując dodatkowe zwiększenie środków na Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (AMIF) oraz unijne agencje działające w tej dziedzinie; zwraca uwagę, jeśli chodzi o wymiar zewnętrzny, na szereg dodatkowych dofinansowań ukierunkowanych na konkretne programy w dziale 4, takich jak europejski instrument sąsiedztwa, instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju, pomoc humanitarna oraz instrument pomocy przedakcesyjnej;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

Środa, 28 października 2015 r.

5. podkreśla jednak, że poprawki te należy rozpatrywać z uwzględnieniem listu w sprawie poprawek Komisji nr 2/2016, który obejmuje, oprócz drugiego pakietu dotyczącego relokacji, dodatkowe działania określone we wspomnianym powyżej komunikacie Komisji z dnia 23 września 2015 r.; żałuje, że Parlament i Rada nie mają więcej czasu na zbadanie adekwatności owego listu w sprawie poprawek, lecz rozumie konieczność natychmiastowej reakcji oraz znaczną presję czasu; podkreśla, że Parlament w pełni popiera te nowe działania i zamierza bronić ich finansowania z dodatkowych środków nawet w większym stopniu, niż na poziomie zaproponowanym w jego własnym stanowisku w sprawie budżetu na 2016 r.;

6. postanawia również podjąć działania w odniesieniu do obecnego kryzysu dotyczącego europejskich rolników, zwłaszcza w sektorze mleczarskim, i uwzględnić w swym stanowisku w sprawie budżetu na 2016 r. 500 mln EUR wsparcia w postaci środków nadzwyczajnych zapowiedzianych przez Komisję; wierzy, że list w sprawie poprawek Komisji nr 2/2016 pozwoli na określenie dokładnych linii budżetowych, które zostaną dofinansowane w tym kontekście; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o przeniesieniu niewykorzystanych środków z rezerwy na wypadek kryzysu z budżetu na 2015 r. do budżetu na 2016 r. i zauważa, że te niewykorzystane środki zostaną przeznaczone na refundacje dla beneficjentów płatności bezpośrednich, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013;

7. uznaje, że należy podjąć większe wysiłki w celu usunięcia braków w gospodarce Unii poprzez podnoszenie konkurencyjności, stymulowanie wzrostu gospodarczego i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy; podkreśla kluczową rolę mikro, małych i średnich przedsiębiorstw oraz przedsiębiorstw społecznych w tym zakresie; dofinansowuje zatem program COSME kwotą 16,5 mln EUR; postanawia również zaproponować nowe środki na zobowiązania w 2016 r. na kontynuowanie inicjatywy na rzecz zatrudniania ludzi młodych, której wszystkie środki finansowe zostały skoncentrowane na początku okresu finansowania w latach 2014-2015; uznaje znaczący wkład tego programu w zwalczanie bezrobocia i jest zdecydowany zapewnić niezbędne środki w celu uniknięcia niedopasowania poziomu środków do potrzeb przy jego wdrażaniu; przyjmuje zatem zwiększenie środków o 473,2 mln EUR na 2016 r., co odpowiada pierwotnej transzy przewidzianej na inicjatywę na rzecz zatrudniania ludzi młodych w ujęciu rocznym;

8. podtrzymuje przekonanie, że z budżetu Unii nie powinno się finansować nowych inicjatyw ze szkodą dla istniejących programów i strategii unijnych oraz lekceważąc już podjęte zobowiązania polityczne; uznając i w pełni podtrzymując swe znaczące polityczne i finansowe wsparcie dla uruchomienia Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), zamierza wywiązać się z zobowiązania, które podjął w czasie negocjacji w sprawie EFIS, mianowicie do ograniczenia do minimum oddziaływania na program „Horyzont 2020” i instrument „Łącząc Europę” w ramach rocznej procedury budżetowej; proponuje w związku z tym w pełni zrównoważyć cięcia dokonane w tych dwóch programach – ze względu na finansowanie funduszu gwarancyjnego EFIS w 2016 r. (1 326 mln EUR) – tak aby umożliwić pełną realizację ich celów uzgodnionych zaledwie dwa lata temu wraz z przyjęciem ich odnośnych podstaw prawnych;

9. podkreśla znaczenie pełnego poszanowania wspólnego oświadczenia w sprawie planu płatności na lata 2015–2016 uzgodnionego pomiędzy Parlamentem, Radą i Komisją, zgodnie ze wspólnym zobowiązaniem do zmniejszenia zaległości w nieuregulowanych wnioskach o płatność w odniesieniu do programów spójności na lata 2007–2013 do około 2 mld EUR do końca 2016 r.; krytykuje w związku z tym, że zaproponowane przez Radę cięcia stoją bezpośrednio w sprzeczności z owym planem płatności; podkreśla ponadto konieczność unikania w przyszłości narastania tego rodzaju niezrównoważonych zaległości i wzywa Komisję do przedstawienia w tym celu konkretnych propozycji; uważa, że z tego względu potrzeby w zakresie nieprzewidzianych płatności powinny być finansowane z dodatkowych środków i że dlatego koncentracja na początku okresu finansowania 1 mld EUR w 2016 r. dla Grecji powinna zostać sfinansowana poprzez dostępny pułap płatności wieloletnich ram finansowych; podkreśla swoje utrwalone od dawna stanowisko, że płatności pochodzące z zobowiązań uruchomionych z instrumentu elastyczności są liczone ponad pułapem;

10. przywraca środki w odniesieniu do wszystkich cięć zaproponowanych przez Radę w projekcie budżetu (563,6 mln EUR w zobowiązaniach i 1 421,8 mln EUR w płatnościach); nie jest w stanie zrozumieć powodów proponowanych cięć, np. w programie „Horyzont 2020” i instrumencie „Łącząc Europę”, ponieważ w tych dwóch programach dokonano już przeniesienia środków do EFIS, a także w polityce na rzecz rozwoju oraz polityce sąsiedztwa, szczególnie w świetle ostatnich wydarzeń; jest zaniepokojony, że proponując takie istotne cięcia w projekcie budżetu, Rada w dużej mierze ignoruje niezaprzeczalną wartość dodaną budżetu Unii; kwestionuje w każdym razie ogłoszony przez Radę zamiar skupienia się na liniach budżetowych o niskim wskaźniku wykonania lub zdolności absorpcyjnych, ponieważ nie jest to uzasadnione rzeczywistymi danymi liczbowymi i nie uwzględnia różnych modeli realizacji niektórych programów;

Środa, 28 października 2015 r.

11. wyraża ubolewanie, że w grupach ekspertów Komisji w dalszym ciągu brakuje równowagi, gdyż w nadmiernym stopniu dominują w nich interesy przedsiębiorstw;

12. stwierdza, że w celu odpowiedniego sfinansowania tych palących potrzeb, a także biorąc pod uwagę bardzo wąskie marginesy wieloletnich ram finansowych w 2016 r., należy dokonać alokacji wszystkich dostępnych środków w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych w zakresie elastyczności, łącznie z pełnym uruchomieniem instrumentu elastyczności; oczekuje, że Rada będzie podzielać ten pogląd i że w postępowaniu pojedynczym szybko zostanie osiągnięte porozumienie, co pozwoli Unii stanąć na wysokości zadania i skutecznie reagować na przyszłe wyzwania; podkreśla w związku z tym, że należy uruchomić łączny margines na zobowiązania wieloletnich ram finansowych z 2015 r., jak tylko spełnione zostaną warunki prawne; ma nadzieję osiągnąć w tej kwestii wstępne porozumienie z Radą i Komisją;

13. przypomina o wspólnym oświadczeniu wszystkich trzech instytucji w kontekście porozumienia politycznego w sprawie wieloletnich ram finansowych, z którego wynika, że do rocznych procedur budżetowych włączone zostaną, w stosownych przypadkach, elementy uwzględniające aspekt płci; podkreśla, że uwzględnianie aspektu płci powinno wzmocnić, jako zasada horyzontalna, strategię polityczną Unii i apeluje o przestrzeganie w pełni zasady sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci; ponadto z zadowoleniem przyjmuje pierwsze kroki na drodze ku ekologizacji budżetu Unii; wskazuje na potrzebę dalszego pogłębienia tego procesu w celu realizacji uzgodnionych celów w zakresie wydatkowania przyjaznego dla klimatu i środowiska;

14. ustala ogólną wysokość środków w budżecie na 2016 r. na kwotę 157 427,3 mln EUR w środkach na zobowiązania i 146 459,3 mln EUR w środkach na płatności;

Dział 1a – Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia

15. krytycznie ocenia fakt, że w tym roku dział 1a ponownie został poważnie dotknięty cięciami dokonanymi przez Radę, które wyniosły 140,9 mln EUR w środkach na zobowiązania i 435,4 mln EUR w środkach na płatności w porównaniu z projektem budżetu; podkreśla, że około połowa tych cięć dotyczy programu „Horyzont 2020”, co skutkuje dalszym zmniejszeniem środków na ten program w 2016 r., po tym jak część jego środków została przesunięta na EFIS;

16. podkreśla, że dla zapewnienia spójnego podejścia szereg cięć dokonanych przez Radę w czerwcu 2015 r. ze względu na niską zdolność absorpcyjną wielu programów działu 1a należy obecnie uchylić z powodu zdecydowanego przyspieszenia wdrażania tych programów we wrześniu 2015 r.; zauważa, że stanowi to ogólną tendencję, zgodnie z cyklem życia tych programów; postanawia zatem przywrócić poziom środków z projektu budżetu w liniach dotkniętych cięciami Rady zarówno w odniesieniu do środków na zobowiązania, jak i płatności;

17. zgodnie ze swoimi priorytetami na rok 2016: zatrudnieniem, przedsiębiorstwami i przedsiębiorczością, i po przeprowadzeniu dokładnej oceny ich dotychczasowych zdolności absorpcyjnych, postanawia zaproponować – oprócz pełnego wyrównania związanych z EFIS cięć dotyczących programu „Horyzont 2020” i instrumentu „Łącząc Europę” – pewne selektywne zwiększenie środków ponad poziom z projektu budżetu w odniesieniu do programów COSME, „Horyzont 2020”, „Zatrudnienie i innowacje społeczne” oraz Erasmus+;

18. podkreśla w szczególności, że koncentracja płatności na początku okresu finansowania dla COSME w latach 2014–2015 okazała się naprawdę korzystna ze względu na stały wzrost zapotrzebowania MŚP na wsparcie w dostępie do rynków i finansowania w kilku ostatnich latach; w związku z tym sprzeciwia się zmniejszeniu środków na COSME w projekcie budżetu w porównaniu z 2015 r. i postanawia zwiększyć środki na ten program ponad kwotę zapisaną w projekcie budżetu; przypomina, że Komisja zwróciła już uwagę na niedobór w instrumentach finansowych w ramach programu COSME na lata 2015, 2016 i 2017, co uwidacznia różnicę pomiędzy dostępnymi środkami na zobowiązania i przewidywanymi potrzebami; w ramach programu COSME zwraca się o znaczne zwiększenie środków na program Erasmus dla młodych przedsiębiorców, zważywszy, że dostępne zasoby nie wystarczą do pokrycia znacznego zapotrzebowania w zakresie uczestnictwa w tym programie;

19. wzywa Komisję do przeanalizowania obciążeń finansowych powodowanych przez opłaty i należności pobierane w ramach obowiązkowych procedur certyfikacji i licencjonowania; wzywa Komisję do przedstawienia odpowiedniej oceny wpływu tych kosztów na konkurencyjność przedsiębiorstw przemysłowych oraz MŚP;

Środa, 28 października 2015 r.

20. postanawia zwiększyć ponad projektu budżetu środki dla trzech agencji nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) oraz Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, tak aby zapewnić im odpowiednie zasoby w celu sprostanania rosnącej liczbie zadań;

21. potwierdza swoje poparcie dla programu ITER i zobowiązuje się do zapewnienia mu odpowiedniego finansowania; jest jednak zaniepokojony z powodu ewentualnych dalszych opóźnień i dodatkowych kosztów związanych z tym programem, a także wiążących się z tym potencjalnych następstw dla budżetu Unii; w związku z tym ubolewa, że nie był w stanie dokonać oceny poziomu środków na ITER na 2016 r. w odniesieniu do zaktualizowanego planu i harmonogramu płatności, który ma zostać przedstawiony w Radzie ITER dopiero w listopadzie 2015 r.; spodziewa się jednak, że ze zmienionego planu będzie wystarczająco jasno wynikać, iż zalecenia Parlamentu, określone w odnośnej rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2013⁽¹⁾, zostały właściwie uwzględnione i że zapewniona zostanie dobra kondycja finansowa oraz efektywność wydatków; zamierza poruszyć tę kwestię podczas postępowania pojednawczego dotyczącego budżetu na rok 2016; ponadto nalega na konieczność pełnej przejrzystości w odniesieniu do wykorzystywania wkładów wspólnego przedsięwzięcia „Fusion for Energy” na rzecz programu ITER; apeluje o odpowiedni mechanizm rozliczalności zapewniający jasny ogląd kwoty zasobów finansowych udostępnionych na międzynarodowy projekt i oceniający ich racjonalne wykorzystanie;

22. rezerwuje część środków na standaryzację sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych oraz apeluje o wdrożenie zaleceń ujętych w sprawozdaniu Maystadta dotyczących zadań i obowiązków Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG), co pozwoli na zwiększenie wpływu Unii na ustalanie międzynarodowych standardów rachunkowości; wyraża również zaniepokojenie, że znaczne środki przeznaczone przez UE na fundację zajmującą się międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej nie prowadzą do oczekiwanej poprawy w zakresie rozliczalności, przejrzystości i demokracji;

23. zwiększa zatem poziom środków na zobowiązania i środków na płatności dla działu 1a ponad poziom z projektu budżetu odpowiednio o 1 405,5 mln EUR i 491,5 mln EUR (łącznie z projektami pilotażowymi i działaniami przygotowawczymi), co wiąże się z przekroczeniem pułapu dla zobowiązań o 1 316,9 mln EUR, które mają być sfinansowane wszelkimi dostępnymi środkami w odniesieniu do elastyczności w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych po wyczerpaniu dostępnych marginesów;

Dział 1b — Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna

24. odrzuca proponowane przez Radę cięcia w wysokości 3,1 mln EUR w zobowiązaniach i, co ważniejsze, 220,1 mln EUR w płatnościach w dziale 1b, w tym w liniach przeznaczonych na zakończenie działań; wzywa Radę do wyjaśnienia, w jaki sposób owe cięcia są zgodne z celem zmniejszenia liczby zaległości w nieuregulowanych rachunkach oraz uniknięcia negatywnych reperkusji i niepotrzebnych opóźnień w odniesieniu do wdrażania programów na lata 2014–2020; przypomina, że polityka spójności stanowi główną politykę inwestycyjną Unii mającą na celu zmniejszanie różnic między regionami w Europie poprzez wzmocnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej; podkreśla, że instrumenty takie jak Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Fundusz Spójności czy inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych mają decydujące znaczenie dla promowania konwergencji, niwelowania różnic w rozwoju i wspierania tworzenia wysokiej jakości i trwałych miejsc pracy;

25. odnotowuje dokonaną przez Komisję wstępną ocenę, opartą na najnowszych prognozach państw członkowskich, iż realizacja programów w obszarze polityki spójności może ulec opóźnieniu w 2016 r.; jest zaniepokojony, że jakiegokolwiek znaczące niepełne wykorzystanie środków w trzecim roku realizacji nowego cyklu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w okresie, w którym programy powinny osiągać pełną operacyjność, będzie miało nie tylko negatywny wpływ na terminowe osiągnięcie wyników w praktyce, lecz może również doprowadzić do poważnej presji na płatności w kolejnych latach, ewentualnie ponownie tworząc zaległości w odniesieniu do nieuregulowanych rachunków; wzywa

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej za rok budżetowy 2013 (Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 395).

Środa, 28 października 2015 r.

zainteresowane państwa członkowskie do poczynienia szybkich postępów w usuwaniu przyczyn tych opóźnień w realizacji, np. poprzez szybkie wyznaczanie organów programowych oraz niepowielanie i uproszczenie krajowych procedur administracyjnych; zgodnie z planem płatności wzywa Komisję do dokładnego monitorowania ewolucji płatności w ramach działu 1b związanych z okresem programowania 2014–2020, w tym za pomocą szczegółowych, regularnie aktualizowanych prognoz, które będą omawiane na specjalnych międzyinstytucjonalnych posiedzeniach, oraz do przedstawiania, w miarę potrzeb, stosownych wniosków;

26. przypomina, że Komisja nie zaproponowała żadnych środków na zobowiązania w 2016 r. dla inicjatywy na rzecz zatrudniania ludzi młodych w wyniku koncentracji środków finansowych tego programu na początku okresu finansowania w latach 2014–2015; postanawia, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego⁽¹⁾, które przewiduje możliwość takiej kontynuacji, przeznaczyć na inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych 473,2 mln EUR w środkach na zobowiązania, tj. kwotę odpowiadającą początkowej rocznej transzy przewidzianej na ten program; jest przekonany, że finansowanie tego ważnego programu, będącego odpowiedzią na jedno z najpilniejszych wyzwań dla Unii, nie powinno zakończyć się w 2015 r.; podkreśla, że dodatkowe finansowanie należy przeznaczyć na powiększenie tego programu, tym samym pomagając większej liczbie młodych ludzi w poszukiwaniu godnej i stałej pracy; apeluje do państw członkowskich, aby dołożyły wszelkich starań w celu przyspieszenia wdrażania w praktyce tej inicjatywy, co przyniesie bezpośrednie korzyści młodym Europejczykom; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania na temat finansowanych przez Unię środków zwalczania bezrobocia wśród młodzieży oraz na temat wyników stosowania tych środków;

27. uwzględniając projekty pilotażowe i działania przygotowawcze, zwiększa środki na zobowiązania dla działu 1b o 482,7 mln EUR, a środki na płatności o 1 164 mln EUR ponad poziom projektu budżetu, co wiąże się z przekroczeniem pułapu środków na zobowiązania o 467,3 mln EUR, które mają być sfinansowane wszelkimi dostępnymi środkami w odniesieniu do elastyczności w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych;

Dział 2 – Trwały wzrost gospodarczy: zasoby naturalne

28. zauważa, że Rada zmniejszyła środki również w dziale 2 o 199,9 mln EUR w zobowiązaniach i 251,1 mln EUR w płatnościach, w tym na rozwój obszarów wiejskich, Europejski Fundusz Morski i Rybacki oraz program LIFE; uważa, że list w sprawie poprawek nr 2/2016 dotyczący rolnictwa powinien pozostać podstawą rzetelnego przeglądu środków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG); przywraca odpowiednio poziom środków zapisanych w projekcie budżetu;

29. z zadowoleniem przyjmuje przedstawienie przez Komisję kompleksowego pakietu środków przeznaczonych na sytuacje kryzysowe w wysokości 500 mln EUR w celu wspierania europejskich rolników, szczególnie w sektorze mleczarskim, w obliczu spadających cen produktów i zwiększonej produkcji mleka; podkreśla, że skutki są najbardziej dotkliwe na obszarach oddalonych, gdzie społeczno-gospodarcze znaczenie sektora mleczarskiego jest niepodważalne; ujmuje tę kwotę w swym czytaniu jako wyraz wsparcia dla zapowiedzi Komisji i oczekuje jej pełnego uwzględnienia w trakcie procedury pojednawczej na podstawie listu w sprawie poprawek nr 2/2016; podkreśla, że pakiet ten powinien przyczynić się do szeregu działań mających na celu uporanie się ze stratami i długoterminowym wpływem na europejskich rolników rosyjskiego embarga na produkty rolne, ponieważ do tej pory Rosja była drugim pod względem znaczenia odbiorcą unijnego eksportu produktów rolnych;

30. uważa, że refundacje wywozowe zakłócają handel i stoją w sprzeczności z celami rozwojowymi UE; popiera zatem ich całkowite zniesienie;

31. przypomina, że ani środki na WPR, ani żadne inne środki z budżetu nie powinny być przeznaczane na finansowanie działalności związanej ze śmiertelnymi walkami byków; przypomina, że takie finansowanie jest jawnym pogwałceniem Europejskiej konwencji o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich (dyrektywa Rady 98/58/WE)⁽²⁾;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych (Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23).

Środa, 28 października 2015 r.

32. podkreśla rosnącą liczbę zadań powierzoną Unii w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego; dlatego przywraca poziom środków z budżetu na 2015 r. na doradztwo naukowe i wiedzę z zakresu rybołówstwa ze względu na znaczenie gromadzenia danych w procesie decyzyjnym oraz dofinansowuje budżet Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa w celu wspierania jej roli w koordynowaniu i wdrażaniu wspólnej polityki rybołówstwa;

33. z tego względu zwiększa środki na zobowiązania o 510,4 mln EUR, a środki na płatności o 520,6 mln EUR (łącznie z projektami pilotażowymi i działaniami przygotowawczymi), pozostawiając margines w wysokości 647,2 mln EUR poniżej pułapu środków na zobowiązania w dziale 2;

Dział 3 – Bezpieczeństwo i obywatelstwo

34. przypomina, że w projekcie budżetu przewidywano dofinansowanie w obszarze bezpieczeństwa i migracji, w tym 150 mln EUR na program relokacji 40 000 osób potrzebujących międzynarodowej ochrony, co spowodowało, że Komisja przekroczyła pułap dla tego działu o 124 mln EUR i zaproponowała odpowiednie uruchomienie instrumentu elastyczności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada zatwierdziła zasadę uruchamiania na ten cel instrumentu elastyczności; zauważa jednak, że potrzebny jest długoterminowy plan finansowy w odpowiedzi na kryzys związany z uchodźcami i uważa, że należy zająć się tym również w ramach przeglądu wieloletnich ram finansowych;

35. postanawia, w świetle obecnych wyjątkowych przepływów migrantów i uchodźców, skoncentrować dofinansowanie na wzmocnieniu Funduszu Azylu, Migracji i Integracji; w tym kontekście zdecydowanie popiera drugi pakiet w wysokości 780 mln EUR dotyczący relokacji dodatkowych 120 000 osób; postanawia ująć niezbędne środki w swym czytaniu oraz dostosować pierwszy pakiet dotyczący relokacji do drugiego pakietu poprzez dodanie 20 mln EUR na finansowanie kosztów transportu (500 EUR na migranta dla Włoch i Grecji); zatwierdza dodatkowe środki w wysokości 79 mln EUR na ogólne wzmocnienie Funduszu Azylu, Migracji i Integracji; podkreśla również konieczność zapewnienia odpowiednich możliwości finansowania Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na nadchodzące lata; przypomina, że zgodnie z pkt 17 porozumienia międzyinstytucjonalnego możliwe jest zwiększenie o więcej niż 10 % kwoty przewidzianej na cały okres trwania danego programu, jeżeli pojawią się nowe, obiektywne, długoterminowe okoliczności;

36. zauważa, że takie działania stanowią jedynie pierwszy krok ku pełnemu wdrożeniu zasady solidarności, na której opiera się Unia; wzywa Komisję i Radę do pełnej realizacji planów zaproponowanych we wspomnianym powyżej komunikacie Komisji z dnia 23 września 2015 r. i wykazania wyraźnego zobowiązania do poszanowania praw człowieka, zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej; podkreśla znaczenie odpowiedniego finansowania działań dotyczących powrotów, zgodnie z kartą i zasadą *non-refoulement*, w celu realizacji skutecznej polityki w zakresie powrotów, zapobiegającej nielegalnej migracji i ją ograniczającej; podkreśla znaczenie wspierania uchodźców blisko ich krajów pochodzenia oraz ułatwienia procedur azylowych w państwach członkowskich;

37. postanawia zwiększyć wsparcie dla agencji wykonujących zadania związane z migracją o 26 mln EUR, z czego na Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu przypada największy wzrost wynoszący 12 mln EUR ponad kwotę zapisaną w projekcie budżetu; przypomina, że agencja ta odgrywa kluczową i koordynującą rolę we wdrażaniu tymczasowych środków w zakresie ochrony międzynarodowej i coraz częściej jest wzywana do wspierania zainteresowanych państw członkowskich;

38. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 23 września 2015 r. oraz odpowiednie środki uwzględnione w liście w sprawie poprawek nr 2/2016, zwłaszcza 600 mln EUR dodatkowego finansowania na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych dla najbardziej dotkniętych państw członkowskich; wyraża zadowolenie, że Komisja zajmuje wiodącą pozycję w tej dziedzinie i że w ten sposób potwierdza podejście przyjęte przez Parlament podczas czytania; jest gotowy rozważyć dalsze dofinansowanie w trakcie postępowania pojednawczego;

39. ubolewa, że Rada zmniejsza środki na zobowiązania o 25,1 mln EUR, a środki na płatności o 33,6 mln EUR w porównaniu z projektem budżetu; uważa, że te cięcia zagrażają prawidłowemu wdrażaniu programów i działań w ramach działu 3; w tym kontekście przypomina, że choć niektóre z proponowanych cięć wydają się niewielkie, należy pamiętać o stosunkowo niewielkiej skali niektórych ważnych i wartościowych programów, co czyni je szczególnie wrażliwymi na cięcia; postanawia dlatego przywrócić poziom środków zapisanych w projekcie budżetu;

Środa, 28 października 2015 r.

40. ponadto uważa za niezbędne, z uwagi na ich ważną rolę we wspieraniu sektora kultury i sektora kreatywnego, które reprezentują kluczowe europejskie wartości, by zwiększyć ogółem o 10,5 mln EUR ponad poziom zapisany w projekcie budżetu środki na zobowiązania podprogramów dotyczących kultury i mediów, w tym działań multimedialnych oraz systemu poręczeń dla sektora kultury i sektora kreatywnego, planowanych na rok 2016 oraz mających posłużyć do rozwiązania poważnego problemu dotyczącego dostępu do finansowania dla MŚP i organizacji działających w sektorze kultury i sektorze kreatywnym;

41. za priorytet uznaje również dofinansowanie programu „Europa dla Obywateli” kwotą 1,5 mln EUR, a także zmodyfikowanie nomenklatury budżetowej tego programu poprzez przeznaczenie oddzielnej linii na wdrożenie europejskiej inicjatywy obywatelskiej;

42. zauważa, że podczas czytania (łącznie z projektami pilotażowymi i działaniami przygotowawczymi) przekroczono pułap działu 3 o 1 055,1 mln EUR w zobowiązaniach – o 931 mln EUR ponad poziom zapisany w projekcie budżetu – jednocześnie zwiększając środki na płatności o 586,5 mln EUR; proponuje dlatego uruchomienie wszelkich dostępnych środków w wieloletnich ramach finansowych w celu sfinansowania pakietu dofinansowań związanych z migracją;

Dział 4 – Globalny wymiar Europy

43. zwraca uwagę na fakt, że ze wszystkich działów to dział 4 został dotknięty największymi cięciami ze strony Rady zarówno w zobowiązaniach (- 163,4 mln EUR), jak i płatnościach (- 450,4 mln EUR); z zaskoczeniem odnotowuje, że wśród najbardziej dotkniętych tymi cięciami znajduje się europejski instrument sąsiedztwa (szczególnie ograniczenie ubóstwa i bezpieczeństwo w krajach śródziemnomorskich), instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (w tym cel tematyczny – migracja i azyl) oraz instrument pomocy przedakcesyjnej (pomimo krajów kandydujących goszczących znaczną liczbę uchodźców lub leżących na głównych szlakach migracyjnych); podkreśla, że takie podejście stoi w rażącej sprzeczności z oświadczeniami Rady i Rady Europejskiej w sprawie programu w dziedzinie migracji, kryzysu związanego z uchodźcami oraz współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu;

44. w tym kontekście postanawia przywrócić poziom środków przewidziany w projekcie budżetu; zauważa, że sytuacja w odniesieniu do płatności w dziale 4 jest nadal przedmiotem szczególnej troski ze względu na przenoszenie znacznej liczby zaległych niuregulowanych rachunków i sztuczne odraczanie zobowiązań umownych, co prowadzi do stałego niedofinansowania budżetu w odniesieniu do płatności; dlatego ponownie potwierdza, że zwiększenie środków na płatności zaproponowane przez Komisję było po prostu konieczne, pomimo faktu, że bezprecedensowy kryzys związany z migracją i uchodźcami w międzyczasie stał się źródłem nowych wyzwań w zakresie działań zewnętrznych Unii;

45. uzupełnia pakiet poprawek w sprawie kryzysu związanego z migracją i uchodźcami poprzez przyjęcie ukierunkowanego zwiększenia środków na zobowiązania przede wszystkim w ramach europejskiego instrumentu sąsiedztwa (+ 178,1 mln EUR), lecz również w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (+ 26,6 mln EUR), pomocy humanitarnej (+26 mln EUR), instrumentu pomocy przedakcesyjnej (+ 11,2 mln EUR), instrumentu na rzecz przyczyniania się do stabilności i pokoju (+ 12,6 mln EUR) oraz europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka (+1 mln EUR), wspierając, w miarę potrzeb, ponowne ustalenie priorytetów w obrębie tych programów w celu skoncentrowania się na najbardziej aktualnych wyzwaniach; podkreśla, że nie może to prowadzić do zmniejszenia wysiłków związanych z pierwotnymi celami odnośnej podstawy prawnej, gdyż oznaczałoby to ryzyko zdestabilizowania europejskiego sąsiedztwa lub innych odnośnych regionów; przypomina o potrzebie przyjęcia kompleksowego i opartego na prawach człowieka podejścia łączącego migrację z rozwojem i mającego na celu integrację legalnych migrantów, osób ubiegających się o azyl i uchodźców; podkreśla potrzebę nasilenia współpracy i zaangażowania z krajami pochodzenia i tranzytu w celu skutecznego stawienia czoła obecnemu kryzysowi migracyjnemu, a w szczególności zajęcia się potrzebami w zakresie zdrowia i edukacji osób przesiedlonych w krajach trzecich; z tego względu uważa, że takie zwiększenie środków jest niezbędne do sfinansowania dodatkowych inicjatyw w uzupełnieniu pierwotnych celów odnośnych podstaw prawnych;

46. zauważa, że regionalny fundusz powierniczy Unii Europejskiej w odpowiedzi na kryzys w Syrii oraz nadzwyczajny fundusz powierniczy na rzecz stabilności i eliminacji podstawowych przyczyn niuregulowanej migracji i wysiedleń osób w Afryce utworzono, ponieważ budżet unijny nie posiada niezbędnej elastyczności i środków pozwalających na szybką i kompleksową reakcję na kryzys; podkreśla, że w ramach przeglądu lub zmiany wieloletnich ram finansowych trzeba

Środa, 28 października 2015 r.

znaleźć bardziej całościowe rozwiązanie kwestii, w jaki sposób uczynić wsparcie z budżetu Unii na pomoc humanitarną i na rzecz rozwoju bardziej skutecznym i łatwiej dostępnym oraz jak pomyślnie połączyć je z Europejskim Funduszem Rozwoju i pomocą dwustronną oferowaną przez państwa członkowskie; domaga się, aby dodatkowe środki na programy realizowane w ramach działu 4 były wykorzystane w szczególności do zwiększenia finansowania tych dwóch funduszy powierniczych, a także natychmiastowej pomocy za pośrednictwem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) oraz Światowego Programu Żywnościowego; wzywa poszczególne państwa członkowskie do wcielenia słów w czyn i niezwłocznego wniesienia niezbędnych dodatkowych wkładów w celu dostosowania finansowania unijnego związanego z funduszami powierniczymi oraz zniwelowania braków w finansowaniu agencji ONZ; zauważa, że szereg projektów finansowanych ewentualnie z funduszy powierniczych dodatkowo osłabia argument Rady o rzekomym braku zdolności absorpcyjnych w dziale 4;

47. podnosi o 40 mln EUR środki w linii budżetowej na wspieranie procesu pokojowego i udzielanie pomocy finansowej Palestynie i Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA); zauważa, że UNRWA skutecznie pełni swoją rolę w zakresie wspierania coraz większej liczby uchodźców palestyńskich bezpośrednio dotkniętych kryzysem w Syrii, co stanowi dla tej organizacji dodatkowe obciążenie; wyraża zaniepokojenie niedopasowaniem poziomu środków do potrzeb UNRWA i apeluje o przeznaczenie tych dodatkowych środków na Fundusz Ogólny UNRWA wspierający edukację podstawową oraz usługi społeczne i zdrowotne;

48. przypomina, że aby złagodzić długofalowe szkodliwe skutki kryzysu humanitarnego koniecznie należy zadbać o nieprzerwaną edukację dotkniętych tym kryzysem dzieci; w związku z tym podnosi środki na wspieranie edukacji w budżecie przeznaczonym na pomoc humanitarną, tak aby stanowiły one 3 %, a nie 1 % i do roku 2019 osiągnęły poziom 4 %;

49. zatwierdza symboliczne podniesienie środków w budżecie na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa z myślą o wspieraniu wszelkich inicjatyw mających na celu włączenie kwestii migracji do cywilnych misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, a jednocześnie w pełni popiera operację wojskową sił morskich dowodzonych przez Unię Europejską (EUNAVFOR MED), której celem jest zwalczanie przemytu ludzi i handlu ludźmi;

50. docenia toczące się rozważania w ESDZ na temat przyszłości specjalnych przedstawicieli UE i ich stosunków z ESDZ; uważa, że wszelkie zmiany w pozycji budżetu przeznaczonej na specjalnych przedstawicieli UE powinny nastąpić dopiero po zakończeniu bieżących rozważań;

51. uważa za niezbędne podniesienie środków w linii budżetowej przeznaczonej dla społeczności Turków cypryjskich (+2 mln EUR), aby kontynuować oraz zdecydowanie zintensyfikować działania Komitetu ds. Osób Zaginionych na Cyprze, a także wesprzeć Komisję Techniczną ds. Dziedzictwa Kulturowego, w której skład wchodzi przedstawiciele obydwu społeczności, gdyż sprzyja to zaufaniu i pojednaniu między tymi społecznościami;

52. podkreśla, że wdrożenie umowy o ułatwieniach w handlu, którą zawarto podczas 9. konferencji ministerialnej WTO, będzie wymagać większego wsparcia finansowego dla krajów najsłabiej rozwiniętych i krajów rozwijających się; podkreśla potrzebę skoordynowanych wysiłków Komisji i państw członkowskich w międzynarodowych instytucjach finansowych w celu uniknięcia obniżenia środków na pomoc na rzecz wymiany handlowej i inicjatyw wielostronnych oraz z myślą o uniknięciu nieprawidłowości w ramach współpracy z niektórymi partnerami, które prowadzą do obniżenia skuteczności wydatkowanych środków, a także potrzebę zadbania o to, by umowa o ułatwieniach w handlu była korzystna dla rozwoju;

53. postanawia wyczerpać margines w wysokości 261,3 mln EUR w środkach na zobowiązania pozostawiony w projekcie budżetu poniżej pułapu w dziale 4 oraz nie posuwać się dalej na obecnym etapie; podnosi również środki na płatności o 132,5 mln EUR; oczekuje owocnego postępowania pojednawczego w oparciu o te poprawki oraz przy uwzględnieniu listu w sprawie poprawek nr 2/2016; podkreśla jednak, że pułap ten może okazać się niewystarczający, gdyż ustalono go, zanim doszło do poważnych zmian na Ukrainie, w Syrii, Tunezji i ogólnie w krajach sąsiadujących, na Bliskim Wschodzie i w Afryce; w związku z tym apeluje o pełne wykorzystanie możliwości, jakie daje rezerwa na pomoc nadzwyczajną, a także jest otwarty na intensywniejsze korzystanie z przepisów dotyczących elastyczności, jakie przewidziano w wieloletnich ramach finansowych w związku z zewnętrznym wymiarem kryzysu migracyjnego i uchodźczego;

Środa, 28 października 2015 r.

Dział 5 – administracja; inne działy – wydatki administracyjne oraz na wsparcie badań naukowych

54. zauważa, że cięcia Rady w tym dziale opiewają na kwotę 31,2 mln EUR, z czego kwota 19,3 mln EUR dotyczy budżetu administracyjnego Komisji, zwłaszcza środków przeznaczonych na budynki i wyposażenie, a przede wszystkim na personel w związku z podwyższeniem standardowego ryczałtowego potrącenia do 4,3 %; nie dostrzega uzasadnienia w postępowaniu Rady i przypomina, że w związku z ciągłymi ograniczeniami ostatnich lat proponowane wydatki administracyjne Komisji w 2016 r. utrzymano blisko spodziewanego poziomu inflacji, a więc w ujęciu realnym na stabilnym poziomie, oraz że Komisja wdraża program stałej redukcji personelu;

55. uważa ponadto, że cięcia te mają charakter arbitralny z uwagi na przewidywalność tego rodzaju wydatków wynikającą głównie z zobowiązań umownych oraz z uwagi na bardzo wysoki wskaźnik wykonania zgłaszany przez Komisję; zauważa w szczególności, że na dzień 1 kwietnia 2015 r. wskaźnik rzeczywistego obsadzenia stanowisk wynikających z planu zatrudnienia Komisji osiągnął rekordową wartość 97,8 %; wyraża ubolewanie, że oprócz tego w działach innych niż dział 5 Rada obniżyła wydatki administracyjne oraz wydatki na wspieranie badań naukowych o całkowitą kwotę w wysokości 28 mln EUR, choć wydatki te mają kluczowe znaczenie dla powodzenia programów w różnych dziedzinach polityki Unii;

56. w związku z powyższym postanawia przywrócić środki zapisane w projekcie budżetu we wszystkich liniach budżetowych dotyczących wydatków administracyjnych i wydatków na wspieranie badań naukowych w dziedzinach polityki, a także we wszystkich liniach w dziale 5, w których Rada dokonała cięć, a także w nielicznych przypadkach zatwierdzić nieznaczne podwyższenie środków;

57. zwraca się do Komisji o zadbanie o to, aby łączny budżet Komitetu Nadzoru OLAF i jego sekretariatu umieszczono w odrębnej linii budżetowej budżetu OLAF na rok 2016;

Agencje

58. zasadniczo potwierdza szacunki Komisji dotyczące potrzeb budżetowych agencji; zwraca uwagę, że Komisja obniżyła już w znacznym stopniu wstępne zapotrzebowanie na środki zgłoszone przez większość agencji;

59. uważa wobec tego, że wszelkie dalsze cięcia proponowane przez Radę mogłyby stanowić zagrożenie dla właściwego funkcjonowania agencji i uniemożliwiłyby im wypełnianie zadań, które zostały im wyznaczone przez władzę ustawodawczą;

60. w ramach ogólnego pakietu dotyczącego migracji postanawia podwyższyć środki dla głównych agencji działających w tej dziedzinie, mianowicie dla Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu, Fronteksu, Europolu, Eurojustu, Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), Europejskiego Kolegium Policyjnego i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej o całkowitą kwotę w wysokości 26 mln EUR, gdyż agencje te odgrywają ważną rolę w poszukiwaniu skutecznego rozwiązania aktualnych pilnych problemów związanych z przepływami migracyjnymi; z zadowoleniem przyjmuje dodatkowe środki i dodatkowe 120 stanowisk w planie zatrudnienia dla agencji w budżecie korygującym nr 7/2015 oraz oczekuje, że decyzja ta wpłynie również na budżet na 2016 r. oraz na kolejne lata; podkreśla szybko pogarszającą się sytuację kryzysową i ogromne nasilenie przepływów migracyjnych; wzywa Komisję do przedstawienia aktualnych i zbiorczych informacji o potrzebach agencji przed rozpoczęciem postępowania pojednawczego w sprawie budżetu; wzywa Komisję do zaproponowania średnio- i długoterminowej strategii działań agencji zajmujących się obszarem sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, która obejmie: cele, misję, koordynację, rozwijanie punktów szybkiej rejestracji migrantów oraz zasoby finansowe;

61. ponadto postanawia podwyższyć środki w budżecie na 2016 r. dla trzech agencji nadzoru finansowego z uwagi na ich dodatkowe zadania i większe obciążenie pracą; zwraca się do Komisji o przedłożenie do 2017 r. wniosku w sprawie koncepcji finansowej opartej na opłatach, która całkowicie zastąpiłaby obecne wkłady państw członkowskich, w celu zagwarantowania niezależności organów europejskich w stosunku do krajowych organów państw członkowskich;

62. postanawia również podnieść środki dla Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa oraz Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, aby poziom zasobów udostępnianych tym agencjom lepiej odpowiadał powierzonym im zadaniom;

Środa, 28 października 2015 r.

63. nie może jednak zaakceptować podejścia Komisji i Rady do kwestii obsadzania stanowisk w agencjach i wobec tego wprowadza zmiany do znacznej liczby planów zatrudnienia; po raz kolejny podkreśla, że każda agencja powinna zredukować liczbę stanowisk o 5 % w ciągu pięciu lat, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym, ale też że nowym stanowiskom potrzebnym do realizacji dodatkowych zadań wynikających ze zmian w polityce i z nowych przepisów wprowadzanych od 2013 r. muszą towarzyszyć dodatkowe zasoby oraz że stanowisk tych nie należy wliczać do celu, jakim jest redukcja liczby pracowników zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym;

64. wobec tego ponownie podkreśla swój sprzeciw wobec koncepcji wspólnej dla agencji puli związanej z przeniesieniem pracowników, ale potwierdza swoją gotowość do zwolnienia stanowisk dzięki poprawie wydajności w ramach ściślejszej współpracy administracyjnej między agencjami lub nawet poprzez rozważenie możliwości łączenia agencji w odpowiednich przypadkach, a także w drodze łączenia pewnych funkcji z Komisją lub inną agencją;

65. ponownie podkreśla, że stanowiska finansowane przez przemysł nie mają wpływu na budżet Unii, wobec czego nie powinny podlegać redukcji personelu; zaznacza, że należy pozostawić zainteresowanym agencjom swobodę w zakresie reagowania na zmienne obciążenie pracą poprzez nieobsadzanie wszystkich stanowisk, jakimi dysponują;

66. w związku z tym wprowadza zmiany w wielu planach zatrudnienia agencji stosownie do priorytetów opisanych powyżej, aby dostosować poziom zatrudnienia do dodatkowych zadań, a inne modyfikuje, aby urzeczywistnić cel polegający na redukcji personelu o 5 % w ciągu pięciu lat oraz odmiennie potraktować stanowiska finansowane z pobieranych opłat; przypomina, że cel redukcji zatrudnienia o 5 % w ciągu pięciu lat wprowadzono z myślą o obniżeniu kosztów administracyjnych; podkreśla w tym kontekście, że dodatkowe stanowiska w planie zatrudnienia nie mają automatycznie skutków finansowych dla budżetu Unii, gdyż agencje obsadzają swoje stanowiska stosownie do potrzeb i dlatego nie zawsze wszystkie stanowiska znajdujące się w ich planach zatrudnienia są obsadzone;

Projekty pilotażowe i działania przygotowawcze

67. po przeprowadzeniu starannej analizy przedłożonych projektów pilotażowych i działań przygotowawczych pod kątem udanej realizacji aktualnych projektów, a także po wykluczeniu inicjatyw objętych już obowiązującymi podstawami prawnymi, jak i w pełni uwzględniając ocenę Komisji dotyczącą możliwości wdrożenia projektów, postanawia przyjąć pakiet kompromisowy, na który składa się ograniczona liczba projektów pilotażowych i działań przygotowawczych, również ze względu na ograniczone dostępne marginesy;

Płatności

68. ponownie podkreśla znaczenie wspólnego planu płatności na lata 2015–2016 uzgodnionego przed procedurą budżetową przez Parlament, Radę i Komisję, który odzwierciedla zobowiązanie tych trzech instytucji do ograniczenia liczby zaległych nieuregulowanych płatności; zauważa, że wszystkie trzy instytucje uzgodniły, że będą ściśle współpracować w celu zatwierdzenia takiego poziomu płatności w budżecie na 2016 r., który pozwoli na osiągnięcie wspomnianego celu, oraz że Komisja wyliczyła odpowiednią wysokość środków na płatności na rok 2016; uważa, że wszelkie działania mające na celu zarządzanie ryzykiem związanym z nagromadzeniem się nieuregulowanych rachunków należy uzupełniać wysiłkami, których celem jest wydajniejsza wymiana opinii oraz poprawa współpracy między Radą a Parlamentem i Komisją; przypomina, że zgodnie z art. 310 TFUE dochody i wydatki wykazane w budżecie Unii muszą się równoważyć;

69. wyraża ubolewanie, że mimo wynikającego stąd nieznacznego wzrostu i sporych marginesów zaproponowanych przez Komisję Rada postanowiła obniżyć środki na płatności o 1,4 mld EUR zarówno w liniach przeznaczonych na zakończenie działań, jak i na programy będące w głównej fazie realizacji, co sprawia, że stopniowe obniżanie liczby zaległych nieuregulowanych rachunków może się nie udać; przypomina, że w przypadku programów zarządzanych w sposób bezpośredni niedobory środków na płatności odzwierciedlają się nie tylko w rosnącej liczbie nieuregulowanych rachunków, ale także powodują sztuczne opóźnienia w realizacji programów, np. opóźniając zaproszenia do składania wniosków lub podpisanie nowych umów;

Środa, 28 października 2015 r.

70. postanawia przywrócić środki na płatności zapisane w projekcie budżetu we wszystkich liniach, w których Rada dokonała cięć, przy założeniu, że poziom płatności zaproponowany przez Komisję w projekcie budżetu odpowiada poziomowi niezbędnemu do realizacji celów planu płatności;

71. dbając o odpowiednie proporcje, podnosi wysokość środków na płatności we wszystkich liniach, w których zmieniono wysokość środków na zobowiązania, a także uwzględnia obszary charakteryzujące się szybkim wydawaniem środków lub wysokim stopniem pilności, mianowicie Erasmus+, dwa systemy relokacji, UNRWA i pomoc humanitarną; podnosi środki na płatności o dalszy 1 mld EUR, aby koncentrację płatności dla Grecji na początku okresu finansowania umożliwić w całości z nowych środków; z uwagi na dotychczasowe doświadczenia związane z wdrażaniem pomocy postanawia również podnieść płatności na rzecz Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji;

Inne sekcje

Sekcja 1 – Parlament Europejski

72. przypomina, że w preliminarzu Parlamentu na 2016 r. zapisano kwotę 1 823 648 600 EUR, co oznacza wzrost o 1,6 % w stosunku do budżetu na 2015 r.; przypomina ponadto, że 15 mln EUR przewidziano na pilne inwestycje w dziedzinie bezpieczeństwa i bezpieczeństwa cybernetycznego, przez co budżet na rok 2016 opiewa na ogólną kwotę 1 838 648 600 EUR;

73. zwraca uwagę, że w dniu 15 czerwca 2015 r., po przyjęciu preliminarza Parlamentu na 2016 r., powstała nowa grupa polityczna oraz że ze względu na te zmiany w organizacji Parlamentu potrzebne są dodatkowe środki, aby zagwarantować równe traktowanie wszystkich grup politycznych;

74. dokonuje pełnej rekompensaty tych podwyżek poprzez obniżenie środków w liniach budżetowych dotyczących rezerwy na nieprzewidziane wydatki, diety ogólnej dla posłów, doskonalenia zawodowego, wyposażenia wnętrz, zużycia energii, inwestycji projektowych w zakresie informatyki i telekomunikacji oraz mebli;

75. zwraca uwagę na konkluzje Prezydium z dnia 7 września 2015 r. dotyczące czytania budżetu na 2016 r. w Parlamencie, w których proponuje się uwzględnienie w budżecie niedawnych decyzji i dostosowań technicznych; zatwierdza ograniczone zmiany techniczne zaproponowane przez Prezydium, które obejmują neutralne pod względem budżetowym dostosowania środków i planu zatrudnienia oraz aktualizację niektórych aspektów nomenklatury budżetowej;

76. w związku z tym utrzymuje na niezmienionym poziomie – 1 838 648 600 EUR – środki w budżecie na 2016 r. przyjętym na posiedzeniu plenarnym w dniu 29 kwietnia 2015 r.;

77. podkreśla, że działalność grup politycznych nie jest tożsama z pracą o charakterze administracyjnym; potwierdza, że z tego powodu całkowita liczba pracowników w grupach politycznych nie jest objęta celem polegającym na redukcji personelu o 5 % zgodnie z decyzjami podjętymi przez Parlament w odniesieniu do roku budżetowego 2014 ⁽¹⁾ i 2015 ⁽²⁾ oraz preliminarza na 2016 r. ⁽³⁾;

78. przypomina, że od 2012 r. grupy polityczne mają zakaz zatrudniania nowych pracowników oraz że ich potrzeby w tym zakresie w poprzednich latach budżetowych uwzględniano jedynie częściowo;

79. potwierdza swoje zobowiązanie do wdrożenia pkt 27 porozumienia międzyinstytucjonalnego, w którym przewidziano redukcję personelu w Parlamencie o 1 %;

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2013 r. dotycząca stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014 (teksty przyjęte, P7_TA(2013)0437).

⁽²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2014 r. dotycząca stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 (teksty przyjęte, P8_TA(2014)0036).

⁽³⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2016 (teksty przyjęte, P8_TA(2015)0172).

Środa, 28 października 2015 r.

80. podkreśla, że Parlament i Rada muszą zająć się potrzebą opracowania planu działania na rzecz jednej siedziby, o co w kilku rezolucjach wnioskowała duża większość w tym Parlamencie, aby w perspektywie długoterminowej wygenerować oszczędności w budżecie Unii;

Zmiany w planie zatrudnienia

81. redukuje liczbę stanowisk w planie zatrudnienia Sekretariatu Generalnego w 2016 r. o 57 (cel: obniżenie liczby pracowników o 1 %), przy czym redukcja ta obejmuje: 4 stanowiska AD14, 13 stanowisk AD13, 2 stanowiska AD12, 1 stanowisko AD9, 2 stanowiska AD8, 1 stanowisko AD5, 2 stanowiska AST11, 1 stanowisko AST10, 3 stanowiska AST9, 8 stanowisk AST8, 7 stanowisk AST7, 4 stanowiska AST6, 3 stanowiska AST5, 2 stanowiska AST4, 1 stanowisko AST3, 1 stanowisko AST1 (stanowiska stałe) oraz 2 tymczasowe stanowiska AST4; przypomina, że skutki budżetowe tych działań uwzględniono już w preliminarzu;

82. zgodnie z nowym regulaminem pracowniczym przekształca 80 stałych stanowisk AST (25 stanowisk AST 11, 10 stanowisk AST 10, 5 stanowisk AST 8, 15 stanowisk AST 7, 5 stanowisk AST 6, 5 stanowisk AST 5, 5 stanowisk AST 4, 5 stanowisk AST 3 i 5 stanowisk AST 2) w 80 stanowisk AST/SC1;

83. dokonuje następujących korekt technicznych: likwiduje trzy stanowiska AST7 i trzy stanowiska AST6, tworzy sześć stanowisk AST5 oraz wykreśla przepis nr 1 w planie zatrudnienia, gdyż w ostatnich latach nie stosowano odpowiedniej procedury;

84. wyraża zgodę na utworzenie 43 nowych stanowisk tymczasowych (2 stanowiska AD7, 19 stanowisk AD5, 5 stanowisk AST5, 5 stanowisk AST3 i 12 stanowisk AST1) oraz na zmianę kategorii zaszergowania jednego stanowiska tymczasowego AD10 na AD14 w związku z dodatkowymi potrzebami wynikającymi z powstania nowej grupy politycznej;

Obniżenie liczby pracowników o 5 %

85. przypomina, że trzeci rok z rzędu Parlament realizuje cel polegający na obniżeniu liczby pracowników o 5 %, przestrzegając przy tym należycie litery i ducha porozumienia międzyinstytucjonalnego; podkreśla, że od 2014 r. w planie zatrudnienia zlikwidowano w tym celu 171 stałych stanowisk ⁽¹⁾; podkreśla, że aby w pełni zrealizować zadeklarowany cel i obniżyć liczbę pracowników o 5 %, do roku 2018 należy dwukrotnie zlikwidować 57 stanowisk ⁽²⁾;

86. podkreśla, że zgodnie z pkt 27 porozumienia międzyinstytucjonalnego obniżenie liczby pracowników o 5 % stanowi rekompensatę kadrową w związku z podwyższeniem liczby godzin pracy w wymiarze tygodniowym z 37,5 do 40 w porównaniu z planem zatrudnienia na dzień 1 stycznia 2013 r.; uważa, że redukcja ta musi odnosić się do stałego obciążenia pracą oraz że w konsekwencji rachunek ten nie może uwzględniać nowych zakresów odpowiedzialności ani podróży służbowych;

87. zauważa, że w związku z rozszerzeniem uprawnień Parlamentu i przydzielaniem mu nowych zadań od 2013 r. ważne zmiany strukturalne, takie jak internalizacja procesów, realizowano w miarę możliwości poprzez przeniesienia wewnętrzne, a nowe stanowiska tworzone tylko wówczas, gdy było to absolutnie niezbędne; postanawia wyłączyć te dodatkowe stanowiska z działań mających na celu obniżenie liczby pracowników o 5 %;

88. wzywa Komisję, aby monitorując realizację przez Parlament celu polegającego na obniżeniu liczby pracowników, uwzględniała nowe dodatkowe kwestie, takie jak stałe obciążenie pracą, wyjątki dla grup politycznych, kompensowanie internalizacji poprzez obniżenie środków w liniach budżetowych na usługi zewnętrzne oraz nowe uprawnienia i zadania;

89. podkreśla, że obniżenie liczby pracowników o 5 % nie powinno zagrozić należytemu funkcjonowaniu Parlamentu ani korzystaniu przez Parlament z jego podstawowych uprawnień, nie powinno też wpłynąć na wysoką jakość prac ustawodawczych Parlamentu ani na warunki pracy posłów i pracowników;

90. przypomina, że żadne porozumienie nie może pozbawić Parlamentu i Rady niezależności w dokonywaniu ocen ani prawa do decydowania każdego roku o merytorycznej stronie budżetu;

⁽¹⁾ W roku 2014 zlikwidowano 67 stanowisk, w roku 2015 – 47 stanowisk, a w roku 2016 likwidacji ulegnie 57 stanowisk.

⁽²⁾ Z uwagi na polityczną decyzję o wyłączeniu z tego rachunku grup politycznych redukcja dotyczy części planu zatrudnienia obejmującej Sekretariat (referencyjna liczba stanowisk – 1 % – minus 57).

Środa, 28 października 2015 r.

Inne kwestie dotyczące pracowników

91. przypomina, że nowe stanowiska w Sekretariacie należy obsadzić w drodze wewnętrznych przeniesień, chyba że potrzeba utworzenia nowych stanowisk zostanie należycie uzasadniona i wykazana;
92. przypomina, że reorganizacja pracy parlamentarnej lub procedur nie powinna prowadzić do pogorszenia warunków pracy ani praw socjalnych pracowników bez względu na zajmowane przez nich stanowiska;
93. ponownie podkreśla, że aby zapewnić posłom odpowiednie wsparcie w ich działalności parlamentarnej, konieczna jest nowa równowaga między akredytowanymi asystentami parlamentarnymi a asystentami krajowymi; zwraca uwagę, że sekretarz generalny zaproponował Prezydium sposób osiągnięcia tego celu; odnotowuje porozumienie osiągnięte w Prezydium, które jest zgodne, co do istoty, z wnioskiem Parlamentu Europejskiego zawartym w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie preliminarza; z zadowoleniem przyjmuje decyzję o natychmiastowym wdrożeniu tego porozumienia;
94. ponownie potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz wielojęzyczności w pracy parlamentarnej i opowiada się za wysokimi standardami w zakresie tłumaczeń ustnych i pisemnych; zwraca się do sekretarza generalnego o przedstawienie Komisji Budżetowej wyników analizy i oceny przeprowadzonej po niezgodnieniu nowych warunków pracy dla tłumaczy ustnych (wiosną 2015 r.); oczekuje, że sekretarz generalny wykaże się wszelką elastycznością, jaka jest niezbędna do zapewnienia posłom wysokiej jakości usług w zakresie tłumaczeń ustnych i pisemnych;
95. zwraca się do sekretarza generalnego o przedstawienie szczegółowego wykazu wszystkich stanowisk w Parlamencie w latach 2014–2016, obejmującego przydział stanowisk poszczególnym służbom, kategorię oraz rodzaj umowy;

Polityka zarządzania nieruchomościami

96. przypomina, że Komisję Budżetową należy regularnie informować o nowych kwestiach dotyczących prowadzonej przez Parlament polityki w zakresie nieruchomości, a także w odpowiednim czasie, tzn. przed zawarciem umowy, zasięgać jej opinii w odniesieniu do każdego projektu w zakresie nieruchomości mającego skutki finansowe; potwierdza, że finansowe skutki wszystkich projektów w zakresie nieruchomości będą dokładnie analizowane;
97. uważa, że decyzje dotyczące projektów w zakresie nieruchomości powinny zapadać w ramach przejrzystego procesu decyzyjnego;
98. ponownie apeluje o jak najszybsze, nie później niż do początku 2016 r., przedstawienie Komisji Budżetowej nowej średnioterminowej strategii w zakresie nieruchomości, tak aby Parlament mógł ją uwzględnić w ramach przygotowywania preliminarza na rok budżetowy 2017; zwraca się do sekretarza generalnego o przedstawienie Komisji Budżetowej ewentualnej długoterminowej strategii do 2025 r., zanim jesienią 2016 r. Parlament przystąpi do czytania budżetu;
99. zauważa, że od 2014 r. nie przeznaczają się środków na inwestycje w ramach budowy budynku Konrad Adenauer (KAD) w Luksemburgu; przypomina, że w preliminarzu na 2016 r. uwzględniono jedynie środki na prace i usługi opłacane bezpośrednio przez Parlament, co dotyczy przede wszystkim zarządzania projektem, wiedzy fachowej i doradztwa; zwraca się do sekretarza generalnego o dokonanie – do końca bieżącego roku – oceny środków pieniężnych niewykorzystanych w budżecie na 2015 r. oraz o przeznaczenie ich na projekt KAD w drodze wniosku o przesunięcie środków pod koniec roku 2015, aby w miarę możliwości uniknąć w przyszłości płatności odsetek związanych z budynkiem;

Wydatki posłów

100. ponownie występuje z apelem o wyższy stopień przejrzystości w odniesieniu do zwrotu kosztów ogólnych dla posłów; wzywa Prezydium Parlamentu do podjęcia prac nad określeniem bardziej szczegółowych przepisów dotyczących rozliczania wydatków, na które zezwolono w ramach pokrywania kosztów ogólnych, tak aby nie generować przy tym dodatkowych kosztów dla Parlamentu;

Środa, 28 października 2015 r.

101. zwraca się o ocenę wyników dobrowolnego podejścia wybranego przez wspólną grupę roboczą w celu ograniczenia lotów posłów i pracowników w klasie biznes, a także o ocenę, w jaki sposób można uzyskać korzystniejsze ceny, aby obniżyć koszty podróży posłów i pracowników;

Sekcja 4 – Trybunał Sprawiedliwości

102. ubolewa, że mimo ciągle powiększającego się zakresu działalności sądowej i planowanej reformy Sądu Komisja ograniczyła zatrudnienie o 20 stanowisk, ryzykując tym samym powstanie zatorów oraz narażając na szwank należyte funkcjonowanie i sprawne wymierzanie sprawiedliwości; postanawia wobec tego przywrócić 20 stanowisk, o które pierwotnie wnioskował Trybunał;

103. wyraża ubolewanie, że Rada podniosła wysokość standardowego potrącenia stosowanego w odniesieniu do środków przeznaczonych na wynagrodzenia dla pracowników z 2,5 % do 3,2 %, co odpowiada obniżce o 1,55 mln EUR oraz stoi w sprzeczności z wyjątkowo wysokim wskaźnikiem obsadzenia stanowisk w Trybunale (98 % pod koniec 2014 r.) i wysokim wskaźnikiem wykonania budżetu (99 % w 2014 r.); wobec tego dokonuje ponownej korekty wysokości standardowego potrącenia do poziomu zapisanego w projekcie budżetu oraz anuluje wynikające stąd obniżenie środków, aby Trybunał mógł odpowiednio reagować na znaczny wzrost liczby spraw i w pełni wykorzystać przyznane mu stanowiska;

104. postanawia ponadto przywrócić siedem stanowisk, o które Trybunał pierwotnie występował, aby umożliwić mu spełnienie wymogu wzmocnienia sekcji bezpieczeństwa i ochrony Trybunału z myślą o lepszej ochronie pracowników, odwiedzających i dokumentów, a także wymogu wdrożenia nowego art. 105 Regulaminu Sądu, który przewiduje ustanowienie systemu o wysokim stopniu bezpieczeństwa umożliwiającego stronom zaangażowanym w niektóre sprawy przekazywanie informacji i materiałów dotyczących bezpieczeństwa Unii i państw członkowskich lub kształtowania ich stosunków międzynarodowych;

105. w tym kontekście podkreśla potrzebę zasobów na ochronę i nadzór w budynkach Trybunału i wobec tego postanawia przywrócić środki odebrane przez Radę w tej dziedzinie do poziomu zapisanego w projekcie budżetu;

106. likwiduje istniejącą rezerwę na podróże służbowe i zastępuje ją nową rezerwą, z której środki zostaną uwolnione, kiedy Trybunał opublikuje informacje na temat zewnętrznej działalności sędziów, o co Parlament zwrócił się w swojej rezolucji w sprawie udzielenia Trybunałowi absolutorium za rok 2013 ⁽¹⁾;

Sekcja 5 – Trybunał Obrachunkowy

107. dokonuje ponownej korekty wysokości standardowego potrącenia do pierwotnego poziomu 2,76 %, aby Trybunał Obrachunkowy mógł zaspokoić swoje potrzeby wynikające z planu zatrudnienia;

108. przywraca środki we wszystkich innych liniach, w których Rada dokonała cięć, aby Trybunał Obrachunkowy mógł zrealizować swój plan prac i sporządzić planowane sprawozdania z audytu;

Sekcja 6 – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

109. dokonuje ponownej korekty wysokości standardowego potrącenia do pierwotnego poziomu 4,5 %, aby Komitet mógł zaspokoić swoje potrzeby oraz poradzić sobie z ciągłą redukcją personelu w kontekście porozumienia o współpracy zawartego między Parlamentem a Komitetem;

110. postanawia ponadto przywrócić środki zapisane w projekcie budżetu na podróże i dietyienne;

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. zawierająca uwagi stanowiące nieodłączną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013, sekcja 4 – Trybunał Sprawiedliwości (Dz.U. L 255 z 30.9.2015, s. 118).

Środa, 28 października 2015 r.

Sekcja 7 – Komitet Regionów

111. z jednej strony obniża wynagrodzenia i świadczenia o kwotę odpowiadającą 66 przypadkom zmiany kategorii zaszerogowania na wyższe oraz czterem dodatkowym stanowiskom nieujętych jeszcze w projekcie budżetu, aby uwzględnić przeniesienie tych stanowisk do Parlamentu;

112. z drugiej strony podwyższa środki w szeregu linii (zlecenie tłumaczeń pisemnych na zewnątrz, strony trzecie, komunikacja, wydatki reprezentacyjne, komunikacja z grupami politycznymi, wyjazdy służbowe, sprzętanie i utrzymanie), dopasowując je bardziej do własnych szacunków Komitetu, aby mógł on prowadzić swoją działalność polityczną i wypełniać podjęte zobowiązania;

113. ponadto przywraca odebrane przez Radę środki na ochronę i nadzór w budynkach Komitetu, aby zagwarantować wystarczające finansowanie środków bezpieczeństwa na wypadek podwyższonego (tzw. żółtego) poziomu zagrożenia w 2016 r.;

Sekcja 8 – Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

114. z ubolewaniem zauważa, że Rada obniżyła środki w projekcie budżetu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich o 135 000 EUR; podkreśla, że obniżka ta stanowiłaby niewspółmierne obciążenie dla nader ograniczonego budżetu Rzecznika i poważnie wpłynęłaby na zdolność tej instytucji do podejmowania skutecznych działań w służbie obywatelom Unii; wobec tego przywraca środki we wszystkich liniach budżetowych, w których Rada dokonała cięć, aby umożliwić Rzecznikowi wypełnianie mandatu i wywiązywanie się z zobowiązań;

Sekcja 9 – Europejski Inspektor Ochrony Danych

115. z ubolewaniem zauważa, że Rada obniżyła środki w projekcie budżetu Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o 135 000 EUR; podkreśla, że obniżka ta stanowiłaby niewspółmierne obciążenie dla nader ograniczonego budżetu Inspektora i poważnie wpłynęłaby na zdolność tej instytucji do podejmowania skutecznych działań w służbie instytucji europejskich; wobec tego przywraca środki we wszystkich liniach budżetowych, w których Rada dokonała cięć, aby umożliwić Inspektorowi wypełnianie mandatu i wywiązywanie się z zobowiązań;

Sekcja 10 – Europejska Służba Działań Zewnętrznych

116. uważa, że ESDZ należy zagwarantować odpowiednie finansowanie, aby instytucja ta była w stanie sprostać wyzwaniom wynikającym z niepewnej sytuacji geopolitycznej oraz aby umocnić rolę Unii na świecie; wobec tego przywraca środki zapisane w projekcie budżetu we wszystkich liniach oraz anuluje rezerwy przyjęte przez Radę w związku z wahaniami kursu wymiany euro;

o

o o

117. jest przekonany, że budżet Unii może skutecznie przyczynić się nie tylko do eliminacji skutków, ale i podstawowych przyczyn kryzysów, z jakimi Unia obecnie się zmagają; jest jednak zdania, że na nieprzewidziane wydarzenia dotyczące całej Unii należy reagować poprzez łączenie wysiłków i udostępnianie dodatkowych środków na szczeblu Unii, a nie poprzez kwestionowanie zobowiązań z przeszłości lub powrót do iluzji poszukiwania rozwiązań na szczeblu poszczególnych państw; podkreśla zatem, że przepisy dotyczące elastyczności mają na celu umożliwienie wspólnego i szybkiego reagowania i należy z nich w pełni korzystać, aby zrekompensować ściśle ograniczenia dotyczące pułapów wieloletnich ram finansowych;

118. podkreśla, że zaledwie dwa lata po rozpoczęciu obowiązywania obecnych wieloletnich ram finansowych Komisja dwukrotnie musiała wnioskować o uruchomienie instrumentu elastyczności oraz wykorzystanie marginesu na nieprzewidziane wydatki, aby zaspokoić pilne i nieprzewidziane potrzeby, których nie można było sfinansować w obrębie istniejących pułapów wieloletnich ram finansowych; zwraca również uwagę, że łączny margines na zobowiązania w roku 2015, pierwszym roku jego obowiązywania, wykorzystano natychmiast w całości, natomiast zasoby przeznaczone na dwa ważne programy Unii trzeba było obniżyć, aby umożliwić finansowanie nowych inicjatyw; podkreśla, że z powodu koncentracji wydatków na wstępie w latach 2014–2015 w przypadku kilku programów Unii środki na zobowiązania dostępne od 2016 r. są niższe lub nawet spadły do zera; wyraźnie wobec tego dostrzega, że pułapy w wieloletnich ramach finansowych są zbyt rygorystyczne w wielu działach i paraliżują Unię w dziedzinach charakteryzujących się największymi potrzebami, a mechanizmy elastyczności dostępne w wieloletnich ramach finansowych osiągnęły już granice swoich możliwości; uważa, że sytuacja ta dowodzi, iż potrzebna jest średniookresowa rewizja wieloletnich ram finansowych; w związku z powyższym z niecierpliwością oczekuje na ambitne wnioski Komisji w 2016 r.;

Środa, 28 października 2015 r.

119. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z poprawkami do projektu budżetu ogólnego Radzie, Komisji, innym zainteresowanym instytucjom i organom oraz parlamentom narodowym.

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0377

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej: liczba sędziów Sądu ***II

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. dotyczącego stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Protokół nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (09375/1/2015 – C8-0166/2015 – 2011/0901B(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2017/C 355/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (09375/1/2015 – C8-0166/2015),
  - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Trybunału Sprawiedliwości przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (02074/2011),
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady przekazane pismem z dnia 21 października 2015 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 69 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenia do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Prawną (A8-0296/2015),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w drugim czytaniu;
  2. Zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady załączone do niniejszej rezolucji;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC2-COD(2011)0901B

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2015/... zmieniającego Protokół nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/2422.)

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ**Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady**

Po zakończeniu procesu reformy Sąd będzie składał się z dwóch sędziów z każdego państwa członkowskiego. Zatem, aby osiągnąć równość kobiet i mężczyzn, która jest celem Unii Europejskiej zgodnie z art. 3 TUE, rządy państw członkowskich powinny w możliwie największym zakresie zapewnić równą reprezentację kobiet i mężczyzn w procesie mianowania kandydatów na sędziów w Sądzie na mocy art. 254 TFUE”

⁽¹⁾ Teksty przyjęte z dnia 15.4.2014 r., P7_TA(2014)0358.

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0378

Przepisy dotyczące połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) ***II

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1343/2011 w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) (08806/1/2015 – C8-0260/2015 – 2014/0213(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2017/C 355/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (08806/1/2015 – C8-0260/2015),
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 października 2014 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0457),
  - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rybołówstwa (A8-0295/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
  2. przyjmuje oświadczenie załączone do niniejszej rezolucji;
  3. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  5. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, publikacji tego aktu wraz z odnoszącym się do niego oświadczeniem Parlamentu Europejskiego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
  6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego w sprawie przyznania odstępstw dotyczących połowów za pomocą włoków i sieci skrzelowych na Morzu Czarnym

„Parlament Europejski oświadcza, że przepisy zawarte w art. 15a, które zostaną włączone do rozporządzenia (UE) nr 1343/2011 w odniesieniu do odstępstw od zakazu stosowania pewnych narzędzi połowowych w wodach przybrzeżnych Morza Czarnego, mają charakter wyjątkowy. Uwzględniają one sytuację panującą w regionie, w którym państwa członkowskie muszą wprowadzić środki w celu umożliwienia stosowania odnośnych narzędzi zgodnie z odpowiednimi zaleceniami GFCM. Parlament otrzymał tę informację, zanim został przedstawiony obecny wniosek Komisji. Dlatego też Parlament przyjmuje w bieżącym kontekście ustalenia zezwalające zainteresowanym państwom członkowskim na przyznanie wspomnianych odstępstw. Podkreśla jednak, że przepisy te nie mogą być traktowane ani stosowane jako precedens dla wszelkich przyszłych aktów prawnych.”

⁽¹⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2015, s. 116.

⁽²⁾ Teksty przyjęte w dniu 13.1.2015 r., P8_TA(2015)0005.

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0379

Stosowanie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w odniesieniu do umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu stosowania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy na swoim terytorium (COM(2015)0177 – C8-0107/2015 – 2015/0093(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 355/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2015)0177),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0107/2015),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez Izbę Reprezentantów Belgii, Kortezy Generalne Hiszpanii, Drugą Izbę parlamentu Niderlandów i austriacki Bundesrat, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 16 września 2015 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 13 października 2015 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0305/2015),
1. odrzuca wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o wycofanie wniosku i o przedłożenie nowego;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0380

Nowa żywność ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nowej żywności (COM(2013)0894 – C7-0487/2013 – 2013/0435(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 355/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0894),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0487/2013),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając stanowiska Rady i Parlamentu Europejskiego w dniu 29 marca 2011 r., kiedy procedura pojedyncza w sprawie nowej żywności zakończyła się niepowodzeniem;
  - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez Zgromadzenie Narodowe Francji i Senat Francji, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 30 kwietnia 2014 r.⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0046/2014),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2013)0435

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie nowej żywności, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/2283.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 12.9.2014, s. 73.

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0381

Emisje niektórych rodzajów zanieczyszczenia atmosferycznego ***I**Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 28 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczenia atmosferycznego oraz zmiany dyrektywy 2003/35/WE (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))⁽¹⁾**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 355/27)

Poprawka 2**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 2**

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) W siódmym unijnym programie działań w zakresie środowiska⁽¹⁸⁾ potwierdzono długofalowy cel polityki Unii dotyczącej powietrza, polegający na osiągnięciu poziomów jakości powietrza, które nie powodują znacznych negatywnych skutków ani zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska, i dlatego wezwano do pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami Unii dotyczącymi jakości powietrza oraz celami strategicznymi i działaniami zaplanowanymi po 2020 r.; wezwano także do wzmocnienia wysiłków na obszarach, gdzie populacja i ekosystemy narażone są na wysokie poziomy zanieczyszczenia powietrza, oraz do wzmocnienia synergii między przepisami dotyczącymi jakości powietrza a celami polityki Unii w szczególności w odniesieniu do zmiany klimatu i bioróżnorodności.

⁽¹⁸⁾ Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobrze żyć w granicach naszej planety” COM(2012)0710 z 29.11.2012.

Poprawka

- (2) W siódmym unijnym programie działań w zakresie środowiska⁽¹⁸⁾ potwierdzono długofalowy cel polityki Unii dotyczącej powietrza, polegający na osiągnięciu poziomów jakości powietrza, które nie powodują znacznych negatywnych skutków ani zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska, i dlatego wezwano do pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami Unii dotyczącymi jakości powietrza oraz celami strategicznymi i działaniami zaplanowanymi po 2020 r.; wezwano także do wzmocnienia wysiłków na obszarach, gdzie populacja i ekosystemy narażone są na wysokie poziomy zanieczyszczenia powietrza, oraz do wzmocnienia synergii między przepisami dotyczącymi jakości powietrza a celami polityki Unii w szczególności w odniesieniu do zmiany klimatu i bioróżnorodności. **Wspólna polityka rolna na lata 2014–2020 stwarza państwom członkowskim możliwość przyczynienia się do poprawy jakości powietrza za pomocą konkretnych środków. Przeprowadzona w przyszłości ocena pozwoli lepiej zrozumieć skutki tych środków.**

⁽¹⁸⁾ Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobrze żyć w granicach naszej planety” COM(2012)0710 z 29.11.2012.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 61 ust. 2 akapit drugi regulaminu(A8-0249/2015).

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4a) *Państwa członkowskie i Unia są stronami Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci z 2013 r., której celem jest poprawa zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska przez zmniejszenie emisji rtęci z istniejących i nowych źródeł. Niniejsza dyrektywa powinna przyczynić się do ograniczenia emisji rtęci w Unii zgodnie z komunikatem Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 28 stycznia 2005 r. w sprawie strategii Wspólnoty w sprawie rtęci i Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci.*

Poprawka 4**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 6**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6) Należy zatem zmienić system krajowych pułapów emisji ustanowiony dyrektywą 2001/81/WE w celu **dostosowania go do międzynarodowych zobowiązań** Unii i państw członkowskich.
- (6) Należy zatem zmienić system krajowych pułapów emisji ustanowiony dyrektywą 2001/81/WE w celu **zapewnienia zgodności z międzynarodowymi zobowiązaniami** Unii i państw członkowskich.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 8**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8) Niniejsza dyrektywa powinna również przyczynić się do osiągnięcia celów w zakresie jakości powietrza ustanowionych w przepisach Unii i do złagodzenia skutków zmiany klimatu poprzez ograniczenie emisji krótkotrwałych zanieczyszczeń, **jak również** do poprawy jakości powietrza w skali globalnej.
- (8) Niniejsza dyrektywa powinna również przyczynić się do osiągnięcia, **w efektywny kosztowo sposób**, celów w zakresie jakości powietrza ustanowionych w przepisach Unii i do złagodzenia skutków zmiany klimatu poprzez ograniczenie emisji krótkotrwałych zanieczyszczeń **oprócz** poprawy jakości powietrza w skali globalnej **oraz poprzez zwiększenie synergii z unijną polityką klimatyczno-energetyczną oraz zagwarantowanie niepowielania obowiązujących przepisów Unii. W szczególności, niniejsza dyrektywa powinna być spójna z ewoluującymi unijnymi i międzynarodowymi działaniami Unii w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu, włącznie z ramami politycznymi dotyczącymi klimatu i energii do 2030 r. oraz z całościowym, prawnie wiążącym światowym porozumieniem w sprawie zmiany klimatu, ale nie wyłącznie.**

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 6**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 8 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8a) *Niniejsza dyrektywa powinna również przyczynić się do ograniczenia kosztów Unii Europejskiej związanych z ochroną zdrowia przed zanieczyszczeniem powietrza dzięki poprawie jakości życia obywateli UE, a także do sprzyjania przechodzeniu na zieloną gospodarkę.*

Poprawka 7**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 8 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8b) *W celu ograniczenia emisji pochodzących z transportu morskiego należy zapewnić pełne i terminowe wdrożenie pułapów określonych przez Międzynarodową Organizację Morską oraz ścisłe egzekwowanie dyrektywy 2012/33/UE Parlamentu Europejskiego i Rady^(1a). Potrzebne są również dalsze działania w celu kontroli emisji pochodzących z żeglugi. Właściwym jest, by Unia i jej państwa członkowskie rozważyły możliwość zdefiniowania nowych obszarów kontroli emisji i kontynuowały współpracę w ramach IMO w celu dalszego ograniczenia emisji.*

- ^(1a) *Dyrektywa 2012/33/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz.U. L 327 z 27.11.2012, s. 1).*

Poprawka 8**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 9**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (9) *Państwa członkowskie powinny przestrzegać zobowiązań do redukcji emisji określonych w niniejszej dyrektywie na 2020 i 2030 r. Aby zapewnić widoczny postęp w realizacji zobowiązań na 2030 r., państwa członkowskie powinny w 2025 r. osiągnąć średnioterminowe poziomy emisji wyznaczone na podstawie liniowej ścieżki między ich poziomami emisji na rok 2020 a poziomami emisji określonymi w zobowiązaniach do redukcji emisji na 2030 r., chyba że pociągałoby to za sobą nieproporcjonalnie wysokie koszty. W przypadku gdy takie ograniczenie emisji w 2025 r. jest niemożliwe, państwa członkowskie powinny wyjaśnić powody tego w swoich sprawozdaniach sporządzonych na mocy niniejszej dyrektywy.*

- (9) *W celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery i zapewnienia skutecznego wkładu w realizację celu Unii w zakresie jakości powietrza – bez pociągania za sobą znacznych negatywnych skutków i zagrożeń dla zdrowia – oraz w celu ograniczenia poziomów i depozycji zanieczyszczeń powodujących zakwaszenie i eutrofizację poniżej krytycznych obciążeń i poziomów w niniejszej dyrektywie ustanawia się zobowiązania do redukcji emisji na 2020, 2025 i 2030 r.*

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Aby wspierać racjonalne pod względem kosztów wypełnienie krajowych zobowiązań do redukcji emisji **oraz osiągnięcie średnioterminowych poziomów emisji, należy umożliwić państwom członkowskim uwzględnienie redukcji emisji z międzynarodowej żeglugi morskiej, jeżeli emisje pochodzące z tego sektora są niższe niż poziomy emisji, które wynikałyby z przestrzegania norm zawartych w przepisach Unii, w tym limitów zawartości siarki w paliwach określonych w dyrektywie Rady 1999/32/WE**⁽²¹⁾. Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość wspólnej realizacji zobowiązań **i wspólnego osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji** w odniesieniu do metanu (CH₄) oraz wykorzystania w tym celu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr^o 406/2009/WE⁽²²⁾. Aby sprawdzić zgodność ze swoimi krajowymi pułapami emisji, zobowiązaniami do redukcji emisji i **średnioterminowymi** poziomami emisji, państwa członkowskie mogłyby dostosowywać krajowe bilanse emisji w kontekście rozwoju wiedzy naukowej i ulepszonej metodyki w dziedzinie emisji. Komisja mogłaby sprzeciwić się korzystaniu przez państwo członkowskie z **tych przepisów dotyczących** elastyczności, gdyby warunki określone w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione.

⁽²¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 121 z 11.5.1999, s. 13).

⁽²²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

Poprawka

- (11) Aby wspierać racjonalne pod względem kosztów wypełnienie krajowych zobowiązań do redukcji emisji, państwa członkowskie powinny również mieć możliwość wspólnej realizacji zobowiązań w odniesieniu do metanu (CH₄) oraz wykorzystania w tym celu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr^o 406/2009/WE⁽²²⁾. Aby sprawdzić zgodność ze swoimi krajowymi pułapami emisji, zobowiązaniami do redukcji emisji i poziomami emisji, państwa członkowskie mogłyby dostosowywać krajowe bilanse emisji w kontekście rozwoju wiedzy naukowej i ulepszonej metodyki w dziedzinie emisji. Komisja mogłaby sprzeciwić się korzystaniu przez państwo członkowskie z **tej** elastyczności, gdyby warunki określone w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione.

⁽²²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Państwa członkowskie powinny przyjąć i wdrożyć krajowy program kontroli zanieczyszczenia powietrza, aby spełnić wymogi dotyczące redukcji emisji **i osiągnąć średnioterminowe poziomy emisji**, a także przyczynić się do realizacji unijnych celów dotyczących jakości powietrza. W związku z tym państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę potrzebę ograniczenia emisji w strefach i aglomeracjach dotkniętych nadmiernymi stężeniami zanieczyszczeń powietrza lub w strefach i aglomeracjach, które znacząco przyczyniają się do zanieczyszczenia powietrza w innych strefach i aglomeracjach, w tym w państwach sąsiednich. W tym celu krajowe programy kontroli zanieczyszczenia powietrza powinny przyczynić się do wdrażania planów ochrony jakości powietrza, przyjętych na mocy art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1).

Poprawka

- (12) Państwa członkowskie powinny przyjąć i wdrożyć krajowy program kontroli zanieczyszczenia powietrza, aby spełnić wymogi dotyczące redukcji emisji, a także przyczynić się do realizacji unijnych celów dotyczących jakości powietrza. W związku z tym państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę potrzebę ograniczenia emisji w strefach i aglomeracjach dotkniętych nadmiernymi stężeniami zanieczyszczeń powietrza lub w strefach i aglomeracjach, które znacząco przyczyniają się do zanieczyszczenia powietrza w innych strefach i aglomeracjach, w tym w państwach sąsiednich. W tym celu krajowe programy kontroli zanieczyszczenia powietrza powinny przyczynić się do wdrażania planów ochrony jakości powietrza, przyjętych na mocy art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1).

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) Aby ograniczyć emisje **NH₃ i PM_{2,5}** do atmosfery z głównych źródeł zanieczyszczeń, do krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza należy włączyć środki mające zastosowanie do sektora rolniczego. Z uwagi na specyficzne warunki krajowe państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzania środków inne niż środki określone w niniejszej dyrektywie, o równoważnym poziomie ekologiczności.

Poprawka

- (13) Aby ograniczyć emisje **NH₃, CH₄ i PM_{2,5}** do atmosfery z głównych źródeł zanieczyszczeń, do krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza należy włączyć środki mające zastosowanie do sektora rolniczego. **Środki te powinny być racjonalne pod względem kosztów, opierać się na konkretnych informacjach i danych uwzględniających postęp naukowy i wcześniejsze działania podjęte przez państwa członkowskie. Ponadto w celu dążenia do ograniczenia emisji NH₃ należałoby opracować wytyczne dotyczące dobrych praktyk rolniczych w zakresie stosowania NH₃, które byłyby upowszechniane na szczeblu Unii.** Z uwagi na specyficzne warunki krajowe państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzania środków inne niż środki określone w niniejszej dyrektywie, o równoważnym poziomie ekologiczności.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 12
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) *Aby ograniczyć emisje z głównych źródeł zanieczyszczeń, do krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza należy włączyć środki mające zastosowanie do wszystkich odpowiednich sektorów, w tym rolnictwa, przemysłu, transportu drogowego, maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach, żeglugi śródlądowej i krajowej, ogrzewania gospodarstw domowych i rozpuszczalników. Biorąc pod uwagę specyficzne warunki krajowe państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzania środków innych niż środki określone w niniejszej dyrektywie, o równoważnym poziomie efektywności środowiskowej.*

Poprawka 13
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13b) *Przy podejmowaniu działań, które mają być włączane do krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza mających zastosowanie do sektora rolnictwa, państwa członkowskie powinny dopilnować, by wpływ na małe i średnie gospodarstwa rolne został w pełni uwzględniony oraz by nie wiązał się on ze znacznymi dodatkowymi kosztami, których przedmiotowe gospodarstwa nie byłyby w stanie udźwignąć. Poprawę jakości powietrza powinno się osiągnąć jedynie za pomocą proporcjonalnych środków z zabezpieczeniem przyszłości gospodarstw rolnych. Krajowe programy kontroli zanieczyszczenia powietrza powinny zapewniać równowagę pomiędzy hodowlą zwierząt i kontrolą zanieczyszczeń.*

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 14**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 13 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13c) Środki przewidziane w ramach krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza mające na celu zapobieganie emisji NH₃, CH₄ i PM_{2,5} z sektora rolnego powinny się kwalifikować do wsparcia finansowego w ramach, między innymi, Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, w szczególności środki przewidziane przez małe i średnie gospodarstwa rolne wiążące się ze znaczną zmianą dotychczasowych praktyk lub ze znacznymi inwestycjami, jak ekstensywny wypas, agroekologia, rozkład beztlenowy do produkcji biogazu przy wykorzystaniu odpadów rolniczych oraz niskoemisyjne systemy chowu zwierząt.

Poprawka 15**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 14 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14a) W celu poprawy jakości powietrza, szczególnie na obszarach miejskich, do krajowych programów kontroli zanieczyszczenia należy włączyć środki ograniczenia emisji tlenków azotu i cząstek stałych na tych obszarach.

Poprawka 16**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 15 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15a) Zgodnie z Konwencją z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości społeczeństwu należy dać szeroki dostęp do wymiaru sprawiedliwości, aby zapewnić skuteczne wdrożenie i egzekwowanie niniejszej dyrektywy oraz przyczynić się do ochrony prawa do życia w środowisku odpowiednim do zachowania zdrowia i dobrego samopoczucia ludzi.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 17
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 15 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15b) *Aby zapewnić skuteczność niniejszej dyrektywy i środków przyjętych w celu realizacji jej celów potrzebne są kontrole środowiskowe i nadzór rynku.*

Poprawka 18
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 15 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15c) *Oceniając synergię między unijną polityką dotyczącą jakości powietrza a polityką klimatyczno-energetyczną, Komisja powinna uwzględnić przeprowadzoną przez Dział Analiz Parlamentu Europejskiego analizę zatytułowaną „Jakość powietrza – uzupełniająca ocena skutków dotycząca powiązań między unijną polityką w zakresie jakości powietrza z polityką w zakresie klimatu i energii”.*

Poprawka 123
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (20) Konieczna jest zmiana dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁶⁾ w celu zagwarantowania spójności niniejszej dyrektywy z Konwencją z Aarhus z 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

⁽²⁶⁾ dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17).

- (20) Konieczna jest zmiana dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁶⁾ w celu zagwarantowania spójności niniejszej dyrektywy **oraz dyrektywy 2008/50/WE** z Konwencją z Aarhus z 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

⁽²⁶⁾ Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17).

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 21**

Tekst proponowany przez Komisję

- (21) W celu uwzględnienia rozwoju technicznego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany wytycznych dotyczących sprawozdawczości określonych w załączniku I, jak również do zmiany części 1 załącznika III oraz załączników IV i V w celu dostosowania ich do postępu technicznego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

- (21) W celu uwzględnienia rozwoju technicznego należy przekazać Komisji **na określony czas** uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na określony czas w odniesieniu do zmiany wytycznych dotyczących sprawozdawczości określonych w załączniku I, jak również do zmiany części 1 załącznika III oraz załączników IV i V w celu dostosowania ich do postępu technicznego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka 21**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 26 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

- (26a) **Państwa kandydujące i potencjalne państwa kandydujące powinny w największym możliwym stopniu dostosować swoje przepisy krajowe do niniejszej dyrektywy.**

Poprawka

Poprawka 22**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit pierwszy a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Niniejsza dyrektywa ma na celu ograniczenie emisji do atmosfery zanieczyszczeń powodujących zakwaszanie i eutrofizację, prekursorów ozonu, cząstek pierwotnych i prekursorów cząstek wtórnych oraz innych zanieczyszczeń powietrza, a tym samym ma przyczynić się do:

Poprawka

- a) osiągnięcia długoterminowego celu Unii w zakresie takiej jakości powietrza, która nie powoduje znacznego negatywnego wpływu na zdrowie ludzi i środowisko, ani nie stwarza dla nich zagrożeń, zgodnie z wytycznymi opublikowanymi przez Światową Organizację Zdrowia;

Środa, 28 października 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) osiągnięcia unijnych celów w dziedzinie różnorodności biologicznej i ekosystemu dzięki zmniejszeniu poziomu i depozycji zanieczyszczeń powodujących zakwaszenie i eutrofizację oraz innych zanieczyszczeń, w tym ozonu w warstwie przyziemnej, do wartości poniżej krytycznych obciążeń i poziomów;
- c) osiągnięcia celów dotyczących jakości powietrza określonych w aktach ustawodawczych Unii;
- d) złagodzenia skutków zmiany klimatu poprzez ograniczenie emisji krótkotrwałych zanieczyszczeń oraz poprzez zwiększenie synergii z unijną polityką klimatyczno-energetyczną.

Niniejsza dyrektywa musi być w szczególności spójna z ewoluującymi unijnymi i międzynarodowymi działaniami Unii w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu, włącznie z ramami politycznymi dotyczącymi klimatu i energii do 2030 r. oraz z całościowym, prawnie wiążącym światowym porozumieniem w sprawie zmiany klimatu, ale nie wyłącznie.

Amendment 131

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – wprowadzenie – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. „prekursory ozonu” oznaczają tlenki azotu, niemetanowe lotne związki organiczne, **metan** i tlenek węgla;

2. „prekursory ozonu” oznaczają tlenki azotu, niemetanowe lotne związki organiczne i tlenek węgla;

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – punkt 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) „ładunek krytyczny” oznacza ilościowy szacunek wielkości oddziaływania jednego lub więcej rodzajów zanieczyszczeń, poniżej którego, zgodnie z obecnym stanem wiedzy, nie występuje znaczące szkodliwe oddziaływanie na wrażliwe elementy środowiska;

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 24**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 – punkt 3 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) „poziom krytyczny” oznacza stężenie zanieczyszczeń w atmosferze lub uwolnienie się do odbiorców, powyżej którego, zgodnie z obecnym stanem wiedzy, może występować bezpośrednie negatywne oddziaływanie na odbiorców takich jak ludzie, rośliny, ekosystemy lub materiały;

Poprawka 25**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 – punkt 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a) „ozon w warstwie przyziemnej” oznacza ozon w najniższej części troposfery;

Poprawka 26**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 – punkt 4 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4b) „lotne związki organiczne” (LZO) oznaczają wszystkie związki organiczne poza metanem powstałe w wyniku działalności człowieka i wykazujące zdolność wytwarzania fotochemicznych utleniaczy w reakcji z tlenkami azotu pod wpływem światła słonecznego;

Poprawka 28**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 – punkt 6 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6a) „krajowy poziom emisji” oznacza maksymalną ilość substancji wyrażoną w kilotonach, którą państwo członkowskie może wyemitować w roku kalendarzowym;

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – punkt 9

Tekst proponowany przez Komisję

9) „międzynarodowa żegluga morska” oznacza kursy – na morzu i w wodach przybrzeżnych – statków wodnych pływających pod wszystkimi banderami, wypływających z terytorium jednego państwa i wpływających na terytorium innego państwa, z wyjątkiem statków rybackich;

Poprawka

skreślony

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – punkt 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

12a) „strategie polityczne dotyczące zanieczyszczeń powietrza pochodzących z UE” oznaczają rozporządzenia lub dyrektywy, które niezależnie od zawartych w nich zobowiązań mają za cel, częściową lub nie, redukcję emisji dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), amoniaku (NH₃), drobnych cząstek stałych (PM_{2,5}) i metanu (CH₄) poprzez podjęcie u źródła środków ograniczających ryzyko, włączając w nie przynajmniej, ale nie wyłącznie, redukcje emisji osiągnięte przez:

— dyrektywę 94/63/WE^(1a);

— dyrektywę 97/68/WE^(1b);

— dyrektywę 98/70/WE^(1c);

— dyrektywę 1999/32/WE^(1d);

^(1a) Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 24).

^(1b) Dyrektywa 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach (Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1).

^(1c) Dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58).

^(1d) Dyrektywa Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 121 z 11.5.1999, s. 13).

Środa, 28 października 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- *dyrektywę 2009/126/WE* ^(1e);
- *dyrektywę 2004/42/WE* ^(1f);
- *dyrektywę 2007/46/WE* ^(1 g), w tym *rozporządzeni (WE) nr 715/2007* ^(1h),
- *rozporządzenie (WE) nr 79/2009* ⁽¹ⁱ⁾,
- *rozporządzenie (WE) nr 595/2009* ^(1j) oraz *rozporządzenie (WE) nr 661/2009* ^(1k),
- *dyrektywę 2010/75/UE* ^(1l);
- *rozporządzenie (UE) nr 167/2013* ^(1m);

^(1e) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/126/WE z dnia 21 października 2009 r. w sprawie odzyskiwania oparów paliwa na etapie II podczas tankowania pojazdów silnikowych na stacjach paliw (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 36).

^(1f) Dyrektywa 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów, a także zmieniająca dyrektywę 1999/13/WE (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87).

^(1 g) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

^(1h) Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1).

⁽¹ⁱ⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 79/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych napędzanych wodorem oraz zmieniające dyrektywę 2007/46/WE (Dz.U. L 35 z 4.2.2009, s. 32).

^(1j) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 1).

^(1k) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych (Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1).

^(1l) Dyrektywa 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

^(1m) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 1).

Środa, 28 października 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- rozporządzenie (UE) nr 168/2013 ⁽¹ⁿ⁾;
- dyrektywę 2014/94/UE ^(1o).

Poprawka 31**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 3 – punkt 12 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- 12b) „zainteresowana społeczność” oznacza społeczność, której dotyczą lub mogą dotyczyć emisje zanieczyszczeń powietrza do atmosfery, lub która jest nimi zainteresowana; do celów niniejszej definicji za zainteresowane uznaje się organizacje pozarządowe propagujące ochronę środowiska, organizacje konsumenckie, organizacje reprezentujące interesy najsłabszych grup oraz inne odpowiednie organy ochrony zdrowia spełniające wymogi na mocy prawa krajowego.

Poprawka 32**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 4 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Państwa członkowskie co najmniej ograniczają swoje roczne antropogeniczne emisje dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), amoniaku (NH₃), cząstek stałych (PM_{2,5}) i **metanu (CH₄)** zgodnie z krajowymi zobowiązaniami do redukcji emisji mającymi zastosowanie od 2020 i 2030 r., jak określono w załączniku II.

1. Państwa członkowskie co najmniej ograniczają swoje roczne antropogeniczne emisje dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), amoniaku (NH₃), cząstek stałych (PM_{2,5}) zgodnie z krajowymi zobowiązaniami do redukcji emisji mającymi zastosowanie od 2020, **2025** i 2030 r., jak określono w załączniku II.

Poprawka 33**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 4 – ustęp 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Państwa członkowskie ograniczą co najmniej swoje roczne antropogeniczne emisje dwutlenku metanu (CH₄) z wyjątkiem emisji metanu jelitowego produkowanego przez zwierzęta przeżuwające, zgodnie z krajowymi zobowiązaniami do redukcji emisji od 2030 r., zgodnie z załącznikiem II.

⁽¹ⁿ⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 52).

^(1o) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1).

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 34**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit pierwszy**

Tekst proponowany przez Komisję

2. *Nie naruszając przepisów ust. 1, państwa członkowskie wprowadzają wszelkie niezbędne środki, które nie pociągają za sobą nieproporcjonalnie wysokich kosztów, w celu ograniczenia do 2025 r. swoich antropogenicznych emisji SO₂, NO_x, NMLZO, NH₃, PM_{2,5} i CH₄. Poziomy tych emisji określa się na podstawie paliw sprzedanych, z wykorzystaniem liniowej ścieżki redukcji ustalonej pomiędzy ich poziomami emisji na 2020 r. i poziomami emisji określonymi w zobowiązaniach do redukcji emisji na rok 2030.*

Poprawka

2. Państwa członkowskie *przedstawiają w swoich sprawozdaniach przedkładanych Komisji zgodnie z art. 9 aktualne informacje o postępach w wypełnianiu ich krajowych zobowiązań* do redukcji emisji.

Poprawka 35**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 4 – ustęp 3 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

3. Do celów zgodności z przepisami ust. 1 **i 2** nie uwzględnia się następujących emisji:

Poprawka

3. Do celów zgodności z przepisami ust. 1 nie uwzględnia się następujących emisji:

Poprawka 36**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 4 – ustęp 3 – litera d**

Tekst proponowany przez Komisję

d) emisji pochodzących z międzynarodowej żeglugi morskiej, **nie naruszając przepisów art. 5 ust. 1.**

Poprawka

d) emisji pochodzących z międzynarodowej żeglugi morskiej.

Poprawka 37**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 5 – ustęp 1**

Tekst proponowany przez Komisję

1. *Aby zachować zgodność ze średnioterminowymi poziomami emisji określonymi na rok 2025 zgodnie z art. 4 ust. 2 oraz z krajowymi zobowiązaniami do redukcji emisji określonymi w załączniku II i mającymi zastosowanie od roku 2030 do NO_x, SO₂ i PM_{2,5}, państwa członkowskie mogą odliczyć redukcje emisji NO_x, SO₂ i PM_{2,5} osiągnięte w międzynarodowej żegludze morskiej od emisji NO_x, SO₂ i PM_{2,5} uwolnionych z innych źródeł w tym samym roku, pod warunkiem że:*

Poprawka

skreślony

a) *redukcje emisji dokonywane są na obszarach morza, które są częścią mórz terytorialnych państw członkowskich, ich wyłącznych stref ekonomicznych lub stref kontroli zanieczyszczeń, jeżeli strefy takie zostały ustanowione;*

Środa, 28 października 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) państwa członkowskie przyjęły i wdrożyły skuteczne środki monitorowania i kontroli w celu zapewnienia właściwego wykonywania przepisów dotyczących elastyczności;
- c) państwa członkowskie wdrożyły środki służące temu, aby emisje NO_x, SO₂ i PM_{2,5} pochodzące z międzynarodowej żeglugi morskiej były niższe od poziomów emisji, które osiągnięto by poprzez zgodność z normami Unii mającymi zastosowanie do emisji NO_x, SO₂ i PM_{2,5}, oraz określiły ilościowo dodatkowe redukcje emisji wynikające z tych środków;
- d) państwa członkowskie nie odliczyły więcej niż 20 % redukcji emisji NO_x, SO₂ i PM_{2,5} obliczonych zgodnie z lit. c), pod warunkiem że odliczenie nie powoduje braku zgodności z krajowymi zobowiązaniami do redukcji emisji na 2020 r., określonymi w załączniku II.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 5 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Państwa członkowskie mogą wspólnie wypełniać swoje zobowiązania do redukcji emisji metanu **oraz działać na rzecz osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji**, o których mowa w załączniku II, pod warunkiem że:

2. Państwa członkowskie mogą wspólnie wypełniać swoje zobowiązania do redukcji emisji metanu, o których mowa w załączniku II, pod warunkiem że:

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 5 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Państwa członkowskie mogą ustanowić dostosowane roczne krajowe bilanse emisji SO₂, NO_x, NH₃, NMLZO i PM_{2,5} zgodnie z załącznikiem IV, jeżeli brak zgodności z ich krajowymi zobowiązaniami do redukcji emisji **lub średnioterminowymi poziomami emisji** wynikałby z zastosowania ulepszonych metod sporządzania bilansów emisji uaktualnionych zgodnie z wiedzą naukową.

3. Państwa członkowskie mogą ustanowić dostosowane roczne krajowe bilanse emisji SO₂, NO_x, NH₃, NMLZO i PM_{2,5} zgodnie z załącznikiem IV, jeżeli brak zgodności z ich krajowymi zobowiązaniami do redukcji emisji wynikałby z zastosowania ulepszonych metod sporządzania bilansów emisji uaktualnionych zgodnie z wiedzą naukową.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 40**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 5 – ustęp 4***Tekst proponowany przez Komisję*

4. Państwa członkowskie, które zamierzają zastosować **ust. 1, 2 i 3**, informują Komisję najpóźniej do dnia **30 września** roku poprzedzającego dany rok sprawozdawczy. Informacje te dotyczą między innymi odnośnych zanieczyszczeń i sektorów oraz, jeśli dane takie są dostępne, skali wpływu na krajowe bilanse emisji.

Poprawka

4. Państwa członkowskie, które zamierzają zastosować **przepisy o elastyczności na podstawie niniejszej dyrektywy**, informują **o tym** Komisję najpóźniej do dnia **31 grudnia** roku poprzedzającego dany rok sprawozdawczy. Informacje te dotyczą między innymi odnośnych zanieczyszczeń i sektorów oraz, jeśli dane takie są dostępne, skali wpływu na krajowe bilanse emisji.

Poprawka 41**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 5 – ustęp 5 – akapit pierwszy***Tekst proponowany przez Komisję*

5. Komisja, wspierana przez Europejską Agencję Środowiska, analizuje i ocenia, czy korzystanie z **tych** przepisów o elastyczności w danym roku spełnia stosowne wymogi i kryteria.

Poprawka

5. Komisja, wspierana przez Europejską Agencję Środowiska, analizuje i ocenia, czy korzystanie z przepisów o elastyczności **lub z dostosowania** w danym roku spełnia stosowne wymogi i kryteria.

Poprawka 42**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 5 – ustęp 5 – akapit drugi***Tekst proponowany przez Komisję*

Jeśli Komisja nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń w ciągu **dziewięciu** miesięcy od daty otrzymania odpowiedniego sprawozdania, o którym mowa w art. 7 ust. 4, 5 i 6, państwo członkowskie, którego to dotyczy, uznaje zastosowaną przez siebie w danym roku elastyczność za **zaakceptowany i ważny**. W przypadku gdy Komisja uważa, że wykorzystanie elastyczności nie jest zgodne ze stosownymi wymogami i kryteriami, przyjmuje decyzję i informuje państwo członkowskie, że wykorzystanie tego mechanizmu nie może zostać zaakceptowane.

Poprawka

Jeśli Komisja nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń w ciągu **sześciu** miesięcy od daty otrzymania odpowiedniego sprawozdania, o którym mowa w art. 7 ust. 5 i 6, państwo członkowskie, którego to dotyczy, uznaje zastosowaną przez siebie w danym roku elastyczność za **zaakceptowaną i ważną**. W przypadku gdy Komisja uważa, że wykorzystanie elastyczności nie jest zgodne ze stosownymi wymogami i kryteriami, **w ciągu dziewięciu miesięcy od dnia otrzymania odnośnego sprawozdania** przyjmuje decyzję i informuje państwo członkowskie, że wykorzystanie tego mechanizmu nie może zostać zaakceptowane. **Tej decyzji towarzyszy uzasadnienie.**

Poprawka 43**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 5 – ustęp 6***Tekst proponowany przez Komisję*

6. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowe zasady dotyczące stosowania elastyczności, o której mowa w ust. 1, 2 i 3, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14.

Poprawka

6. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowe zasady dotyczące stosowania elastyczności, o której mowa w ust. 2 i 3, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie sporządzają i przyjmują krajowy program kontroli zanieczyszczenia powietrza zgodnie z częścią 2 załącznika III w celu ograniczenia swoich rocznych antropogenicznych emisji zgodnie z art. 4.

Poprawka

1. Państwa członkowskie sporządzają i przyjmują krajowy program kontroli zanieczyszczenia powietrza zgodnie z częścią 2 załącznika III w celu ograniczenia swoich rocznych emisji zgodnie z art. 4 **oraz osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 1.**

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

aa) badają opłacalność środków redukcji emisji i biorą pod uwagę osiągnięte już redukcje emisji lub, jeśli dane państwo członkowskie traktuje priorytetowo swoje środki redukcji emisji, redukcje, które mogą być osiągnięte dzięki zastosowaniu prawodawstwa Unii;

Poprawka

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera a b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

ab) priorytetowo traktuje szczegółowe strategie polityczne mające na celu zmniejszenia ryzyka dla zdrowia zagrożonych grup społecznych oraz zapewnienie zgodności z celem redukcji narażenia ustanowionym zgodnie z sekcją B załącznika XIV do dyrektywy 2008/50/WE;

Poprawka

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) **uwzględniają potrzebę redukcji emisji** zanieczyszczeń powietrza, aby osiągnąć zgodność z celami dotyczącymi jakości powietrza na swoich terytoriach oraz, w stosownych przypadkach, w sąsiednich państwach członkowskich;

Poprawka

b) **redukują emisje** zanieczyszczeń powietrza, aby osiągnąć zgodność z celami dotyczącymi jakości powietrza na swoich terytoriach, **a zwłaszcza by przestrzegać dopuszczalnych wartości określonych w dyrektywie 2008/50/WE**, oraz, w stosownych przypadkach, w sąsiednich państwach członkowskich;

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 48**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera b a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- ba) określają ilościowo redukcję emisji konieczną do osiągnięcia do 2030 r. poziomów jakości powietrza odpowiadających poziomom zalecanym przez Światową Organizację Zdrowia lub niższych niż te poziomy;*

Poprawka 49**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera b b(nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- bb) określają ilościowo dodatkową redukcję emisji konieczną do osiągnięcia do 2030 r. krytycznych poziomów i ładunków do celów ochrony środowiska;*

Poprawka 50**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera b c(nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- bc) określają środki odpowiednie do osiągnięcia celów, o których mowa w lit. ba) i bb);*

Poprawka 51**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera c a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- ca) wspierają przekierowanie inwestycji na czyste i wydajne technologie oraz zrównoważoną produkcję przy pomocy zachęt podatkowych;*

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera c b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

cb) oceniają, w jakim stopniu różne krajowe regiony geograficzne mają różne potrzeby i trudności z przeciwdziałaniem zanieczyszczeniu powietrza;

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy – litera d a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

da) dbają o to, by odpowiednie właściwe organy monitorowały skuteczność środków wprowadzonych przez państwa członkowskie, by zachować zgodność z niniejszą dyrektywą oraz były uprawnione w razie potrzeby do podjęcia działań.

Poprawka 124

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Komisja dopilnuje, by cała unijna polityka dotycząca źródeł zanieczyszczeń powietrza była adekwatna do celów i przyczyniała się do osiągnięcia celów UE w zakresie jakości powietrza.

W tym celu Komisja i państwa członkowskie bezzwłocznie dojdą do porozumienia co do nowego wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie emisji gazów w rzeczywistych warunkach drogowych, który jest obecnie rozpatrywany.

Nowa metoda testowa do celów homologacji typu zostanie wprowadzona nie później niż w 2017 r. i zagwarantuje, że emisja zanieczyszczeń, takich jak NOx i cząstki stałe (PM2,5 i PM10), będzie skutecznie ograniczana dzięki współczynnikom zgodności, które są konieczne do oddania rzeczywistych warunków drogowych. Nowe testy muszą być niezależne i przejrzyste.

Te współczynniki zgodności muszą być surowe i wyliczone tak, by odzwierciedlały jedynie niepewność pomiarową procedury testowej dotyczącej emisji gazów w rzeczywistych warunkach drogowych.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 55**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 6 – ustęp 2 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2b. Państwa członkowskie ustanawiają system rutynowych i nierutynowych inspekcji środowiskowych oraz nadzór rynkowy i publiczną sprawozdawczość dotyczącą ruchomych i stacjonarnych źródeł emisji, aby zapewnić skuteczność strategii politycznych i środków w obniżaniu emisji w rzeczywistych warunkach działania.

Do dnia ... (*) Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy dotyczący ogólnounijnego systemu badania monitorującego w trakcie eksploatacji oraz publicznej sprawozdawczości w zakresie norm emisji dla lekkich pojazdów dostawczych lub osobowych, zarządzanego przez odnośny właściwy organ, aby sprawdzać, czy pojazdy i silniki spełniają normę Euro 6 przez cały okres ich użyteczności.

(*) Dwa lata po terminie transpozycji niniejszej dyrektywy.

Poprawka 56**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 6 – ustęp 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Państwa członkowskie mogą wspierać stopniowe eliminowanie źródeł emisji w warstwie przyziemnej, promując zastępowanie przepuszczalnych węży w sektorze transportu i paliw technologiami niepowodującymi emisji.

Poprawka 57**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 6 – ustęp 4 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) państwa członkowskie decydują się na skorzystanie z elastyczności określonej w art. 5.

b) państwa członkowskie decydują się na skorzystanie z elastyczności określonej w art. 5.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 4 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W krajowych programach kontroli zanieczyszczenia powietrza podaje się, czy państwa członkowskie zamierzają skorzystać z elastyczności na mocy art. 5.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. W odniesieniu do projektu krajowego programu kontroli zanieczyszczenia powietrza oraz **wszelkich** istotnych aktualizacji programu przed ich finalizacją, państwa członkowskie, zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii, zasięgają opinii **społeczeństwa i** właściwych organów, które – z powodu swojej szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do zanieczyszczenia powietrza, jakości powietrza i zarządzania powietrzem na wszystkich poziomach – mogą być zainteresowane wdrażaniem krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza. W **stosownych przypadkach zapewnia się konsultacje transgraniczne zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii.**

5. W odniesieniu do projektu krajowego programu kontroli zanieczyszczenia powietrza oraz istotnych aktualizacji programu przed ich finalizacją, państwa członkowskie, zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii, zasięgają opinii właściwych organów, które – z powodu swojej szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do zanieczyszczenia powietrza, jakości powietrza i zarządzania powietrzem na wszystkich poziomach – mogą być zainteresowane wdrażaniem krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza. **Te konsultacje uwzględniają zasięganie opinii odnośnych lokalnych lub regionalnych organów odpowiedzialnych za prowadzenie polityki w zakresie redukcji emisji na określonych obszarach i/lub w określonych aglomeracjach, włącznie z obszarami i aglomeracjami znajdującymi się na terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich.**

Poprawka 60

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 5 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii państwa członkowskie dbają o to, by na wczesnym etapie sporządzania i dokonywania przeglądu krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza oraz przy aktualizacji tych programów przed ich finalizacją zasięgać opinii zainteresowanych społeczności. W stosownych przypadkach zapewnia się konsultacje transgraniczne zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii, w tym z art. 25 dyrektywy 2008/50/WE.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. Państwa członkowskie powołują swój własny niezależny organ złożony z ekspertów, który ma za zadanie przeprowadzenie przeglądu projektu krajowego programu kontroli zanieczyszczenia powietrza w celu dokonania oceny prawdziwości informacji oraz akuracji ujętej w tym programie polityki i środków. Wyniki takiego przeglądu są udostępniane opinii publicznej przed publikacją projektu krajowego programu kontroli zanieczyszczenia powietrza, aby ułatwić znaczący udział obywateli w tym procesie.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 6 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komisja wydaje również wytyczne dotyczące środków redukcji emisji, które nie są zawarte w części I załącznika III, takich jak ogrzewanie domowe i ruch drogowy, a które państwa członkowskie mogą zawrzeć w krajowym programie kontroli zanieczyszczenia powietrza.

Poprawka 63

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8. Komisja **może ustanowić** wskazówki dotyczące opracowywania i wdrażania krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza.

8. Komisja **ustanawia** wskazówki dotyczące opracowywania i wdrażania krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza.

Poprawka 64

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 6 – ustęp 9

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9. Komisja **może także określić** format i niezbędne informacje dotyczące krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza w państwach członkowskich w formie aktów wykonawczych. Wspomniane akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14.

9. Komisja **określa** także format i niezbędne informacje dotyczące krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza w państwach członkowskich w formie aktów wykonawczych. Wspomniane akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 65
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 6a
Fundusz czystego powietrza

Komisja uprości dostęp do wsparcia finansowego, aby pomóc w zagwarantowaniu możliwości podjęcia odpowiednich środków na rzecz zgodności z celami zawartymi w niniejszej dyrektywie.

Obejmuje to dostępne fundusze w ramach m.in.:

- a) finansowania rolnictwa, w tym z funduszy w ramach wspólnej polityki rolnej na lata 2014–2020, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w wyniku śródkresowego przeglądu w 2017 r., w wyniku których jakość powietrza ma się stać dobrem publicznym, ze szczególnym odniesieniem do metanu lub amoniaku, lub obu tych związków, aby zaoferować państwom członkowskim oraz właściwym organom regionalnym i lokalnym szanse przyczynienia się do redukcji emisji dzięki zastosowaniu konkretnych środków oraz wsparcie w realizacji tego celu;*
- b) przyszłych programów prac w ramach „Horyzontu 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji;*
- c) europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;*
- d) instrumentów finansowania działań na rzecz środowiska i klimatu, jak LIFE;*
- e) jakiegokolwiek połączenia powyższych.*

Komisja dopilnowuje, by procedury finansowania były proste, przejrzyste i łatwo dostępne dla różnych szczebli administracji publicznej.

Komisja ocenia możliwość utworzenia punktu kompleksowej obsługi, w którym jednostki łatwo znajdą informacje o dostępnych funduszach i procedurach związanych z dostępem do funduszy, które finansują rozwiązanie problemów związanych z zanieczyszczeniem powietrza.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 67
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 7 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Państwa członkowskie, które stosują przepisy o elastyczności przewidziane w art. 5 ust. 1, włączają do raportu metodycznego IIR na dany rok następujące informacje:

skreślony

- a) ilość emisji NO_x, SO₂ i PM_{2,5}, która miałaby miejsce w przypadku braku obszaru kontroli emisji;
- b) poziom redukcji emisji osiągnięty w części obszaru kontroli emisji danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c);
- c) zakres, w jakim dane państwo członkowskie stosuje przepisy o elastyczności;
- d) wszelkie informacje dodatkowe, jakie państwa członkowskie mogą uznać za stosowne, by umożliwić Komisji, wspieranej przez Europejską Agencję Środowiska, przeprowadzenie pełnej oceny warunków, na jakich elastyczność została wdrożona.

Poprawka 68
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 7 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7. Państwa członkowskie ustanawiają bilanse emisji, w tym dostosowane bilanse emisji, prognozy emisji i raport metodyczny IIR zgodnie z załącznikiem IV.

7. Państwa członkowskie ustanawiają bilanse emisji, w tym **w stosownych przypadkach** dostosowane bilanse emisji, prognozy emisji i raport metodyczny IIR zgodnie z załącznikiem IV.

Poprawka 69
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **O ile jest to wykonalne**, państwa członkowskie **zapewniają monitorowanie negatywnego wpływu** zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku V.

1. Państwa członkowskie **monitorują negatywny wpływ** zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku V.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 70
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **W stosownych przypadkach** państwa członkowskie koordynują monitorowanie wpływu zanieczyszczenia powietrza z innymi programami monitorowania ustanowionymi na mocy przepisów Unii, w tym na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE i dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁰⁾.

⁽³⁰⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

Poprawka

2. Państwa członkowskie koordynują monitorowanie wpływu zanieczyszczenia powietrza z innymi programami monitorowania ustanowionymi na mocy przepisów Unii, w tym na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE i dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁰⁾.

⁽³⁰⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

Poprawka 71
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 1 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji krajowe programy kontroli zanieczyszczenia powietrza [**within three months of the date referred to in Article 17, date to be inserted by OPOCE**] oraz aktualizacje co dwa lata po tej dacie.

Poprawka

1. **Do ...** (*) państwa członkowskie przekazują Komisji krajowe programy kontroli zanieczyszczenia powietrza oraz aktualizacje co dwa lata po tej dacie.

(*) **Sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.**

Poprawka 72
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 1 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

W przypadku gdy krajowy program kontroli zanieczyszczenia powietrza jest aktualizowany na mocy art. 6 ust. 4, dane państwo członkowskie **informuje Komisję o tym fakcie** w terminie dwóch miesięcy.

Poprawka

W przypadku gdy krajowy program kontroli zanieczyszczenia powietrza jest aktualizowany na mocy art. 6 ust. 4, dane państwo członkowskie **przekazuje Komisji zaktualizowany program** w terminie dwóch miesięcy.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 73**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 9 – ustęp 2 – akapit pierwszy**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Od 2017 r. państwa członkowskie przekazują Komisji i Europejskiej Agencji Środowiska krajowe bilanse emisji, prognozy emisji, bilanse emisji w układzie przestrzennym, bilanse emisji z dużych źródeł punktowych oraz sprawozdania, o których mowa w art. 7 ust. 1, 2 i 3 oraz w stosownych przypadkach w art. 7 ust. 4, 5 i 6, zgodnie z terminami przedkładania sprawozdań określonymi w załączniku I.

Poprawka

2. Od 2017 r. państwa członkowskie przekazują Komisji i Europejskiej Agencji Środowiska krajowe bilanse emisji, prognozy emisji, bilanse emisji w układzie przestrzennym, bilanse emisji z dużych źródeł punktowych oraz sprawozdania, o których mowa w art. 7 ust. 1, 2 i 3 oraz w stosownych przypadkach w art. 7 ust. 5 i 6, zgodnie z terminami przedkładania sprawozdań określonymi w załączniku I.

Poprawka 134**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 9 – ustęp 3**

Tekst proponowany przez Komisję

3. Państwa członkowskie przekazują informacje o krajowych emisjach i prognozach emisji CH₄ zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽³¹⁾.

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

Poprawka

skreślony

Poprawka 74**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 9 – ustęp 4 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

4. Komisja, wspomagana przez Europejską Agencję Środowiska i państwa członkowskie, regularnie poddaje przeglądowi dane zawarte w krajowych bilansach emisji. Przegląd ten polega na:

Poprawka

4. Komisja, wspomagana przez Europejską Agencję Środowiska i państwa członkowskie, regularnie poddaje przeglądowi dane zawarte w krajowych bilansach emisji **i krajowe programy kontroli zanieczyszczenia powietrza**. Przegląd ten polega na:

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 9 – ustęp 4 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ca) kontrolach mających na celu sprawdzenie, czy krajowe programy kontroli zanieczyszczenia powietrza spełniają wymogi zawarte w art. 6.

Poprawka 76

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 9 – ustęp 4 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wyniki przeglądu Komisji są podawane do wiadomości publicznej zgodnie z art. 11.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Co **najmniej co pięć lat** Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z **postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy, w tym ocenę wkładu tego** wdrażania **w realizację celów** niniejszej dyrektywy.

1. Co **trzydzieści miesięcy od ... (*)** Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrażania niniejszej dyrektywy. **We wniosku tym Komisja ocenia:**

- a) **swój wkład i wysiłki państw członkowskich na rzecz osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy;**
- b) **postępy w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń powietrza do 2025 r. i 2030 r.;**
- c) **postępy w osiąganiu długofalowych celów dotyczących jakości powietrza określonych w 7. programie działań w zakresie środowiska;**
- d) **czy przekroczone są krytyczne obciążenia i poziomy oraz wartości wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia; oraz**
- e) **absorpcję przez państwa członkowskie dostępnych funduszy UE, jeśli fundusze takie wykorzystano na ograniczanie zanieczyszczenia powietrza.**

(*) Data wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 78
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Składając sprawozdanie z redukcji emisji przez państwo członkowskie za rok 2020, 2025 i 2030, Komisja załącza w stosownych przypadkach wyjaśnienia dotyczące nieosiągnięcia celów.

Poprawka 79
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit pierwszy b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Jeżeli ze sprawozdania wynika, że państwa członkowskie nie są w stanie stosować się do przepisów Unii oraz przestrzegać dopuszczalnych wartości dotyczących jakości powietrza określonych w dyrektywie 2008/50/WE, Komisja:

- a) ocenia, czy nieprzestrzeganie to jest wynikiem nieskutecznej polityki dotyczącej zanieczyszczeń powietrza pochodzących z UE, w tym jej wdrożenia w danym państwie członkowskim,*
- b) konsultuje się z komisją, o której mowa w art. 14 i dokonuje oceny, czy potrzebne są nowe przepisy źródłowe oraz, w stosownych przypadkach, przedstawia wnioski ustawodawcze w celu zapewnienia zgodności z celami niniejszej dyrektywy. Każdy taki wniosek musi być poparty solidną oceną skutków i odzwierciedlać najnowsze dane naukowe.*

Poprawka 80
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W każdym przypadku Komisja przedkłada sprawozdania, o których mowa powyżej, za rok 2025 oraz przedstawia informacje na temat osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji, o których mowa w art. 4 ust. 2, oraz – w przypadku nieosiągnięcia tych poziomów – jego przyczyny. Komisja określa potrzebę dalszych działań, uwzględniając również kwestię sektorowych skutków wdrażania.

Na podstawie tych sprawozdań Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, określa potrzebę dalszych działań, również na szczeblu krajowym, uwzględniając również kwestię sektorowych skutków wdrażania.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 81

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 10 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, **mogą obejmować** ocenę wpływu niniejszej dyrektywy na środowisko oraz jej skutków społeczno-gospodarczych.

Poprawka

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, **obejmują** ocenę wpływu niniejszej dyrektywy na **zdrowie**, środowisko oraz jej skutków społeczno-gospodarczych, **w tym oddziaływanie na systemy ochrony zdrowia państw członkowskich, a także koszty niewprowadzenia środków. Komisja podaje te sprawozdania do wiadomości publicznej.**

Poprawka 152

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 10 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. **Przed określeniem krajowych zobowiązań do redukcji emisji Komisja przeprowadza również ocenę oddziaływania dotyczącą rtęci (Hg) oraz, w razie potrzeby, przedkłada nowy wniosek ustawodawczy.**

Poprawka 82

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 10a

Europejskie forum na temat czystego powietrza

Komisja powoła europejskie forum na temat czystego powietrza, aby ułatwić skoordynowane wdrożenie programu „Czyste powietrze dla Europy” i zebrać co dwa lata w jednym miejscu odpowiednie podmioty, w tym właściwe organy państw członkowskich na wszystkich istotnych szczeblach, Komisję, przemysł, społeczeństwo obywatelskie i środowisko naukowe. Będzie ono nadzorować ustalanie wskazówek dotyczących opracowywania i wdrażania krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza, ewolucję ścieżek redukcji emisji, w tym ocenę wymogów dotyczących sprawozdawczości.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 83**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 11 – ustęp 1 – litera b a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) postępy państw członkowskich w osiągnięciu wiążących celów dla poszczególnych krajów na 2025 i 2030 r. odnośnie do każdej substancji zanieczyszczającej.

Poprawka 84**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 11 – ustęp 1 – litera b b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

bb) wyników przeglądu, o którym mowa w art. 9 ust. 4.

Poprawka 85**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 11 – ustęp 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Państwa członkowskie dopilnowują, by zainteresowane społeczności miały dostęp do procedur administracyjnych i sądowych, by móc kwestionować działania i brak działań ze strony właściwych organów lub osób prywatnych, jeśli stanowi to naruszenie niniejszej dyrektywy.

Takie procedury zapewniają odpowiednie i skuteczne środki naprawcze, w tym w razie potrzeby tymczasowe zabezpieczenie roszczeń, jak również są sprawiedliwe, zgodne z zasadą równości, terminowe i nie są nadmiernie kosztowne.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje o dostępie do tych procedur były ogólnie dostępne, i rozważają stworzenie odpowiednich mechanizmów usunięcia lub ograniczenia barier finansowych i innych blokujących dostęp do wymiaru sprawiedliwości.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 127

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 11 – ustęp 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2b. W oparciu o sprawozdania, o których mowa w art. 10 ust. 1 Komisja ocenia aktualnie obowiązujące i prawnie wiążące krajowe zobowiązania do redukcji emisji NH₃ na podstawie najnowszych dowodów naukowych, biorąc pod uwagę osiągnięcia państw członkowskich na mocy dyrektywy 2001/81/WE oraz protokołu do z 1999 r. do konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości w zakresie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej.

Do roku 2022 Komisja oceni postępy w realizacji zobowiązań powziętych na mocy przedmiotowej dyrektywy, biorąc pod uwagę między innymi:

- a) wytyczne EKG ONZ dotyczące zapobiegania emisjom amoniaku i zmniejszania ich, kodeks ramowy EKG ONZ dotyczący dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku zgodny z przeglądem z 2014 r. oraz najlepsze dostępne techniki określone w art. 3 ust. 10 dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- b) środki rolnośrodowiskowe w ramach wspólnej polityki rolnej;
- c) przeglądy wszystkich właściwych uregulowań dotyczących jakości powietrza, w tym, między innymi, uregulować, o których mowa w art. 3 ust. 12a niniejszej dyrektywy.

W stosowanych wypadkach Komisja przedstawia wnioski ustawodawcze dotyczące poziomów na okres po 2030 r. w celu poprawy norm jakości powietrza.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 86
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 11a

W oparciu o sprawozdania, o których mowa w art. 10 ust. 1 Komisja dokona przeglądu niniejszej dyrektywy nie później niż w 2025 r. z myślą o zagwarantowaniu postępu w osiągnięciu długofalowej wizji określonej zwłaszcza w 7. programie działań w zakresie środowiska. W szczególności, w stosownych przypadkach i z uwzględnieniem postępów naukowych i technologicznych, Komisja proponuje zmiany krajowych zobowiązań do redukcji emisji w załączniku II;

Na podstawie regularnych sprawozdań, o których mowa w art. 10 ust. 1 Komisja rozważy wprowadzenie środków redukcji emisji powstałych z międzynarodowego transportu morskiego, szczególnie na wodach terytorialnych państw członkowskich i w ich wyłącznych strefach ekonomicznych, oraz w stosownych przypadkach przedłoży wniosek ustawodawczy.

Poprawka 87
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Unia i państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, dążą do dwustronnej i wielostronnej współpracy z państwami trzecimi oraz koordynacji działań w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych, takich jak Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Europejska Komisja Gospodarcza ONZ (EKG ONZ), Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) oraz Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), w tym poprzez wymianę informacji w zakresie badań technicznych i naukowych oraz rozwoju w celu poprawy podstaw do redukcji emisji.

Unia i państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, dążą do dwustronnej i wielostronnej współpracy z państwami trzecimi oraz koordynacji działań w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych, takich jak Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Europejska Komisja Gospodarcza ONZ (EKG ONZ), **Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO)**, Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) oraz Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), w tym poprzez wymianę informacji w zakresie badań technicznych i naukowych oraz rozwoju w celu poprawy podstaw do redukcji emisji. **Unia i państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, dążą do dwustronnej i wielostronnej współpracy z państwami trzecimi oraz koordynacji działań w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych, takich jak Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Europejska Komisja Gospodarcza ONZ (EKG ONZ), Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) oraz Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), w tym poprzez wymianę informacji w zakresie badań technicznych i naukowych oraz rozwoju w celu poprawy podstaw do redukcji emisji.**

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 88

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Przekazanie uprawnień**, o którym mowa w art. 6 ust. 7, art. 7 ust. 9 i art. 8 ust. 3, powierza się Komisji na **czas nieokreślony** od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Poprawka

2. **Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych**, o których mowa w art. 6 ust. 7, art. 7 ust. 9 i art. 8 ust. 3, powierza się Komisji na **okres pięciu lat** od dnia ... (*). **Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.**

(*) **Data** wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Poprawka 89

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 15 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Poprawka

Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. **Państwa członkowskie powiadamiają o tych środkach Komisję nie później niż ... (*) oraz powiadamiają ją bezzwłocznie o wszelkich kolejnych zmianach związanych z tymi środkami.**

(*) **Data** wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Poprawka 90

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 15 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Bez uszczerbku dla ust. 1 państwa członkowskie nie przerzucą kosztów przestrzegania przepisów na organy nieposiadające uprawnień strategicznych do przestrzegania wymogów tej dyrektywy.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 125
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

W załączniku I do dyrektywy 2003/35/WE dodaje się **literę g** w brzmieniu:

Poprawka

W załączniku I do dyrektywy 2003/35/WE dodaje się **literę g) i h)** w brzmieniu:

Poprawka 126
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 – punkt 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„h) art. 23 dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy.”

Poprawka 135
Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik I – tabela A – wiersz 4

Tekst proponowany przez Komisję

Wszystkie krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł	— CH ₄	Raz w roku, począwszy od 2005 r. do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15/02****
--	-------------------	--	-----------

Poprawka

skreślony

Poprawka 91
Wniosek dotyczący dyrektywy
Załącznik I – tabela A – wiersz 5

Tekst proponowany przez Komisję

Wstępne krajowe emisje wg zagregowanych kategorii NFR ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMVOC, PM _{2,5}	Raz w roku dla roku sprawozdawczego minus 1 (X-1)	30/09
--	--	---	-------

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka

Wstępne krajowe emisje wg zagregowanych kategorii NFR ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMVOC, PM _{2,5}	Co <i>dwa lata</i> dla roku sprawozdawczego minus 1 (X-1)	31/12
--	--	---	-------

Poprawka 136

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik I – tabela C – wiersz 5

Tekst proponowany przez Komisję

Prognozowane emisje według zagregowanej kategorii źródła	— CH ₄	Przekazywanie sprawozdań co dwa lata; sprawozdania obejmują każdy rok od roku X do 2030 oraz, jeżeli dane są dostępne, do roku 2040 i 2050.	15/03
--	-------------------	---	-------

Poprawka

skreślony

Poprawka 95

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 1 – sekcja A – punkt 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) zarządzanie azotem, z uwzględnieniem całkowitego cyklu azotowego;

Poprawka

a) zarządzanie azotem, z uwzględnieniem całkowitego cyklu azotowego **i rozważenie opracowania planów zarządzania glebą i substancjami pokarmowymi;**

Poprawka 96

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 1 – sekcja A – punkt 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) niskoemisyjne sposoby rozprowadzania nawozu naturalnego;

Poprawka

c) niskoemisyjne sposoby **i techniki** rozprowadzania nawozu naturalnego, **w tym rozdzielanie na płyny i ciała stałe;**

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 97**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik III – część 1 – sekcja A – punkt 1 – litera e**

Tekst proponowany przez Komisję

e) niskoemisyjne systemy przetwarzania nawozu naturalnego i kompostowania;

Poprawka

e) niskoemisyjne systemy przetwarzania nawozu naturalnego i kompostowania, **w tym rozdzielanie na płyny i ciała stałe;**

Poprawka 98**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik III – część 1 – sekcja A – punkt 1 – litera g a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ga) **wspieranie wypasu i rolnictwa ekstensywnego oraz wzmacnianie bioróżnorodności pastwisk roślinami o dużym poziomie aminokwasów, takimi jak koniczyna, lucerna, zboża;**

Poprawka 99**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik III – część 1 – sekcja A – punkt 1 – litera g b (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gb) **wspieranie płodozmianu, w tym upraw wiążących azot;**

Poprawka 100**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik III – część 1 – sekcja A – punkt 1 – litera g c (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

gc) **wspieranie agroekologicznej hodowli, która prowadzi do powstania systemów rolnych o dużej bioróżnorodności, dużej wydajności zasobów oraz zmniejszonego uzależnienia od sztucznych środków produkcji lub najlepiej zlikwidowania tego uzależnienia.**

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 101

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 1 – sekcja A – punkt 3 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

d) nawozy nieorganiczne **rozprowadza** się zgodnie z przewidywanymi wymogami nawożonej uprawy lub nawożonego użytku zielonego w odniesieniu do azotu i fosforu, biorąc również pod uwagę istniejącą zawartość substancji pokarmowych w glebie oraz składniki pokarmowe w innych nawozach.

Poprawka

d) nawozy nieorganiczne **są w możliwie jak największym stopniu zastępowane przez nawozy organiczne. Tam, gdzie będzie się kontynuowało stosowanie nawozów nieorganicznych, będą one rozprowadzane** zgodnie z przewidywanymi wymogami nawożonej uprawy lub nawożonego użytku zielonego w odniesieniu do azotu i fosforu, biorąc również pod uwagę istniejącą zawartość substancji pokarmowych w glebie oraz składniki pokarmowe w innych nawozach..

Poprawka 108

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 1 – sekcja A a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Aa. Środki kontroli emisji tlenków azotu i cząstek stałych w obszarach miejskich

W porozumieniu z lokalnymi i regionalnymi władzami państwa członkowskie rozważają następujące środki:

- zrównoważone plany dotyczące mobilności w miastach, w tym środki takie jak strefy niskiej emisji, wycena kosztów związanych z zatorami drogowymi, kontrole parkowania, ograniczenia prędkości, programy współużytkowania samochodów i uruchamianie alternatywnej infrastruktury służącej do ładowania;
- promowanie zmiany środka transportu, by zwiększyć wykorzystanie transportu rowerowego, pieszego i transportu publicznego;
- zrównoważone plany dotyczące transportu towarów w obszarach miejskich, takie jak wprowadzenie centrów konsolidacji logistycznej i środków promujących przeniesienie regionalnego transportu towarowego z dróg na koleje elektryczne i drogi wodne;
- wykorzystanie systemu planowania, by rozwiązać problem emisji z nowych budynków i systemów kotłowych; zastosowanie środków zwiększania efektywności energetycznej, aby umożliwić modernizację istniejących budynków;

Środa, 28 października 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- środki modernizacji promujące zastępowanie starych instalacji energetycznego spalania używanych w budynkach mieszkalnych lepszą izolacją budynków, pompami ciepła, lekkim olejem opałowym, nowymi urządzeniami do spalania peletów drzewnych, systemem lokalnego ogrzewania lub gazem;
- zachęty ekonomiczne i podatkowe do stosowania niskoemisyjnych urządzeń grzewczych;
- zakaz spalania paliwa stałego na obszarach mieszkalnych i w innych newralgicznych strefach, aby chronić zdrowie narażonych grup, w tym dzieci;
- dopilnowanie ograniczenia emisji z budownictwa poprzez wprowadzenie i egzekwowanie polityki na rzecz redukcji i monitorowania pyłów budowlanych oraz ustalenie limitów emisji dla maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach;
- przegląd wysokości stawek opodatkowania pojazdów, z uwzględnieniem wyższych rzeczywistych emisji z samochodów z silnikiem diesla i pojazdów z silnikami typu wtrysku bezpośredniego, aby promować sprzedaż mniej zanieczyszczających samochodów;
- zamówienia publiczne i zachęty podatkowe, aby zachęcać do szybkiego wdrażania pojazdów o bardzo niskiej emisji zanieczyszczeń;
- wsparcie dla modernizacji filtrów cząstek stałych UNECE REC klasy IV w maszynach, samochodach ciężarowych, autobusach i taksówkach z silnikiem diesla;
- uregulowanie emisji pochodzących z maszyn budowlanych i innych maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach pracujących na gęsto zaludnionych obszarach (również poprzez modernizację);
- kampanie edukacyjne i ostrzeżenie.

Poprawka 109

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 1 – sekcja C a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Ca. Środki redukcji emisji służące ograniczeniu emisji węglowodorów

Państwa członkowskie ograniczają emisje niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), wspierając stosowanie nowoczesnych niskoemisyjnych technologii produkcji węży do tankowania wykorzystywanych w różnych sektorach.

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 110

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 2 – punkt 1 – litera a – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

- (i) priorytety polityczne i ich odniesienie do priorytetów określonych w innych powiązanych obszarach polityki, w tym w polityce dotyczącej zmiany klimatu;

Poprawka

- (i) priorytety polityczne i ich odniesienie do priorytetów określonych w innych powiązanych obszarach polityki, w tym w polityce dotyczącej **rolnictwa, gospodarki wiejskiej, przemysłu, mobilności i transportu, ochrony przyrody oraz** zmiany klimatu;

Poprawka 111

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 2 – punkt 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

- b) warianty strategiczne rozważane w celu wypełnienia zobowiązań do redukcji emisji na 2020 r. oraz na 2030 r. **i na lata następne**, w celu **osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji określonych na 2025 r. oraz w celu** dalszej poprawy jakości powietrza, a także analiza tych wariantów wraz z metodą jej przeprowadzenia; poszczególne lub łączne skutki strategii i środków dotyczących redukcji emisji, jakości powietrza i środowiska; oraz związaną z nimi niepewność;

Poprawka

- b) warianty strategiczne rozważane w celu wypełnienia zobowiązań do redukcji emisji na 2020 r., **2025 r.** oraz na 2030 r. w celu dalszej poprawy jakości powietrza, a także analiza tych wariantów wraz z metodą jej przeprowadzenia; poszczególne lub łączne skutki strategii i środków dotyczących redukcji emisji, jakości powietrza i środowiska; oraz związaną z nimi niepewność;

Poprawka 112

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 2 – punkt 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

- d) w **stosownych przypadkach wyjaśnienie powodów, dla których osiągnięcie średnioterminowych poziomów emisji określonych dla 2025 r. jest niemożliwe bez pociągania za sobą nieproporcjonalnie wysokich kosztów;**

Poprawka

- d) **wyjaśnienie środków przedsięwziętych w celu wypełnienia krajowych zobowiązań do redukcji emisji;**

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 113**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik III – część 2 – punkt 1 – litera d a (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

da) *wyjaśnienie metodyki zastosowanej w celu zagwarantowania, by środki służące wypełnieniu krajowych zobowiązań do redukcji emisji PM_{2,5} traktowały priorytetowo redukcję emisji sadzy;*

Poprawka 114**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik III – część 2 – punkt 1 – litera e**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) ocenę tego, w jaki sposób wybrane strategie i środki zapewniają spójność z planami i programami w innych odnośnych obszarach polityki.

e) ocenę tego, w jaki sposób wybrane strategie i środki zapewniają spójność z planami i programami w innych odnośnych obszarach polityki, **w szczególności, ale nie tylko, planami dotyczącymi jakości powietrza określonymi w dyrektywie 2008/50/WE, przejściowymi planami krajowymi i planami inspekcji określonymi w dyrektywie 2010/75/UE, krajowymi planami działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii określonymi w dyrektywie 2012/27/UE, krajowymi planami działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych określonymi w dyrektywie 2009/28/WE oraz odnośnymi planami lub programami podlegającymi wymogom dyrektywy 2001/42/WE lub równorzędnymi postanowieniami w późniejszym prawodawstwie.**

Poprawka 115**Wniosek dotyczący dyrektywy****Załącznik III – część 2 – punkt 2 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) ocenę postępów we wdrażaniu programu, ograniczaniu emisji **i** zmniejszaniu stężeń;

a) ocenę postępów we wdrażaniu programu, ograniczaniu emisji, zmniejszaniu stężeń **oraz związanych z tym korzyści dla środowiska, zdrowia publicznego i korzyści socjoekonomicznych;**

Środa, 28 października 2015 r.

Poprawka 116

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III – część 2 – punkt 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) wszelkie znaczące zmiany kontekstu politycznego, ocen, programu lub harmonogramu wdrażania.

Poprawka

b) wszelkie znaczące zmiany kontekstu politycznego, **ocen (w tym rezultatów inspekcji i nadzoru rynkowego przeprowadzanych zgodnie z art. 6(2b))**, programu lub harmonogramu wdrażania.

Poprawka 117

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III– część 2 – punkt 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) **ocenę postępów w realizacji długoterminowych celów UE w zakresie zdrowia i środowiska w świetle wszelkich niezbędnych aktualizacji tych celów, w tym wszelkich nowych wytycznych dotyczących jakości powietrza określonych przez Światową Organizację Zdrowia;**

Poprawka 118

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik III– część 2 – punkt 2 – litera b b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

bb) **Jeżeli krajowy program kontroli zanieczyszczenia powietrza jest aktualizowany zgodnie z art. 6 ust. 4, musi on zawierać informacje na temat wszelkich dodatkowych środków ograniczania zanieczyszczenia powietrza, rozpatrywanych pod kontem wdrożenia na odpowiednim szczeblu – lokalnym, regionalnym lub krajowym – w związku z realizacją zobowiązań redukcji emisji i celów dotyczących jakości powietrza, łącznie ze środkami wymienionymi w załączniku III niniejszej dyrektywy i ust. 3 załącznika XV (B) do dyrektywy 2008/50/WE.**

Czwartek, 29 października 2015 r.

P8_TA(2015)0386

Agencja UE zapewniająca szkolenia w zakresie egzekwowania prawa (Cepol) ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Agencję Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (CEPOL) oraz uchylającego i zastępującego decyzję Rady 2005/681/WSiSW (COM(2014)0465 – C8-0110/2014 – 2014/0217(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 355/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0465),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0110/2014),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 29 czerwca 2015 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Budżetowej (A8-0048/2015),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej analizy współpracy administracyjnej pomiędzy agencjami Unii Europejskiej oraz możliwości tworzenia w przyszłości synergii w ramach tejże współpracy;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0217

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) oraz zastępującego i uchylającego decyzję Rady 2005/681/WSiSW

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/2219.)

Czwartek, 29 października 2015 r.

P8_TA(2015)0387

Przejrzystość transakcji finansowania papierów wartościowych ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji (COM(2014)0040 – C7-0023/2014 – 2014/0017(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 355/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0040),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0023/2014),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 7 lipca 2014 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 lipca 2014 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady przekazane pismem z dnia 29 czerwca 2015 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0120/2015),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0017

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 października 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/2365.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 451 z 16.12.2014, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 z 19.8.2014, s. 87.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL